

BİNGÖL ÜNİVERSİTESİ
YAŞAYAN DİLLER ENSTİTÜSÜ DERGİSİ

Yıl/Year:3 Cilt/Volume:3 Sayı/Issue:5

2017/1

ISSN: 2147-5679

BİNGÖL ÜNİVERSİTESİ YAŞAYAN DİLLER ENSTİTÜSÜ

BİNGÖL 2017

BİNGÖL ÜNİVERSİTESİ YAŞAYAN DİLLER ENSTİTÜSÜ DERGİSİ

Yıl/Year:3 Cilt/Volume:3 Sayı/Issue:5

ISSN: 2147-5679

Sahibi / Owner

Bingöl Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü Adına
Prof. Dr. Orhan BAŞARAN

Editör / Editor

Prof. Dr. Orhan BAŞARAN

Dergi Sekreteryası ve İletişim /

Secretary of Journal and Communication:

Enstitü Sekreteri Sadrettin BEKİ

Dergi Tasarım ve Uygulama / Magazine Design

Şemal Medya Grafik Tasarım

Dergi Yazışma Adresi / Correspondence Address

Bingöl Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü Müdürlüğü, 12100-Bingöl

Telefon: 0426 216 00 42

Faks: 0426 216 00 42

Enstitü e-posta: yasayandillerenst@bingol.edu.tr

Dergi e-posta: bingolyasayandiller@gmail.com

Basım Yeri / Place of Publication

Sadık Daşdöğen–Berdan Matbaacılık

Davutpaşa Cad. Güven San. Sit.

C Blok No: 215–216, Topkapı / İstanbul

Tel: (0212) 613 12 11

Yayın Kurulu ve Danışma Kurulu Editorial Board and Advisory Board

Prof. Dr. Abdulaziz BEKİ
Prof. Dr. Hasan ÇİFTCİ
Prof. Dr. Abdulaziz HATİP
Prof. Dr. Mehmet Mahfuz SÖYLEMEZ
Prof. Dr. Abdurrahman ACAR
Prof. Dr. Hasan TANRIVERDİ
Prof. Dr. Mehmet BARCA
Prof. Dr. Abdullah ÖNALAN
Prof. Dr. Abdullah KIRAN
Prof. Dr. Orhan BAŞARAN
Prof. Dr. Hasan ÇİÇEK
Doç. Dr. Nusrettin BOLELLİ
Doç. Dr. Metin YİĞİT
Doç. Dr. Abdurrahman ADAK
Doç. Dr. Nesim DORU
Doç. Dr. Vecihi SÖNMEZ
Doç. Dr. Mustafa KIRKIZ
Doç. Dr. Abdurrahim ALKIŞ
Yrd. Doç. Dr. Abdülhadi TİMURTAŞ
Yrd. Doç. Dr. Ahmet KAYINTU
Yrd. Doç. Dr. Abdulcebbar KAVAK
Yrd. Doç. Dr. Ercan ÇAĞLAYAN
Yrd. Doç. Dr. Mustafa GÜNERİGÖK
Yrd. Doç. Dr. Hayrullah ACAR
Yrd. Doç. Dr. Mustafa ÖZTÜRK
Yrd. Doç. Dr. Mustafa ASLAN
Yrd. Doç. Dr. Mehmet YAZICI
Yrd. Doç. Dr. Bedrettin BASUĞUY
Yrd. Doç. Dr. Yusuf AYDOĞDU
Yrd. Doç. Dr. Canser KARDAŞ
Yrd. Doç. Dr. Ayhan TEK
Yrd. Doç. Dr. Hemin OMAR AHMAD

- Bingöl Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü Dergisi yılda 2 kez yayımlanan, ulusal hakemli bilimsel bir dergidir.
- Yayımlanan yazıların her türlü hukukî ve bilimsel sorumluluğu yazarlarına aittir.
- Derginin her hakkı saklıdır. Dergide yayımlanan yazılar kaynak gösterilmeksizin kullanılamaz.

Bu Sayının Hakemleri

- Prof. Dr. Hasan ÇİFTÇİ, Bingöl Üniversitesi
Prof. Dr. Orhan BAŞARAN, Bingöl Üniversitesi
Doç. Dr. Mustafa KIRKIZ, Bingöl Üniversitesi
Doç. Dr. Mehmet Zahir ERTEKİN, Bingöl Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Abdulhadi TİMURTAŞ, Yüzüncü Yıl Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Hêmin Omar AHMAD, Bingöl Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Necat KESKİN, Artuklu Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Nurettin BELTEKİN, Artuklu Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Yusuf AYDOĞDU, Bingöl Üniversitesi
Dr. Ferhad Azîz Hesên, Selahaddin Üniv. Erbil/Irak
Dr. Şêrwan Husên Hemed, Raperin Üniv. Ranya/Irak
Öğr. Gör. Ahmet KIRKAN, Artuklu Üniversitesi
Öğr. Gör. Mehmet TAYFUN, Artuklu Üniversitesi
Öğr. Gör. Murat VAROL, Bingöl Üniversitesi
Öğr. Gör. Ümran ALTINKILIÇ, Artuklu Üniversitesi

İÇİNDEKİLER

EDİTÖRDEN	7
ORTAK ATASÖZLERİNİN HİKÂYELERİ: FARSÎ-KURMANCÎ-ZAZAKÎ -3- Hasan ÇİFTÇİ.....	9
FERHENGÊN MENZÛM DI EDEBÎYATA KURDÎ DE Nusrettin BOLELLÎ Nurettin ERTEKÎN.....	21
نالی له به لگه نامه کانی عوسمانیدا Hemin OMAR AHMAD.....	45
مقارنات دلالية في صفات الحيوانات بين اللغتين الكوردية والعربية Safia ZEVENKÎ.....	75
KEYNEKA WAYERÊ HOT BIRAYAN SERA TEHLİLÊKO SEMİYOTİK Mehmet ASLANOĞULLARI.....	93
FONOLOJÎYA DEVOKA ZAZAKÎ YA GINGİMÊ İbrahim BİNGÖL.....	113

EDİTÖRDEN...

Değerli okurlar!

Bingöl Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü Dergisi'nin beşinci sayısını sizlere sunmanın mutluluğu içindeyiz.

Dergimizin bu sayısında altı makale yer almaktadır. Bunlardan ilki Hasan ÇİFTÇİ'nin "Ortak Atasözlerinin Hikâyeleri: Farsî-Kurmancî-Zazakî -3-" başlıklı makalesi olup, Arapça, Farsça, Kürtçe ve Zazacada kullanılan ortak atasözlerini konu alan seri makalelerinin üçüncüsünü oluşturmaktadır.

Nusrettin BOLELLİ ve Nurettin ERTEKİN tarafından yazılan "Ferhengên Menzûm Di Edebiyata Kurdî De" başlıklı ikinci makalede klasik Kürt dili ve edebiyatı alanında telif edilmiş olan manzum sözlükler ele alınmıştır.

"Nalî le Belgenamekanî Ūsmanî da" adlı Hemin Omar Ahmad'e ait olan üçüncü makalede ise Osmanlı arşiv belgeleri ışığında şair Nâlî'nin hayatı ve eseri hakkında çeşitli bilgilere yer verilmiş ve birtakım yeni bilgiler de gün yüzüne çıkarılmıştır.

Safia ZEVENKİ'nin "Mukârenât dellâliyye fî sıfâtî'l-hayvânât beyne'l-luğateynî'l-Kurdiyye ve'l-Arabiyye" adıyla kaleme aldığı dördüncü makale Arapça ve Kürtçede hayvan adlarının kullanımını karşılaştırmalı olarak ele alan bir çalışmadır.

"Keyneka Wayerê Hot Bırayan Sera Tehlilêko Semiyotik" başlığını taşıyan beşinci makale Mehmet ASLANOĞULLARI'na ait olup Zazalar arasında bilinen "yedi erkek kardeşi olan kız" ile ilgili masal üzerine bir tahlil çalışmasıdır.

Dergimizde yer alan altıncı ve son makale ise İbrahim BİNGÖL'ün "Fonolojîya Devoka Zazakî ya Gimgimê" adıyla kaleme aldığı çalışma olup, bu çalışmada Varto civarında konuşulan Zazacadaki sesli ve sessiz harflerin durumu incelenmiştir.

Dergimizin bu sayısını ilgililerin mütalaasına sunarken, hazırlanmasında emeği geçen makale yazarlarına ve hakemlere teşekkür ediyorum.

Prof. Dr. Orhan BAŞARAN

ORTAK ATASÖZLERİNİN HİKÂYELERİ: FARSÎ-KURMANCÎ-ZAZAKÎ -3- Gotinên Pêşîyan Ên Hevpar û Çîrokên Wan Di Farsî, Kurmancî û Zazakî De -3- Stories Of Common Proverbs: Persian-Kurmanji-Zazaki -3-

Hasan ÇİFTCİ¹

ÖZET

Bu makale karşılaştırmalı halk edebiyatıyla ilgilidir. Ortadoğu'nun kadim halklarının dillerinden Farsça, Kurmancî ve Zazakî'de ortak atasözlerinin hikâyelerini ve kaynaklarını konu edinmektedir. Yer yer atasözleriyle ortak olan Arapça ve Türkçe atasözlerine de yer verilecektir.

Atasözleri halkların tarihi süreçte şekillenen yaşam biçimini, adet ve geleneklerini ifade eden yasalar hükmündedir. Atasözleri yüzyılların geçmesiyle şekillenir ve toplumun ahlâkî, dinî ve dünyevî değerlerini ifade ederler. Toplumun tarihsel kültürünü kuşaktan kuşağa aktarırlar.

Bu makalede ve aynı konuyla ilgili seri halde yayımlanacak diğer makaleler adı geçen Müslüman halkların düşünsel, dilsel ve kültürel ortak değerlerine de ışık tutacaktır.

Anahtar kelimeler: Atasözlerinin hikâyeleri, ortak atasözleri, Farsça, Kurmancî, Zazakî atasözleri.

KURTE

Ev gotar bi edebiyata gelêrî ya berawirdî re têkildar e. Çavkanî û çîrokên gotinên pêşîyan ên hevpar ên farsî, kurmancî û zazakî ku zimanên qedîm ê

1 Prof. Dr. Bingöl Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Öğretim Üyesi. hciftci62@hotmail.com

neteweyên Rojhilata Naveras in, di hundirê xwe de dihewîne. Car caran dê behsa gotinên pêşiyên ên tirkî û ‘erebî yên hevpar jî bête kirin.

Gotinên pêşiyên di nava pêvajoya dîrokê de weke zagonên neteweyan e ku şiklê jîna wan, kevneşopî û ‘edetên wan destnîşan dikin. Gotinên pêşiyên di nava demsal û sedsalên dût û dirêj de dişikilin û nîrxên dunyewî, olî û exlaqî yên civakan berpêş dikin. Çanda dîrokî ya civakê jî nîfşekê derbasî nîfşên din dikin.

Ev meqale destpêka rêzemeqaleyan e ku dê li ser gotinên pêşiyên ên hevbeş raweste. Herwiha ev xebat dê jî bo nîrxên çandî yên hevpar ên neteweyên navborî bibe fanûseke rewneq.

Peyvên Sereke: Çîrokên gotinên pêşiyên, gotinên pêşiyên ên hevpar, Farsî, Kurmancî, Zazakî

ABSTRACT

This article is about comparative folk literature. It deals with the story of the common resources of the languages of the ancient peoples of the Middle East such as Persian, Kurmanji and Zazakî. It will partly touch on the common Arabic and Turkish proverbs

Proverbs are the rules that express lifestyles, customs and traditions of the peoples which are formed along the centuries. Proverbs are shaped by the passing of centuries and they express moral, religious and worldly values of the society. They transfer the historical culture of the society from generation to generation.

This article and other articles which are going to be published on the same subject in series will enlighten intellectual, linguistic and cultural common values of the Muslim peoples.

Key words: the story of proverbs, common sayings, Persian, Kurmanji, Zazakî

GİRİŞ

Bu makale, seri halde yayımlamayı düşündüğümüz makalelerin üçüncüsüdür. Birinci ve ikincisi daha önce Bingöl Üniversitesi *Yaşayan Diller Enstitüsü Dergisi*'nin 3. ve 4. sayılarında yayımlanmış ve Kurmancî, Zazakî ve Farsça bazı atasözleri karşılaştırılarak *konu, düşünce* (anlam) ve *biçim* açısından ayrıntılı şekilde analiz edilmişti.

Bu makalede de kökeni İslâm tarihinde Abdullah B. Zübeyir olayına dayanan ve Ortadoğu kültüründe, bilhassa Müslüman halklar arasında, “her şeyini kaybetmiş olan kişinin düşmanına bir şey kaptırmaktan korkusu olmaz” anlamında yaygın

“Ölmüş koyun/eşek kurttan korkmaz” şeklindeki atasözü, Kürtçe, Zazaca, Farsça ve Arapça versiyonları üzerinde durulacaktır. Ardından bu atasözünün dayandığı tarihi olay aktarılmaya çalışılacaktır.

Bir önceki makalede işaret edildiği gibi ortak veya yakın coğrafyaları paylaşan kavimler arasındaki ilişkiler neticesinde şekillenen ortak unsurlardan dil, din, inanç, ahlâk, adet, gelenek gibi kuvvetli ortak değerler yanında, yüzlerce yılın tecrübesi ve etkileşimiyle oluşan ortak birçok masal, hikâye ve çok defa bunların özünü yansıtan cümle ve ifadelerden atasözü ve deyimler de ortaya çıkarak yayılır.

I. ORTAK ATASÖZLERİ

Berxa mirî ji gur natirse./ Ölmüş koyun kurttan korkmaz.

Nitekim bazı Müslüman milletlerinin (Arap, Kürt, Türk, Fars vs.) kültürlerinde mevcut versiyonları, içerikleri ve kullanıldığı durumları ve yerleri hemen hemen aynı olan aşağıdaki ortak atasözleri de bu düşünceyi güçlendirmektedir. Bu yazıda ele alınacak söz konusu atasözlerinin asıl kaynağı da çok güçlü ihtimalle Arapça bir atasözüdür. Söz konusu Arapça atasözü de ileride ayrıntılı olarak üzerinde durulacağı üzere, tarihi kayıtlara göre Haccâc'ın, Abdullah b. Zübeyr'in sığındığı Kâbe'ye saldırıp Abdullah'ı şehid ettiği hadisede söylenen bir veciz sözdür ve bu söz zamanla Arap İslâm kültüründe bir atasözüne dönüşmüş ve büyük ihtimalle Arap olmayan bazı Müslüman milletlerin kültürüne girmiş ve onların sosyal hayatlarına uygun biçimlerde biraz değişerek şekillenmiştir.

Şimdi konuyla ilgili söz konusu atasözlerinin bazı İslâm milletlerinin kültürlerdeki versiyonlarını incelemeye çalışalım:

1.Arapça

لا يَضُرُّ الشَّاةَ سَلْحُهَا بَعْدَ ذَبْحِهَا.

Lâ yeđurru'ş-şâte selxuhâ be'de zebhîhâ

Boğazlandıktan sonra derisinin yüzülmesi koyuna zarar vermez.

Aşağıda ayrıntılı olarak görüleceği gibi bu özlü söz ikinci halife Ebûbekir (r.a.)'in kızı Esmâ'ya aittir.

2.Farsça

گوسفند کشته از پوست باز کردن دردمش نیاید.

Gûsfend-ê košte ez pûst bâz kerden derdeş ne-yâyed.

*Boğazlanmış koyun, derisinin yüzülmesinden acı duymaz.*²

چون گوسپند را بکشتند از مثله کردن و پوست باز کردن دردمش نیاید.

Çûn gûspend-râ be-koştend ez muşelle kerden ve pûst bâz-kerden derdeş ne-yâyed.

2 Ali Ekber-ê Dihxodâ, *Emsâl u Hikem*, Emîr Kebîr, 1363 hş., III, 1330.

Koyun boğazlanınca asılmaktan ve derisi yüzülmekten acı duymaz.³ Yani boğazlanan koyun asmaktan ve derisini yüzmekten acı duymaz.

Dikkat edilirse atasözünün Arapça ve Farsça şekilleri hemen hemen aynıdır. Farsça şekli aslında Arapça şeklin çevrisidir.

3. Kurmancî

Berxa mirî ji gur natirse.

Kerê mirî ji gur natirse.⁴

Kerê mirî ji guran natirse.

Menâ wê: “Dema ku tiştêkî mirov ê windakirinê li dine tunebe, mirov ji tu tiştî natirse.”⁵

4. Zazakî

Hero ke gever bi, vergi ra nêterseno.⁶

Hero merde vergi ra nêterseno.

Hero ke gever beno, vergi ra nêterseno.⁷

5. Türkçe

Ölmüş koyun kurttan korkmaz.

Ölmüş eşek kurttan korkmaz.⁸

Atasözünün yukarıda verilen farklı dillerdeki bütün şekillerinin anlamları ve kullanılan durum yerler açıklamaya ihtiyaç duymayacak şekilde açık ve belirgindir. Ama yine de bir iki yazarın yorumunu kaydetmenin bir sakıncası olmaz herhalde.

Nitekim Türkçe versiyonlarının anlamı için şunlar kaydedilmiştir: “Her şeyini kaybetmiş olan kişinin düşmanına bir şey kaptırmaktan korkusu olmaz.”⁹

“Her şeyini yitirmiş bir insanın kendisine saldıracak kimselerden hiçbir korkusu olmaz.”¹⁰

Atasözünün Kurmancî versiyonu altında yukarıda geçtiği gibi şu kısa açıklama kaydedilmiştir:

3 *Târîx-ê Beyhaqî* (nşr. Muhammed Ca'fer-ê Yâhaqqî) Tahran 1390 hş, s. 230-33, s. 231.

4 Mehmet Oncu, *Gotinên Peşiyân*, Enstîtuya Kurdî, Stenbol 1992, 46, 383; Bîlal Hesen, *Ji Wêjeya Gel: Pend û Peng*, 2008, 32, 156; Çiya Mazî, 2005, 257; Amed Tîgrîs, *6762 Gotinên Peşiyân*, Weşanên Rewşen, Stockholm 2001, 26, 140.

5 Oncu, 46, 383.

6 https://tr.wikiquote.org/wiki/Zazaca_atasözleri

7 Zîlfi Selcan, *Qese u Qesê Virênu Leksikon*, Dersim 2013, 197, 470.

8 Nurettin Albayrak, *Türkiye Türkçesinde Atasözleri*, Kapı Yayınları, İstanbul 2009, s. 747.

9 http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_atasozleri

10 Albayrak, s. 747.

“Bir insanın dünyada kaybedeceği hiçbir şeyi olmayınca o insan hiçbir şeyden korkmaz.”¹¹

Diğer kültürlerdeki şekillerinin anlamları ve kullanılan durumlar da aynıdır.

İslâm kavimleri halk kültüründe yayılan bu atasözünün kaynağını oluşturan Arapça versiyonun kaynağını teşkil eden tarihi hadiseyi aktarmadan önce şu kısa bilgiye yer vermek gerekir.

Sözün sahibi birinci halife Ebû Bekir (r.a.)’in kızı ve Abdullah b. Zübeyr (r.a.)’in annesi Esmâ’dır. Emevîlerin zulmüne karşı çıkan Abdullah b. Zübeyr Mekke’de Ka’be’ye sığındığı sırada, Haccâc’ın askerleri Ka’be’yi uzun süre muhasara altında tuttu. Abdullah b. Zübeyr ise, şayet Ka’be’den çıkarsa onu öldürmeleri ve bedeninin asılıp teşhir edilmesinden çekiniyordu. O da durumu annesine danışınca annesi Esmâ dedi ki: “Lâ yeđurru’ş-şâte selxuhâ be’de zebhîhâ/Boğazlanmış koyuna, derisinin yüzülmesi zarar vermez.”

II. BENZETMELER VE ORTAK ÖZELLİKLER

Aslı Arapça olan atasözünde özetle kasap, bir koyunu boğazladıktan sonra derisini yüzer. Koyun boğazlandığı sırada canlı olması sebebiyle korkar ve acı duyar ama boğazlanıp canlılık özelliğini kaybettikten sonra kasabın koyunu çengele asması, derisini yüzmesi ve etini bölmesi can vermiş olan koyunun tekrar acı duyması beklenemez. Dolayısıyla olayın kahramanı adı açıkça anılmasa da (çünkü zımnen kasap bu işi yapar ya da biri bu görevi yerine getirir) ve koyundur.

Bu durum insanların sosyal hayatta sürekli yaptıkları veya gördükleri gerçek ve olağan bir olaydır. Atasözünün işaret ettiği bu durum *benzetilendir*.

Taş kabartmalarda, fresklerde, tarih kitaplarında vb. kaynaklarda bazı kral ve sultanların savaşta yendikleri rakiplerinin veya isyankârların kellesini kestikleri ve bazı kralların ya da hükümdarların da kafasını kestikleri suçluların bedenlerini şehrin giriş kapılarına veya herkesin görebileceği şehrin meydanlarına astıkları da görülmektedir. Bilhassa antik çağlarda Eski Mısır, Asur, Kelt, Pers vs. uygarlıklarda bu tür cezalar çok daha yaygındı. İslâm sonrası dönemlerde Moğol, Timur, Osmanlı vb. devletlerde de bu ve diğer uygulamalar devam etti. Elbette bu tür cezalar genellikle soylulara ve aristokratlara uygulanırdı. Halktan suçlu bulunanlar ise ya kılıçla ya da bıçakla karın deşilir veya çarpmıha gerilirdi.

“Kafa kesme işinin sembolizmi de vardı. Bu işin kılıçla veya baltayla yapılması kafası kesilen kişiye onurlu bir ölüm sunma anlamına geliyordu. Çünkü bu iki alet, keskin olması ve uzman birinin kullanması kaydıyla, diğer kesici aletlere göre hızlı ve acısız bir ölüm sunuyordu.”

11 Ocu, 46, 383.

“Bu yolla ölüme gönderilen aristokratlar ya da savaşçılar idamı gerçekleştirecek kişiye yüklüce paralar verirlermiş ki, işini bir kerede tamamlasın...”¹²

İşte bu tür tarihi gerçek olaylar da bu atasözünde benzeyendir. Kralın yani zalim Haccâc’ın Abdullah b. Zübeyr’i öldürttüktan sonra başını kesip bedenini asması; kasabın koyunu kesip leşini çengele asarak derisini yüzmesi olayına benzetilmiştir.

İlave olarak koyun uysal, sessiz, sevecen, temiz; sütünden, etinden, dersinden ve yününden istifade edilen bir hayvandır. Esmâ’nın şehit edilecek dini, takvası, dürüstlüğü, ilmi, dirayeti ve hak ve hakikatten yana tavrıyla öne çıkan oğlunu; Abdullah b. Ömer’in (onu asılı görünce) tasviriyle “Vallahi, benim bildiğime göre sen, çok oruç tutan, çok namaz kılan, yakınlarla çokça yardımcı olan bir kimseydin...” boğazlanmış koyunla eşleştirmesi oldukça dikkat çekicidir.

Arapça ve Farsça versiyonlarda eşek figürü yer almaz, koyun figürü yer almaktadır. Bu ikisi olayın ifade biçimi ve figürler açısından daha fazla ortak yönleri sahiptir.

Kurmancî, Zazakî ve Türkçe versiyonlardan bazısında koyun veya kuzu ve bazısında da eşek figürü vardır. İlave olarak derinin yüzülmesi olayı yer almaz ve kasap yerine kurt figürü yer alır. Genellikle uysal ve sevecen bir hayvan olan eşek yük taşımacılığında önemli rol oynasa ve derisinden istifade edilse (çarık, ip vb.) de Müslüman toplumlarda etinden, sütünden ve tüylerinden yararlanmak geleneğe aykırıdır.

Şimdi bu atasözlerinden Kurmancî, Zazakî ve Türkçe versiyonları tabloda görüleceği gibi cümle türü, öğelerin dizilişi ve sözcük türleri açısından birebir örtüşmektedir:

	Özne	Tümleç/Nesne	Yüklem	Cümle
K	Berxa mirî/ Kerê mirî	ji gur/ ji guran	natirse	Olumsuz, basit, fiil
Z	Hero merde/ Hero ke gever bi/ benu	vergi ra	nêterseno	Olumsuz, basit, fiil
T	Ölmüş koyun/ Ölmüş eşek// Ölmüş eşeğin/ ölmüş koyunun	kurttan	korkmaz// korkusu olmaz	Olumsuz, basit, fiil
	K, Z: İsim (tekil, somut)+sıfat T: sıfat+isim Z: √. Versiyon isim+bağlaç+fiil cümlesi (sıfattır)	K: edat+isim Z: isim+edat T: isim+ayrılma hali	K, Z: olumsuzluk edatı+ basit fiil T: fiil+olumsuzluk eki	

K: Kurmancî; Z: Zazakî; T: Türkçe

12 Ayşe Hür, “Kafa Kesmenin Kısa Tarihçesi”. Konunun ayrıntıları için bk. <http://www.radikal.com.tr/yazarlar/ayse-hur/kafa-kesmenin-kisa-tarihcesi-1218267>

Zazakî'nin bir versiyonunda cümlelerin öznesinin (hero ke) sıfatı da cümledir (gever bi).

Adı geçen Müslüman halklar, geçmişte göçebe bir hayat yaşamaları sebebiyle sürekli at, eşek, koyun, keçi gibi hayvanlarla haşır neşir olurdu ve yegâne servetleri ve varlıkları hayvanlarıydı. Bu insanlar kurt ve ayı gibi yırtıcıların fırsat buldukları hayvanlarına zarar verdiklerine de şahit oluyorlardı.

Elbette bu hayvanlar sağ oldukları sürece söz konusu yırtıcıları gördüklerinde, içgüdüsel olarak onlardan korkar ve kaçarlardı. Ama öldüklerinde böyle bir refleks göstermeleri imkânsız hale gelir.

III. ATASÖZÜNÜN KAYNAĞI

Konuyla ilgili hem Arap hem İran kaynakları, sonradan atasözüne dönüşecek bu sözün, ilk defa Ebû Bekir'in kızı Esmâ'nın (ö.73/692), Emevî hanedanına karşı halifeliğini ilan eden ve uzun süre mücadele ederek şehit düşen oğlu Abdullah b. Zübeyr'e şehadetinden (73/692) birkaç gün önce söylediğini kaydeder.

Konu oldukça detaylı olmakla birlikte biz burada bu sözün söylenmesine yol açan tarihi olayı özetlemeye çalışacağız. Anne oğul çok ünlü sahâbilerden olan bu iki şahsiyetin, İslâm tarihinde önemli rolleri yanı sıra hadis rivayeti ve ilimde de büyük katkıları olmuştur.¹³

Birçok İslâmî fetihle aktif rol alan Abdullah b. Zübeyr, Cemal vakasında Hz. Aişe'nin yanında yer aldı ama Muaviye, oğlu Yezid'i veliaht tayin edince Hz. Hüseyin ile birlikte Muaviye'ye şiddetle karşı çıktı. Kerbelâ olayından sonra Emevîlere karşı oluşan muhalefetin lideri haline geldi. Yezid ona savaş açtı ve Yezid'in ölümünden sonra Abdullah b. Zübeyr, Hicaz bölgesi ve civarlarında "emirü'l-mü'minin" unvanıyla halifeliğini ilan edince (64/683), uzun süre Emevîlerle fiilî mücadele etti ve neticede Emevî halifesi Abdülmelik, Abdullah b. Zübeyr ve taraftarlarıyla savaşmak üzere Haccac b. Yüsuf es-Sakafi'yi büyük bir orduyla Mekke üzerine gönderdi ve şehri uzun süre muhasara altında aldı.

"Muhasara uzadıkça şehirde kıtlık baş gösterdi. Kaynakların ifadesine göre, zor durumda kalan kuşatma altındaki Müslümanlar binek hayvanlarını, hatta hakaret maksadıyla mancınkla atılan bir köpeği bile yemek zorunda kaldılar. Ancak muhasaranın altıncı ayında yiyeceklerinin büsbütün tükenmesi üzerine Abdullah b. Zübeyr'in taraftarları kendisini terk etmeye başladılar. Oğlunun yanında pek az bir kuvvet kaldığını gören Esmâ bint Ebû Bekir, ona gittiği yolun doğru olduğuna inanıyorsa sonuna kadar mücadeleye devam etmesini tavsiye edince, Abdullah teslim olmak yerine ölmeyi tercih etti; bir çıkış hareketi yaparak kahramanca dövüştü ve öldü (14 Cemaziyelevvel 73 / 1 Ekim 692). Haccâc başını

13 Esmâ ile oğlu Abdullah'ın biyografisi için sırayla bk. *DİA*, II, 402-404; I, 145-146.

keserek Suriye'ye gönderdi; bir süre darağacında asılı kalan cesedinin defnine, ancak annesinin ricası üzerine izin verildi.”¹⁴

Şimdi bu olayla ilgili Abdullah b. Zübeyr ile annesi Esmâ arasında gerçekleşen ve bu özlü ve mana yüklü sözün içinde geçtiği diyalogu *Târîx-ê Beyhâqî*'den özetleyelim:

Abdullah b. Zübeyr -Allah ikisinden razı olsun- Mekke'de hilafete geçip Hicaz ve Irak ona biat etince ve kardeşi Mu'sab da onun hilafeti esnasında Basra, Kûfe ve çevresini de ele geçirince, Abdülmelik b. Mervân (Emevî halifesi) Şam'dan büyük bir orduyla ona saldırdı ve aralarında çıkan büyük bir savaşta Mus'ab öldürüldü... Abdülmelik Şam'a geri döndü ve Haccâc b. Yusuf'u donanımlı büyük bir orduyla Mekke'ye gönderdi. Haccâc Mekke'ye varıp Abdullah ile savaşmaya başladı; Mekke kuşatıldı ve Abdullah Mekke Mescidine (Kâbe'ye) sığındı ve savaş kızıştı...

Haccâc ona haber gönderdi: “Seni yakalamak için bir iki gün süre kaldı ve sana vereceğim güvenceye rağmen dışarı çıkmayacağını biliyorum; Abdülmelik'in hükümranlığını tanıyarak dışarı çık ki seni iplerle bağlamadan izzetli ve saygın olarak göndereyim. Abdullah dedi: “Bunu düşünmem lazım”.

O gece yanında duran (çünkü çoğu taraftarı onu terk etmişti) kavmine (akraba ve arkadaşlarına) danıştı. Çoğu fitnenin dinmesi ve ona zarar gelmemesi için (Ka'be'den) çıkıp gitmesini önerdi. O annesi Esmâ bint Ebû Bekir -r.a.-'nun yanına gitti ve bütün olup bitenleri ona arz etti. Esmâ bir süre düşündükten sonra dedi: “Senin Benî Umeyye'ye karşı giriştiğin bu hareket din için midir, dünya için mi?”

Dedi: “Allah'a and olsun din içindir ve kanıtı, bildiğin gibi dünya malı olarak bir dirhem dahi almadım.

Dedi: “ O halde ölüme, kardeşin Musab'ın yaptığı gibi, sen de öldürülmeye ve asılmaya karşı sabırlı olmalısın. Zira baban Züber b. Avvâm ve benim soyumdan deden olan Ebû Bekir Sıddık –radiyallahu anhuma- ve Ali'nin oğlu Hüseyin'e -radiyallahu anhuma- neler yaptılar? (nasıl bir yol izlediler?). O cömertti (canını feda etti) ve Ziyâd oğlu Abdullah'a boyun eğmedi.”

Dedi: “Ey Anneciğim! Ben de senin söylediğin görüşteyim. Ben senin bu işle ilgili görüşünü öğrenmek istedim; şimdi iyice anladım ki ölmektense şehit olmak daha iyidir fakat öldürülürsem bedenimi asılıp teşhir edecekler.”

Annesi dedi: “*Koyunu kestiklerinde asılmaktan ve derisi soyulmaktan acı duymaz.*”

Abdullah gece boyunca namaz kıldı ve Kur'ân okudu. Seher vakti gusül abdesti aldı ve sabah namazını cemaatle kıldı; namazda “Nûn ve'l-qalem” [68-Kalem] ile

14 Hakkı Dursun Yıldız, “Abdullah b. Zübeyr B. Avvâm”, *DİA*, I, 145-146.

“Hel etâ ala'l-insani dehrun” [76-İnsan] sûrelerini okudu ve zırhını giyip silahını kuşandı... Annesine sarıldı ve onunla vedalaştı. Annesi ona zırh giydirirken dedi: “Bu fâsiklara karşı dişini sık” sanki Abdullah'ı Pâlûde¹⁵ yemeye gönderiyordu... savaş kızıştı... yüzüne bir taş değdi ve yüzünden kanlar aktı; daha şiddetli bir taş da göğsüne isabet etti, elleri titredi... Mevâlden biri bağırды: “Emirelmü'minîn'i öldürdüler”. Yüzünü sardığı için düşmanları onun Abdullah olduğu bilinmiyordu. Birçok kişi hücum edip onu öldürdüler... Başını kesip Haccâc'a gönderdiler o da başını Şam'a Abdülmelik b. Mervân'a gönderdi ve emretti bedenini de astılar. Annesine öldürüldüğünü haber verdiler. Annesi asla moralini bozmadı ve dedi: “İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râci'ûn (Biz şüphesiz Allâh'tan geldik ve şüphesiz ona döneceğiz.”

Bir süre geçince Haccâc sordu: “Bu kocakarı ne yapıyor?” Onun söylediği sözleri ve gösterdiği sabrı anlatılınca Haccâc dedi: “Subhânellâhi 'Azîm! Eğer mü'minlerin annesi Ayşe ile bu kız kardeşi (Esmâ) iki erkek olsaydı, asla bu hilâfet Benî Ümeyye'nin eline geçmezdi. Cesaret ve sabır denen şey budur. Onu oğlunun (cesedi) başına götürmek için hile yapmak lazım; acaba (onun asılı bedenini görünce) ne diyecek?”

Ardından bu iş için bir gurup kadın görevlendirildi ve onlar Esmâ'yı oraya götürmek için bir tuzak kurdular. Esmâ bir asılı bedeni görünce oğlununki olduğunu anladı. Kadınların en asiline yönelerek sordu: “Bu süvariye bu attan indirme zamanı hala gelmedi mi?”¹⁶

Bundan başka bir şey söylemedi ve gitti. Bu olayı Haccâc'a anlattılar. Şaşırды ve emretti Abdullah'ın na'sını ağaçtan indirip defnettiler.¹⁷

Konuyla ilgili Muslim'de yer alan şu rivayeti de aktarmakta fayda vardır:

Ebu Nevfel anlatıyor: “Abdullah İbnu'z-Zübeyr (radıyallahu anhümâ)'i (Mekke'deki) Akabetü'l-Medine (denilen yerde asılmış) gördüm. Kureyş ve diğer halk onun yanına gelmeye başlamıştı. Derken Abdullah İbn Ömer (radıyallahu anhüma) de geldi. Yanında durdu. “es-Selâmu aleyke ey Ebu Hubeyb!” dedi ve bu selâmı üç kere tekrar etti. Sonra sözlerine devamla [üç kere de] “Vallahi seni bu işten men etmiştim (ama beni dinlemedin)” deyip şunları söyledi: “Vallahi, benim bildiğime göre sen, çok oruç tutan, çok namaz kılan, yakınlara çokça

15 Pâlûde bal, badem ve nişastadan yapılan bir helvadır. İşi zevkle ve istekle yapmaya teşvik etme - ten kinayedir.

16 Bazı kaynaklara göre, sonradan atasözü haline gelen “Bu süvariye bu attan indirme zamanı hala gelmedi mi?” sözünün, Esmâ'ya değil, Abdullah b. Ömer'e aittir. Abdullah b. Ömer, Abdullah b. Zübeyr'in bedenini asılı görünce söylediği kaydedilmiştir. Bk. İbn Kesîr, *el-Bidâye ve'n-nihâye*, XIII, 186 (http://library.islamweb.net/Newlibrary/display_book.php?idfrom=971&)

17 Muhammed b. Huseyn Beyhaqî, *Târîx-ê Beyhaqî* (nşr. Muhammed Ca'fer-ê Yâhaqqî) Tahran 1390 hş, s. 230-33; krş. Hasan-ê Zülfiqârî, *Dâstânâ-yê Emsâl*, İntişârât-ê Mâzyâr, Tahran 1384 hş, s. 746-47; Ebû Ca'fer Muhammed b. Cerîr et-Taberî, *Târîxu't-Taberî; Târîxu'l-umem ve'l-Mulûk* (nşr. Ebû Suheyl el-Keremî), s. 1142-1144/www.afkar.ws.

yardımcı olan bir kimseydin. Vallahi, en kötüsü sen olan bir ümmet mutlaka en hayırlı bir ümmettir!”

Haccâc’a, Abdullah İbn Ömer (radiyallahu anhümâ)’in İbnu’z-Zübeyr karşısındaki tavrı ve söylediği bu sözleri ulaştı. Derhal adam göndererek İbnu’z-Zübeyr’in cesedini asılı olduğu kütükten indirtip, Yahudilerin kabirlerine attırdı. Sonra annesi Esmâ Bintu Ebî Bekr (radiyallahu anhâ)’i de bir adam gönderip çağırttı. Fakat kadıncağız gitmekten imtina etti. Haccâc ikinci bir elçi daha gönderdi ve: “Ya bana kendi rızanla gelirsin ya da, sana saç örgülerinden sürüyerek getirecek birisini gönderirim!” dedi. Esmâ yine imtina edip:

“Sen, örgülerimden tutup beni sürükleyecek birini gönderinceye kadar vallahi gelmeyeceğim!” dedi.

Haccâc: “Bana ayakkabılarımı gösterin!” dedi. Papuçlarını alıp, çalımla koşup Esmâ’nın yanına girdi.

“Allah düşmanına ne yaptığımı gördün mü?” dedi.

“Ona dünyasını berbat ettiğini, onun da senin ahiretini berbat ettiğini gördüm. Bana ulaştığına göre ona: “Ey iki kuşaklının oğlu” demişsin. Vallahi iki kuşaklı benim. Onlardan biriyle ben Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)’ın ve Ebu Bekr’in (hicret sırasındaki) yiyeceklerini bağladım. Diğeri de, kadının belinden ayırmadığı kuşağıdır. Şunu ilave edeyim ki, Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) bana: “Sakif’te bir yalancı, bir de zalim var!” demişti. Yalancıyı gördük. Zalime gelince; bunun da ancak sen olacağını zannediyorum!” dedi. Haccâc, hiç cevap vermeden yanından ayrıldı.” [Müslim, Fezâilu’s-Sahâbe 229, (2545).]

Rezîn şu ilavede bulundu: “Haccâc (bilahare) demiş ki: “Ben Esmâ’nın yanına onu üzme için girmiştim, ama o beni üzdü.”¹⁸

SONUÇ

Arapça, Farsça, Kürtçe, Zazaca ve Türkçe ortak olan ve bu dilleri konuşan milletlerin kültüründe hâlâ varlığını sürdüren ve makalenin konusu olan bu ortak atasözleri kökleri yüzlerce belki de binlerle yıl öncesine dayanan derin bir kültürü işaret eder. Bu makalenin konusu olan ortak atasözleri de her şeyini kaybetmiş olan kişinin, kendisine saldıracak düşman kişilerden korkması; düşmanına bir şey kaptırmaktan endişe etmesi veya hayatta her acıyı ve felaketi görmüş olan kişinin, başına gelecek yeni felaketlerden korkması, endişe etmesi ve üzülmeye beklenmemelidir.

Bu anlamlı sözün İslâm milletleri arasında yayılarak her dilde atasözü şeklinde dönüşmesi için Abdullah b. Zübeyr gibi büyük bir âlim sahâbînin hunharca şehid edilip darağacına asılmasını icab etmiştir.

18 İbrahim Canan, *Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi*, Akçağ Yayınları, 13/505-506.

Neticede bu atasözü Müslüman Arap toplumunda yaşanan söz konusu tarihi olayda ortaya çıkıp diğer Müslüman milletlerinin kültürüne de farklı şekillerde yansıdığı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Albayrak, Nurettin, *Türkiye Türkçesinde Atasözleri*, Kapı Yayınları, İstanbul 2009.
- Beyhaqî, Muhammed b. Huseyn, *Târîx-ê Beyhaqî* (nşr. Muhammed Ca'fer-ê Yâhaqqî) Tahran 1390 hş,
- Bîlal Hesên, *Ji Wêjeya Gel: Pend û Peng*, 2008.
- Dihxodâ, Ali Ekber-ê, *Emsâl u Hikem*, Emîr Kebîr, I-IV, 1363 hş.
http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_atasozleri
- Hür, Ayşe, “Kafa Kesmenin Kısa Tarihçesi”, <http://www.radikal.com.tr/yazarlar/ayse-hur/kafa-kesmenin-kisa-tarihcesi-1218267>
- İbn Kesîr, *el-Bidâye ve'n-nihâye*, (http://library.islamweb.net/Newlibrary/display_book.php?idfrom=971)
- İbrahim Canan, *Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi*, Akçağ Yayınları, 13/505-506.
- Oncu, Mehmet, *Gotinên Peşiyân*, Enstîtuya Kurdî, Stenbol 1992.
- Selcan, Zîlfî, *Qese u Qesê Virênu Leksikon*, Dersim 2013.
- et-Taberî, Ebû Ca'fer Muhammed b. Cerîr, *Târîxu't-Taberî; Târîxu'l-umem ve'l-Mulûk* (nşr. Ebû Suheyl el-Keremî), s. 1142-1144/www.afkar.ws.
- Tîgrîs, Amed, *6762 Gotinên Peşiyân*, Weşanên Rewşen, Stockholm 2001.
- Yıldız, Hakkı Dursun, “Abdullah b. Zübeyr b. Avvâm”, *DİA*, I, 145-146.
- Zûlfiqârî, Hesên, *Ferheng-ê Bozorg-ê Žerbu'l-Meselhâ-yê Fârsî*, I-II, Tahran 1388 hş.

FERHENGÊN MENZÛM DI EDEBÎYATA KURDÎ DE

Klasik Kürt Edebiyatında Manzum Sözlükler Verse Dictionaries In Classical Kurdish Literatur

Nusrettin BOLELLİ¹ Nurettin ERTEKİN²

KURTE

Ji bo perwerdehiya zarokan di edebiyata rojhilata navîn ya klasîk da gelek ferhengên menzûm hatine amadekirin. Edebiyata Kurdî ya klasîk perçeyek ji edebiyata rojhilata navîn ya klasîk e û wek hemû cureyên edebiyata klasîk, ji bo perwerdehî û fêrkirina zarokên kurdan ferhengên menzûm jî hatine amadekirin. Di edebiyata Kurdî ya klasîk de li gor çavkaniyên berdest heşt ferhengên menzûm hene. *Nûbihara Biçûkan*, *Mîrsadul Etfâl (Şahrahê Kudekan)*, *Luxetnameyê Ehmedî*, *Gulzar*, *Dû Rişte*, *Nûbihara Qur'anê*, *Nûbihara Mizgefta Sîriyê û Nûbihara Mezinan*.

Di vê gotarê de em li ser ferhengên menzûm ên di edebiyata Kurdî ya klasîk de disekinin. Kurtejiyana nivîskarên ferhengên menzûm û hêjmara beş, beyt, bêjeyên ferhenga di vê gotarê de bi cih bûye.

Bêjeyên Sereke: Edebiyata Kurdî ya klasîk, Ferheng, Ferhengên Menzûm. Ferhengên Menzûm ên Edebiyata Kurdî ya klasîk.

ÖZET

Klasik Ortadoğu edebiyatında çocukların eğitim ve öğretimi için manzum sözlükler hazırlanmıştır. Klasik Ortadoğu edebiyatının bir parçası olan Klasik Kürt edebiyatında da klasik edebiyatın bütün edebi türleri gibi, kürd

1 Doç. Dr., Mamosteyê Beşa 'Erebî, Zanîngeha Bingolê.

2 Xwendekarê Lisansa Bilind a Bi Tez.

çocuklarının eğitim ve öğretimi için manzum sözlükler de hazırlamışlardır. Kaynaklardan edinilen bilgilere göre Klasik Kürt edebiyatında sekiz manzum sözlük yazılmıştır. Nûbihara Biçûkan, Mîrsadul Etfâl (Şahrahê Kudekan), Luxetnameyê Ehmedî, Gulzar, Dû Rîşte, Nûbihara Qur'anê, Nûbihara Mizgefta Sîriyê ve Nûbihara Mezinan.

Bu makalede Klasik Kürt edebiyatında bulunan manzum sözlükler üzerinde duracağız. Manzum sözlük yazarlarının kısa biyografileri, sözlüklerin bölüm sayıları, beyit sayıları, kelime sayıları bu makalede yer almıştır.

Anahtar Kelimeler: Klasik Kürt Edebiyatı, Sözlük, Manzum Sözlük, Klasik Kürt Edebiyatında Manzum Sözlükler.

ABSTRACT

Many poetical dictionaries have been written for the education and the teaching of children in the Classical Middle East Literature. As a part of the Middle Eastern Literature, Classical Kurdish Literature has also given many products in the same field. According to the studies done in the field, eight dictionaries have been written in this style: *Nûbihara Biçûkan*, *Mîrsadul Etfâl (Şahrahê Kudekan)*, *Luxetnameyê Ehmedî*, *Gulzar*, *Dû Rîşte*, *Nûbihara Qur'anê*, *Nûbihara Mizgefta Sîriyê* and *Nûbihara Mezinan*.

I will discourse on the poetical dictionaries in this article. The lives of the writers of these authors, the number of the sections, the number of couplets and the number of the lexical items are researched.

Key Words: Classical Kurdish Literature, Lexicon, Poetical Dictionary, Poetical Dictionaries in the Classical Kurdish Literature.

DESTPÊK

Dîroka ferhenga bi qasî dîroka nivîsê kevn û kevnare ye. Piştî peydakirina nivîsa mîxî ji teref Sumeriyan ve, nivîsa mîxî di mektebê Sumeriyan de ji bo perwerdehiyê hatiye bikaranîn. Piştî desthilatdariya gelên Samî li ser Sumeriyan, ziman nasên Sumerî ji bo ku xelkên Samî zimanên wan fam bikin ferhengên herî kevn ê dîroka mirovayetiye nivîsandine.³

Xebatên gelên Çînî li ser ziman, heta berya zayinî bi sedsala XI a paşve diçe. Tê zanîn ku, Ku Ye Wang ferhengê bi navê 'Yu Pi En' û Şi Wo Wan jî bi navê 'Hu Şin' ferheng amadekirine. Hîndûyî ya xebatên xweyî ziman, di destpêkê de, li ser tekstên pirtuka xweyî pîroz *Weda* pêkanîne. Ziman nasê Hîndûyî Panînî

3 Yusuf Öz, (1996), *Tarih Boyunca Farsça-Türkçe Sözlükler*, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Ankara, r.1

ferhengek menzûm bi navê ‘*Ashtadhyayi*’ nûsiye û ev ferheng gihaştiye dema me jî.⁴

Yûnaniyan, ji bo hin bêjeyên ku di *Îlyada* û *Odessîa* Homeros de derbas dibin û ji bo bêjeyên pirtûkên felsefevanên wek Eflêtûn, ferhengên taybet nûsîne. Ferhenga Yûnaniyan a herî kevn ‘*Onomasticon*’ a Jûlius Pollux e. Ev ferheng deh berg e.⁵

Xebatên ‘Ereba li ser ziman û ferhenga, piştî hatina dînî Islamê destpê dike. Ev xebat hewl dana baş famkirina herdû çavkanîyên dînê Îslamê ên sereke; Qurana Pîroz û Hedîse Resûlê Xweda ne. Ferhenga bi navê *Kîtab-ul ‘Eyn* ku ji teref ‘Ebdurrehman El- Xelîl b. Ehmed b. ‘Emr el- Farahîdî hatiye nivîsandin di zimanê ‘Erebî de ferhenga yekemîn e.⁶

Di edebiyata Farisa de, ferhenga bi navê ‘*Tefasîr fî Lugatê Furs*’ an ‘*Muntehab*’ û an bi navê ‘*Muntehabê Hakîm Qetrqan*’ tê bilêvkirin, ku Qatranê Tebrîzî nivîsandiye, yekemîn ferheng e. Ev ferheng ne gihaştiye roja me. Ferhengên edebiyata Farisan ên herî kevn ku gihaştine dema me a yekemîn; ‘*Lûgatê Fûrs*’ a Esedê Tûsî ye, duwemîn ferheng bi navê ‘*Şîhab-ul Furs*’ ji aliyê Muhemmed b. Hînduşahî Nahciwanî ve hatiye nivîsandin. Ferhenga sisiya, ‘*M’iyarî Cemalî*’ ya Şemsê Fehrî ye.⁷

Di edebiyata Tirkî de yekem ferhengên ku hatine nivîsandin, ‘*Dîwan ü Lugat-it Turk*’ û ‘*Tîbyan-ul Lugat-it Turk ‘ela Lisan’îl-Kanklî*’ ye ku a yekem, nivîsa Kaşgarlı Mehmûd e û a duwem, Muhemmed b. Keys nivîsandiye.⁸

Di edebiyata Kurdî de li gor jêderên ber desta yekem ferhenga kurdî ji teref Şeyx Ehmedê Xanî bi navê ‘*Nûbihara Biçûkan*’ hatiye nivîsandin.⁹ Ev ferheng ji ber ku menzûm e dinav mijara me de bi ber firehî ewê cih bigre.

1. FERHENGÊN MENZÛM

1.1. Dîroka Ferhengên Menzûm Di Edebîyata Rojhelata Navîn De

Li gor tespîtê ku hatine kirin di sedsala V / VI an de em rastî ferheng û pirtûkên rêziman ên menzûm tîn. Di vî warî de berhemên herî pêşi hatine nivîsandin; ‘*Kaydû’l-Evâbid*’ a şaîr û zimannasê Yemenî Îsmail b. Îbrahim er-Rîb’î, ‘*el-Mufassal*’ a Zemahşerî, ‘*Teshîlû’l-Fevâid ü Tekmîlû’l-Makâsîd*’ a İbn Mâlik, ‘*Düstûru’l-Lugâ*’ ya Edîb Natanazzî ye.¹⁰

Dîroka ferhengên menzûm û du zimanî, di sedsala XIII da bi ‘*Nisâbu’s-Sıbyân*’ a Bedreddîn Ebû Nasr Mesûd (Mahmûd) b. Ebî Bekr el-Ferâhî dest pê dike. Di

4 Öz, hb, r.2

5 Öz, hb, r.2

6 Öz, hb, r.4

7 Öz, hb, r.20-23

8 Öz, hb, r.37

9 Kadri Yıldırım, (2014), *Ehmedê Xanî Külliyyatı IV- Dîwan*, Awesta yayınları, İstanbul, r.18

10 Öz, hb, r.53

heman demê de ‘Zühretü’l-Edeb’ a Şükrullâh b. Şemsüddîn Ahmed b. Seyfuddîn Zekeriya minaka duwem e ji bo ferhengên menzûm û du zimanî.¹¹

Edebiyata Tirkî, ku di bin bandora edebiyata ‘Erebî û Farsî de maye, em ferhengê menzûm cara yekem bi berhema Hüsâm b. Hasan el-Konevî’ a bi navê ‘*Tuhfe-i Hüsâm*’ dibînin.¹² Ev ferheng bi Farsî û Tirkî ye. Ferhenga bi zimanê ‘Erebî û Tirkî ji teref Abdullatif İbn Melek bi navê ‘*Lugat-i Feriştioğlu*’ hatiye nivîsandin.¹³

Di serî de ‘Tirkî-‘Erebî’, ‘Tirkî –Farsî’ û ‘Tirkî-‘Erebî-Farsî’ bi du zimanî û sê zimanî ferheng hatine nivîsandin, lê ji sedsala 19 a û vir de, bi Rûmî, Ermenî, Bulgarî, Almanî, Boşnakî û Fransizî ji ferhengên menzûm di edebiyata Tirkî de xwe nîşan didin.¹⁴

Di edebiyata Tirkî ya klasîk de heta vê deme; Farsî-Tirkî (24), Farsî-‘Erebî-Tirkî (14), ‘Erebî-Tirkî (12), Farsî-Farsî (1), ‘Erebî-Farsî (5), Tirkî-Rumî (2), Tirkî-Fransizî (1), Tirkî-Bulgarî (1), Tirkî-Ermenî (1), Tirkî-‘Erebî-Farsî-Afganî-Hindûyî (1) û tevî ferhenga di dîwana Nevaî de ku bêjeyên zimanê Çagatayî û Moğolî destnîşandike bi giştî 63ê ferhengên menzûm hatine dîtin.¹⁵

Di edebiyata Tirkî ya klasîk de ji bo ferhengên menzûm ev berhemên li jêr wek nimûne em di karin pêşberî we bikin: Bahâ’üddîn İbn Abdurrahmân-ı Magalkaravî - *Ucûbetü’l-Garâyib fi Nazmî’l-Cevahiri’l-Acâyib* (827/1424), Şeyhülharemzâde Şeyh Abdülkerîmzâde - *Lugat-i Abdülkerîm* (978/1570), Sun’î-i Malatyavî – *Fethü’l-Fettâh* (1008/1599), Kayserili Gencî Pir Mehmed - *Genc-i Leâl* (1041/1631), Mustafâ Hâkî el-Üsküdârî - *Menâzîmü’l-Cevâhir* (1042/1632-33), Abdurrahman Zâhidî-i Konevî – *Tevfiye* (1133/1721), Şeyh Ahmed-i Antakî – *Se Zebân* (1135/1723), Eşref Feyzî - *Lugat-i Feyzî/Hoş Edâ* (1149/1736), Ahmed Resmî b. İbrahîm-i Girîdî - *Nazm-ı Girîdî* (1153/1740), Mustafa İlmî b. İbrahim - *Tuhfetü’l-İhvân ve Hediyetü’s-Sıbyân* (1160/1747), Mustafa Keskin b. Osmân - *Manzûme-i Keskin* (1171/1758), Osman Şâkir b. Mustafâ-yı Bozokî – *Müselles-nâme-i Şâkir* (1210/1795-96), Hasan Aynî - *Nazmü’l-Cevâhir* (1236/1821), Hayret Mehmet Efendi - *Tuhfe-i Se-Zebân* (1234/1819), Çemişkezekî Nasûh Efendi - *Tuhfe-i Nushî* (1839-1861 arası), Süleyman Hayrî - *Hayrî’l-Lugat*.¹⁶

11 Öz, hb, r.54

12 Mustafa Öztürk, (2015). “*Manzum Sözlüklerden Sübha-i Sıbyân ile Kürtçe’deki İlk Manzum Sözlük Nûbehara Biçûkan Arasında Bir Karşılaştırma*”, Mardin: The Journal of Mesopotamian Studies, C: 1/1, s. 5.

13 Öztürk, hb, r.5

14 Öztürk, hb, r.5

15 Yılmaz İnce, (2002). “*Manzum Sözlükler ve ‘Şemsî’nin Cevâhirü’lkelimât’ı Üzerine Bir Dil İncelemesi*”, Elazığ: Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi.

16 Kamil Ali Gynaş. (2015). “*Arapça-Farsça-Türkçe Manzum Bir Sözlük: Tufetü’l-İhvân Hediyetü’s-Sıbyân*”, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, C.8, S.41, s.154-163.

2. FERHENGÊN MENZÛM DI EDEBİYATA KURDÎ DE

Hemû taybetmendiyên edebiyata klasîk, cureyên edebiyata klasik di edebiyata Kurdî de jî xwe nîşan didin. Çawa ku ferhengên menzûm wek cureyek edebî ji bo perwerdehiyê hatine amadekirin di edebiyata rojhilata navîn de, her wiha ‘alim, zana, ziman nasên kurdan jî ev cûre pejirandine û ji bo perwedehiyê û fêrkirinê berhemên ferhengên menzûm diyarî zarokên Kurdan û edebiyata Kurdî kirine.

2.1. Şeyx Ehmedê Xanî û *Nûbihara Biçûkan*

2.1.1. Şeyx Ehmedê Xanî (1651-1707)

Şeyx Ehmedê Xanî, Di sala 1650/51 li Bazîdê ji dayik bûye. Navê bavê wî Melle Îlyas e. Piştî wefata bavê xwe li cem birayê xwe Melle Qasim dest bi xwendina medresê dike. Li Mûradyê di medresa Gulgûn ê, li Ahlatê, Ruha, Cizîrê, û wd. Xwendina xwe di domîne û li Xoşab ê di medresa Ataiyye de li cem Melle Camî icaza ‘ilmê werdigre.

Piştî kuta kirina tehsila ilmî vegeeriyaye Doğubeyazît ê. Li vir medreseyek ava kiriye û dest bi dersdayînê kiriye. Şeyx Ehmedê Xanî, hem ‘alimekî Îslamê ye û hem ‘alim û zanayekî kurd e. Li ser baweriya Sunnî/Eş’erî peyrewê mezhebê Şafi’î ye. Şeyx Ehmedê Xanî girêdayî terîqa Neqşebendî ye. Heta îro çar berhemên wî gihaştine ber destê me. *Mem û Zîn*, *Nûbihara Biçûkan*, *‘Eqîda Îmanê û Dîwan* berhemên wî ne.¹⁷

2.1.2. *Nûbihara Biçûkan*

2.1.2.1. Navê Berhemê yê Orîjînal

Navê berhemê *Nûbihara Biçûkan* e. Wek taybetmendiyek ferhengên menzûme ku nivîskar navê berhemê di hundurê berhemê de û di beşa yekem, an di destpêkê de bilêv dikan, Şeyx Ehmedê Xanî jî ev taybetmendî bikaraniye û di destpêkê de navê berhema xwe anîye ziman.¹⁸

Vêk êxistin Ehmedê Xanî

Navê Nûbihara Biçûkan lê danî¹⁹

2.1.2.2. Sedema Nivîsînê û Mêjûya Nivîsandina Wê

Dîsa yek ji taybetmendiyên ferhengên menzûm in ku nivîskar sedema nivîsandina berhemê diyar bike. Şeyx Ehmedê Xanî di destpêka berhemê de di

17 Kadî Yıldırım, hb. r.13-14

18 Di vê xebata li ser *Nûbihara Biçûkan* de me berhema Ehmed Hilmî Qoxî ya bi navê *Gulzara Hemûkan Şerha Nûbihara Biçûkan*, weşanên Ihsan, çapa sêyem, sal 2014 ji xwera kir çavkanî.

19 Ehmed Hilmî Qoxî, (2004), *Gulzara Hemûkan Şerha Nûbihara Biçûkan*, Ihsan yayinlari, 3. Baski, İstanbul, r. 17

beyta 7 an de sedema nivîsandina *Nûbihara Biçûkan* dibêje ku ev behrem ji bo zarokên kurmanca hatiye amadekirin.

Ne ji bo sahip rewacan

*Belkî ji bo biçûkê kurmancan*²⁰

Şeyx Ehmedê Xanî ev berhem xwe di sala 1683 an de nivîsîye.²¹

2.1.2.3. Taybetmendiyên Şiklî

Nûbihara Biçûkan, ferhengê Kurdî- ‘Erebî ye. *Nûbihara Biçûkan*, ji destpêkekê û 13 beşan - ji bo beşên ferhengên menzûm Qit’e dibêjin²²- pêk hatiye. Beşa herî mezin beşa dawî ya sêzdeha ye ji 48 beyta pêk hatiye. Beşa herî buçûk jî beşa pêncan ye ji 7 beyta pêk hatiye.²³

Bi wezn û qalibên ‘erûzê hatiye nivîsandin. Heft qalibên ‘erûzê ku; Hezec, Recez, Remel, Mûdari’, Besît, Serî’ û Mûteqarib in hatine bikar anîn. 4 beş bi behra Recezê, 3 beş bi behra Hezecê, 2 beş bi behra Remelê û bi behra Mûdari’ beşek, Besît beşek, Serî’ beşek û Mûteqarib jî beşek hatiye nivîsandin.

Hejmara beytên berhemê 217e ne. Di pirtûka Qoxîde du beytên din jî hene, Qoxî di van herdû beytan de ketiye şikê ku ji *Nûbihara Biçûkan* in an na. Ev herd û beyt ev in:

Divêtin tû bizanî bi dil navê îmaman

‘Elî çar in Hesên du Mûhemmed sê ne ey can

Imamê dî Huseyn e di gel Mûsa û Ce’fer

Ev in bil cumle bê şek bizan qencê îmaman

Ji bo me çarî dîtir heyin sahip mezahip

Mûhemmed Malik Ehmed ewî dîtir ki Ni’man²⁴

Eger ev herdû beyt jî bîn jimartin hejmara beytên berhemê dibe 219e. Bi tevahî 852 bêjeyên Kurdî û 1317 bêjeyên ‘Erebî, bi giştî 2169 bêje di berhemê de bi cih bûne.²⁵

Beşa destpêkê bi Besmeleyê destpê dike, bi Hemdele û Selweleyê devam dike. Navê nivîskarê berhemê, sedema nivîsandina berhemê jî di destpêkê de bi cih bûye. Di beşa yekem de, hinek bîr û baweriyên dîne Îslamê; navên her çar xelîfeyên Îslamê, ew deh kesên ku bi bihiştî hatine mizginkirin, û bi çar beytan kurtasiya jiyana peyxemberê Îslamê tê dîtin.

20 Qoxî, hb, r. 17

21 Kadri Yıldırım, hb, r. 25

22 Öz, hb, r.62

23 M. Zahir Ertekin, “İlk Manzum Türkçe-Kürtçe Sözlük: Nûbihara Mezinan”, Journal of Oriental Scientific Research (JOSR), Nisan-2017 Cilt:9 Sayı:1 (17), r. 94

24 Qoxî, hb, r.19

25 Ev hejmar li gor tesnîfa Qoxî ku li dawîya pirtûkê li gor herfê elîfbayê dabeşkeriye me jimartiye.

Beşa destpêkê ne tê de, beşên mayin bi pend û şîreta destpê dîke. Di serê her beşekê de beyta yekem ji bo pend û şîretan hatiye veqetandin. Wek nimûne di serê beşa yekem de ev pend heye:

*Heta tu dewr û dersan nekî tekrar û mesrûf
Di dunyayê tu nabî ne meşhûr û ne me'rûf²⁶*

Dîsa ku beşa destpêkê em ji nav derxin di beşên din de beyta duwem behr û qalibên 'erûza wê beşê nîşan dide. Wek mînak ji beşa hefta;

*Fa'îlatun, Fa'îlatun, Fa'îlatun, Fa'îlat
Xweş tu vê behrê bixwîne lew ku xweş çûne Remel²⁷*

2.1.2.4. Taybetmendiye Nûbihara Biçûkan

Di edebiyata Kurdî de ferhenga yekem e.

Di edebiyata Kurdî de ferhenga menzûm a yekem e.

Di edebiyata Kurdî de ferhenga du zimanî a yekem e.

Di edebiyata Kurdî de di warê mijara 'erûzê de berhema yekem e.

Di edebiyata Kurdî de ji bo perwerdehiya zarokan berhema yekem e.

Di dîroka zimanê Kurdî de ji bo perwerdehiya zimanê zikmakî berhema yekem e.²⁸

Di Nûbihara Biçûkan de Hejmara Beyta, Behr û Qalibên 'Erûzê û Mînakên Beyta			
Beş	Hejmara Beyta	Behr û Qalibên 'erûzê	Beytek Jê Beşê
Destpêk	14		Hemd û Sena û Şukranî
			Ji bo wî Xalîqê Rehmanî
1	15	Hezec	Li me ferde bizanin resûlê xwo bi tehqîq
		Mefa'îlun, Fe'ûlun, Mefa'îlun, Fe'ûlun	Bi mewlûd hem bi medfen bi nasin da û baban
2	15	Recez	Zewc û recûl çî? Mêr, û jin, meret û zewcet û nîsa
		Mufte'îlun, Mefa'îlun, Mufte'îlun, Mefa'îlun	Walid bab û walîde da, şeşqî û ex her dû; bira
3	11	Remel	Qidrê dîze, qes'e kase, xubzê nan
		Faîlatun, Faîlatun, Faîlat	Lehmê goste, tebxê pehtin, neyê xav
4	11	Recez	Hatim eteytû, atî tîm, wî hat eta, îî were
		Mustef'îlun, Mustef'îlun, Mustef'îlun, Mustef'îlun	E'teytû minda, xuz bigîr, îrc'î veqer, îzheb here
5	7	Recez	Meqûlî kuştî, mexsûlî şuştî
		Mustef'îlatun, Mustef'îlatun	Meytet mirar e, merqed xwo gor e
6	11	Mûdarîf	Rumman hinar e, culnaz gulnar e, tîn hijîr e
		Mef'ûlu, Fa'îlatun, Mef'ûlu, Fa'îlatun	Qissa xiyar e, dewfes pîvaz e, sewmî sir e
7	18	Remel	Şeyx û soflî keramet 'îlm û xwendin hem'emel
		Faîlatun, Faîlatun, Faîlatun, Faîlatun	Xîlwet e hîere, terîqa te şerîfet bê xelet
8	18	Besîl	Hîvînemayî kî ye? Mublis û ayis qenût
		Mufte'îlun, Fa'îlun, Mufte'îlun, Fa'îlun	Asîn û pola çî ne? Herd û enîs û zeker
9	10	Hezec	Zahîb çî ye? Ê çûyî, musteqbelî; ê bêtin
		Mef'ûlu, Mefa'îlun, Mef'ûlu, Mefa'îlun	Madi çî? e wê borî, baqî çî? E wê mayî
10	9	Recez	Mufte'îlun, Mufte'îlun, Mufte'îlun, Mufte'îlun
		Mufte'îlun, Mufte'îlun, Mufte'îlun, Mufte'îlun	Ev recez a metwîyye da qenc bizanî tû bira
11	16	Hezec	Herçî kesê 'îlme kî qenc xwendîye
		Mufte'îlun, Mufte'îlun, Fa'îlun	Dewlet e ger wî bi esl zanîye
12	14	Hezec	Bîzan çar in 'enasîr; ax û av û ba û agir
		Mufte'îlun, Mefa'îlun, Mufte'îlun, Mefa'îlun	Mewalîdîn ev e hersê; nebat û me'den û heywan
13	48	Mûteqarîb	Zvîstan şîtaye û havîn e seyf
		Fe'ûlun, Fe'ûlun, Fe'ûlun, Fe'ûl	Behar e rebî' û peyîz e xureyf
Gîşî	217		

26 Qoxî, hb, r.17

27 Qoxî, hb, r.42

28 Di amadekirina statîstîk û tabloyên vê gotarê em spasîyên xwe pêşkêşî momoste M. Zahir Ertekin dikin.

2.2. Şeyx Mihemed Kerbelayî û *Mîrsad'ul Etfâl ew Şahrahê Kûdekan*

2.2.1. Şeyx Mihemed Kerbelayî (1886-1939)

Şeyx Mihemed Kerbelayî, lawê Şeyx 'Ebdurrehman Aqtepî ye. Di sala 1886ê zayinê li gundê Aqtepê girêdayî bi navçeya Çinar (Xana Axpar) a Dîyarbekir hatiye dunyayê. Di medreseya Aqt epe de li cem bav û apê xwe dest bi xwendinê dike. Temamê xwendina xwe di medresa malbata xwe didomîne. Piştî têkçûna serhildana Şeyx Se'îdê Kal nefî/sirgûnî bajarê Êşraqê dibe. Paşê nefya wî difetilînin bajarê Edeneyê. Piştî du salê nefyê tê bexşandin û vedigere welat li gundê Çolî bi cih dibe. Şeyx Mihemed Kerbelayî, piştî ku li vî gundî bi cih dibe jiyanekeke inzîwayî dimeşîne. Kêm dixwe, kêm vedixwe, kêm radikeve, dixwîne, dinivîsîne û nivîsê xwe diçerîne. Di sala 1939ê zayinê rehmet dike diçe ser dilovaniya xwe. Di destê me de ji Şeyx Mihemed Kerbelayî du behrem hene. Yek *Dîwan* û a din jî ev ferheng e ku navê wê *Mîrsadu'l-Etfâl ew Şahrahê Kûdekan* e.²⁹

2.2.2. Navê Berhemê yê Orijînal

Şeyx Mihemed Kerbelayî, navê berhema xwe di destpêka berhemê de weha diyar dike:

Bi Mîrsadu'l-Tîfal min kirye nîşan

*Ji mewla min rica ye nefê îşan*³⁰

2.2.3. Sedema Nivîsînê û Mêjûya Nivîsandina Wê

Kerbelayî, bi giştî ji bo temamê zarokên Kurdan û bi taybetî jî, ji bo birayê xwe Muhemmed Eskerî û biraziyê xwe Neqşibendî nivîsandiye. Ev berhem di sala 1912 an de hatiye nivîsandin.³¹

Li ser Etfâl û ewladê di Kurdan

Lîsanê Farisî û meqsedê wan

Muhemmed Eskerî yû Neqşibendî

*Ew in îlet ji vê tertîb û bendî*³²

2.2.4. Taybetmendiyên Şiklî

Mîrsad'ul Etfâl ew Şahrahê Kûdekan ferhenga Kurdî- Farsî ye. Ferheng, ji destpêkêkê, 15 beşan pêk hatiye. Di ferhengê de 1155 bêje cih girtine. Ferheng mevzûn e bi tevahî ev ferheng ji 320 beyta pêk hatiye. Bi behr û qalibên êrûzî

29 Şeyx Mihemed Kerbelayî, (2002), *Dîwana Kerbelayî*, amd. Osman Akdağ-Kerem Soylu, Weşanên Enstîtûya Kurdî ya Stenbolê, Stenbol, r. 7-10

30 Perteve, Ramazan. (2012), *Mîrsadul Etfâl (Şahrahê Kudekan)* -Ferhenga Menzum a Kurdî-Farîsî(vekolîn-Tekst), Zanîngeha Mardîn Artukluyê, Enstîtûya Zimanên Zindî yê li Tirkiyeyê, Şaxa Makezanîsta Ziman û Çanda Kurdî, Teza Lîsansa Bilind, Mêrdîn, r.47

31 Perteve, hb, r,49

32 Perteve, hb, r,48

hatiye nivîsandin. Behrên 'erûzê ku hatine bikaranîn; Hezec, Recez, Munserîh, Serî, Remel, Mûzarî, Wafir û Mûtekarib e.³³

Di serê her beşê de beyta pend û şîreta û dûre benda behr û qalibên 'erûza wê beşê bi cih bûye.

'Ilim ez behrê insan dewletê dunya û 'uqba ye

*Kesê 'alim muheqqeq tacidarê her du dunya ye*³⁴

Mefa'îlun mefa'îlun mefa'îlun mefa'îlun

Hezec salim musemmen bit şebîhê durrê yekta ye

Di Mîrsad'ul Etfâlê de Hejmara Beyta, Behr û Qalibên 'Erûzî û Mînakên Beyta³⁵

Beş	Hejmara Beyta	Hejmara Bêjeva	Behr û Qalibên 'erûzê	Beytek Jê Beşê
Destpêk	25		Hezec	Bi ismê padişahê 'alemârây
			Mefa'îlun mefa'îlun fe'ûlun	Bi hemdê zî'î-celalê nutqî beşşay
1	15	98	Hezec	Îlim ez behrê insan dewletê dunya û 'uqba ye
			Mefa'îlun mefa'îlun mefa'îlun mefa'îlun	Kesê 'alim muheqqeq tacidarê her du dunya ye
2	18	99	Recez	Mustef'îlun Mustef'îlun Mustef'îlun
			Mustef'îlun Mustef'îlun Mustef'îlun	Salim musemmen bit recez, mislê mûhîta Hindî ye
3	19	86	Munserîh	Cam û peyale qedeh, encomen e cemiyet,
			Mufte'îlun fa'îlun mufte'îlun fa'îlun	Mêrg e bizan sebzazar, bêxwedî ye bîneva,
4	16	63	Hezec	Naskim e şinaxten, hem sûrax e qulik, ey cam,
			Mef'ûlun mefa'îlun mef'ûlun mefa'îlun	Rakim e çi? engîxten, hem walîde ye marî,
5	12	41	Recez	Bîşyar û bes pur pûr, û poser kur,
			Mustef'îlatun mustef'îlatun	Mox çi ye? kafir, çûyîn e refîen,
6	18	46	Serî	Çapik û çalakî sivikbûyîn e,
			Mufte'îlun mufte'îlun fa'îlun	Çeste çi? Nexme, keçel e hem çeseng,
7	7	30	Recez	Elfexten û elfaxîten elfiden û endûxîten
			Mufte'îlun Mufte'îlun Mufte'îlun Mufte'îlun	Herçar berhevdan e, hem qasid e olax, insan e kîk
8	25	94	Remel	Edî û muhet hesret û te'cîl û tîrs
			Fa'îlatun fa'îlatun fa'îlun	Zînhar e, zîver e zînet yeqînî,
9	13	51	Mûzarî	Tînah xewn, û merdad temmûz, û ab qedr e,
			Mef'ûlun fa'îlatun Mef'ûlun fa'îlatun	Pedrûd wida' xuwestîn, mûyê heram e bane,
10	25	125	Remel	Ahîramen ahîrimen ahîrimen ehîremen
			Fa'îlatun Fa'îlatun Fa'îlatun fa'îlat	Ahîren ehîrîme ehîren cumle şeytan, do ye dûş,
11	10	33	Hezec	Pevazî purşewat e, kesê bêdîl xonokcan,
			Mefa'îlun fe'ûlun mefa'îlun fe'ûlun	Tîjîbûn e lemalem, tekebbur xodperistî,
12	9	55	Wafir	Kaşane û galbe hucre binas!, Pîrahen e çi? Pêşîr û kiras,
			Mefa'îletun Mefa'îletun Mefa'îletun	Postan e sedî, evreng e serîr, corban e leqandîn, nav e miyan,
13	15	103	Recez	Tasa û tase xemm û melalet, tarîm û tarî her du ne tarî,
			Mustef'îlatun Mustef'îlatun Mustef'îlatun	Taras mûlûbûn, barû hesar e, badber mura'î, muhtacî ye gaz,
14	65	231	Mûteqarîb	Pejeng e kifîd, û bîrîn e figar,
			Fe'ûlun fe'ûlun fe'ûlun fe'ûl	Pejûlîş perîşan, û sevd e şîkar,
Dawî	28		Hezec	Ku tenha em di bin axê bîrînîn
			Mefa'îlun mefa'îlun fe'ûlun	Jihevket yû dilê şeq dê bîrînîn
Gîştî	320	1155		

2.3. Şeyx Me'ruf Nodeyî û Luxetnâme-yê Ehmedî

2.3.1. Şeyx Me'ruf Nodeyî (1753-1837)

Navî wî Mehemed e, kurê Seyyid Mustefa ew jî kurê Seyyid Ehmedê Berzen-ciye. Bi şecera malbatî bapîrê wî yê sêzdemîn Seyyid 'Îsayê Berzencî kurê Seyyid

33 Ertekin, hb, r. 98

34 Pertev, hb, r,50-60

35 Pertev, hb, r,50-128

Baba ‘Elî Hemedanî ye ku Seyyid Baba ‘Elî Hemedanî jî birayê şa’irê mezin û navdar Seyyid Baba Tahirê ‘Uryanî ye.³⁶

Şeyx Me‘ruf Nodeyî, di sala 1753 an³⁷ de li gundê Nodê welidiye. Di despêkê de li cem bavê xwe dest bi xwendinê kiriye. Paşê li gelek deveran feqîtî kiriye. Di sala 1771ê de di temenê 18-19 e salî de li cem Mela Mehemedê Xezayî icaza ‘ilmê wergirtiye. Di sala 1837 an de çûye ser dilovaniya xwe.³⁸

Şeyx Me‘ruf Nodeyî, ‘alimekî mezine û zanayekî bê hempa ye. Di ‘ilmê Nehvê, Serfê, Me‘anî, Beyan, Wed‘, Âdâb, Behs, Mûnazere, Fiqih, Hedîs, Ūsûl, ‘Eqâid, ‘Erûz û Qafiye û Faraizê de gelek serkeftî û pêşkeftiye. Di mijarê cûr be cûr de bi zimanê Kurdî, Farsî û ‘Erebî 45 berhem li pey xwe hiştiye.³⁹

2.3.2. Navê Berhemê yê Orîjînal

Şeyx Me‘ruf Nodeyî navê ferhenga xwe di destpêka berhemê de di beyta 8 an de weha diyar dike:

Lî haza nawem na *‘Ehmediye’*
Wellahe ercû islahî’n-niyye⁴⁰

2.3.3. Sedema Nivîsînê û Mêjûya Nivîsandina Wê

Sedema nivîsandina vê berhemê di destpêka berhemê de di beyta 7 an de Şeyx Me‘ruf Nodeyî diyar dike ku ji bo lawê xwe Ehmed amade kiriye. Li gor agahiyên li ber desta ev behrem di sala 1790 î de hatiye nivîsandin.⁴¹

Ta kî ferzendem Ehmed bê te’eb
Şewed danayê luxatê ‘ereb

2.3.4. Taybetmendiye Şiklî

Ferhenga Kurdî (Sorani) û ‘Erebî ye. Çawa ku nivîskarê berhemê di destpêkê de di beyta 9an de destnîşan dike ku ev berhem ji destpêkekê û du beşa pêk hatiye.

Bi dû bab kîtab mî şewed kemal
Yek babê esma û yek babê ef’âl

Di ferhengê de bi giştî watayên 1444 bêjeyên ‘erebî hatine dayin. Berhema li ber destê me wênedar e. Bi tevahî 348 wêne di berhemê de bi cih bûne. Di gelek

36 Babê Lalo (Kemal Reûf Mehemed),(2004) *‘Eqîdey Îman-‘Eqîdey Kurdî*, Xalid Şarezorî Neqşebendî, (Komkirin û Serastkirin), Weşanên Aras, Hewlêr, r.136

37 Siddîq Sefîzade Borekeî, (2008), *Mêjûy Wêjey Kurdî*, Weşanên Aras, Hewlêr, Berg.2, r.699

38 Babê Lalo, hb.137

39 Babê Lalo, hb.139-140

40 Di vê xebata li ser *Luxetnameyê Ehmedî* de berhema *Luxetnameyê Ehmedî*- Wênedar, rastkirin û wênekirin bi tekoşîna ‘Ebdurrehîm Mehmûdî, Intîşaratê Kurdistan, çapa nehoma, sal 1391 me ji xwera kir çavkanî.

41 Pertev, hb. r.526

rûpelan de wateyên hin peyvên kurdî wek jêrenot hatine dayin.

Ev ferhanga meyî mewzûn bi giştî ji 373 beyta pêk hatiye. Beşa destpêkê 13 beyt e. Beşa yekem pêşî bi ‘erebî bi sernavê ‘El-Bab’ul-ewwel û fi tercemeti’l - esmaî’ paşê bi kurdî ‘beşê yekem le wergeranî nawekan da’ hatiye binavkirin. Ev beş bi 343 beyta hatiye avakirin.

Di dawîya beşa yekem de wek binbeşa çar qit‘e bi cih bûne. Qit‘a yekem bi navê ‘Qet‘e yekêter le behrê remel, Fa’îlatun, Fa’îlatun, Fa’îlatun’ e û 21 beyte. Qit‘a duwem 7 beyte û navê wê Qet‘e yekêter le behrê serî‘e. Qit‘a sêyem navê wê ‘Qet‘e yekêter le behrê remel’ e û 4 beyte. Qit‘a çara ji 29 beyta pêk hatiye û bi ‘Qet‘e yekêter le weznê Reqs’ hatiye navdan.

Beşa duwem ji 17 beyta pêk tê. Di vê beşê de wateya lêkerên sê herfi ji zimanê ‘Erebî hatiye dayin. Navê vê beşê bi ‘Erebî; ‘El-Bâbu’s-sânî fi tercemeti’l-ef’alî’ û bi kurdî ‘Babê duwem le wergiranî fi’lekanda’ ye.

Di berhemê de bêjeyên ‘erebî dinav kevaneka de hatine nivîsandin.

Di Luxetnameyê Ehmedî de Hejmara Beyta û Mînakên Beyta		
Beş	Hejmara Beyta	Beytek Jê Beşê
Destpêk	13	Bi namê Xweday heyê la yemût Perweredegarê mulk û melekût
1	343	re ‘s sere, ‘eyn çawe Beden qalib, îsim nawe
2	17	zehere, lah, beda; derket ‘Erîfe nasî, be’ese nardî
Giştî	373	

2.4. Dilbikulê Cizîrî (Abdûlkadir Bîngol) û Nûbihara Mezinan

2.4.1. Dilbikulê Cizîrî (Abdûlkadir Bîngol) (1953-)

Dilbikulê Cizîrî (Abdûlkadir Bîngol), Di sala 1953yan de li navenda Cizîrê hatiye dunyayê. Di destpêkê de li cem bavê xwe dest bi xwendinê kiriye. Paşê li herêmê xwe li cem gelek melayan feqîtî kiriye. Perwerdeya pêşîn û navîn li Silopya, Cizîr û Şirnexê quta kiriye. Di sala 1995 de beşa Civaknasiyê ya dusale qedandiye.⁴²

Di sazîyên dewletê de karê fermî kiriye û di sala 1996 da malnişîn bûye. Jiyana xwe li bajarê Cizîrê didomîne. *Evdîlahê Mînyewî* (werger), *Gotinên Pêşîyan* û *Biwêjên Herema Botan, Kulîlkên Baxê Botan, Rîsaleya Nameyan-Mektûbata Bedî’uzzeman, De Were Bikene/Nekene*, navên berhemê wî ne.⁴³

42 Ertekin, hb, r. 100

43 Di vê xebata li ser Dilbikulê Cizîrî (Abdûlkadir Bîngol) û *Nûbihara Mezinan* de; Dilbikulê Cizîrî (2014), *Nûbihara Mezinan*, Weşanên Nûbihar, Çapa yekem, Îstanbûl, me ji xwere kir çavkanî.

2.4.2. Navê Berhemê yê Orîjînal

Dilbikulê Cizîrî di benda sêyem di beyta 41ê de dibêje min rêça Şeyx Ehmedê Xanî ji xwere pejirandiye. Ji bo vê yekê navê berhema xwe ‘Nûbihara Mezinan’ daniye. Nivîskar navê berhema xwe di pêşgotina berhemê de anîye ziman ku ev pêşgotin nesre.

*Min girtiye rêy **Mela û Xanî**
Kurdî bibim ez semayê banî⁴⁴*

2.4.3. Sedema Nivîsînê û Mêjûya Nivîsandina Wê

Nivîskar ji bo ku ji zimanê xwe re xebatekê bike, nehile winda bibe û agahiya dost û dujminan jê çê bibe ku Kurdî zimanekî dewlemend e ev ferheng amade kiriye. Nivîskar van hestên xwe di beşa sêyem de di beytên 35-39an de anîye ziman. Tarîxa nivîsandinê ne diyar e lê berhem di sala 2014an de di nava weşanên Nûbiharê de li Stenbolê derçûye.

*Min xwest ji ziman re kim xebatê
Bona wejîna wê kim lebatê*

*Rizgar bikim ez nebîte winda
Da ew nemirit li şehr û gunda*

*Hazir bikim ez bi Kurdî ferheng
Da ew di dinê de bit xwedî deng*

*Emma ne wekî yê din bi pexşan
Helbesteke rewneq û we rexşan*

*Da dijmin û dost û tev de bende
Hay jê çêbe Kurdî dewlemend e⁴⁵*

2.4.4. Taybetmendiyên Şiklî

Berhem ji destpêkek pexşan û du beşa pêktê. Beşa yekem ji bîst û şeş bin beşa ava bûye. Ev beş wateyên bêjeyên tirkî bi kurdî dide, yanî ev beş Tirkî-Kurdî ye. Beşa duwem ji heft binbeşa pêktê û ev beş Kurdî-Kurdî ye.

*Destpê dikim ez bi navê Ellah
Meqsûd Ew e her ji bo me wellah*

Nivîskar navên beşên berhemê bi ‘Bir’ navdar kiriye û binbeş jî bi ‘Bend’ a ji hevû dû qetandiye. Di birra yekem û benda yekem de bi 14 beyta pesnê Xweda

44 Dilbikulê Cizîrî, hb. r. 21

45 Dilbikulê Cizîrî, hb. r. 21

hatiye dayin. Di heman *birrê* û *benda* dûwem de di bin navê ‘Gazî bo Xweda’ bi 21 beyta gazind û hewara xwe bi Xwedê dike û dû’a dike.

Ewwel tu yî bil ji wê jî Axir

Batîn tu yî hem digel wê Zahir

Di Birra yekem de Benda sêyem ku navê vê bendê ‘Zimanê Bêxwedî’ ye li ser grîngîya zimanê zikmakî disekine. Ev bend ji 45 beyta pêk tê.

Derd û meraqa zimanê mader

Zil da û di qelbê min de da der

Benda çarem ji Birra yekem bi pend û nesîheta destpê dike û paşê bi ferhengê didome. Hejmara beytên pend û şîreta 12 ne. Ev bend 1087 beyt e. Di serê benda de nivîskar beytên pend û şîreta bi cih kirîye. Hejmara van beytên pend û şîreta ji yekê heta 12a tê guhertin.

Bira duwem ji heft benda pêk hatiye. Ev beş Kurdî-Kurdî ye û ji 321 beyta pêk tê.

Ferheng bi wezn û bi behr û qalibên ‘erûz’ê hatiye nivîsandin. Kêşa qalibên ‘erûzê wek jêrenot li bîrê rûpel hatiye nivîsandin. Di berhemê de pênc qalibên ‘erûzê hatiye bikaranîn.

Di ferhengê de bi giştî hejmara peyvên Kurdî 13.104e û hejmara peyvên Tirkî 8.268 in. Di beşa yekem de 2976 û di beşa dûwem de 321 beyt, bi giştî 3297 beyt cih girtiye.⁴⁶

BİRRA YEKEM				
BEND	NAVÊ BENDÊ	HEJMARA BEYTA	KÊŞA 'ERÛZÊ	BEYTEK JÊ BENDÊ
1	Benda Yekem Pesnê Xwedê	14	Mefûh/ Mefa'lûn/Fe'ûlun	Destpê dikim ez bi navê Ellah Meqûsd Ew e her ji bo me welah
2	Benda Dûyem: Gazî Bo Xwedê	21	Mefûh/ Mefa'lûn/Fe'ûlun	Ewwel tu yî bil ji wê jî Axir Batîn tu yî hem digel wê Zahir
3	Benda Sêyem: Zimanê Bêxwedî	45	Mefûh/ Mefa'lûn/Fe'ûlun	Derd û meraqa zimanê mader Zil da û di qelbê min de da der
4	Benda Çarem: Tirkî-Kurdî û Kurdî-Tirkî	1087	Mefa'lûn/ Mefa'lûn/ Fe'ûlun	Gotarbêj e hatip û spiker Muhasebe ci bibêj berisger
5	Benda Pêncem	127	Mefa'lûn/ Mefa'lûn/ Mefa'lûn/Mefa'lûn	Ji bo hêşîn bibêj navi , temel hîm hem ji hîrç ayî Fizûl ew dedikodu bo hûcre tu bibêj şane
6	Benda Şeşem	210	Mefa'lûn/ Mefa'lûn/ Mefa'lûn/Mefa'lûn	Erênî ger olumlu bit, neyînî de olumsuz bit Dê xunkarî bibit batman , xwê ya Kurdan jî dê tuz bit
7	Benda Heftem	5	Mefa'lûn/ Mefa'lûn/ Mefa'lûn/Mefa'lûn	Melankoli bipirsî tu wê maxolanî tu zane Bulamac navê malêzê, yumuşaklık jî nermî ye
8	Benda Heştam	12	Mefa'lûn/ Mefa'lûn/ Mefa'lûn/Mefa'lûn	Bo rûzgar ölçer ê bapîv, betal tu bêj bo iptal e Xezîr navê kaynaba û hem yurtluk jî şumvar e
9	Benda Nêhem	17	Mefa'lûn/ Mefa'lûn/ Mefa'lûn/Fe'ûlun	Ger giranî bêjî saygi , dê onaltı sazde bit Kültür ê de çand bizanî, hem jî saat denjimêr
10	Benda DEHEM	553	Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlun	Açık navê lê ku tûj e, saç kavurma qelşelê Rewneq ihşam û görkem , tantana jî tertepêl
11	BENDA YAZDEHEM	372	Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlun	Tazminat ziyarî zane, zivînek jî döne meç Katilê xwînî bibêje, festivalê muhrîcan
12	BENDA DOZDEHEM	111	Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlun	Bo sıradan bêj remaqî, hem ketûber, jirêzê Tevkuj ew katliam e, navê ortak nîvekar
13	BENDA SÊZDEHEM	40	Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlun	Sêlûbêl ger keşmekeş bit, dê bikir bit müşteri İnce bağursak bipirsî, bêje binbar û kîper
14	Benda Çardehem	13	Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlun	Haklıyê mafdar bibinî, eldiven dê bit lepik Bahşışê beşşîşê dî binî, borçluyê deyndarî tû

46 Di pêşgotina pirtûkê de hejmara beyta 3337 hatiye dayin. Lê me du cara jimart 3297 derket.

15	Benda Panzehom	45	Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlat	Kurtulus rizgarî nav e, sirke rîşk Hapsîrîk ez bo te bêjîm navê fîşk
16	Benda Şazdehem	12	Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlun	Veşelandin bû soyunnak , uyuşuk jî tevîzî Şebîkîn bêje bo donmuş , jî bo çürûke rîzî
17	Benda Hevdehem	12	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Şaka leq e, nokta deq e, fakih feqe, öd zendeq e Püsür tîral, gûzel delal, tellal delal, tas tarîk e
18	Benda Hevjdehem	42	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Qantîr digel wê hêstîrê bo herdûkan katîr bibêj Hêşîn yeşil , heşar yular , hatîr bizan ew xatîr e
19	Benda Nozdehom	36	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Gezmek gerr e, kafa ser e, lazîm gere, sarı zer e Yumak gîlok, gezgîn gerok, hîndî elok, sağîr kerr e
20	Benda Bîstem	18	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Keklîk kew e, uyku xew e, asla hew e, ayran dew e Bacı xwh e, aywa bîh e, kulak guh e, odur ew e
21	Benda Bîst û Yekem	31	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Ûzîm tîrî, kasîm çîrî, yurtîk dirrî, uçmuş firrî Adlî bînav, para dirav, hem öd zirav, stûr kahn e
22	Benda Bîst û Duyem	10	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Faktör pêkar, işsiz bêkar, böbüci ew yê parvekar Kîşî kes e, marul xes e, kîşîk kese, parça qet e
23	Benda Bîst û Sêyem	6	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Hêvî umut , gîrgîn somut, çotran kurut , şênber somut Rabes tutum , dîzgar tulum , tevger tutum , hîlm suluk e
24	Benda Bîst û Çarem	42	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Son dawî ye, hewl şaşî ye, derk tu bibêj bo algî ye Kolay sıvîk, çubuk sıvîk, hafîf sıvîk, kênc etkî ye
25	Benda Bîst û Pêncem	38	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Hêvî îşot, şînsîr kevot, gîya ye ot , doksan e not Kurgan gîrk, gurtlak qîrk, doştîk kîrk , pirg sürfe ye
26	Benda Bîst û Şeşem	57	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Uyuz keno, dalga şepol, kîrkîk çîlî, zimhêr gıda Şîşmek pîfîn, tümü tevek, tümsek qîlom, boxrî vida

15	Benda Panzehom	45	Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlat	Kurtulus rizgarî nav e, sirke rîşk Hapsîrîk ez bo te bêjîm navê fîşk
16	Benda Şazdehem	12	Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlatun/ Fa'îlun	Veşelandin bû soyunnak , uyuşuk jî tevîzî Şebîkîn bêje bo donmuş , jî bo çürûke rîzî
17	Benda Hevdehem	12	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Şaka leq e, nokta deq e, fakih feqe, öd zendeq e Püsür tîral, gûzel delal, tellal delal, tas tarîk e
18	Benda Hevjdehem	42	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Qantîr digel wê hêstîrê bo herdûkan katîr bibêj Hêşîn yeşil , heşar yular , hatîr bizan ew xatîr e
19	Benda Nozdehom	36	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Gezmek gerr e, kafa ser e, lazîm gere, sarı zer e Yumak gîlok, gezgîn gerok, hîndî elok, sağîr kerr e
20	Benda Bîstem	18	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Keklîk kew e, uyku xew e, asla hew e, ayran dew e Bacı xwh e, aywa bîh e, kulak guh e, odur ew e
21	Benda Bîst û Yekem	31	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Ûzîm tîrî, kasîm çîrî, yurtîk dirrî, uçmuş firrî Adlî bînav, para dirav, hem öd zirav, stûr kahn e
22	Benda Bîst û Duyem	10	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Faktör pêkar, işsiz bêkar, böbüci ew yê parvekar Kîşî kes e, marul xes e, kîşîk kese, parça qet e
23	Benda Bîst û Sêyem	6	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Hêvî umut , gîrgîn somut, çotran kurut , şênber somut Rabes tutum , dîzgar tulum , tevger tutum , hîlm suluk e
24	Benda Bîst û Çarem	42	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Son dawî ye, hewl şaşî ye, derk tu bibêj bo algî ye Kolay sıvîk, çubuk sıvîk, hafîf sıvîk, kênc etkî ye
25	Benda Bîst û Pêncem	38	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Hêvî îşot, şînsîr kevot, gîya ye ot , doksan e not Kurgan gîrk, gurtlak qîrk, doştîk kîrk , pirg sürfe ye
26	Benda Bîst û Şeşem	57	Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun/ Mustefîlun	Uyuz keno, dalga şepol, kîrkîk çîlî, zimhêr gıda Şîşmek pîfîn, tümü tevek, tümsek qîlom, boxrî vida

2.5. Mela ‘Ebdulkerîm Muderrîs û Dû Rişte

2.5.1. Mela ‘Ebdulkerîm Muderrîs (1905-2005)

Di vê serdême de yek ji mûfesar, mûheqqîq, mûtercim, faqîh û şa'îrê Kurda ye. Di şî'rê de bi mexlesa ‘Namî’ meşhûr bûye. Di warê ‘ilmê îslamê, dîrok, dîroka zanayên Kurd, zîman û wêjeya Kurdî, hikmet û felsefê da mamosteyekî bê hempaye.

Navê wî ‘Ebdulkerîm b. Mehemed b. Fettah b. Selman b. Mustefa b. Muhemmed ji ‘eşîra Hûzî Qadî ye, li gundê Tekye di sala 1905a de welidiye. Di biçûkantiya xwe de dest bi xwendinê kiriye. Bi zarokti ku bavê xwe wenda dike bi alîkariya dîya xwe û apanê xwe xwendina xwe didomîne. Li gelek devera û li cem gelek ‘alîma perwerdehiyê dibîne. Xwendina medresê li cem Şeyx ‘Umer İbnî Qeredexî bi girtina icazê xelas dike. Piştî xelaskirina medresê li gelek deveran muderîstî û îmametiyê dike. Di sala 2005 de ji emrê Xweda re got; Lebbeyk û çû ser heqiya xwe.

Mela 'Ebdulkerîm Muderris ji bo 'alema Îslamê û ji bo edebiyata Kurdî zêdeyî 50î berhem li pey xwe hiştiye. Hin ji berhemên wî ên kurdî ev in. *Rîsaleya Îman û Îslam*, *Şerî'eta Îslam* (4 berg), *Çil Çirayê Îslam*, *Nûr û Necat*, *Behar û Gulzar*, *Tefsîrê Namî* (7 berg), *Yadê Merdan* (2 berg), *Mewlûdname û Mî' racname*.⁴⁷

2.5.2. Navê Berhemê yê Orîjînal

Mela 'Ebdulkerîm Muderris di serê berhema xwe de di beyta 22an de navê berhema xwe tîne ziman. Navê berhemê *Dû Rişte* ye.⁴⁸

Bom henînewe be şûwey edeb
(*Dû Rişte*)y luxet bo Kurdî 'Ereb

2.5.3. Sedema Nivîsînê û Mêjûya Nivîsandina Wê

Mamoste Muderris ev berhema giranbeha di sala 1963an de nivîsandiye.⁴⁹ Sedema nivîsandina berhemê dîsa di serê berhemê de bi malikên nivîskar em tê digihêjin. Mamosta Muderis dibêje; peyrewê dîne Îslamê hemû birayê hev in, ji bo vê yekê pêwîst e ku zimanê hev û dû bizanibin.

Hemû nişteciyê yek niştiman in
Ebê zûbanê yekter bizanin

Bû jînê bira li gel bira da
Le yek niştiman le yek mawa da

2.5.4. Taybetmendiyên Şiklî

Feheng 110 rupel e û ji 21 beşa pêk hatiye. Feheng li gor mijara peyvan hatiye binbeşkirin. Beşa yekem bê nav e. Beşên din kîjan mijar be navê wê mijarê hatiye nivîsandin. Wek mînak; navê beşa sêyem; *Sifetganî Însan* e. Navê beşa Hijda; *Nawê Gul û Giyay Bunxweş* e.

Di serîde bi 14 beyta hemdele, selwele û di neh beytên piştî wê sebebê nivîsandina berhemê hatiye nivîsandin. Piştî van beytan bêjeyên girêdayî bi baweriyê cih digrin. Beşa bîsta her çî qas ku navê wê 'Heywanat' be jî, piştî navê heywana mijarên ku bi jiyana mirovan girêdayîne perakende hatine watedarkirin. Di beşa bîst û yekemîn de lêkerên zimanê 'Erebî ên sê herfî cih girtine.

Dû Rişte, menzûm e. Di berhemê de 1761 beyt hene. 3618e peyvên 'Erebî hatine watedarkirin. Beşa herî fireh beşa bîsta ye. Di vê beşê de 604 beyt û 1215e bêje hene. Beşên herî biçûk beşa yazde û duwazda ye. Ev her dû beş her yek ji 8 beytan pêk hatiye.

Di berhemê de bêjeyên 'Erebî di nav kevanekê de hatine nivîsandin.

47 <http://www.islahweb.org/content/> (Gihandin :2005/10/16)

48 Di vê xebata li ser *Dû Rişte* ya Mamoste Muderris de; nusxeya bi navê '*Dû Rişte, ferhengêkî 'Erebî û Kurdî ye be Helbest'*, Çapxana Selman 'E'zêmî, Bexda, 1970, me ji xwera kir çavkanî.

49 Mela 'Ebdulkerim Muderris,(1970), *Dû Rişte*, Çapxana Selman 'E'zêmî, Bexda, r.110

2.5.5. Taybetmendiye Dû Rişte

Dû Rişte pirtûkek çar alî ye. *Dû Rişte*, berhemek 'Eqîdê ye. *Dû Rişte*, berhemek Fiqhê ye. *Dû Rişte*, pirtûkek Serfê ye. *Dû Rişte*, ferheng e. *Dû Rişte*, bi van taybetiyên xwe ji ferhengên menzûm ê mayin cudaye. Di gelek ciyan de peyvên xwe şîrove dike. Wek mînak dema wateya 'Redî' dibêje di peyre bi 5 beyta hukmê şîrdayinê şîrove dike.⁵⁰ Ji bo wateya 'Tarix'ê bi heft beyta behsa tarixa şemsî, hîcrî, mîladî dike.⁵¹

(Heyy)e zînduwe, ('elîm)e zana

(Qadir)e xawen hîz û tewana⁵²

(Wûdû) des niwêj e pêwîste însan

Des niwêjê bi bî le bo niwêjekan

Piştî vê beytê bi du beyta ferdên desmêjê ji xwendevana re şîrove dike.⁵³ Peyvên şer'î di nava berhemê de hema em dikarin bêjin di temamê beşan de cih girtine.

Navê Bend û hejmar a Beyt û Peyvên Dû Rişte û Minakên Beyta				
BEND	NAVÊ BENDÊ	HEJMA RA BEYTA	HEJMA RA PEYVA	BEYTEK JÊ BENDÊ
1		413	657	Nebî Xeberdar ye'nî Hewal zan Xwawen ayîne li ser rûyê cihan
2	Ewsaf	174	407	Eqre' keçel e, E'rec boşel e Eşell e'zayê xawen şecele
3	Sifetekanî insan	48	112	Ruşd û reşed û ihtîda ye'nî Be heq geyiştin ebî bizanî
4	Ehwalê insan	30	84	Î'ta pîdane, exz wergirtin Îtlaq berdane, însak ragirtin
5	Cem û colê ademîzad	12	35	Îddica' belê me'nay palkewtin Îstîlqa ye'nî be piştî kewtin
6	Pakî ve Xwaîmî insan	29	48	Nezafet pakî, tenzîf pak kirdin Adabê dîn e pakî ra girtin
7	Cil û Berg	42	89	Kiswe poşak e, hem sewb û fibas Qeba kewa ye, qemîs çi? Kiras
8	Mal û Pêwîstiyekanê Navmal	13	30	Dar ye'nî xanû, bab çi? Derga ye Ritac, derwazeyê gewre bîna ye
9	Pêwestiyê Xanûbere	61	154	Îcanet, setî le cî damezraw le bo xwoştin ya cil le ser aw
10	Pêwîstekanî Dartaşî	12	33	Tebr tewerzîn, hisn û qef û fâs Be me'na tewîrîn bizane be xas
11	Pêwîstekanî Felah	8	22	Mîmsehet û mîswat bo rêkey zewey Ta yek san ebi berz legel newey
12	Esbabê Welax û Welaxdarî	8	20	Cîll cîl, Serc zîn e, belê qerebûs Berzey li zîna be kurdi kelbûs
13	Awedanî û Mamelew Alîyî	26	65	Qeryet ye'nî dê, qesebe nîmçe şar Mîsr û Medîne û beled kore şar
14	Saxî û Nexweşî û Derdûdar	64	115	Da û 'illet derd e, dewa derman e Demad mîşenmayê ser brînane

50 Muderris, hb. r.77-78

51 Muderris, hb. r.96-97

52 Muderris, hb. r.4

53 Mela 'Ebdulkerim Muderris, hb. r.7-8

15	Zwarden û Herçî Peywendî Pê we bî	27	80	Tahûn û reha be me'na aş e Telm harî e, hecer berdaş e
16	Mîfwev Dextl û Dan û Dar û Dirext	27	54	Erset deştî rût bê dirext û dar Eqar be me'na dar û zewî û zar
17	Nawê Gelîk Darû Dirext	14	51	Eyk û herec û xeydet le gel xab bû daristan e ey 'alî cenab
18	Nawê Gul û Giyay Bunxweş	12	20	Zehra dar gule, zehr ye'nî gul Bo gul enalîy hemîşe bulbul
19	Hendî Le Nebatattay Ke Insanû Heywan	15	44	Xes çî? Kahuwe, esef kewer e Kurfus kerewez, cet çî şewer e
20	Heywanat	604	1215	Sewr çî? gacot e, sewret bo manga Beqer bo cînse lê nîr û le ma
21	Ew Kelîmatey Ke Be Sê 'Irab Hatûn	122	283	Emm be me'na qesd e, imm munaseb e Umm daykey tuyew qedrê wacib e
Giştî		1761	3618	

2.6. Mela Mehmud Tîruwayî û Nûbihara Qur'anê

2.6.1. Mela Mehmud Tîruwayî (1965-)

Mela Mehmûd di sala 1965an de li gundê Tîruwayê girêdayî navçeya Kerboran (Dargeçit) a Mêrdîn çavên xwe li dinê vedike. Navê bavê wî Mela Yûsuf e. Li cem bavê xwe dest bi xwendina dînî dike. Piştî mekteba seretayî li Êlih (Batman)ê dest bi xwendina fermî dike û di ber vê xwendinê li medreseyên Êlihê xwendina medresê jî didomîne. Li Midyatê li cem Şeyx Seydayê Mela Beşîr xwendina xwe quta dike û îcaza 'ilmê werdigre.⁵⁴

Piştî wergertina îcaza 'ilmê Mela Mehmûd 4 salan li Hemîdiyê gundê Kercewsê, 25 sala li Çipleş gundê Qoserê û paşê, ji 2015a virde li gundê Kanîsipî ya girêdayî bi Qoserê Melatiya xwe berdewam dike. Seyda li heyati ye û xebatê xweyin 'ilmê didomîne. Ji bil vê ferhanga Quranê, *Sal Bi Sal Heyata Pêxember û Tercuma Qesîda Mudarî* du berhemê wî ên din jî hene⁵⁵

2.6.2. Navê Berhemê yê Orjînal

Navê berhemê *Ferhenga Quranê* ye.⁵⁶

2.6.3. Sedema Nivîsînê û Mêjûya Nivîsandina Wê

Sedema nivîsandina vê berhemê xwestina bi hêsanî têgihîştina term û bêjeyên Qurana Pîroz e. Mela Mehmûd berhema xwe di salên 2000an de nivîsiye.⁵⁷

54 Seyfettin Aykaç, (2016), *Mela Mehmûdê Tiruwayî û Ferhenga Wî Ya Menzûm (Metn û Lêkolîn)*, Teza Lîsansa Bilind, Zanîngeha Bîngolê, Enstîtuya Zimanên Zindî, Beşa Ziman û Edebîyata kurdî, Çewlik, r. 10-11

55 Aykaç, hb.12-13

56 Aykaç, hb.14

57 Aykaç, hb.14

2.6.4. Taybetmendiye Şiklî

Ev ferheng ji 90 beşan pêk hatiye. Nivîskar ji bo her sûreteki Qurana Pîroz beşek amadekirîye. Beşa dawî ji bo Hemdele û Selwele veqetandiye. Li gor vê agahiyê 89 beş ferheng e. Tê zanîn ku ji bo 25 sureyê Qurana Pîroz beş nehatine amadekirin. Beşa duwem beşa herî mezine ku ji 234 beyta pêk hatiye. Beşa herî biçûk jî beşa 85a ye ji beytekê tenî çêbûye. Bi tevahî 1556 beyt e.⁵⁸

Çiqas ku ferheng menzûm be jî bi behr û qalibê 'erûzê nehatiye nivîsandin. Bi kîta hatiye nivîsandin. Hejmara kîteyên beyta 11e ne. Ferheng bi teşeya mesnewî hatiye nivîsandin.⁵⁹

Ew hurufê serî surete quran a / Muqette'e; kes nizanî me'na wan a
Xeyrê Xwedê ku xasî 'ilmê Wîne b / Elîf lam û qaf û nûn û ta sîn e b

Navê Sûreyên Quranê û Hejmara Beytên wan Di Ferhenga Quranê de								
Beş	Navê Suretan	Hejmara Malikan	Beş	Navê Suretan	Hejmara Malikan	Beş	Navê Suretan	Hejmara Malikan
1	Fatihe	8	31	Sad	3	61	Nâzîât	13
2	Beqere	234	32	Zumer	4	62	'Ebese	4
3	Alî'imran	186	33	Xâfir	6	63	Tekwîr	7
4	Nîsa	131	34	Duxân	4	64	Înfitar	2
5	Maide	53	35	Ehqâf	4	65	Muteffifîn	3
6	En'am	68	36	Qîtal (Muhemmed)	5	66	Înşiqâq	5
7	E'raf	106	37	Feth	5	67	Burûc	5
8	Tewbe	53	38	Hucûrat	3	68	Târiq	4
9	Yûnûs	12	39	Qâf	4	69	E'la	1
10	Hûd	38	40	Zâriyât	5	70	Xâşîye	7
11	Yûsûf	32	41	Tûr	5	71	Fecr	7
12	Re'd	15	42	Necm	9	72	Beled	7
13	Îbrahîm	17	43	Qemer	7	73	Şems	4
14	Hicr	18	44	Rehmân	7	74	Leyl	3
15	Nehl	49	45	Wâq'ê	13	75	Duha	2
16	Kehf	24	46	Hedîd	3	76	Tîn	4
17	Meryem	24	47	Mucâdele	4	77	Îqre'	3
18	Tâ-hâ	25	48	Heşr	9	78	Beyyîne	4
19	Enbiyâ	23	49	Cumû'e	4	79	Zîzal	2
20	Hec	24	50	Mulk	6	80	Adiyat	5
21	Mu'mînûn	16	51	Nûh	10	81	Qâr'ê	4
22	Nûr	11	52	El-Haqqe	8	82	Humeze	5
23	Furqân	33	53	Me'âric	8	83	Fîl	5
24	Neml	10	54	Cin	6	84	Mâ'un	4
25	Qeses	10	55	Muzemmil	7	85	Kewser	1
26	Rûm	2	56	Mudessîr	5	86	Tebbet	3
27	Loqman	2	57	Qiyâmet	4	87	Îxlâs	3
28	Ehzâb	10	58	Însan	5	88	Feleq	3
29	Fatîr	4	59	Murselât	8	89	Nas	4
30	Yasîn	10	60	Nebe	8	90	Beşa Dawiyê	5

58 Aykaç, hb.15-18

59 Seyfettin AYKAÇ, hb.18-19

Li gor tabloya jor ew 25 sûreyên Quranê ku ji wan re Ferheng ava nebûne evin:					
1	Enfâl	11	Câsiye	21	Tekâsur
2	Isrâ	12	Mumtehîne	22	‘Esr
3	Şû’erâ	13	Saff	23	Qureyş
4	Enkebût	14	Munafîqûn	24	Kâfirûn
5	Secde	15	Texâbun	25	Nesr
6	Sebe	16	Telaq		
7	Saffât	17	Tehrîm		
8	Fussîlet	18	Qelem		
9	Şûrâ	19	Inşîrah		
10	Zuxruf	20	Qedr		

2.7. Ismaîl Bazîdî û *Gülzâr* (1655-1710)

Di sedsala 18an de ji teref şagirdê Şex Ehmedê Xanî Ismaîlê Bazîdî (1655-1710) ve hatiye nivîsandin. Di edebiyata Kurdî de ferhenga duwem e. Ferhengek sê zimanî ye. Bi Kurdî-‘Erebî-Farsî hatiye nivîsandin. Ev ferheng nehatiye dîtîn. Der heqê vê ferhengê em ahagiyan ji *İslam Ansiklopedisiyê* de ji maddeya “Kürtler” distînin. Li gor agahîyên ku Minorsky di vir de di de; Ismaîlê Bazîdî şagirtê Şex Ehmedê Xanî ye, ferhengek menzûm bi navê ‘*Gulzâr*’ nivîsandiye û hinek şîr û xezelê wî jî hene.⁶⁰

2.7.1. Taybetiyên *Gulzârê*

1= Ferhengê Kurdî-‘Erebî-Farsî bi sêzimanî ye,

2= Di medreseyên Kurda de wek pirtûkeke dersê hatiye xwendin

3= Bi giranî devoka Hekarî û Bazîdê bi kar aniye.⁶¹

2.8. ‘Ebdusettar Rêkanî û *Nûbehara Mizgefta Sîriyê* (1984-)

Ev ferheng ji aliye ‘Ebdusettar Rêkanî hatiye nivîsîn. Ev ferheng Kurdî-‘Erebî ye. 54 rûpel e. Ferheng ji 1330 kelîmeyan pêk tê. Nehatiye çapkirin. Nivîskarê berhemê ji Dihokê ye. Loma jî bi devoka Badînan/Kurmanciya Başûr ferhenga xwe amade kiriye. Bêtir peyvên rojane yên Kurdî-‘Erebî di ferhenga xwe de bi cih kirîye. Herçend navê wê Ferhenga Mizgefta Sîriyê be jî –ku ev mizgeft mizgefta ku ‘Rêkanî lê melatiyê dike-, ji bo çapê dixwaze ku navê wê bike *Ferhenga Nûcewanan*.⁶² Bi sedema ku ev ferheng ne li ber destê me ye me zêde agahî neda.

60 Öztürk, hb, r.6

61 Pertev, hb, r.26

62 Mehmet Zahir Ertekin, (2017), Zanîngeha Bîngolê, Enstîtuya Zimanên Zındî, Beşa Zıman û Ed - bîyata Kurdî. Der heqê vê ferhengê de me ev agahî Ji Mehmet Zahir Ertekin, girt. Xebatên wî li ser vê ferhengê didome. Çewlik.

ENCAM

Wek hemû edebiyatên rojhilatanavîn, di amadekirina ferhengê menzûm, edebiyata Kurdî jî ji vê cûreyê edebî xwe bê par nehiştiye û bi 8 berhema xwe nîşan daye.

Nûbihara Biçûkan, Mîrsad'ul Etfâl ew Şahrahê Kûdekan û *Nûbihara Mezinan* sê ferhengê tekûz in ku li gor rêbazên ferhengên menzûm ên edebiyata rojhilatanavîn hatine nivîsandin.

Çawa ku mînakê wan di edebiyata rojhilata navîn tên dîtin ferhengê du zimanî û sê zimanî jî hatine nivîsandin.

Ji bo hersê çandên ku zêde têkilî bi wan re hatiye avakirin, ku ew jî; 'Ereb û 'Ecem û Tirk in, ferheng ji bi zimanê wan hatine avakirin.

Ji bo zimanê 'Erebî 5 ferheng hatine avakirin. Ev jî nîşan dide ku fêkirina dîni Îslamê mijara sereke hatiye dîtin.

Ji bo zimanê Farsî ferhengek bi taybet û ferhengek tevî zimanê 'Erebî, bi giştî du ferheng hatine amadekirin.

Ji bo fêkirina zimanê Tirkî ferhengek hatiye avakirin, lê ev ferheng hem bi hejmara beytên xwe û hem bi hejmara bêjeyan ferhenga Kurdî ya menzûm a herî mezin e.

6 ferheng bi Kurdiya Kurmancî û du ferheng bi Kurdîya Soranî amade bûne.

Dema ku em bala xwe didin sedemên nivîsandina wan, em dibînin ku piranî yan jî bo zarokên xwe, yan jî bo neviyên xwe yan jî ji bo xwendevanên xwe hatine nivîsîn.

Ferhenga yekem *Nûbihara Biçûkan* e, Şeyx Ehmedê Xanî nivîsandiye, Kurdî-'Erebiye, 14 beş (tevî beşa destpêkê) e, 217 beyt e, 1317 bêjeyên 'erebî hatine watedarkirin. Herweha ev ferheng rê li ber ferhengnûsiya Kurdî vekiriyê û bûye pêşengê ferhengnûsîna Kurdî jî. Amadekarên ferhengên menzûm ên Kurdî hemû di binê bandora vê ferhengê ferhengên xwe amade kirine.

Ji bo zimanê Farsî ferhengek tenê hatiye nûsîn. Ev ferheng Şeyx Mihemmed Kerbelayî bi navê *Mîrsad'ul Etfâl ew Şahrahê Kûdekan* nivîsandiye.

Ferhenga beşê wê herî zêde *Nûbihara Qur'anê* nivîsa Mela Mehmud Tîruwayî ye ku ji 90 beşî pêk hatiye.

Ferhenga beytê wê herî zêde Dilbikulê Cizîrî (Abdûlkadir Bîngol) nivîsandiye navê berhemê *Nûbihara Mezinan* ye.

Ferhenga bêjeyên herî zêde di xwede digre *Nûbihara Mezinan* ye. Ev ferheng nivîsa Dilbikulê Cizîrî (Abdûlkadir Bîngol)e.

Herdû ferhengê bi Kurdiya Soranî hatiye nivîsandin a herî kevn *Luxetnameyê Ehmedî* ye Şeyx Me'ruf Nodeyî ew nivîsandiye, a din jî teref 'alimê mezin Mela 'Ebdulkerîm Muderris hatiye nivîsandin navê wê *Dû Rişte* ye.

Gulzar a Ismaîl Bazîdî em bi hebûna wê agahdarên lê heta dema vê nivîsê kesî bi dest nexistiye.

Ferhenga bi navê *Nûbehara Mizgefta Sîriyê* ku ji teref ‘Ebdussettar Rêkanî hatiye nivîsandin hejmara bêjeyên wê tenê di dest me heye.

DÎ EDEBİYATA KURDÎ DE FERHENGÊN MENZÛM						
	Navê Ferhengê	Nivîskar	Ziman	Beş	Beyt	Bêje
1	Nûbihara Biçûkan	Şêx Ehmedê Xanî	Kurdî (Kurmançî)-'Erebî	14	217	1317
2	Luxetnameyê Ehmedî	Şêx Me'rif Nodeyî	Kurdî (Sorani)-'Erebî	3	373	1444
3	Dilbikülê Cizîrî	Nûbihara Mezinan	Kurdî-Tirkî	33	3297	8268
4	Mela 'Ebdulkerîm Muderrîs	Dû Rîşte	Kurdî (Sorani)-'Erebî	21	1761	3618
5	Şêx Mihemed Kerbelayî	Mîrsad'ul Effal ew Şahrahê Kûdekan	Kurdî-farsî	16	320	1155
6	Mela Mehmed Tîruwayî	Nûbihara Qur'anê	Kurdî (Kurmançî)-'Erebî	90	1556	
7	'Ebdussettar Rêkanî	Nûbehara Mizgefta Sîriyê	Kurdî (Kurmançî)-'Erebî			1330
8	Ismaîl Bazîdî	Gülzâr	Kurdî-'Erebî-farsî			

ÇAVKANÎ

Aykaç, Seyfettin, (2016), *Mela Mehmûdê Tîruwayî û Ferhenga Wî Ya Menzûm (Metn û Lêkolîn)*, Teza Lîsansa Bilind, Zanîngeha Bîngolê, Enstîtuya Zimanên Zindî, Beşa Ziman û Edebîyata kurdî, Çewlik.

Babê Lalo (Kemal Reûf Mehemmed),(2004) *'Eqîdey Îman-'Eqîdey Kurdî*, Xalid Şarezorî Neqşebendî,(Komkirin û Serastkirin), Weşanên Aras, Hewlêr.

Borekeî, Siddîq Sefîzade, (2008), *Mêjûy Wêjey Kurdî*, Weşanên Aras, Hewlêr, Berg.2, Cizîrî, Dilbikülê (Abdûkkadir Bîngol), (2014), *Nûbihara Mezinan*, Weşanên Nûbihar, Çapa yekem, Îstanbûl.

Gıynaş, Kamil Ali, (2015). *"Arapça-Farsça-Türkçe Manzum Bir Sözlük: Tuhfetü'l-İhvân Hediyetü's-Sıbyân"*, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, C.8, S.41.

<http://www.islahweb.org/content/2005/10/16>

İnce, Yılmaz, (2002). *"Manzum Sözlükler ve 'Şemsî'nin Cevâhirü'İkelimât'ı Üzerine Bir Dil İncelemesi"*, Elazığ: Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi.

Kerbelayî, Şeyx Mihemed, (2002), *Dîwana Kerbelayî*, amd. Osman Akdağ-Kerem Soylu, Weşanên Enstîtuya Kurdî ya Stenbolê, Stenbol.

M. Zahir Ertekin, *"İlk Manzum Türkçe-Kürtçe Sözlük: Nûbihara Mezinan"*, Journal of Oriental Scientific Research (JOSR), Nisan-2017 Cilt:9 Sayı:1 (17), (s. 89-106)

Muderrîs, Mela 'Ebdulkerîm,(1970), *Dû Rîşte*, Çapxana Selman 'E'zemî, Bexda.

Öztürk. Mustafa, (2015). *"Manzum Sözlüklerden Sübha-i Sıbyân ile Kürtçe'deki İlk Manzum Sözlük Nûbehara Biçûkan Arasında Bir Karşılaştırma"*, Mardin: The Journal of Mesopotamian Studies, C: 1/1, s. 5.

Öz. Yusuf, (1996), *Tarih Boyunca Farsça-Türkçe Sözlükler*, Ankara Üniversitesi Sosyal

Bilimler Enstitüsü, (Yayımlanmamış Doktora Tezi), Ankara.

Pertev, Ramazan. (2012), *Mîrsadul Etfâl (Şahrahê Kudekan) -Fehenga Menzum a Kurdî-Farîsî(vekolin-Tekst)*, Zanîngeha Mardîn Artukluyê, Enstîtûya Zimanên Zindî yên li Tirkîyeyê, Şaxa Makezanista Ziman û Çanda Kurdî, Teza Lîsansa Bilind, Mêrdîn.

Qoxî. Ehmed Hilmi, (2004), *Gulzara Hemûkan Şerha Nûbihara Biçûkan*, İhsan yayınları, 3. Baskı, İstanbul.

Nodeyî. Şeyx Me`rûf Nodeyî, *Luxetnameyê Ehmedî- Wênedar, rastkirin û wênekirin bi tekoşîna `Ebdurrehîm Mehmûdî, İntişaratê Kurdistan, çapa nehom, sal 1391,*

Yıldırım. Kadri, (2014), *Ehmedê Xanî Külliyyatı IV- Dîwan*, Awesta yayınları, İstanbul

Pêvek

1-

Di Luxetnameyê Ehmedî de Hejmara Beytan û Bêjeyan

Hêjmara Rûpel	Hêjmara Bêjeyan	Hêjmara beyta	Hêjmara Rûpel	Hêjmara Bêjeyan	Hêjmara beyta
3		13	28	24	8
4	21	5	29	34	8
5	28	7	30	34	8
6	27	7	31	34	8
7	25	7	32	34	8
8	28	7	33	34	8
9	31	8	34	36	8
10	28	7	35	30	8
11	28	8	36	28	8
12	27	7	37	37	9
13	31	8	38	30	8
14	27	7	39	25	7
15	31	7	40	23	6
16	35	8	41	36	7
17	28	8	42	40	8
18	34	8	43	32	7
19	33	8	44	26	6
20	28	7	45	22	5
21	32	8	46	27	8
22	32	8	47	25	8
23	31	8	48	31	9
24	30	8	49	29	7
25	32	8	50	37	8
26	34	8	51	20	5
27	35	8	Giştî	1444	373

2-

Hejmara Bêjeyên Nûbihara Biçûkan Li Gor Herfên Elîfbayê

Herf	Bêjeyên Kurdî	Bêjeyên 'Erebî
آ	38	4
ا		159
ب	89	65
بـ	52	
بە	30	36
بە		22
بە	16	55
بە	29	
بە	8	75
بە	34	38
بە	58	28
بە		7
بە	33	59
بە	30	17
بە	8	
بە	34	65
بە	24	43
بە	7	42
بە		22
بە	15	21
بە		7
بە	9	75
بە	4	37
بە	10	31
بە	7	
بە	37	70
بە	70	34
بە	48	
بە	27	26
بە	51	145
بە	30	52
بە	43	30
بە	8	43
بە	3	9
Giştî	852	1317
Giştî		2169

3-

Hejmara Beyt û Peyvên ‘Dû Rişt’ ê Di Rûpela De

Rûpel	Hejmara Beyta	Hejmara Peyva
3	18	
4	19	21
5	18	19
6	16	15
7	16	19
8	19	22
9	15	18
10	18	26
11	20	25
12	19	21
13	19	24
14	16	18
15	15	30
16	12	31
17	15	38
18	10	25
19	10	30
20	10	28
21	11	20
22	20	52
23	16	39
24	17	28
25	19	17
26	19	25
27	16	41
28	17	45
29	14	33
30	17	44
31	16	36
32	20	37
33	20	38
34	17	44
35	14	39
36	20	47
37	20	48
38	19	34
39	19	39

Rûpel	Hejmara Beyta	Hejmara Peyva
40	12	43
41	16	45
42	17	45
43	16	46
44	18	32
45	17	30
46	15	36
47	16	32
48	18	37
49	17	41
50	15	45
51	12	34
52	17	34
53	15	39
54	16	50
55	19	43
56	15	39
57	17	34
58	20	30
59	16	20
60	15	49
61	16	39
62	16	46
63	13	36
64	16	26
65	15	42
66	16	46
67	16	36
68	18	41
69	20	37
70	14	32
71	16	22
72	16	30
73	19	25
74	17	26
75	15	34
76	14	32

Rûpel	Hejmara Beyta	Hejmara Peyva
77	18	34
78	20	23
79	16	33
80	19	39
81	15	36
82	19	35
83	17	24
84	16	42
85	16	45
86	19	46
87	18	40
88	18	36
89	16	41
90	12	43
91	15	33
92	17	15
93	17	37
94	15	36
95	13	44
96	16	15
97	19	4
98	19	30
99	16	34
100	17	30
101	18	55
102	15	37
103	16	44
104	14	30
105	14	33
106	16	41
107	16	35
108	17	41
109	17	36
110	3	1
Giştî	1761	3618

نالی له بهلگهنامهکانی عوسمانیدا

Nalî Di Belgenameyên 'Usmanî Da

Nali In Some Ottoman Documents

Osmanlı Arşiv Belgeleri Işığında Nâlî

Hemin OMAR AHMAD¹

پوخته:

دۆزینیهوی بهشیکی نادیار له ژبانی شاعیرانی کورد له ریی بهلگهنامهکانی عوسمانیدا، شیوازیکی تازهیه له ناو رهنه و میژووی ئهدهبی کوردیدا، لهو سۆنگهیهوه ئهم توێژینهوه له ژیر ناوی (نالی له بهلگهنامهکانی عوسمانیدا) ههولیداوه به گوێرهی ژمارهی ئهو بهلگانهی که له ئهر شیخانیهی عوسمانی دۆزیومانتهوه، تیشک بخاته سهر چهند لایهنیکی گرنگی ژبانی نالی و بهشی زوری ئهو زانیاریانی له ماوهی سهد سالی رابردودا له بارهی ژبانی نالی بهگشتی پووچهل بکاتهوه و به بهلگهوه تیشک بخاته سهر پله و پایهی نالی، بهر ههمی دیکهی ناوبراو له شیوهی کتیب، ژبانی له حیجاز، ههبوون و نهبوونی هاوسهر، وهزیفهداری و بی وهزیفیهی، تهناوت رۆژ و مانگ و شۆینی مردنیشی ناشکرا بکات. توێژینهوهکه وێرای ههبوونی بهلگهکانیش، شروقهیهکیش بۆ ئهو بۆچوونانی پیش خوی دهکات سهبارت به ژبانی نالی و به گوێرهی بابتهکان یهک یهک دهباخاته بهر نهشتهری شیکردنهوه. گرنگییهکشی لهوه دایه بۆ یهکهم جار لهناو میژووی ئهدهبی کوردیدا دهبنته لایهیهکی تازه سهبارت به چهند لایهنیکی ژبانی یهکێک له رابهرانی شیعرێ کلاسیکی کوردی به شیوه ناخاوتنی ناوهر است.

وشه ی کلیلی:

نالی، حیجاز، هاوسهری نالی، میژووی مردنی نالی، ئهستانه، بهر ههمیکی نالی

PUXTEYA KURMANCÎ

Dîtina pişkeke nediyar di jiyana helbestvanên kurd de, di rêka belgeyên 'Usmanî de, rêkeke nû û taze ye di nava rexne û dîroka edebiyata kurdî de. Ji ber vê yekê ev gotar di bin navê **Nalî di belgenameyên 'usmanî da** li gorî belgêyên ku li erşivxaneyê 'Usmanî hatin dîtin, tîrêj dixê ser çend aliyên

1. باریدهدهری دۆچهنهت له زانکۆی بینگۆل، فاکهلتی فهن ئهدهبیات، بهشی زمانه رۆژههلاتییهکان، بن بهشی زمان و ئهدهبیاتی کوردی heminahmad40@gmail.com

giringa jiyana Nalî. Herweha gelek aliyên ku di sed salên berê de li gorî jiyana Nalî hatibun behs kirin, ewan careke di sererast dike. Herwesa behsa pile û payeya Nalî û berhemek di şiklê pertukan, jiyana hîcaz a wî, hebûn û nebûna hevjin, wezîfedarî û bê wezîfeyî, roj û meh û sala wefata wî destnîşan dike.

Ev xebat ji xeynî hebûna belgan jî, li gorî mijaran yek bi yek şirove dike, giringiya vê lêkolînê jî ev e ku yekem car di nava dîroka edebiyata kurdî de, dibe rupereke taze li gorî çend aliyek ji jiyana yek ji rehberên helbestê klasîkî yên kurdî/soranî û bi taybetî yên bi devoka kirmanciya navîn e.

Peyvên Sereke: Nalî, Hîcaz, Hevjîna Nalî, Mirina Nalî, Estane, Berhemeka Nalî

نالى فى الوثائق العثمانية

ملخص البحث

يتم الكشف والبحث عن الجوانب المجهولة في حياة الشعراء الكورد من خلال الوثائق العثمانية إذ يعد هذا الأسلوب الجديد من نوعه بمثابة قافلة في النقد والتاريخ الأدب الكوردي، ومن هذا المنظور تهدف هذه الدراسة المعنونة ب (نالى فى الوثائق العثمانية) إلى الاعتماد على عدد من الوثائق التي عثرنا عليها في دائرة الوثائق العثمانية في مدينة اسطنبول . وحاولت الدراسة تسليط الضوء على الجوانب المهمة من حياة نالى وتوضيح أغلب المعلومات المهمة حول حياة هذا الشاعر منذ القرن الماضي، وهذه المعلومات القيمة تسلط الضوء على أهمية مكانة نالى وحياته في الحجاز ووجود كتاب قيم من تأليفه و زواجه ووظيفته فضلا عن تحديد مكان وفاته وتاريخه باليوم والشهر والسنة، وعلى الرغم من توفر الوثائق، قامت هذه الدراسة بتحليل كل الآراء والأفكار المتعلقة بحياته، أما من حيث الموضوعات فإن الدراسة تحاول تسليط الضوء على كل الجوانب الرئيسية التي لا غنى عنها في مثل هذه الدراسات وتكمن أهمية هذه الدراسة أنها من بواكير الأعمال في تاريخ الأدب الكوردي وستكون حقبة جديدة ومثيرة للاهتمام لدى الباحثين في هذا المجال لدراسة بعض الجوانب الرئيسية في حياة أهم أعلام الشعر الكوردي وأبرزهم من زعماء الشعر الكلاسيكي في اللهجة الوسطى.

ABSTRACT

The reveal and research about unknown aspects in the life of kurdisch poets can be achieved through Ottoman documents. This new style can be regarded as a procession in the criticim and history of Kurdisch literature. From this perspective, this study under the title “ *Nali in some Ottoman documents*” , aims to depend on a number of documents that we have found in Ottoman Institution in Istanbul city. This study tried to highlight on the important aspects of Nali’s life and the clarification of thes important information about the life of this poet since foretime century.

This valuable information highlights the significance of his position, his life in Al-Hijaz, the existence of a precious book which he authorized, his marriage, his function and job, in addition to specificity of the place and the date of his death in day, month and year.

Although these documents are available, this study has analyzed all the ideas and opinions that are related to his life. From other point of view, the subjects try to highlight the essential and indispensable sides for study.

The importance of this study lies in the history of Kurdish literature, and this will be a new and an interesting era for scholars who are interested in this field for some fundamental aspects in the life of the most important and prominent flags and chiefs of the classic poetry in mediterranean dialect.

ÖZET

Kürt edebiyatı tarihi ve eleştirisi tarihinde bir şairin hayatı ile ilgili yeni bilgi ve belgeleri Osmanlı Arşivi vasıtasıyla ortaya koymak yeni bir yoldur. Bu nedenle “**Osmanlı Arşiv Belgeleri Işığında Nali**” başlıklı bu çalışma, Osmanlı Arşiv belgelerinde bulunan yeni bilgi ve belgelerdir. Bu açıdan da çok önemlidir. Bu belgelerde Nali hakkında yeni bilgiler bulunmaktadır. Nali hakkında bilinen gerçekler bu belgelerle kesinlik kazanmış ve bilinmeyenler de bilinme seviyesine çıkarılmıştır. Aynı zamanda bu belgelerde Nali'nin aldığı derece ve ödüller, bir eseri, Hicaz hayatı, eşinin olup olmadığı, vazifeleri, gün, ay ve yıla göre vefat tarihi gibi konuları açıklığa kavuşturmaktadır verilmektedir.

Bu çalışma, belgelerin yanı sıra konuları bir bir yorumlamaktadır. Bu araştırmanın önemi de şudur: İlk kez Kürt edebiyatı tarihi arasında yeni bir sayfa halini alıyor. Birçok yönüyle Kurdi\ sorani Klasik şiirin öncüsü olan bir şairin hayatı ile ilgili yeni ve kesin belgelerin gün yüzüne çıkmış olmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Nali, Hicaz, Nali'nin Hanımı, Nali'nin Hayatı, Estane, Nali'nin Bir Eseri

پێشهکی

بواری لیکۆلێنهوه له میژووی ئەدهب بواریکی فراوانه، لهناو میژووی ئەدهبی کوردیشدا کهم تا زۆر روشنایی خراوته سهەر ژبانی بهشی زۆری شاعیرانمان، بهلام لهگهڵ ئەوشدا تا ئیستا ژبان و بهسههاتی بهشیکیان نادیاره و تهنهنهت بهر ههمهکانیشیان نه به تهواوی ساغکراونهتهوه و نه ههمووشیان لهبهر دهستانن. ئەوهی ههشه له ماوهی سهدهیهکدا زانیارییهکان ئالوگۆر دهکرین و شتیکی ئەوتویان بهسهردا زیادنهکراوه.

ئهگهرچی بواری لیکۆلێنهوه له میژووی ئەدهب، پالپشتییهکی گهورهیه بۆ بواری رمخنهی ئەدهبی، بهلام تا ئیستا نهبوونی بهلگهی چهسپاو و لهبهردهستان، کهلێنکی گهورهی بواری میژووی ئەدهبی کوردی بووه و لهو سۆنگهیهشهوه بهشیک لهو بهر ههمانه دواي دهر کهوتتی بهلگهش نهبوونه کههستهی لیکۆلێنهوه و ساغکردنهوهی تازه سهبارته به ژبانی شاعیرانمان². مهلا خدری ئەحمهد شایسی ناسراو

2 بهداخوه دواي چهند سال له ناشرکراوونی زانیارییهکی تازه سهبارته به ژبانی نالی، بهتایبهت بۆ سالی مردنی، د.مارف خهزنهدار خاوهنی کتیبی میژووی ئەدهبی کوردی، مکور بوو لهسهه سالی مردنی نالی بهوهی له 1856

به (نالی) که له سردهمی خۆیدا به یهکێک له کۆلمهگهکانی شیعری کوردی دادهنریت، به درێژایی سهدی رابردوو له ریگهی بهلگهی جیاواز، رای جور بهجور سهبارت به ژبانی خراونهتهروو، به لام زور لایمی ژبانیسی به لئی و نادیری ماونهتوه. نهمهش گهلهک جارن وای له رمهنگران کردوه، له ریگهی شیعری مکهانییهوه ههول بدهن لهبارهی تهمن و ههبوونی ژن و مندالمه تهویل و راقهی جیاجیای بۆ بکریت و لهو سۆنگهیهشوه چهندین تیزی ماستر و دکتورای لهسهر نووسراوه، به لام تارادهیهک ههچیان نهیانتهوویه بریاری کوتایی و یهکلاکهرهوه لهسهر لایهنه جیاواز مکهانی ژبانی نهم شاعیره بدن.

کوردستان زیاتر له چوار سهده له بن دهسته لاتنی عوسمانیهکاندا بووه، نهر شیخانهی عوسمانیهی بنگومان به یهکێک له سهراوه ههر مگرنگ و بهر دهستهکان سهبارت به ژبانی سیاسی و کارگیری و کومه لایمی و ئایینی و روشنبیری... هند له کوردستان دادهنریت. لهو بواریدا له میژبوو خولایای سهردان و پشکین بووین بهناو ئهو نهر شیخانهیه، به نامانجی دۆزینهوهی چهند لایهنگی نادیار سهبارت به میژووی کورد بهگشتی و میژووی شاعیرانمان به تابهتی، خوا یار و بار له بار بوو دهستان بیکرد، لهنیو (نزیکهی ههشت ملیۆن بهلگهی تابهت به کورد و کوردستان و له چوار چنوهی سهه ملیۆن بهلگهی عوسمانیدا)³ چهند بهلگهیهکهمان سهبارت به چهند لایهنگی ژبانی مهلا خدری نالی دۆزییهوه. نهمهش چی شتوای توهار کردنی بهلگهکان وهه ریکخراوه، که دۆزینهوهی کهسایهتییهکان سهخت بیت، به تابهتی لهوهدا به زوری تهنا دیرێک یان دوو دیر و یان کهمتر به گویرهی رستهی یهکهمی بهلگهکه کراوته بوخته، نهمهش بۆته بهر بهستیکی زور گهوره له بهردم دۆزینهوهی ههموو ئهو کهسایهتییهکانی که له کوتایی بهلگهکاندا ناویان هاتوه. له بهر ئهوه، ئهو باسهی ئیبه مانای ئهوه نییه که بهلگهی تر سهبارت به نالی لهناو نهر شیخانهی عوسمانیدا نهن، بهلکو به وردبوونهوه و تهتهلهکردنی ئهو ههشت ملیۆن بهلگهیه، هیقی ههمیه زانیاری تری سهرمکیی یان لاوهکیی سهبارت به ناوبراو پهیدا بین.

باسهکه ویرای نهم پشهکییه، به ههلهسهنگاندنی توژینهوه و باسهکانی پیش خزی سهبارت به ژبانی نالی، به گویرهی بهلگهکان مژار مژار، لهسهر ژبانی نالی له ههچاز، ناوبانگ و پهله و پایهکهی، بهر ههمیکی دیکهی له شتیهی کتیب، ههبوون و نهبوونی هاوسهر، وهز یفهداری ناوبراو، رۆژ و مانگ و سال و شوینی مردنی نالی، دهتوژیتهوه. له کوتایشدا بهلگهکان وهک خزی به وهرگیرداری بۆ زمانی کوردی لهم لیکۆلینهوه نووسراونهتوه و پاشان به چهند نهمانجی لاپهرهیهکی دیکهی زانیاری تازه سهبارت به شاعیری ناوبراو دهخاتهروو، لهگهڵ ئهو سهراوانهی سوودیان لی وهرگیراوه و ئهو بهلگانهشی که به کۆد و ژمارهی تابهتی نهر شیخانه نووسراون، دهخاته روو.

1.1 کتیبکی نادیری نالی

بهلگهکانی عوسمانی ئهوه ئاشکرا دهکهن، که نالی زانییهکی مهزنی سهردهمی خزی بووه، ههر وهک به دهبرینهکانی (صاحب ارباب فضل و معارفنده سلیمانی الاصل = خاوهنی شکو و پایهبهرز و زانا، نالی ئهفندی خهکی سلیمانی)⁴، ئهوه دهگهیهتیت، که نالی ههر تهنا خاوهنی دیوانیکی شیعری نهبووه، بهلکو ئهوهی ماموستا مسعود محمد له زاری مهلا محمد (دلوار)⁵ هوه دهگێریتهوه که (له نیوان

مردوه، نهمهش به چهند سالیکی پیش چاپبوونی کتیبهکهش له شامهوه کتیبی نزهة الفکر چاپ دهی و دواي ئهو میژووه باسی ژبانی نالی دهکات له ههچاز، ویرای بهلگهکانی مسعود محمد که له باب و پایهبهره سهبارت بهر بابته بۆ خوینهرانی گواستهوه و لیکۆلینهوهکی دهعبدوللا ههدادیش، نهیانتهوویه بیرورای د. مارف بگۆرن.

بۆ زانیی بیرو و راکهی د. مارف خهزندهار، بروانه میژووی ئهدهبی کوردی، بهرگی سینه. مژاری نالی.

3 چاپیکهوتن لهگهڵ عبودللا دهمر فهرانهری فهرانگی نهر شیخانهی عوسمانی له نیستهنبول له ریکهوتی 19/11/2016.

4 (MKT.00061.00062.001 A.)

5 ناوی محمد کوری مهلا نبیراهیمی کوری قادری کوری عبودللاه، نهتوهی رهسولی زهکییه، سالی 1909ی

فقیان سپار مبهکی قوا عید به ههلبهستی کوردی نالییهوه نهفل دهکرا، هه موو مهجسی ”حروف“ی کتیبی ”شهرحی موعنی“ تیدابوو⁶ نهوه دهسهلمینیت، که دهستی له نووسینی کتیبی منههجهی فقیان و زانستی زمانیش هه بووه، ههروک (خودزکوش)ش دانی بهوه دا ناوه که نهک هه ز مانهوان بهلگو سهروکی زمانهوانهکانی کوردستانه، وهها وهسفی نالی کردووه، که (زانایهکی بهناوبانگی کورد... ناوی موللا خضره بهلام زیاتر به ناوه نهدهبیههکی نالی نهفندی ناسراوه. نهه زاته بههره و توانای خوی وهکو پسپورکی شارها بو دیراسهکردنی دیالیکتهکانی کوردستانی نیشتمانهکی نهرخان کردووه، ههروا لههوهیه کتیبیکی قوا عیدی زمانی عمرهیی بو کوردی تههجهه کردووه. نهمحمد خان که دوستی نالی نهفندی بهلینی دامی له دهرههتیکه لهباردا به سهروکی زمانهوانهکانی ولاتهکهیم بناسین⁷. ههروهها رافهکردنی کتیبیکی کونی تیکهل له چهند زانستیکه وهک (مناظر الانشاء⁸) و قهسیده عمره بیههکی له ناو دیوانی نه میری مهکه، هه موو نهمانه شارها بای فراوانی (نالی) له زانستهکان نیشان دهن، بو بهدی له زورهی نه بو اراندا (نالی) نهسپی خوی تاو دابیت، نهو کتیههیشی که نهه لیره باسی دهکین، بههککه لهو بو ارانهی که ناسمان و ریسمان له دیوان و پسپوریه تاییههتیههکی شاعیری تی دوره، بهلام دهسهلمینیت که ناوبراو لهه بو اراندا کتیبی نووسیه.

به پنی بهلگهکانی عوسمانی، نالی کتیبیکی نووسیه، نهو کتیه به کتیبیک له بواری هندی فهوانیدی عقلیه و نهقلیه بووه له بابتهی نهسافی حهقیقی نیتیسافی حهزرتی حهقیقهت پهناهی، که نهقبولنه شراف نهسهدهفندی له نیستهنبولمه تهزکیریهکی بو نهه کتیه کردووه و بو سهرووی خوی (بابی عالی) نارووه و له پاداشتی نهه تهزکیر مهشا داوای 2000 قرووشی وهک پاداشت بو کراوه.

نهوهی که وارهون دهینتهوه لهه کتیهدا، نهوهیه له بهلگهکهدا نه کتیهکه و نه تهذکیرهکه هاوینچ نهکراوه، لههیر نهوهی زارهوی (تذکره)ش له ناو فهههنگ و تیکهکانی عوسمانیدا بو نووسراو بهزکرنهوه بو فهه مانگهی دهولت و یادداشت و ناساندنی پهتووک و نووسینی ژباننامهی نوسههکه و نهنتولژیای کتیههکیه⁹، بویه پیمان وایه نهو کتیهی نالی به زمانی توری نهووسراوه، له ناوونیشانی مزارهکهدا که (بعض فوائد عقلیه و نقلیه)یه، وهها خویا دهکات که کتیههکه به زمانی عمرهیی نووسر ابیت و هیشتا (نالی) ههه له کوردستان یان روونتر ههه له سلیمانی بووه، چونکه نووسراوهکه له 11/1/1847 ی میلادی.

زاییی له کویه هاتوته دنیا، قورناتی پهروزی له خهمتی باوکی خهت کرد، پاشان باریان کرد بو جلبهسهه، ماومیهک لهوی خویندی، پاشان گهراوه کویه. له زور شوین خویندیهتی، لای مهلای گهوهی کویهش خویندیهتی، پاشان چووته کهکوک لای مهلاومهر تومهرگومیهتی مایهوه تا نیجازهی مهلایهتی وهرگرت. له مزگهوتی (ههتک)ی کویه بووه مهلا، ماموستا جگه له مهلایهتی، شاعیریش بووه و نازناوی (دلاوه) بووه. ناوبراو له سالی 1970 کچی دواپی کردووه. بهروانه (میژووی زانایانی کورد، مهلا تاهیر مهلاعهبوللا بههرکهیی، بهرگی سنیهم، چاپی پهکهه، چاپخانهی ناراس، ههولیر 2010، ل36).

6 چهپکک له گولزاری نالی، مهسهوود محمد، ل62.

7 نالی له دهرهوی کوردستاندا (1848-1873)، دکتور عببوللا ههداد، چاپخانهی زانکوی سهلاحههین، ههولیر، 2000. ل8

8 مناظر الانشاء کتیبیکه له سهدهی نویمی کچی عیماهههین مهحمود کوری مهمحمد گیلانی ناسراو به خواجه مهحمود گاران (886-808 کچی مانگی) نووسیهتی، نالی رافهی نهه کتیهی کردووه و نوسههکی له کتیهخانهی زانکوی نیستهنبول پاریزراوه. بو زیاتر زانباری له بارهی نهه کتیههوه بهروانه (معرفی شرح مناظر الانشاء، نسخهی خطی کتیهخانهی دانشگاه استانبول ترکیه، جمیل جعفری و عزیز ناصری، فصلنامه علمی پژوهشی زبان و ادب فارسی- دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج- شماره 10/ سال چهارم/ بهار 1391. ههروهها لهه سالانهی دواپی له لایهه دهسهج بههزنجی لیکولنهوهی لهه بارهوه کرا و وهک کتیب له لایهه بنکهی ژبنهوه چاپ کرا.

9 بو زیاتر زانباری له بارهی پهقی تذکره، بهروانه قاموس ترکی، مولفی: ش. سامی، اقدام مطبعهسی، در سعادت، 1317، ص391.

2.1 نالی که ی کوردستانی بهجیهشتووه؟

زۆر بهی بۆچوونهکان پێیان وایه، که نالی لهگهڵ تیکچوونی دهستهلاتی بابانهکان، سلیمانی بهجی هینشتووه، نهانتهت مسعود محمهد باوهری وایه (نالی له نیوان سالی 1254 که مهرگی سلیمان پاشای تیدا بوه و سالی 1261 که حوکی بابان بهسهرچووه، رۆبشتووه بۆ چهج، ئیتر بهر لهوه توانیبیتی بهگهر یتهوه کارهساتی نهمانی حوکی بابان روویداوه، ههر بهم لیکدانهوهیهم وا دهرانم چوونهکهی نالی بۆ چهج دهیی بایی خایاندنی یهک جار چهج کردن پیش رووداوهکهی 1261 بووبیت، چونکه نهگهر نالی چهند سالیگ پیش رووداوهکه چووبایه چهج، دواي بهسهرچوونی چهجهکه گورج دهگهرايوه بۆ سلیمانی. وا دياره ههر له سهروبهری خهريک بوون به چهجهکهوه قهدهر له کارسازی میرایهتی بابان بۆتهوه و رپی گهرايهوهی نالی بۆ سلیمانی بهستووه.¹⁰)

ئهم شروقهیهی ماموستا مسعود محمهد نهگهر چی خۆی پێی وایه (له لیکدانهوهی رووت بهولاره چ بهلگهیهکی مادی بیدهتهتقمان لاییه ئهم بۆچوونهی من بهسهلمینی، بهلام بۆچوونهکه زۆر ریک دیت لهگهڵ مهنتیقی رووداوهکان و ئهو میژووانهی گومانیان تیدا نیه)¹¹. لئ ئهوهی ماموستا دهلی پێچوانهی بهلگهکانه، چونکه نالی ئهو کاتهی بهر ههمهکهی بۆ نیستهنبوول نیردراوه (له 23ی موهره می 1263)¹² بووه که دهکاته 1847/11/1، ئهمه چهند نهگهریک لهخۆدهگریت:

1- نووسراوهکه تهغیا لهلایهن وهزارهتی دارایی، یان فهرمانگهی دارایی نووسراوه و نامازه بهوه نهکراوه که له موسلهوه هاتووه، که ئهوکات ویلايهت بووه و سلیمانیش سهر بهی ویلايهته بووه، چونکه نهگهر نووسراوهکه له موسلهوه هاتبا، ئهوا نیشانهی ئهوه بوو نالی لهم میژوه هینشتا له کوردستان بووه. که دهکاته دوو سال دواي ئهو میژووهی مسعود محمهد باسی دهکات، واته له سالی 1847 نالی هینشتا سهفهری نهکردووه.

2- ئیمه پیمان وایه ئهم کتیبه چهند سالیگ پیش ئهم میژووه نووسراوه، چونکه باس له پلهو پایهی مهقامی خهلافهتی عوسمانی دهکات و ناشی له گهر مهی نزیکبوونهوهی رووخانی میرنشینی بابان لهلایهن عوسمانیهکانهوه، نالی بهم جوهر ستایشی ئهوان بکات، چونکه ئهوه پێچوانهی شیعهرهکشیهتی که بۆ سالمی نار دووه و له حالی سلیمانی دهپرسیت.

3- لهم میژووهدا ئهسهعد ئهفندی که نهقیبولنهشرف بووه و تهذکیرهی بۆ کتیبهکهی نالی کردووه، ئهو کاته له نیستهنبوول بووه و نزیکه ی چوار ههزار کتیبی کۆکردبووه و سههرپهرشتی دهکرد و دهپاراستن و له وهز یهیه دا بووه و تا له سالی 1848 ی میلادی کۆچی دواي کردووه.¹³

4- نهگهریکی دیکه ههیه لهم میژووهدا نالی له نیستهنبوول بووبی و خۆی ئهم کتیبهیهی گهیندبیته دهستی ئهسهعدفهندی و ئهسهعدفهندی وهک نیوهندگیریک کاریکی بۆ کردووه و ههولێ داوه پاداشتی بۆ وهر بگریت، له بهلگهکهشدا هیچ نامازه به موسل و دهرهوهی نیستهنبوول نهکراوه که نووسراوهکهی لێوههاتبیت، بهلکو جهختکردنهویه له نووسراوهکهی نهقیبولنهشرف ئهسهعدفهندی که له نیستهنبوول نیشتهجی بووه.

5- نالی لهم ریکهتهی که ئهم نامهیهی تیدا نووسراوه، چهجی نهکردووه، واته هینشتا نهچووبووه چهج، به بهلگهیهی ئهوهی له بهلگهکانی دیکهدا ناوی به حاجی نالی ئهفندی دیت و لهم بهلگهشدا پهقیی

10 چپکیک له گولزاری نالی، لا 18

11 سهراوه و لایهه ی پێشوو

12 بېروانه بهلگه ی A_MKT_00061_00062_001_002

13 بۆ زیاتر زانیاری بېروانه Islām Ansiklopedisi، بهرگی یازده، لایهه 347.

حاجی بۆ بهکار نه هاتووه. ئهمهش بهلگه ی ئهويه نالی ئهگهر له سلیمانیش نه مابوو بیت، هیشتا سه فمیری بۆ چه ج نه کردوه.

6- ئهگهر ئیکی دیکه ههیه که له تهر کیر مهکی ئهسه ده فمندی و سفی نالی به زانا و خاوهن پله و پایه و سلیمانی رهسهن کراوه، ئهوه ی لێ ده فامر ئهوه که نالی له کوردستان بوو بیت و ئهم نووسراوش له سه ر بنچینه ی نووسراوی کار به ده ستانی شار ه زوور و موسلموه نووسراو بیت، چونکه له بهلگه کانی مه که ده ا ئهوه و سه فه ورده ناکریت و باسی سلیمان بوو نیشی ناکریت. و مگ ئهويه کار به ده ستانی موسل بۆ ئهوه ی شوین و پیگه ی نالی بۆ سه رووی خویان دیار بکهن، ئهوه و سه فه بیان کردوه.

ئهمانه ی سه ره وه هه موویان ئهگهرن و له راستی نزیکن، به لام چونکه بهلگه ی یه کلاکه ره موهمان له بهر ده ست نین، تهغیا ئهوه ئهگهرانه یان لێ هه لدمکر نین و به لکو له مه ودوا به دوزینه وه ی بهلگه ی دیکه، ئهم ته م و مژه لاکه م ی ت.

3.1 پله و پایه ی نالی

له بهلگه کانی عوسمانیدا، نالی به نالی ئه فمندی و حاجی نالی ئه فمندی ناوی هاتووه، دیاره په یقی ئه فمندی له فه رهنگی عوسمانیدا به (ساحیب، مالیک، مهولا، ئاغا، حاکی شه رعی، مهلا، که سایه تیه کی شایسته ی ریز و شکو، ته نانه ت بۆ حه زر ته ی پیغه مبه ریش که ناوی ده هات به ئه فمندی ناو دیر ده کرا).¹⁴ ئه مه له ناو کورد و سه رب و میللته ی سه ر به ده ولته ی عوسمانی ئهوه ناوی ئه فمندی به مه قامی بهر ز هاتووه، هه ره له بهر ئه وهش له کتیبی (نزهة الفكر) یش ئهوه ئه فمندی بهر به ناوی نالییه وه نووساوه، دیاره (لکاندنی سیفتمی ئه فمندی به ناوی نالییه وه بهلگه یه کی تری پله و پایه یه تی، له وه رۆژگار ده ا ئه م سیفتمه بۆ ریز لێنان له پیاو ما قوول و زانا و روونا کبیران به کار ده هات).¹⁵ به دیویکی دیکه شه دا (ئه فمندی ناز ناویکی فه خری بووه، ده گو تر ئی له بهر مه دا له په یقی ئه فمندیسی بۆ نانییه وه هاتووه ناو زمانی تورکی و تور که کان له سه ده ی سیز ده ی میلا دییه وه به کار یان هیناوه. به مانای خودان، خاوهن مولک، سه ره ره، مهولا دیت، هه ره ها و مگ ناز ناویکیش بۆ خودان و مز یفه مین ئابینی و پیاوانی شه رعیه ت و زانایان به کار ده هات. ته نانه ت بۆ ژنی سو لتانه کانیش به ناوی قادین ئه فمندی و بۆ کور و مالباتی سو لتان و هه ره ها بۆ زوور پله و پایه ی دیکه ی عه سه کره یش به کار ده هات و به سه روکی نووسه رانیش و دیوانه که شه ی ده گو تر ا دیوان ئه فمندیسی¹⁶).

پاشان ده ر بیری (ئه ره با بول فه زل و مه اعاریفه نه) که به مانای خاوهنی فه زل و مه زنی و هه ره ها زانا و خاوهن زانست و مه ره یفه ت دیت، بهو پێیه ی مه عاریف له فه رهنگی کۆنی عوسمانیدا بریتیه له (که سه ی زانا، لێزان، ناسراو، که سه یگ زانسته کانی خۆ یند بیت و به کۆتای هینابن، ئوستادی هونه ر، ماموستا و ده ر سه ییز)¹⁷.

14 قاموس ترکی، ش. سامی، اقدام مطبعه سی، در سعادت، 1317، ص 139-138

15 نالی له ده ره وه ی کوردستاندا، ل 10

16 الاقبا والوظائف العثمانیه، درسه فی تطو ر الاقبا والوظائف منذ الفتح العثماني لمصر حتى الغاء الخلافة العثمانیه من خلال الآثار والوثائق والمخطوطات 1517-1924م، دکتور مصطفی برکات، دار غریب، القا ره 2000. ص 150-151

17 بروهه <http://www.osmanlicanedemek.com/maarif-2-100110>

نازناوى (ئەفەندى) لە كۆتیی (عثمانلى مۇلفلرى) ى (مەمەد پاهەر بۆرسەلى)¹⁸ بۆ نالى دانەندراوه، ئەنجا باس لەمە دەكات كە (لە سلیمانى لەدايك بووه و لە قەزای قەرداغ خۆیندویەتی دیوانىكى شیعیرى بە كوردى ھەمە و بە سى زمان شیعەرەكانى بە صنایعی بەدیعی رازاندۆتەمە و لە سالى 1290 لە ھەجى شەریف گەرايمە ئەستەنبول بە ریز و شكۆو ئەھلى فەزلى و شاعیران روویان تیکرد و دواى ماوھەك و ھەفتى کرد و لە گۆرستانى قەرمجە ئەمەد ئەسپەر دەى خاك كرا. لە شیعیرى شوخانى ئەمە¹⁹:

گەھى تەسبیح و گەھ بەدە گەھى نەقشى روخى سادە

سەنەن²⁰ دەردنلە دنیا دە نەلەر چكەم نەلەر چكەم²¹

لە بەلگەكانیشدا²² نازناویكى دیکە بۆ نالى زیدەكراوه، ئەمیش (خواجە) بووه، بیگومان خواجەش لەلای عوسمانییهكاندا بە واتای (مامۆستا، مودەرەیس)²³ ھاتوو.

ھەر لە بارەى پەلمى پایەى زانستى نالیدا، دەبەدولاً ھەمدا لە لیکۆلینەھەمى بەناوى (نالى لە دەرموھى كوردستاندا) بە پشەتەستن بە كۆتیی نەھە الفکرى ئەلھمزراوى، باسى ئەمە گفتوگۆیە دەكات كە لە نێوان نالى و مەمەد مەھمود شەنقىتى رووى داوھ ھەروەك كۆتیی (نەھە الفکر) باسى دەكات. نێمە بەدواى ھەموو بەرھەمەكانى شەنقىتى گەراين، ئەمە بۆ نێمە دەركەوت ئەمەھە كە شەنقىتى لە سالى (1245ك)²⁴ لەدايك بووه، كە دەكاتە نێوان سالی 1829-1830 میلادی، بۆیە كە لەگەل نالى گفتوگۆی کردوو، پێمان وا نێمە لە دەبەى پەنجاکانى میلادی ئەمە گفتوگۆیە رووى دابێت. واتە ناوبراوە لە نێوان

18 محمد طاهر بۆرسەلى (1861-1925 ز) لە بۆرسا لەدايك بووه، مەدرەسەى سیاسى روشدییەى لە 1875 تەواو کردوو و وێرا ئەمەش لە لای كەسانى تايبەت خۆیندویەتی، پاشان لە زانگۆى سەربازى بۆتە مامۆستا. ناوبراوە ھەزرى بە بوارەكانى مێژوو و ئەدەبىيات و تەسەووف بووه. لەم مێنەدا دیوانىكى شیعیرى نوسبووه. زۆر بە بەرھەمەكانى نێین عەربى پەيوەست بووه، لەم بارەو ئەجازەى نیرشادى لە خواجە مەھمەد نوری عەربى مەلامەتى وەرگرتوو. دواى ھەفتى خواجە، بۆرسەلى وەك پێشەوايەكى مەلامەتیەكان ناسیندرا. ناوبراوە بە درێزایى ژيانى، مامۆستاى مەدرەسەكانى شارەكانى مەناستەر، ئەسقوب، سەلانك، ئەزمیر بووه و پاشان دەچیتە نێستەنبول و لە ئەدیب و شاعیر و زانایان نزیك دەبیتەمە و دەبیتە نوینەرى شارى بۆرسا لە ئەنجومەنى نوینەران، پاشان دەبیتە ئەندامى دەستەى ئەنجومەنى مێژوو عوسمانى. ناوبراوە بەشیکى زۆرى ئەمە ژياننامەى نووسەر و شاعیر و زانایانەى سەردەمى عوسمانى لە رێى خۆیندەھەى كێلى قەبران نوسبووه، چونكە لە گۆرستانەكانى عوسمانى دەگەرا و ناو و سالى مردن و لەدايك بوونایى كۆدەكردوو. پێنچاى ناوبراوە (نالى) بێنى بێت، چونكە ئەمە كاتە ھاتوتە نێستەنبول نالى كۆچى دواى کردبوو، رەنگە یان لە رێى گۆرى نالییەمە پانیش لە خەلكى تر ئەمە زانبارییە وەرگرتوو. گەلێك بەرھەمى لەپاش بەجیمەو، گرنگزی نێیان كۆتیی عثماني مۇلفلرى و ھەروەھا چەند بەرھەمىكى دیکە. بۆ زیاتر زانیارى بێوانە

Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi, Cilt 6, İstanbul 1992, 452-462

19 شیعەرەكە نێوئەزى یەكەمى فارسىیە و ئەمەى دیکەیان بە تۆركى نووسراوه، كە دەلێت: جارى زیکردن و تەسبیحات كردن و جارى بەدە و بادەنوشى و جارىكى تریش خەرىكى نەقش و نېگارى روومەت، نای لەبەر دەردى تۆ لە دونیادا، من چ دەردم كێشا و چم كێشا!

20 نێمە بۆ زیاتر دانیابوو لەم شیعەرە، گەراينەمە سەر چاپى كۆتییەكە بە پێتى عوسمانى، بەدەخەمە خوالخوشبوو دەبەدولاً ھەمدا چاپە لاتینىكراوەكەى كۆدۆتە سەرچاوە و بە دوو بەیتى داناو، راستییەكەى ئەمە بەیتەكە نەك دوو بەیت، چونكە سەرئاكەى (م) و وشەكانى (بەدە، سادە، دنیا دە) بوونەتە سەرئاكەى ناوھە. بۆ زیاتر زانیارى لەبارەى نوسخە لاتینىكراوەكە بێوانە:

Osmanlı Müellifleri, Bursalı Mehmed Tahir Bey, Hazırlayanlar: A. Fikri Yavuz & İsmail Özən, 2.Cild, Yayıncılık Matbaası, İstanbul, 1972, s. 284

21 عثمانلى مۇلفلرى، بۆرسلى محمد طاهر، ایکنجى جلدك-ایکنجى قسى، على شكرى مطبعەسى، استانبول، 1338، ص 466

22 بێوانە بەلگەى ژمارە (5).

23 المصطلحات المتداولة فى الدولة العثمانية، د محمود عامر، مجلة دراسات تاريخية، كلية التربية للبنات، جامعة البصرة، العددان 117 و 118، كانون الثاني وحزيران 2012. ص 373.

24 بێوانە نثر الجواهر والدرر فى علماء القرن الرابع عشر وبذيله عقد الجوهر فى علماء القرن الرابع عشر، وبذيله عقد الجواهر فى علماء الربع الاول من القرن الخامس عشر، اعداد الدكتور يوسف المرعشلى، دار المعرفة بيروت لبنان، الطبعة الاولى 2006م. ص 1470

20 بؤ 30 سالی بووبیت، چونکه نهگهرچی لهی هموو کتیبانهی که لهبارهی شهنقیتی نووسراون و نهی کتیبانهشی که بؤ خوی نووسیونی، نامازهی به سالی سفهر کردنی بؤ مهککه نهکردوه، تعنیا نهوه باس دهکات، که (یهکم جار چۆته شاری مدینه دواي نهوهی له سفهری حهج له مهککه لهخوبونهتوهه، له رۆژی دووشهم دهی مانگی موهرمه می سالی 1284ی کۆچی بووه)²⁵ که دهکاته 13/5/1867 میلادی، کهواته نالی له دهیهی پهنجاکان له مهککه نهبووه و میوانی نه میری مهککه نهبووه و دهبی لهی ماومهدا له شام بووبیت، بویه پیمان وایه له کۆتایی شهستهکان نهوه رووی دابیت و نهی کاتیش بؤ زانابهکی و ناوداری وک شهنقیتی ههر نزیك چل سالی و بهر هو ژوور، شیاوی نهوه بووه لهگهل (نالی) یهکی حهفتا ساله گفونگو بکات.²⁶

شایانی باسه حهزاروی له کتیبانهکی باسی نهوه دهکات که نالی لهگهل شهنقیتی لهبارهی زانستی زمان و وشه و سیاقی وشه و شتی تردا گفونگو کردوه.²⁷ وک سهراومکانیش نامازه بهوه دهنه که شهنقیتی نیوانی لهگهل نه میری مهککه تیکچووه، چونکه نه میری مهککه رۆلی ههبووه له تیکدانی نیوانی شهنقیتی و زانایانی مهککه. ههر نه مهسه وایکردوه له بهر ههمهکانی شهنقیتیدا به هیچ جورنیک باسی نالی نهکرت، تعنانهت له کتیبی (السنية الكاملة المزیه فی الرحلة العلمية الشنقيطية التركزية) شهنقیتیدا، هیرشیکی توند دهکاته سهراومهد رسولی بهرنجی²⁸ و نه محمد نيسماعيل بهرنجی²⁹ که گوايه نه سهی خویان بر دوتوه سهراومهد نيسماعيل کازم و له 134 دیره شيعردا هیرشيان دهکاته سهراومهد و تعنانهت به دهججال و شهیتانیش ناویان دهبات، دیاره نهوش لهوه سهراومه گرتوه پینستر بهرنجی دووم، هیرشی کردوته سهراومهد شهنقیتیهکان که مالبات و تایهفی شهنقیتیه. ناوبراو یهکینک بووه له زانابهکانی مدینه، لهگهل نهوشدا نامازه بهوه دهدا که کوردهکان له بهر نهتوه ههر عهر مین، پهسنی نهی زانا کوردانهش دهکات که هاوچهرخی نهی نهبوونه، وک نین سهلاح و ئیبراهیمی گۆرانی³⁰. پیدهچی یهکینک له هۆکار مکانی دهر کردنیشی له مدینه، نهی زانا کورده بهرنجیهش بووبیت، بویه شه به هیچ شیومهک ناوی نالی له هیچ بهر ههمیکی خوی نههیناوه.

- 25 السنية الكاملة المزیه فی الرحلة العلمية الشنقيطية التركزية، الشيخ محمد محمود بن التلاميذ التركزی الشنقيطی، طبع بمطبعة الموسوعات: مصر 1319هـ، ص 105-104
- 26 شایانی باسه لای د. عبداللأ حمداد سالی له دایک بوونی شهنقیتی نهزانراوه، بویه شه نهیتوانیوه لهی روانگهوه شیکردنهوه بؤ نزیکی له سالی دیدارمه بکات.
- 27 نزهه الفكر فيما مضى من الحوادث والعبر فی تراجم رجال القرن الثاني عشر والثالث عشر قطعة منه، تألیف احمد بن محمد الحضراوی المکی الهاشمی، حققه محمد المصری، القسم الاول، منشورات وزارة الثقافة السورية، دمشق 1996م، ص 357
- 28 ناوی محمد کوری رسول کوری عبدالسید کوری قلمندهری حوسهینی بهرنجی شارهزوری مدینه. له 1630ی میلادی له گونذیکی شارهزور له دایک بووه و له حلهب و میسر و دیمهشق و بهغدا و یهمن خوندویتهی و پاشان دهچته مدینه و دهچته مودهریس له مزگوتی پیغمبر، ویزای باوکی خوی که ماموستای بووه، لای مهلا زبرک و مهلا شریف سدیقی گۆرانی خوندویتهی. نزیکی بیست دانراوی لهپاش بهجیمان و دیارترین کتیبی (الاشاعة) به که بۆته جبی رهنهی زوری شهنقیتی. ناوبراو بۆته سهروکی فتواي شافیهی له مدینه. له سالی 1692 کۆچی دواي کردوه و له بهغی له گۆرستانی بهرنجیهکان نیژراوه. بنواره الاشاعة لاشراط الساعة، محمد بن رسول البرننجی الحسینی، مع تعليقات محمد زکریا الکاندهلوی، دار المنهاج، الطبعة الثالثة، جدة، 2005م، ص 15.
- 29 نه محمد کوری نيسماعيل کوری زهینعلابیدین نهلمدینه، به شههابهینی بهرنجیهی ناسراوه. له مدینه له خیزاننکی زانا و ناسراو له دایک بووه. مالباتکهی دهگرتنهوه سهراومهدی، ههر نهی مهسهلی رهچلهکمش کیتیهی شهنقیتی بووه و وه لای داوتوه. له مدینه لهسهر دهستی چهند زانابهک زانستی وهرگرتوه. پاشان بؤ خوندن چۆته میسر و دواتر گهراوتوهه مدینه و بۆته دهر سیژ و موفتی له مزگوتی مدینه. له نهجومهنی نوینهران له ناستانهی عوسمانی وک نوینهری مدینه ههلبژ یردراوه. له سهروبهندی جهنگی یهکهمی جیهانی چۆته شام و له دیمهشق جیگیر بووه، تا له سالی 1919 وفاتی کردوه. چهند بهر ههمی لهپاش بهجیمان و نهی بهر ههمی که شهنقیتی زور لهسهراوی رۆیشتوه و رهنهی لیگرتوهه ناوی (اصابة الدواهی فی اعراب الهی) به. بروانه: الاعلام/ الزرکلی، ج 1، ص 99
- 30 بروانه السنية الكاملة المزیه فی الرحلة العلمية الشنقيطية التركزية، الشيخ محمد محمود بن التلاميذ التركزی الشنقيطی، طبع بمطبعة الموسوعات: مصر 1319هـ.

خزرايش نهمووه نالی شيعره 116 بهيتيهكهه له ستايشی (نهمير عهبدوللا بن عون) نووسيووه، چونكه لهو ماوهيهی ناوبر او بوومه نهمیری مهككه، وهك نهمحمد بن زهینی دهحلاان³¹ (1816-1886) ز می موفتی نهموسای مهككه دهلئیت: (نهمير بن عون له لای پیاوانی دهولت به كه مالمی عمقل و تهگير كه ر زانا و شارمزا ناسرابوو، زانستی نهمووی خویندبوو، زور موتالای کتیبی زانستهکانی تهفسیر و ههدیس و فیهقه و نهمدهبی دهکرد... زوریهی کات دیومخانهكهه تری دهبوو له زانایان و نهمدیبان، زور ریزی لی دهگرتن و بیویستییهکانی دابین دهکردن)³². هس نهمهش پالنهری سهر مکی مانهوهی نالی بووه له مهككه و ستایشکر دهكههشی هس لهو سوئنگهیهوه سهرچاوهی گرتووه.

4.1 سهرچاوهیهکی دیکهه عهرههه له سهر ژبانی نالی

دوای نهموهی حمزراوی له کتیبی نزهة الفکر دا چهند لایهنیکی ژبانی نالی روون کردهوه، کتیبی (معجم البابطين لشعراء العربية في القرنين التاسع عشر والعشرين) كه ژباننامهه شاعیرانی عهرههه هی دوو سهده كۆکردوتهوه، تیبیدا به پشت بهستن به کتیبهكههی حمزراوی وهك تاكه سهرچاوه، چهند برهگهیهکی تر له ژبانی نالی باس دهکات كه زیادهنه بهسهر زانباریههکانی حمزراوییهوه. وهك:

(نالی له سالی 1280ك/1863 له ژباندا بووه. له شاری شاره زور دهرسی لای باوکی خویندوووه، كه باوکی له بواری زمانهوانی و نهمدهبیاتدا زانا بووه. دوای نهموهی زانستی زمان و نهمدهبی خویندوووه سهفهری بو حجاز کردوووه. پیدمچئ نالی مژوولی دهرسدانهوه و شمرع بووبی، چونكه مهرجه عینك بووه له زور له پرسه زانستییهکان.)³³ له مهوه دهر دهكهوتیت لهم موعه مهدها نامازه بهوش دراوه كه له سالی 1863 ی میلادیدا نالی زیندوو بووه، نهمهش هس له مهوه وهرگیراوه كه له کتیبی نزهة الفکر دا دهلی (قدم مكة سنة نيف وثمانين ومنتين وألف)³⁴ د. عهبدوللا حهدادیش به پشت بهستن به فهرهنگی (المنجد) نیوانی (1873-1863)³⁵ داناه، كهچی موعه مهكه تهنا به 1863 ی لیکداوتهوه. هس وهها نامازه به زانایی باوکی دراوه كه نالی لای نهمو خویندویمتی، له کاتیکدا سهرچاوه کوردیههکان به هیچ جوریک باس له زانابوونی باوکی ناکمن و به پیچهوانهه بیبان وایه (باوکی رهنجیهریکی عهشیرمتی جاف بووه، له بنهمالهیهکی به دیمهن و ناودار نهبووه... باوکی زوو مردوووه و دایکی به بیوژنی تاقانهكهه پیگهیاندوووه. لهناو کوردوهواریدا نهمو باو بووه دایکی بیوژن نیرینهه تاقانه بخاته بهر خویندن)³⁶. له کاتیکدا نهمو شروقهه شروقهه بی بنهمان و هیچ بهلگهیهکیان لهگهله نییه. نهم موعه مهه نالی وهك مهرجه عینکیش دهناسینی كه بو زور پرسی زانستی سهرچاوه بووه.

31 نهمو سهردهمهه نالی له مهككه بووه، نهم نهمحمد بن زهینی دهحلاان موفتی مهككه بووه، بهداخهوه سهرنجی همموو کتیبهکانی ناوبراومان دا، هیچ نامازهیهك بو نالی نهکراوه.

32 تاریخ اشرف حجاز 1840-1883، احمد بن زینی دهحلاان، تحقیق و تحلیل الدكتور محمدمین توفیق، الطبعة الاولى، دار الساقی، بیروت، 1993، ص 47

33 معجم البابطين لشعراء العربية في القرنين التاسع عشر والعشرين. له سالی 2008 دهرچوووه و زیاتر له 25 بهرگه و لهسهر نینتهر نینت و لهم مالپهردا جیگیر کراوه. نینتهر نینت، <http://www.almoajam.org> 27:2:2017

34 نزهة الفكر، ص 357

35 بروانه نالی له دهرمهه کوردستان، ل 16

36 میژوووی نهمدهبی کوردی، دکتر مارف خهزندهار، بهرگی سنیهم، چاپخانهه و وزارتتی پهرومده، ناس، همولیر 2003، ل 44-45

5.1 له باره ژنه نانی نالیهوه

تا نیستا هممو ټو لیکو لینه وانیه له سر ژبانی (نالی) ی شاعر نووسراون، ناماز بهمه ددهن که ناوبراو ژنی نه هیناوه، زیاتریش نهم بوجو نانه لهوه سرچاوهی گرتووه که نالی تا له کوردستان بووه ژنی نه بووه. له راستیشدا به پنی ټو لیکو لینه وانیشی که کراون نالی نیوهی زیاتری تمه منی خوی له کوردستان به سر بردووه و ټو جار رووی کردو ته شام و حجاز و نیسته نیول. نهم بوجو نانه به شیکیان له روانگهی شاعر مکه نوه جهختیان لیومکراو ته وه، به تاییه تی:

1- کردنه پیوهری شاعر بو دوزینه وهی سرمد او هکانی ژبانی شاعر، زور جار ان ته و او نامانجی خوی ناپیگیت، چونکه رنگه زور جار ان به کار هینانی همدنیک دهر برین که بونی بی ژنی و ژنداری لی نیت له مهجاز موه سرچاوهی گرتبیت و لاساییکردنوهی شیوازی چینیی شاعر بیانه بووبیت که پشتر شاعری دیکه همان دهر دملی دهر بریوه.

2- ناو هینانی (حبیبه)، گرتی هبوون و نه بوونی هاوسر لای نالی چارمه سرناکات، هس وهک چون خودی ناو و بوپهر مکهش به بی بهلگه دمچته موه ناو ټو لوغز و چینانیهی که ته و او شاعری کلاسیکیان داگرتووه، له سر ټووه، له سر ټووه ټو بوجو نونهی که پنی وایه (وا دمگړنمه گویا شاعر له قس مداغ حمزی له کهنشکلیک کردوه ناوی (حبیبه) بووه، ټو کیژه ناوی له شاعری نالیدا هاتووه، به لام به جوریک ناوی هیناوه، دهر کر کیزیک بی ناوی (حبیبه) بی، هس موه ها دهر کر و شهکه وهک و شهینکی عمر بی (حبیبه) و مرگړانه کوردیبه کهمی (خوشهویست) یا (دولبر) بی و شاعر به خمیال وهک بووکی شاعر دروستی کردی. ³⁷ بوجو نونیکه تمنا له چوارچیوهی رمان له دهقه کانهوه سرچاوهی گرتووه و ناپیته بریاریکی بریای بری، چونکه (هیچ بهلگه نیک به دهسته موه نیبه حبیبهی هینا بی، یا هس ژنیشی هینا بی، به لام ټووه هیه شاعر شار مز ایینی ته و او له نهمدانه نهینی و شارر او هکانی ژن هیه، به هیچ جور ناکر ټو هگس له نریکه ټو تیکملی ژن نه بووی ټو شتانه بزانی. ټومه و له گه شته دور و دریزه کانی که له دوا جار له نهمه مو ل نیشته موه ژنی له گه لندا نه بووه ³⁸) نهمه ش گرت دهخاتمه به وهی، ټو هگس راسته نالی ژنی هیناوه، به بهلگه ټووه ټووه له شاعر مکه نیدا دیاره، که شار مز اییه کی ته و او له تیکه لیبون له گه ل ژن هیه، ټو ټو ټو شاعرانه هی پیش ژنه ننانن یان دوا ژنه ننان؟ چونکه هیچ بهلگه نیک به دهسته موه نیبه نالی که له سلیمانی بووه هاوسری هبووبیت و به همان شتو هیش ټو هگس له حجاز موه ژنی هبووبیت، شاعر کوردیبه کانی حجازی دیار نین، هس وهک چون شاعر عمر بیبه کانیسی که له وپی نووسیون له سدهی بیستمدا نهمه ټو نهمه دهستی خوندواری کورد.

3- لیکو لمرانی شاعری نالی له سر نه بوونی بهلگه له باره ی مژاری هبوون و نه بوونی هاوسری نالی، زور جار ان دژی بوجوونی به کدی و ستاونه ته وه، بو وینه مسعود محمد دلنیت: (ناو ناوه به پهله گوتومه نالی ژنی نه هیناوه. له مه شدا دژی گه لیک سرچاوهی به سر هاتی نالی رادهمه ستم که دلین حبیبهی (مالی ناوا) ی مارکردوه و تا مردنی هس عاشقی بووه ³⁹)، ټو سرچاوانه ش زیاتر زالبوونی هس و سوزیان پیوه دیاره به وهی مادهم نالی به وه ها جوش و خروش و هس و سوزوه باسی له عیش کردوه، ده نیت تا مردن له گه ل ټووه عیشقهی که بوته هاوسری ژیا بیت، نهمه ش دیسان جی بروا نیبه، چونکه هس نووسری ناوبراو ټو هجاره خوی دلندا مکه نوه، که (نالی له بنه رندا ژنی نه هیناوه تا کو سر منجای عیشقی حبیبه مان لی بیته گرت. ټو هانه ی دلین نالی ژنی هیناوه و له گه ل بوه تا کو تایی ژبانی قسه ییکی ره شوکی بی بنج دهکن که له گه ل مهنیقدا ریک ناکه نیت) ⁴⁰.

37 میژوی نهمی کوردی، دمارف خزن نهار، بهرگی سیهم، ل 45

38 همان سرچاوه و لایره ی پیشوو.

39 چه پیک له گولزاری نالی، ل 26

40 سرچاوه ی پیشوو، ل 29

4- شاعیرانی کلاسیک، بەتایبەتیش کەسێکی وەکوو نالی، کەمترین شیعری بۆ مژاری تایبەتی وەك دایك و باوك و مردنی هاوڕێ و برادەران و مأل و حال نووسبوو، بەلام ئەم باسەكردنە بە هیچ جورێك مانای ئەوە نییە، كە نالی ئەمانەى نەبوو، یان تێكەڵی و پەيوەندییەكەى كەم بوو. چونكە نەبوونی هەموو شیعەرەكانی نالی لەلای لێكۆلەری كورد بۆتە هۆی پچرانی تەواو تێگەشتن و حالی بوون لە كەسایەتی نالی. بۆ وینە هەبوونی تەنیا شیعەرێك لە دیوانەكەدا بۆ وەسفی پاشای بابان، نایبیت ئەو روانینە دروست بکات كە نالی شیعری بۆ دەستەلآتداران نەبوو و حمزی بە ستایشکردنیان نەبوو، چونكە رەنگە تەنیا لەم مژاردا یەك شیعری كەوتیبتە بەر دەستان و ئەوەی تری فەوتابووین، یان لەم قۆناغەى ناو سلیمانی تەنیا ئەم شیعەرەى هەبوو و دواتر لە قۆناغی دیکەدا بۆچوونی گۆررداوه و شیعری بە بالای دەستەلآتداران نووسبوو. بە بەلگەى ئەوەى قەسیدەیهكەى 116 دێری بۆ ئەمیری مەككە نووسبوو كە ئەمەش دەچیتە ناو مژاری ستایش و پێداهەڵدان، هەر وەك بەر هەمیشی لەبارەى ستایشی مەقامی خەلافەتی عوسمانی نووسبوو⁴¹.

5- هەبوون و نەبوونی مأل و حال، مەرج نییە لە دیوانەكەدا رەنگیدا بێتەوه، ئەم روانینەى دەق بە سەرچاوەگرتن وای لە مەسعود مەحمەد كەردوو بەلێت: (سەرئانسەری دیوانەكەى بە وردی تەماشای بکە چ هێما بەكیش نادۆزیتەوه بێتە دەلیلی هەبوونی مألوحالێکی نالی، تەنانەت حاجی مەلا عەبدوڵڵاش كە باسی نالی كەردوو شتی وای لێ گێراوەتەوه كە لەگەڵ مەروۇفی بێ ژن و مندالدا بگۆنجیت)⁴². ئەم روانینە زۆر جار ماناى نەپێكاو، بەتایبەت باسکردن لە جگەرگۆشە و شوپەندنی شیعەرەكانی نالی بە جگەرگۆشە، مانای ئەوە ناگەینیت كە نالی ژنی نەبوو، چونكە دەگۆنجی نالی مندالی نەبووبی، هەر وەك لە بەلگەكانیشدا هیچ شوپەوارێکی مندال بەدی ناکریت.

6- لەو بەلگەنەى لە نەرشیفخانەى عوسمانیدا لەبابەت نالییەوه هەن، بەشى زۆریان مژارەكەیان هاوسەرەكەیتى، ئەو هاوسەرەى نالییش ناوی (زەینەب)ە و داوی پێنج سأل لە وەفاتی (نالی)، داوی وەرگرتنى مووچەى نالی لە بەرپۆبەر ایەتى گەنجینەى مەككەى موكەر مەمى سەر بە ویلايەتى حىجاز دەكات، ئەم بەرپۆبەر ایەتییش نووسراوەكەى بۆ وەزارەتى دارایی لە ئیستەنبول بەرزكردۆتەوه، تا رەزەمانەندى خەسج كردنى مووچەى چوار سەد قرووشى بۆ بەدریت⁴³.

7- لەو بەلگەدا بە هیچ شێوەیهك باس لە مندالەكانی زەینەب و نالی ناکریت، ئەمەش بەلگەى ئەوەیه كە نالی مندالی نەبوو، چونكە مادەم زەینەب خانمی هاوسەرى، داوی مووچەكەى نالی دەكات، دیارە مندالیان نەبوو، ئەگەر نا وەك میرات دەبوا بە ناوی ئەوانیش لە داخوای بیەكە و لە فەرمانەكەى وەزارەتى دارایی بەتایبە.

1.5.1 زەینەب كێیه؟

تا ئێستا روون نەبۆتەوه ئەم هاوسەرەى نالی كە ناوی زەینەبه، چ كەسه و خەلكى كۆبیه، لە بەلگەكان هیچ نامازمیهك بەم بابەتە نەدراوه، بەلام دەكریت لە سۆنگەى رامان و شەرۆفەكردنەوه چەند خالێكى لى هەلبێنجین:

1- نالی لە تەواوی دیوانەكەیدا بە هیچ شێوەیهك نە دوور نە نزیک ناوی زەینەبى نەهێناوه و بە هیچ نامازمیهك و هیچ پەسنێكیش ئەو ناوه بەكار نەهاتوو و تەنانەت لە جێى رەمزەكانى ئافرەتیش وەك حەبیبە و سەلما و لەیلادا ناوی زەینەب نەهاتوو.

41 هەر وەك لە تەرەهەى یەكەمى ئەم توێژینەدا باسی ئەم بەر هەمەمان كرد.

42 چەپكێك لە گۆلزاری نالی، ل 30

43 بێروانە بەلگەى ŞD_02254_00038_005

2- نه هاتنی ناوی ز مینب له دیوانه که و زحمتهی و سهختی سه فمر کردنی ژن وهک هاوژینی نالی بو شام و نه ستانه و حیجاز، نهوه نیشان ددهن که لهه هموو سه فمر انهدا نالی ته نیا بووه و هیچ ژنیکی له گهل نه بووه، نه ممش سهلمینیری نهومیه نالی نهو کاتهی هاتوته حج ژنی له گهل نه بووه، کهواته زور له گینه بلین ز مینب خه لکی حیجاز بووه.

3- به مهزندهی نیمه، نالی دمور بهری 15 سالنیک له مهککه ژیاوه و نهو کاتهیشی که چوته مهککه وهک حزر اوی باسی دهکات (له ههزار و دووسد و ههشتاو هه نیک⁴⁴) ی کوچی که دهکاته ههزار و ههشت سمد و شهست و هه نیک میلادی، که نهو کاته نالی نزیک ههفتا سالی بووه و رهنکه ز مینبیش نزیک له تمهنی خوی بوو بیت و بهو هویهوش هم مندالیان نه بووه و هه میش ژنه که خه لکی حیجاز بوو بیت.

6.1 مردنی نالی

سه بارت به مردنی (نالی) بوچوونی جودا هه، له سه رتاوه و نیشان درا که له تمهنی 58 سالیدا کوچی دوابی کردوه، وهک سه رتا له چاپه کهی چاپخانهی کوردستانی گیوی موکریانیشدا و هاتوه که (نالی سه ر و ریش و سمینیشی سپی ببوو له تمهنی 58 سالیدا له نهسته مبول له (1273) ی کوچی ریکهوتی (1855) ی زابینی دا کوچی دوابی کردوه وه له گورستانی (أبا ایوب الانصاری) دا به خاک نه سپیتر راهه).⁴⁵ له دیوانه کهش که ماموستایانی مودهریس چاپیان کرد، رایانگیانده که (بهلگه ی تریش به دهسته وه هیه پیمان نه سهلمینن کهوا نالی نه له سالی 1855 و نه له سالی 1856 دا مردوه و نه تمهینیشی 56 یا 58 سال بووه)⁴⁶، نه ممش دواتر له روانگی شیعره کانیه وه لئی کولدرایه وه به وهی ناکرئ نالی زور به وردی باسی پیری خوی کردی و نهو تمه نه شی هه بوو بیت. له بهر نهوه دوابی نهوه ی مهسوود محمهد ریوایه ته که ی باوکی و مامی سه بارت به سه فمری (حاجی مهلا عبودللا) ی باپیری بو حج باس دهکات و دیدنه ی نالی تیدا باس دهکات، نه مه بووه شهقاندنی گومی نهو بوچوونه و خوینیری به رهو لیکنه یه وه و گومانی دیکه په لکش کرد که وای داده نی (شایه دیکه باپیرم حاجی مهلا عبودللا یه، که به پنی بیستم له باوک و مامم گنیر ابو یه وه له سالی 1288 نالی له مهککه دیتوه. له سه ساله دا باپیرم له گهل حاجی مهلا نه سه عدی باوکی چوته حج، له سه رتاکانی 1289 دوابی مرگی باوکی له مهککه ده گهر ته وه بو کوین و باسی نالی دهکات که له مهککه ی به جی هیشتوه به زیندووی. گوتبووی نالی زور پیر بووه، رهنکه نزیکی ههشتا سال بوو ی.)⁴⁷

هه نهو بوچوونه ی مهسوود محمهدیش ناخنرا به ناو دیوانه که ی نالی چاپی ماموستایانی مودهریس و نهو لوغزه به وه مایه وه که شاعیر له نیوان 1872-1871 ی میلادی زیندو بووه، نیدی مه سه له ی مردنه که ی له کات و شوینی دیاریکراو هه وهک خوی مایه وه. دواتر که کتیبی (عثمانلی مؤلفری) کهوته بهر دهستی توژهری کورد، له ویدا زانیاریه که وردتر بوویه وه و هها نووسراوه که (نالی له 1290 ی هجری له حج گهراوته وه نهیسته نیول و دوابی ماوهیه که کوچی دوابی کردوه.⁴⁸) که دهکاته سالی 1873 و نه گهریش له سه مانگه که ی کۆتایی نهه ساله ی هیجریدا بیت، نهوا پی ده نینه ناو سالی 1874 ی میلادی.

44 نزهة الفكر، ص 357

45 دیوانی نالی یادگاری مهلا خضری شاره زوریه، چاپخانه ی کوردستان، ههولیر، 1974، ل ج

46 دیوانی نالی، لیکنه یه وه و لیکنه یه مهلا عبودلکریمی مودهریس و فاتح عبدالکریم، چاپی دووم، انتشارات

کردستان، سنندج، 1379، ل 30

47 چه پیک له گولزاری نالی، ل 22

48 عثمانلی مؤلفری، ص 466

ئىرەدا چەند پىرسىيارىك خۇيان قىت دەكەنەمە، بەمەى ئاىا مادەم بە پىنى ئەم بەلگەنەمى عوسمانى، نالى ھاوسەرى ھەببۇە و ھاوسەرمەشى لە مەككە بوو، نالى بۇچى ھاقتە ئىستەنبول؟ پاشان بۇچى لە نىوان ھاقتى بۇ ئىستەنبول و كۇچى دواىدا كە 3-4 سالى دەبىت، ئەم ماومىە بۇچى ھاوسەرمەكى بەجى ھىشتوۋە؟ و ھۆكارى ھاقتى بۇ ئىستەنبول چى بوو؟ ئەمانە و زور پىرسىيارى دىكەش لەم شىكر دىنەمەيدا سەر ھەلدەدەن، لى ئەمەى گىرنگە ئەمەى كە بەلگەنەمەكانى عوسمانى سەبارەت بە مردنى نالى تەنبا يەك بەلگە نىبە، تا مەروۇف گومان لەمە بىكات ھەلە كرابىت، بەلكو نووسراوەكان لە مەككەمە بۇ بابى عالى و شووراي دەولەت و بەشى دارابى لە ھەمەوباندا كە وىنەى نووسراوى سەرمەكى ھاوپىچ كىدوۋە و ئامازەى بە ژمارەى نووسراوەكە داو، رىكەوتى مردنەكەمەى جەخت لىدەكەنەمە، لەبەر ئەمە ئىرەدا چەند ئەگەرىك خۇيان رەبىشى ئەم مزارە دەكەن، ئەوانىش:

1- دەگونجى كە نالى لەبەر قات و قىرى و بارودۇخى نەخوازراوى سىياسى حىجازى بەجى ھىشتىبىت، چونكە سالىك بەر لەمەى نالى بىگاتە ئىستەنبول (لە سالى 1289 گرانى و قات و قىرى بەكەى زور لە نەجد بلابووبىمە، واى لىھاتىبوو خەلك گۇشتى مردووى دەمخوارد و پەلكى دارانى دەمخوارد، خەلكىكى زور مردن، ئەم بىرسىبەتتەش تا كۇتايى سالى دواتر بەردەمە بو) ⁴⁹، ئەمە لە دەموربەرى مەككە، (لە مەككە و مەدىنەش تاعوون و دەردىكى پىس بلابووبىمە لە كۇتايى مانگى زولحىججە تا كۇتايى موھەرىمى سالى 1290ى ھىجرى خاىاند ⁵⁰)، كە ئەم سالىمە نالى تىبىدا گەبىشتوۋە ئىستەنبول.

2- دەگونجى نالى بە بانگەبىشى بەر پىرسانى دەولەتى عوسمانى ھاقتىبە ئىستەنبول و مەزىفەبەكەن بۇ دانابىت و بەم ھۆمەمە نەچووبىنەمە حىجاز و لەمەى كۇچى دواى كىدبىت، ئەم ئەگەرىش لاوازە، چونكە (تا ئىستا) ھىچ بەلگەبەكەن نەدۇزىوۋەتەمە باس لە پەلە و پۇستى نالى لە ئىستەنبول بىكات.

3- دەگونجى نالى خىزانەكەبىشى لەگەل خۇى ھىنابىت و دواى ئەسپەردەى خاك و دواى ماومەبەك زەبىنەب خانم گەرابىنەمە حىجاز، چونكە ئەمەى لىلى و تەم و مژى دروست كىدوۋە ئەمەى مەزىنەب خانم نىزىكەى پىنج سالى دواى وەفاتى نالى، داخوازىنامە پىشكەشى بەر پىرسانى حىجاز دەكات تا سۇراغى موچەكەى نالى بىكەن و موچەكە بە پىنى ياساى ئەمەكەتە بۇ ئەمەى بىت. لەلاپەكى تر بە گۇيرەى بەلگەكان چوار مانگ دواى وەفاتى نالى، نىدارەى مەككە و حىجاز سەرووى خۇيان ناگادار دەكەنەمە كە موچەكەى نالى ھەلبۇەشەننەمە، ئەنجا پاش چەند سالى زەبىنەب بەدواداچوون بۇ موچەكە دەكات، ئەمەش تەنبا ئەم ئەگەرى لەخۇدەگرىت، كە ھىچ ياساىك نەبۇوۋە دواى مردنى موچەخۇر، موچەكە بۇ مندال يان ھاوسەرمەكى بىت، چونكە ھەروەك لە بەلگەكانىشدا ئەمەى روون دەبىتەمە كە دەبى چاومەرى بىكرىت كە شوپىننىك بەتال بىت، بە واز ھىنان يان بە مردنى موچەخۇرىك، ئەنجا بىرىار بەرىت موچەكە بۇ كەسكى دىكە بىت، كەس و كارى مردوۋەكەش ھىچ شىتتىك نايگىرەتەمە، تەنبا ئەمە ھەبە ھەروەك لە بەلگەكان ھاقتوۋە بۇ خەلكى نەدارى مەككە و مەدىنە موچە يان يارمەتتەبەك ھەبىت. لە يەكەك لە بەلگەكان ھاقتوۋە كە نىدارەى مەككە و حىجاز ناتوان سەرىپچى دەستەلاتى سەرووى خۇيان و بەتايىبەتى پادىشاى بىكەن كە دواى وەفاتىن دەبىت موچەكە رابگىرىت و نەدرىتە كەس. ھەر بۇبەشە زەبىنەبى ھاوسەرى نالى نەبوتانىوۋە ھەر دواى وەفاتى مەردەكەى، راستەمۇخۇ موچەكە وەر بىگرىت.

ناگادار بوونى نىدارەى مەككە و حىجاز بە ھەلبۇەشەندەمەى موچە، ئەگەرى ئەمە لەخۇدەگرىت، كە لەبەر ئەمەى بىرىارى راگرىتتى موچەكە زىاتر لە چوار مانگ دواى وەفاتى نالى دىت، نىشانەى ئەمەى گەبىشتى ھەمەلى وەفاتى نالى بە مەككە و مالىباتەكەى، چوار مانگى پى چوۋە.

49 تارىخ ابن عىسى (منقول من كتاب خزائن التواريخ النجدية)، جمع وترتيب عبدالله بن عبدالرحمن البسام، المجلد الثانى، الطبعة الاولى، دار العاصمة، 1419، ص 217
50 سەرچاۋە پىشوو، ل 213

به لآم ئه وهی زور روون نبيه ئه وه، نالی که هاتوته ئیستهنبول موچه که ی خوی چون و هر گرتوه؟ نایا هر له مه که وه هر یگر توه یان له مه دینه ماوته وه؟ بیگومان هر ئه وه ری تیده چی که له مه که وه هر یگر نبیت، چونکه نووسراو له مه که وه بهر زده کرتوه به بو راگرتنی موچه ی نالی و دواتر به هوی بهر می پیدا هاتنه وه به خیر انه که ی هه لئالی ئه وه ی بو ددریت که موچه که ی نالی بخریته وه سهر ناوی زهینه ب خانم.

ئیمه لهم توژی نه وه یه دا گهیشینه ئه وه ئه نجامه ی که میژووی هاتنی نالی بو ئیستهنبول و هک له کتیبی (عثمانلی مؤلفری) هاتوه، جیی گومانه، واته مهرج نیهه سالی 1290 ی کوچی بهرام بهر 1873 ی میلادی هاتیبته ئیستهنبول، پیش دوزینه وه ی ئه م بهلگانه دهگوترا نالی هاتوته ئیستهنبول و پاش ماویهک کوچی دوا یی کردوه، ئه وه ماویهش دیار نه بو. له لایهکی دیکه وه ههتا ئه وه رژه ی کوچی دوا یی کردوه موچه که ی له مه که بو وه، و هک له بهلگه که دا وا هاتوه که (هاوسه ری خواجه نالی ئه فهندی زهینه ب خانم، که له هریمی مه که ی موکه ره مه نیسته چی بوویه، به هوی وهفاتی میزدی وی، ئه وه 400 قرووش موچه ی میز ده که ی که له بهر یه بهر ایته ی گه نجه نه ی مه که ی موکه ره رمه وه و هر ده گرت، داوا ده کات که بوی خمرج بکن)⁵¹. واته هیچ هۆکار ئیک دیار نیهه که بچی نالی ئه م چوار ساله له خیزانه که ی دور بو وه؟ چوار سال ماویه که ی کم نیهه، نالییش هیچ نیشتکی تاییهتی دیار نیهه له ئیستهنبول که پیی راسپزدرابیت، بویه ههتا بهلگه ی دیکه ده دوزرینه وه، ئه م مژاره گومان هه لده گرت، بهتاییه تیش نه گه ر نالی هاوسه ری نه وایه تا راده یهک ری تیده چوو و له گه لیشیدا موچه که ی دهگواز رایه وه بو ئیستهنبول، به لآم مادهم موچه که هر له مه که یه و له شوینی خویه تی، جیی گومانه ئه م هه موو ساله موچه که ی و هاوسه ریشی به جیه نه ئیت.

موچه خور بونی نالی، چهند شتی کمان بو روونتر ده کاته وه. بو وینه مه سعود محمد له گیز انه وه کانی باوکیدا نامه به جوری ژبانی نالی ده کات له حجاز، که ده لیت: (به پیی گیز انه وه ی باپیرم نالی له مه که نیسته چی بو وه نهک و هک حاجیه کی و هقی له مه که ی را بوارد وه، ته نانهت گوتبووی نالی چهند بزنیکی هه بوو دهبوشین و هه ندیکی گوزهرانی به وانه وه بوو. به راستی هر ئه مهش له گه ل و هزعی نالی ری ک دیت، چونکه زور نهسته مه بو پیاویکی بی مال و حال و باری و هک نالی له ته منی هه شتا سالی دا گه شتی دور و دریزی بی لزوم بکات. گویا نه گه ر له مه که سه فه ری کردبا بو کوئ ده چوو؟ نهسته مبول؟ شام؟ میصر؟ بابان؟ هیچ کامیکیان ئه وه نین نالی خوی بو هه لکوتئ له ئه خه لیه وه ژبانییدا. وا چاوهر وان ده کرت له مروقیکی دینداری و هک نالی ته نیشته و رۆخی که عبه بهر نه دا تا مردن. پیاوی و هک ئه له جیانه وه ده چن بو مه که تا گوری مه رگیان له نزی که که عبه وه یا قه بری پیغه مبه ر (ص) بی، چون ده شئ ئه به پیری له سه ره مه رگدا ئه جیگه پیرۆزه جئ به ئئلی. بیگومان که نالی له عمره دا له مه که بووبئ هر له ویش ماوته وه تا مردن)⁵².

ئیرده چهند نه گه ر ئیک هه لده هینجین:

یه که م: بهلگه کانی عوسمانیش ئه وه پشت راست ده که نه وه که نالی لهم میژووه دا له ژباندا بووبیت.

دووم: ئاشکرا بونی قه سیده عه ربیه که ی نالی و بلاو کردنه وه ی له کتیبی (نزهة الفكر) دا له سالی 1996 پشتگیریه که بو ئه وه ی بزاندرو نالی له حجاز بو وه و لای نه میری مه که ره یز لئگیر او بو وه.

سینیه م: نالی بی مال و حال نه بو وه و هک ئه وه ی مه سعود محمد راقه ی کردوه، مادهمیش نالی

خودان خیزان بووه له حيجاز، ئهوا ئهگهري زوري ههيه كه نالي وەك چۆن له ديوانى ئهميرى مهككه ريزلنغير او بووه، ناواش بهلگهكان دهسهلمين كه موچهخۆر بووه، موچهكەش وەك له بهلگهنامهكان ديار دهكەويت ئهم موچهيهى بۆ نالي تهرخان كراوه، جا يان نالي ههر له بنهر متهوه وەك وەزيفهدارى موچهخۆر بووه، يان ئهويش لهگهڵ لېستى ئهوه كهسانه بووه كه بريارىك بووه بۆ ههموو ئهوه كهس و خيزانانەى كه زۆر نهدارن و خەلكى مهككه و مهدينەن و يان لهو دوو شاره نيشتهجين كه بهلگهكان به (حصر مهين) ناوى دهبن، ئهوا ئهنداز ههيك پارهيان وەك موچه بۆ تهرخان دهكرت.

بۆيه ئهگهري بهو پييه بيت، دهر دهكەويت كه نالي گوزهرانى خراب بووه و لهو خانهوادانه حسيب كراوه كه زۆر نهدار و محتاجن. ئهوشيان دوو ئهگهري لهخۆدهكرت:

ئەلف: ئهويه كه نالي گوزهرانى زۆر خراب بووه و ناوى ئهوه بهشيك بووه لهو لېستهى كه بۆ نهدارنى مهككه و مهدينه دروستكراوه و دواتریش زهينب خانميش خراوتمهوه ناو ئهوه لېسته و ههر بهو نهدارپيه موچهكهى وەرگرتوه.

بى: نالي گوزهرانى زۆر خراب نهبووه و له ئهميرى مهككه نزيك بووه و وەزيفهدار بووه، بهلام دواى ئهويهى كه وەفات دهكات، ياساى دارايى و ايه كه ئهم موچهيه دهگهريتهوه گهجنهيهى دهولەت و چاوهريئ دهكرت تا شوينى وەزيفهدارىك يان موچهخۆرىك بهتال دهبيت، ئهجا بريار دهرت موچهكه بدرينه خيزانكهى، لهمشدا دياره زهينب خانم به پييه بهلگهكان پشتگيرى ئهسارمى مهككهى بۆ كراوه، كه ناوبراو جييه ئهويه رحه و شهفهقهتى پادشايى بۆ بكرى و حال و گوزهرانى خراپه، بۆ ئهويه رەگهڵ ئهوه خەلكانهى مهككه و مهدينه بخريت، كه موچه و يارمهتييان بۆ برادر او متهوه. ئيمهش زياتر پشتگيرى ئهم بۆچوونه دهكەين و پيمان و ايه ئهوه دلنيايتر خۆى نيشان دهوات.

ئهگهريش وا حسيبى بکهين وەزيفهدار بووه، ئهوا پرسى وەزيفهدارپيهكەشى كه بۆچى ناوبراو نزيك ههشتا سالى بووه و هيشتا خانهشين نهكراوه؟ ئهويه كه (له دواى سالى 1739 ياساى خانهشيني له دهولەتى عوسمانيدا گۆرانى بهسهر داها، بهوهى فهرمانبەر له بووار و كار كهى خويدا تا مردن دهتوانيت كار بکات و خانهشين نهبيت، چونكه تهنيا هۆكارىك بۆ خانهشين بوون ئهويه كه كهسهكه هيزى بيبنى چاوى كهم بيت، ئهگهري نا تا تواناي ههبيت دهتوانيت كار بکات. بۆ وینه لهناو فهرمانبەر اندا پهنا سالى تا نۆههت سالى و سهت سالىش ههجوو، وەك ئهممهده ئهفەندى گۆنۆلوك له سالى 1785 كۆچى دواى كرد، ئهوه كاته تهمەنى سهت سالى بوو و خانهشينييش نهبوو⁵³. ئهم موچهيهى نالييش بهلگهى ئهويه يان فهرمانبەر يكي رسمى بووه و يان وەك موچهى شايسته، بۆ ههميشهيهى بۆى برادر او متهوه.

ئهوه بۆچوونهى مهسعود محهمديهى كه پييه و ايه ناشى نالي ئهوه جيگه پيرۆزه له كۆتايهكانى تهمهنيدا بهجى بهئلى و تا كۆتايى تهمەنى له مهككه ماوتمهوه، دواى دهر كهوتنى بهلگه لىي پيشيمان دهبيتمهوه و بۆچوونهكه و هها دهگۆريت كه (من به پييه ئهويه باپيرم له سالى 1289ى كۆچى، نالي له مهككه و مهدينه ديتوه و لهوئيشى بهجى هيشتوه و ههام به دلدا هات نالي ئهوه شوينه بهجى ناهيلى لهو تهمەنى كۆتايى ژيان. بهلام دياره به ههر نيازىك بووى بهر له مهرگى، رهنكه سالى 1289 يان سهرمتاى 1290 بۆ ئهستهنبۆل چوه)⁵⁴.

بهلگهكان به ديار يكر او لى لهو داخوازپيهى كه وىلايهتى مهككه بهرزى كردۆتهوه بۆ خهر جكر دنى موچهكهى نالي بۆ زهينب خانمى خيزانى، و هها نامازهى بۆ دهكات كه (نالي له 11ى تشرينى دوومه

Sorularla Osmanlı İmparatorluğu, Erhan Afyoncu, Yeditepe yayınları, 2016, sh.735 53

4 دستمه دامانى نالي، مهسعود محهممه، ل

سالی 1293 ی رومی کوچی دوايي کردووه⁵⁵). که دهکاته 23 ی مانگی 11 ی سالی 1877 ی میلادی، نووسراو مکان به میژووی رومی و کوچی له ریکهوتی جور او جور بهر زکراونه تهموه، سالی رومیه ککش زیاتر لخواه عوسمانیه کان بۆ پرسه دار اییه کان بووه و نزیکه ی دوو سالی له گه ل سالی کوچی جیوازه. نهم نووسراوانه له نیوان نهمارته مه ککه بۆ ویلیه تی حیجاز و پاشان بۆ داخلی و خهزینه ی دوله ت و شوو رای دوله ت نالوگور کراون، نووسراو مکانیش له میژووی 2 ی رهجه بی 1300 و 4 ی رهجه بی 1300 و 1 ی کانونی دوومه ی 1298 و 16 ی رهجه لئاخه ی 1299 و 21 ی موحره می 1299 و 19 ی شهروالی 1299 و موحره می 1300 ن. ههموو نهم میژووانه ی که مانگی عمر مبیان له گه لدايه، ساله که ده بیته سالی کوچی، نهوانه یشی که مانگی رومیان له گه لدايه، ساله که ده بی به حیسابی رومی لیکدر یتهموه.

7.1 شوینی مردنی نالی

سه رتا نهوانه ی که له باره ی نالیان نووسیوو، بهتایه تی چاپه که ی چاپخانه ی کوردستان که گیوی موکریانی پیشه کی بۆ نووسیوو، له ویدا شوینی مردنی نالی نیسته نیول و شوینی نهم سپه رده کندی گورستانی نهمایه یی نهمساری داناه. دواي چاپکردنی کتیبی عثمانلی مؤلفه ی، که له راستیدا پیش چاپی دیوانه ککش نهم کتیبه چاپکرا بووه، به لام نووسه ر و توژهرانی کورد زوو دهستان پی نه گه یشتوووه، نهم کتیبه که نووسه ر مه کی (محمد تاهیر بوسلری) یه، له کتیبه که دا به پرونی نامازه بهمه دهکات که نالی له (قهرما نهمه د) نهم سپه رده ی خاک کراوه. ههروهه نهمین فهیزی بهگیش له کتیبی نهمجومه نی نهمیداندا ده ر حق نالی ده لیت: (چووته نهمسته موول، له نهمساری سوجه تا له گه ل نودها و فوزه لای نهو، گه لی نهمساری فهیزی و فهتانه نی نواندوووه و زور مه زه هری ته هجووه بووه. تا نهمیایه تی عومری له نهمسته موول ماوته موه، مه دفه نی موباره کی نهوئا له نهمسکوداره)⁵⁶. نهم شیوازه ی نهمین فهیزی کاتیک ده لیت (نهوئا له نهمسکوداره) چهند واتایه ک هله ده گریته، نهوانیش:

أ/ نهمین فهیزی گورمه کی دیوه و زانباری تهوای له سه ر گورمه که ههموهه و لئی نزیک بووه، چونکه شیوازی (نهوئا) و بپرای نهوئی نزیکه ده گه یه نیته، نامازه شه بۆ نهوئی که ناوبراو شار مزایه و دلنیايه که لهو نیه.

ب/ نهمسکودار ناوچه به کی دیار یکرای نیسته نیوله و (دهکه یته بهر انبه ر ناوچه ی کونی نهمین نون و نیسته زیاتر له نیو ملیون که سی لی ده زیته).⁵⁷

هه رچی بهلگه کانی ناو نهم شیفاخانه ی عوسمانین، تهغیا نامازه بهمه دهه ن که له نیسته نیول کوچی دوايي کردوه و به بهی (در سعادت) ناوی دین، که له شیوازی نووسینی بهلگه کاندایه مانای نیسته نیول دیت و هه یچ نامازه به کیشی به گورستان و شوینی نهم سپه رده کندی نهکراوه.

55 پروانه 55_002254_00038_005

56 انجمن ادیبان کورد، امین فیضی، استمول، 1920، ل5.

57 پروانه سابتی ویکپییدا

<https://ar.wikipedia.org/wiki/%D8%A3%D8%B3%D9%83%D8%AF%D8%A7%D8%B1>

بهنگهكان

(1) 58

بۆ وهزارهتی دارایی

نالی ئهفەندیی خاوهنی فەزڵ و ههروهها ناودار، به ئهسل خهڵکی سلێمانیه، دهرحقی حهقیقهتی پهسنی پادشا، ریسالهیهکی عهقی و نهقی ئامادهکر دووه. ئهم ریسالهیه له لایهن سهماحهتی بهرێز نهقیبو له شراف ئهسهده فەندی رهوانهکر اوه.

ناوبراو (ئهسهده فەندی) که سێکی لێهاتوو و خاوهن کهماله، شایانی ئهوهیه که چاکه و لوتف و ئیجسانی له بهر امبهردا بکریت. ئهندازهیهکی گونجاو خهلاتی پادشایی دهیته هۆی که یهخۆشی وی، خهلاته کهش له ژێر موه به نووسین نێردراوه. به گوێرهی نووسینه که بۆ ئهوه کهسه که شایستهی خهلاتی پادشایی بووه، دووهزار قرووش به دهستووری پادشایی به گونجاو زانراوه و پادشاه ئهوه دووسه قرووشهیه به گونجاو زانیوه، بۆیه بۆ وهگرتهی ئهم ئهندازه گونجاوهی خهلات که دووسه قرووشه، بێویسته ناوبراو بێته بابی عالی.

23/1/1263⁵⁹

(2) 60

ریکهوت: 24 رهبه 1300

مهزیهته

هاوسهری خواجه نالی ئهفەندی زهینهب خانم، که له ههڕیمی مهکهکی موکهر مه نیشهجی بوویه، به هۆی وهفاتی مێردی وی، ئهوه 400 قرووش موچهی مێردهکهی که له بهر یه بهر ایهتی گهنجینهی مهکهکی موکهر مومه و ههگریت، داوا دهکات که بۆ خهراج بکهن. له بهر ئهوه عهز و حالی داوته بهر یه بهر ایهتی گهنجینهی مهکهکی موکهر مومه. نووسراوی ویلایهتی حیجاز که له وهزارهتی کاروباری ناوخۆ موه نێردرابوو بۆ شوواری دهولت. له 2ی موهر می سالی 1300⁶¹ دا ئهوه نووسراوه دراوته فهرمانگهی کاروباری ناوخۆ. له ئهوهی خۆیندر اوته موه و بۆ وهزارهتی دارایی پیکهوه نووسراویک کراوه. دهرحقی به تهفگهری 333 قرووش موچهی نالی ئهفەندی که له سالی 1293 له مانگی تشرینی دووم له ئهستهنبۆلی وهفاتی کردوه، له وهزارهتی دارایی پر ساری ئهوه کراوه. وهلامی وهزارهتی دارایی ئهوهیه: به دنیایی ئهوه موچهیهی که لای ئیمه ئاشکرایه (ئهوه موچهیهی که نالی وهریدهگرت ئیستا کهس وه ناگریت) نادرینه کهس و با له گهنجینه بمانیتهوه. بێویست وایه ئیرادهی پادشایی بریار بدات له بهر ئهوهی بهی شیهیه موچهکه تۆمار کراوه، بۆیه له نووسراوی سهری ئهزهزم (سهروک وهزیر) چۆن فهرمان کراوه و ئیرادهی خۆی ئاشکرا کردوه، دواي وهفاتی تۆماری ئهوه موچهیه ههلهدهشیرینهوه، له بهر ههندی دهرهقی موچهی ئهوه مالباتانه که وک موحتاج و ههژان ناسراون، گهنجینه ناتوانی شتیکی ئهوتو بلی.

A_MKT_00061_00062_001_001 58

59 دهکاته 11/1/1847ی میلادی

60 02254_00038_001 60

61 دهکاته 13/11/1882ی میلادی

پرېار نهوه که موچهی شخس که به کراوېی بمېنېتهوه (دوای مردنی نومان) و له گنجینه دهمېنېتهوه. به لآم لهبر نهوهی زینېب خانم موحتاجی مهرحهمت و موحتاجی شهفقهتی پادشاییه و همیش له نووسراوکهدا زور روون و ناشکرا دیاره، لهبر نهوه بؤ نهو کهسانهی که له (حصرمهین) ئ نېشتهجی بووینه بهتاییهتی ترخانکراوه (که پهکېک دهمریت موچهکهی له خمزینهوه ناچېته دهستی کهسی دیکهوه) یهکه و موچهیهک وهر بگرن و هاندېک موچهش تاییهت بکن بؤ زینېب خانم. نهو راسپارده بهم شېویه که بؤ ویلایهتی حجاز رهوان بکری له وزارتی کاروباری ناوخواوه نیردرا. نهمر و فرمانی نهوانه.

(3) 62

کاروباری ناوخوا

جېهېشتنی نووسراو: 4 رجهبی 1300 63 و له یهکی کانوونی دوومهی سالی 1298 64

ژماره دهفتنر: 92

یهک نهوراق، عمرز و حالی زینېب خانم ژنی نالی نهفهندي که پهکېکه لهو کهسانهی له مهککهی موکېر مه دادهنیشی و دمرحق وهرگرتنی 400 قرووش موچه.

یهک نووسراوی والی حجاز.

یهک تهزکیرهی وزارت و راگهاندن بؤ وزارتی دارایی.

(4) 65

شورای دهولت

فهرمانگهی ناوخوا

ژماره 123

بؤ وزارتی دارایی بهرېز

نهفهندي، خاوهن شکو، بهرېز

زینېب خانمی هاوسسری خواجه نالی نهفهندي، که له حصرمی مهککهی موکېر مه دادهنیشیت، بههوی وهفاتی میردهکمیوه 400 قرووش موچهی میردی وی که له لایهن بهرېو بهرایهتی گنجینهی مهککهی موکېر مهوه بؤی ترخانکراوو، داوادهکات هم بره پارهیهی بدریتی. ناوبراو عمرز و حالی دابوو، لهسر نهو عمرز و حالهوه نووسراوی ویلایهتی حجاز له شورای دهولتهوه نیردراوو و له فهرمانگهی کاروباری ناوخواهوه خویندراوتهوه. له نووسراوهکهی ویلایهتی حجاز هوه نهوهی لی دهفامرېتهوه که دهرپارهی بهتالوونی نهو موچهوه، کاری پتویست بگریته بهر له وزارتیهکشتان

SD_02254_00038_003 62

63 دهکاته 11/5/1883 ی میلادی

64 رنگه هلمهیک له نووسینهی هم دوو میژوه هبی، هلمهکش چهند مانگیکی جیوازه به بیی حبیبی لیکدانهی میژوی کوچی به میژوی رومی.

SD_02254_00038_005 65

پرسپار کر اوہ. لہسەر ئہم ئاگاہیبیانہی دہربارہی ئہو موچہیہ، باتہتبیقاتی گنجینہ و ہەر وہا دہرہقی عہرز و حال روائین و بۆچوونی و ہزارہتی مہزنی ئیوہ رابگہیہندری و ناردنی نووسراوی ناوبراو لہژیر نەمر و فەرمانی ئیوہدایہ.

لہ 3ی مانگی موچہرہمی سالی 1300 و لہ 29ی تشرینی دووہمی سالی 1298.

ئەفەندی، خاوەن شگۆ، بەریز

لہو نووسراوی کہ شایستہی و وزیرایەتی ئیوہ و وەک ئیوہ راتانگہیاندووہ و ئیمەش لئی تئگہیشتووین، کہ بە دەست لہ بەر ئیوہبەر ایەتی خەر جیی گشتیبہوہ نیر دراوہ، لہبارہی موچہی حاجی نالی ئەفەندی کہ بەتایبەت لہ وەزارەت و لہ بەر ئیوہبەر ایەتی گنجینہی مەککەیی موککەر مەموہ مانگانہ 333 قرووشی بۆ تەرخانکرا بوو. پاش وەفاتی لہ ئەستەنبول لہ یاز دەی تشرینی دووہمی سالی 93، لہ نووسراوی ئەمارەتی مەککەیی موککەر مەموہ ہاتووہ کہ ئہو موچہیہ بەدەنہ زینەب خانمی ہاوسەری، بەلام بە دلنایی کہ موچہی کہسێک بە بەئالی و بۆش دەمیننئەوہ، پیویستہ ئہو موچہیہ نەبدرنئە ہیچ جیگایەک و نەدرنئە کہسی دیکہ و لہ گنجینہ بمیننئەوہ، ئہو ہش یەکێکە لہ داخواز بیەکانی پاشا. لہم بوارد لہ میژووی 24ی نیسانی سالی 1294⁶⁶ لہ ئەمارەتی مەککەیی موککەر مەم و ویلايەتی حجاز بۆ ئیمہ نووسراویان نار دبوو، گوٹووویان تۆماری ئہو موچہیہ ہەلبوہشیننەوہ، لہ خالکی تەزکیرەدا (نووسراو = پسوولہ) ی سەرۆک و وزیر (سەدری ئەعزەم) دا لہ میژووی 13ی ئەیلوولی 1298 دا دیتە قیمرکردن کہ ئہو کەسانہی بە نەدار و موحتاجی ئەمارەتی مەککەیی موککەر مەمہ دەخەملیندین و ئہوانہی خەلکی ئہوین و ئہوانەشی لہوئ دادەنیشن، موچہ و ئہو شتہی دەدەنہ ئہوان دواي وەفاتکر دنیان پیویستہ تۆمار مەکانیان ہەلبوہشیندیتەوہ. ئہو موچہیہش کہ لہ سەرەتاوہ تۆمار مەککەیی ہەلبوہشیندراو تەوہ، پیویستہ ئیمہ چاوپۆشی لئ بکەین و لہسەری رانەوہستین. ئہو ہش ہەییہ: کہ ئہو موچہیہی بۆ کہسێک تەر خاندەکریت و بە بەئالی دەمیننئەوہ، دەبی موچەکەیی بگاتہ گنجینہ و دەستەلاتی بریار دانی موچہ. لہبەر ئہوہ لہلای گنجینہوہ ہیچ شتێک باس ناکریت، ئمہ بە نووسراو کہ شایستہی و وزیرایەتی ئیوہ بی و پینشکەش دەکەین و ہەر وہا بە دەمیش دەیخەینەر و و دواتر بۆتان دەنیرینەوہ.

لہم بواردشدا نەمر و فەرمان ہەر ہی ئیوہیہ.

لہ 29ی سەفەری سالی 1300 و لہ 28ی کانونی یەکمەیی سالی 1298⁶⁷

کۆشکی پادشایی بەلدز، بەر ئیوہبەر ایەتی سەر نووسەری.

66 دەکاتہ 8/5/1878ی میلادی

67 دەکاتہ 9/1/1883ی میلادی

(5)⁶⁸**بؤ و وزارتى کاروبارى ناوخؤ/ بهرئيز و خاوهنشکؤ و قه درگران**

داواکارى بهندهى سووک و حهقيرتان

له وزارتى پايه بئندى ئيوه وه، نووسراوى هيژا به ژماره 32 و له ميژووى 16ى رهبيعولناخه رى سالى 1299 گهيشته ئيمه. له نووسراوى ئيوه هيژادا، زهينه خانمى ژنى مهر حووم خواجه نالى نهفندى كه له حهرمى مهككهى موكه ررهمه داده نيشنيت، موچهى ميردمكهى له بهرئيوه بهرايه تى گهنجينهى مهككهى موكه رهمه كه 400 قرووشه، بؤ ئه وهى ئه وه موچهيه وهر بگريت، عمرز و حالى داوه و له سر ئه وه عمرز و حاله وه نووسراوى ئيوه له 22ى موحه رهمى سالى 1299 دا، ئه مرى ئيوه مهن ده بئيت پئنگ بئيت و ئه وه رهوشهش بؤ ئيوه شوؤ فبكرئيت، ئه مهنش به دنيايى فهرمان كراوه. بهرئيوه بهرايه تى گهنجينهى مهككهى موكه رهمه ناگادار كراوه ته وه و به دهست ئه وه ئه مره له ئه نجو مهنى بهرئيوه بهرايه تى ويلايه ت را نئيردراوه.

نالى نهفندى له سالى رابر دوو (1293) دا له مانگى تشرينى دوو همدا له نهسته نيوؤلى و هفاتى كردوه و ئه وه موچهيه كه له بهرئيوه بهرايه تى گهنجينهى مهككهى موكه ررهمه وه وهر دهگريت به كئيماسيه كه به وه برينيه له 333 قروش، به جيگير بوونى ئه م موچهيه له وه كاته وه نووسراوى وزارتى دارايى كراوه، به لام ئيمه هيچ ناگادار نين، له بهرئيه وه ئه م روونكر دنه وه به ئيوه راده گه يه نين و له م بوار مشدا ئه م و فهرمان هه ر هى ئيوه به.

19ى شه والى 1299

21ى ئابى 1298⁶⁹**بهنده****والى و فهرماندار سهيد عوسمان نوورى**

نه‌نجام

- 1- نالی و تیرای دیوانه‌کەمی و کتیبی مناظر الانشاء، خاوه‌نی بهر هه‌میکی دیکه بووه که به (هه‌ندی فەئیدی عه‌قلیه و نه‌قلیه) ناو‌نراوه و بۆ وسف و ستایشی مه‌قامی خه‌لافه‌ت و خه‌لیفه‌ی عوسمانی نووسراوه و ئه‌م بهر هه‌مه‌ش له ساڵی 1847 مه‌ بۆ باره‌گای بابی عالی به‌رز کر او ته‌وه و داوای پاداشتی بۆ کر او، ئه‌و کاته‌ش هه‌شتا نالی سه‌فه‌ری حه‌جی نه‌کر دووه و به حاجی بانگ نه‌کر او.
- 2- نالی له‌ناو عوسمانیه‌کان به حاجی و خاوه‌ن پایه و زانا و پیاویکی مه‌زن و شاره‌زا و خه‌لکی سلێمانی و سه‌ف کر او. هه‌موو ئه‌و پێشناو و په‌سناوه‌ی سه‌بارت به نالی هاتوون، بۆ شاعیر و هه‌کیم و شاره‌زا و خاوه‌ن پله و پایه‌کانی ناو ده‌سته‌لاتی عوسمانی به‌کار هیندر اوون.
- 3- سه‌رچاوه‌یه‌ک به پشت به‌ستن به کتیبه‌کەمی هه‌زراوی، زانیاری دیکه سه‌بارت به ژبانی نالی زیاد ده‌کات، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه ناوبراو له‌لای باوکی خویندو‌یه‌تی و پاشان رووی کردۆته حه‌جاز و له حه‌جاز له زۆر له پرسه زانسته‌یه‌کاندا به یه‌کێک له مه‌رجه‌کانی زانسته‌ حه‌سب کر او.
- 4- هه‌موو ئه‌و بۆچوونه‌ی له روانگه‌ی شیعره‌کانیه‌وه سه‌بارت به نه‌یوونی هاوسه‌ری نالی ده‌لێن، له راستی دوورن و نالی ئه‌و کاته‌ی له مه‌که‌که بووه ژنی هه‌بووه و ئه‌و ژنه‌ش ناوی زه‌ینه‌ب خانم بووه و پینج ساڵ داوی مردنی نالییش ئه‌و هه‌ر له ژبان بووه و له مه‌که‌که ده‌نه‌چوو.
- 5- نالی له سه‌رده‌می عوسمانیه‌کاندا و له شاری مه‌که‌که‌دا مووچه‌خۆری عوسمانیه‌کان بووه و داوی مردنه‌کەمی، ژنه‌کەمی داوای مووچه‌کەمی نالی له ده‌سته‌لاتدارانی مه‌که‌که و خه‌زینه‌ی ده‌ولەت کردووه و مووچه‌کەش چوار سه‌د قه‌روش بووه.
- 6- نالی له زه‌ینه‌بی خیزانی هه‌ج منداڵکی له‌پاش به‌جی نه‌ماوه.
- 7- نالی له رۆژی 23 ی مانگی 11 ی ساڵی 1877 ی میلادی له ئه‌سته‌نبۆل کۆچی داوای کردووه و هه‌ر له‌وێش نه‌ژراوه.

سه‌رچاوه‌کان

به زمانی کوردی:

- انجمن ادیبان کورد، امین فیضی، استمول، 1920.
- چه‌پکێک له گۆلزاری نالی، مه‌سه‌عوود مه‌مه‌د، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا 1976.
- ده‌سته‌ دامانی نالی، مه‌سه‌عوود مه‌مه‌د، سنۆکه‌ۆلم، 1997.
- دیوانی نالی، لیکۆلینه‌وه و لیکدا‌نه‌وه‌ی مه‌لا عه‌بدوڵکه‌ریمی موده‌ریس و فاتح عبدالکریم، چاپی دووم، انتشارات کردستان، سنندج، 1379.
- دیوانی نالی یادگاری مه‌لا خه‌زری شاره‌زووریه‌، چاپخانه‌ی کوردستان، هه‌ولێر، 1974.
- میژووی ئه‌ده‌بی کوردی، دکتۆر ماره‌ف خه‌زنده‌ار، به‌رگی سه‌یه‌م، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، ئاراس، هه‌ولێر. 2003.
- میژووی زانایانی کورد، مه‌لا تاهیر مه‌لا عه‌بدوڵلا به‌رکه‌یه‌ی، به‌رگی سه‌یه‌م، چاپخانه‌ی ئاراس، هه‌ولێر. 2010.
- نالی له ده‌ره‌وی کوردستاندا (1848-1873)، دکتۆر عه‌بدوڵلا حه‌داد، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌دین، هه‌ولێر، 2000.

به زمانى عهدهبى:

- الإشاعة لاشراط الساعة، محمد بن رسول البرزنجى الحسينى، مع تعليقات محمد زكريا الكاندهلوى، دار المنهاج، الطبعة الثالثة، جدة، 2005م.
- الاعلام/ الزركلى، خير الدين بن محمود بن محمد بن علي بن فارس، الزركلى دمشقي (المتوفى: 1396هـ)، ج1، دار العلم للملايين الطبعة: الخامسة عشر - أيار / مايو 2002.
- الألقاب والوظائف العثمانية، دراسة فى تطور الألقاب والوظائف منذ الفتح العثمانى لمصر حتى الغاء الخلافة العثمانية من خلال الآثار والوثائق والمخطوطات 1517-1924م، دكتور مصطفى بركات، دار غريب، القاهرة 2000.
- السنية الكاملة المزية فى الرحلة العلمية الشنقيطية التركزية، الشيخ محمد محمود بن التلاميذ التركزى الشنقيطى، طبع بمطبعة الموسوعات: مصر 1319هـ.
- تأريخ ابن عيسى (منقول من كتاب خزانة التواريخ النجدية)، جمع وترتيب عبدالله بن عبدالرحمن البسام، المجلد الثانى، الطبعة الأولى، دار العاصمة، 1419.
- تأريخ أشراف حجاز 1840-1883، احمد بن زينى دحلان، تحقيق وتحليل الدكتور محمدمأمين توفيق، الطبعة الأولى، دار الساقى، بيروت، 1993.
- نثر الجواهر والدرر فى علماء القرن الرابع عشر وبذيله عقد الجواهر فى علماء القرن الرابع عشر، وبذيله عقد الجواهر فى علماء الربع الاول من القرن الخامس عشر، اعداد الدكتور يوسف المرعشلى، دار المعرفة بيروت لبنان، الطبعة الاولى 2006م.
- نزهة الفكر فيما مضى من الحوادث والعبير فى تراجم رجال القرن الثانى عشر والثالث عشر قطعة منه، تأليف احمد بن محمد الحضراوى المكى الهاشمى، حققه محمد المصرى، القسم الاول، منشورات وزارة الثقافة السورية، دمشق 1996م.
- المصطلحات المتداولة فى الدولة العثمانية، د.محمود عامر، مجلة دراسات تاريخية، كلية التربية للبنات، جامعة البصرة، العددان 117 و118، كانون الثانى وحزيران 2012.

به زمانى فارسى:

- معرفى شرح مناظر الإنشاء، نسخهى خطى كتابخانهى دانشگاه استانبول تركيه، جميل جعفرى و عزيز ناصرى، فصلنامه علمى پژوهشى زبان و ادب فارسى- دانشگا ازاد اسلامى واحد سنندج-شماره 10/ سال چهارم/ بهار 1391.

به زمانى توركى:

- “Bursalı Mehmed Tahir”, Ömer Faruk Akun, *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, Cilt 6, İstanbul 1992
- “Esad Efendi Kütüphanesi”, Tuba Çavdar, *Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi*, Cilt 11, İstanbul 1992
- Osmanlı Müellifleri*, Bursalı Mehmed Tahir Bey, Hazırlayanlar: A. Fikri Yavuz - İsmail Özen, 2. Cild, Yayılcık Matbaası, İstanbul 1972
- Sorularla Osmanlı İmparatorluğu*, Erhan Afyoncu, Yeditepe Yayınları, 2016
- عثمانلى مؤلفلىرى، بروسلى محمد طاهر، ايكنجى جلدك-ايكنجى قسىمى، على شكرى مطبعهسى، استانبول، 1338.

نښتښت:

معجم البابطين لشعراء العربية في القرنين التاسع عشر والعشرين. له 2008 دمرچووه و زياتر له 25 بهرگه و لهسر نښتښت و لهم مالپهردا جيگير کراوه. نښتښت، <http://www.almoajam.org> 27:2:2017

www.osmanlicanedemek.com/maarif-2-100110

چاوپښتو تن

لهگل عبدالله دهمير فرمانبهری فرمانگهی نرشيفخانهی عوسمانی له نښتښتول، رښتو تني
.19/11/2015

کؤدی بهنگهکان

A_}MKT__00061_00062_001_001

A_}MKT__00061_00062_001_002

SD__02254_00038_001

SD__02254_00038_002

SD__02254_00038_003

SD__02254_00038_004

SD__02254_00038_005

SD__02254_00038_006

SD__02254_00038_007

SD__02254_00038_008

SD__02254_00038_009

SD__02254_00038_010

شونډو دوزانو د لاسه زېرمه او خزانو د لاسه لېږدولو

د وخت نوم	مخبره	مخبره نامه	مخبره نوم	د وخت نوم
		مخبره مکره مجاوره لرونه زوجه منوې نعلی افضیه نعلی د پورې غوره مشو زوجه منوې زینب خانم کچه افاده نه ونه	مخبره ۹۰	د وخت نوم ۱ ۱
		مخبره د ایستنه کورنۍ مخبره د ایستنه کورنۍ		د وخت نوم ۱ ۱

OSMANI ARSIN

مقارنات دلالية في صفات الحيوانات بين اللغتين الكوردية والعربية

Berhevkirinên Sêmantîkî Di Navbera Zimanên Kurdî û Erebî De Derbarê Rewşên Ajelan (Lawiran)

Safia ZEVENKÎ¹

ملخص البحث:

يعدّ موضوع الحيوانات من العناصر الطبيعية التي تتميز بخصوصيات لغوية في تصنيفاتها وقواعدها التصريفية في معظم اللغات.

يسعى هذا البحث إلى تقديم دراسة مقارنة وتقابلية بين اللغتين العربية والكوردية، بهدف معرفة الخصوصية الدلالية لكل من هاتين اللغتين، على المستويين المعجمي واللغوي، من خلال رصد مفردات كل هاتين اللغتين في مجال صفات الحيوانات، ودراسة أوجه الشبه والخلاف بين هاتين اللغتين، وقد تعرض البحث في بعض مقارناته للغات أخرى. من خلال معجمات عربية وكوردية مختلفة، إذ يعتمد على أبرز معجمين من معجمات الموضوعات في اللغة العربية. أما في اللغة الكوردية فنظراً لعدم توفر مثل هذه المعجمات فيها، فقد رجع البحث إلى معجمات لغوية عامة عدّة لرصد مفردات هذا البحث.

وقد تمّ بحث صفات الحيوانات، من الناحيتين اللغوية والمعجمية، من خلال أربعة مجالات، هي: أسماء الحيوانات بحسب الجنس، أسماء الحيوانات بحسب أعمارها، أسماء الحيوانات بحسب ألوانها، وسمات الحيوانات وأشكالها.

كلمات المفاتيح: معجم . حيوانات . نوع . مذكر . مؤنث . أعمار . صغار . سمات . ألوان .

Ev lêkolîn derbarê berhevkirina ferhengî ye, di navbera zimanên erebî û kurdî de.

Amanca lêkolînê: Hêvîdar im ev lêkolîn bi mebesta naskirina taybetmendiyên zimanên kurdî û erebî, bi rêya şopandina peyvên her yekî ji van herdu zimanan, di hin waran de, herwiha lêkolîna aliyên wekhevî û nakokiyê di navbera herdu zimanan de.

Diyar e herdu ziman navên ajelan li gor regeza, ji aliyê nêrîtî û mêyîtiyê, wan rêzbend dikin. Terxankirina navekî taybet ji ajelê nêr re cuda ji navê heman ajelî re di zayenda mê de, di zimanê erebî de, diyardeyeke berfireh e, bi berevajî zimanê kurdî ku bêhtir berê xwe daye rêbaza pîvanî, bi rêya bikaranîna xurdehad (morfêm)a ku nîşanê bi nêrîtî yan mêyîtiyê didin.

Tiştê taybet bi binavkirina ajelan li gor temenên wan, ji aliyê sêmantîkî ve, xuya ye herdu zimanên kurdî û erebî navin diyarkirî ji ajelan re li gor temenên wan terxan kirine. Lê ji aliyê zimanî ve, di berhevkirina herdu zimanan de diyar kir ku zimanê erebî xwe dispêre xwaznav (mêtafor)a ku ji take peyvekê tenê pêk tê, lê zimanê kurdî, di warê binavkirina ajelan de li gor temenên wan, xwe dispêre lêkdanê, bi rêya pêvekirina pêşgir (prêfiks) û paşgir (sûffiks)an. Ligel hin navên din ên ajelan ku nakevin bin rêsayan.

Tê têbînîkirin ku zimanê erebî hûrkartir e di warê binavkirina pileyên rengên ajelan de, bi berhevkirina wî bi zimanê kurdî re, ku di wî warî de jê kêmtir e. Lê zimanê erebî ev hûrkarî di çarçoveya hejmareke diyarkirî de, ji ajelên jîngeha erebî, terxan kir, wek hêştir, hesp, kar, ahû û bizinan. Lê zimanê kurdî hewl da rengên sereke bo hejmareke bêhtir ji ajelan terxan kir. Ev yek di asta sêmantîkî de, lê di asta zimanî de, zimanê kurdî xwe sipart peyvên ku ji du gotinan lêkdiraw dibin, ev jî bi rêya pêvekirina reng bi navê ajelan ve, wek zimanên ewropî. Lê zimanê erebî bêhtir xwe siparte rewşên tekane yên ne lêkdiraw ku bi piraniya xwe ji xwaznav (mêtafor)ê pêk tên.

Lê tiştê taybet bi akar û rewşên ajelan ve girêdayî ne, zimanê erebî bêhtir ji yê kurdî guhdan pê dikir, ku hinek rewşên taybet bi ajelan di zimanê kurdî de peyda nabin.

1 - التمهيد:

بِعْدَ موضوع الحيوانات من العناصر الطبيعية التي تتميز بخصوصية لغوية في تصنيفاتها وقواعدها التصريفية اللغوية. وقد حظي هذا الموضوع اهتماماً خاصاً في الأدب العربية منذ القدم، بخلاف المكتبة الكوردية التي تقتصر إلى مثل هذا الموضوع.

فأول أشكال المعجمات التي عرفتها اللغة العربية كانت معجمات المواضيع التي اتخذت شكل رسائل، بحيث تختص كل رسالة بموضوع أو مجال محدد، وقد تطرق بعضها إلى أسماء بعض الحيوانات، من ذلك الرسائل الخاصة التي وضعها بعض اللغويين العرب القدماء، منهم الأصمعي وأبي عبيد بن الكلابي وابن الإعرابي والسجستاني وغيرهم. إلا أنهم كانوا يتناولون حيواناً واحداً ضمن إطار لغوي، وليس علمي.

كما تطرق الجاحظ إلى حياة الحيوانات وصفاتها، في كتابه «الحيوان»، الذي يعد أول كتاب جامع وضع في العربية في عالم الحيوان. تناول فيه إلى جانب اللغة والشعر البحث في طبائع الحيوان وغرائزه وأحواله وعاداته. ويعد هذا الكتاب دائرة معارف واسعة، يعكس ثقافة العصر العباسي المنتشبة الأطراف. تطرق فيه إلى مواضيع كثيرة، من اجتماعية ودينية وطبية وجغرافية وأدبية وغيرها. تحدث الجاحظ في كتابه هذا عن حيوانات عديدة، من خلال ما ورد عنها في الأحاديث النبوية، وفي الأشعار والقصص الشعبية، والأقوال والمأثورات، وغيرها من المصادر التي تعكس ثقافة الشعوب ورؤيتها تجاه الحيوانات

في تلك العصور، فقد عرض الجاحظ في كتابه هذا الحيوانات التالية: الكلب، والحمّام، والغريبان، والهدهد، والخفاش، والقرد، والخنزير، والماعز، والعقارب، والفأر، والجرذان، والقنفذ، واليربوع، والسنائير، والضفادع، والحبّارى، والقطا، والسباع، والحشرات، والنمل، والقمل، والصوّاب، والبرغوث، والبق، والجرجس، والشران، والفرّاش، والنحل، والعنكبوت، والقراد، والجراد، وغيرها. (الجاحظ: 1965)

على الرغم من أن موضوع الحيوان من المواضيع التي مازالت تتال اهتماماً في الأوساط المختلفة، سواء أكان على المستوى العلمي أم الأدبي، إلا أننا في هذا البحث، المحدود الحجم، سنقتصر على دراسة صفات الحيوانات من الناحيتين اللغوية والمعجمية.

إذ يسعى هذا البحث إلى تقديم دراسة مقارنة وتقابلية بين اللغتين العربية والكوردية، بهدف معرفة الخصوصية الدلالية لكل من هاتين اللغتين، على المستويين المعجمي واللغوي، من خلال رصد مفردات كل هاتين اللغتين في مجال صفات الحيوانات، ودراسة أوجه الشبه والخلاف بين هاتين اللغتين. في محاولة لمعرفة خصوصية هاتين اللغتين في هذا الموضوع، وقد تعرض البحث في بعض مقارناته للغات أخرى. وذلك من خلال أربعة مجالات، هي: أسماء الحيوانات بحسب الجنس، أسماء الحيوانات بحسب أعمارها، أسماء الحيوانات بحسب ألوانها، وسمات الحيوانات وأشكالها.

منهج هذا البحث يقوم على المقارنة الدلالية بين اللغتين العربية والكوردية، باعتماد مصادر مختلفة، ففي اللغة العربية اعتمد البحث في مقارنته على مصدرين رئيسيين من المصادر العربية في مجال الحقول الدلالية أو معاجم الموضوعات، هما: «فقه اللغة وسر العربية» لأبي منصور الثعالبي (ت 430)، والآخر هو «المخصص في اللغة» لابن سيده (ت 458هـ). إذ يعدّ هذان المعجمان من أوسع المعجمات العربية القديمة التي صنفت المفردات العربية بحسب المواضيع، كما يعدّان من أهمها وأشملها، لذا كان جُلّ اعتماد هذا البحث على هذين المصدرين.

أما في اللغة الكوردية، فلم نعثّر على مصادر قديمة أو جديدة في مجال معجمات المواضيع أو الحقول الدلالية، لا سيما ما يتعلق بمجال صفات الحيوانات. لذا اعتمد البحث في جمع مواده، على معاجم لغوية كوردية حديثة عديدة، فمواد هذا البحث هي حصيلة استقراء معجمات كوردية عديدة ورصد معانيها، نشير إلى بعض هذه المعجمات على سبيل الذكر لا الحصر:

Ferhenga (Demîrhan: 2007) Ferhrnga Destî، (Botî: 2006) Ferhenga Kamêran
(Ebdò: 2007) Ronak، (Seyda: 2006) Ferhenga Jîn، بالإضافة إلى معجمات أخرى.

2 - مقارنات دلالية في صفات الحيوانات بين اللغتين الكوردية والعربية

1-2- أسماء الحيوانات بحسب الجنس Navên ajelan li gor zayende

هناك عدة طرق لغوية للدلالة على الجنس في الحيوانات، من ذلك:

- استخدام كلمتين مختلفتين للدلالة على المذكر وما يقابلها من المؤنث:

تعتمد هذه الطريقة في اللغات السامية عموماً، القديمة منها والحديثة، ففي اللغة العربية يطلق مثلاً «حمار» للمذكر، مقابل «أتان» للمؤنث، و«حصان» للمذكر مقابل «فرس» للمؤنث. وفي العبرية «كيش» ayil، للمذكر، مقابلة «تجة» rehel «رخيل: لأنثى الكيش. وفي السريانية «جدي» gadya «مقابل» ezza....

وتوجد مثل هذه الحالة في اللغة الكوردية أيضاً، فمن إحدى طرق تمييزها للمذكر والمؤنث في أسماء الحيوانات، تخصيص اسم للجنس الذكري من الحيوان يختلف عن اسم الجنس الدال على المؤنث، نحو:

خنزير (عُفْر، حُلُوف): Belxe، êkane - خنزيرة : eke Ş - Malus، Mehû، Mawî، der، قبيح، حجل : Kev(Kew). Aewdal - أنثى الحجل: Gevirk.
بقرة : Mang، ثور : Ga، Cwane ga - جاموس : Gamêş.
حصان: Hesip - فرس: Mehîn.
دجاجة : Mirêşk - ديك : Keleşêr
نعج: Kawir - نعجة : Berdîl

تستخدم هذه الطريقة في اللغة الإنكليزية أيضاً، بتخصيص اسم للجنس الذكري مغاير للاسم الأنثوي للحيوان نفسه، نحو: ثور bull، بقرة cow - ديك cock، دجاجة hen - مهر colt، مهرة filly - كلب dog، كلبه bitch ثعلب fox، ثعلبة vixen - إوز gander، إوزة goose - حصان horse، فرس mare - كيش ram، نعجة ewe - بط drake، بطة duck - ديك cock، دجاج hen .

ما يؤخذ على هذه الطريقة في تخصيص المذكر بكلمة مستقلة، وتخصيص المؤنث بكلمة أخرى، أنها طريقة مرهقة للذهن، إذ تتطلب كلمة خاصة لكل نوع، ويخالف هذا مبدأ الاقتصاد اللغوي الذي يسعى إلى الاكتفاء بأقل المباني للدلالة على أكثر المعاني صرفياً ودلالياً. وليس مستبعداً أن تكون هذه الطريقة قد شاعت في مرحلة مبكرة من مراحل اللغة الإنسانية. (قدور: 2000)

وقد فطن اللغويون العرب القدماء إلى مخاطر تضخيم اللغة عند تخصيص أسماء خاصة لكل من المذكر والمؤنث. من ذلك ما ورد في (الأشياء والنظائر) (السيوطي: 1990)، أن الشيخ بهاء الدين بن النحاس قد قال في تعليقه على ذلك: (كان الأصل أن يوضع لكل مؤنث لفظ غير لفظ المذكر، كما قالوا: عير وأتان، وجددي وعناق، وحمل وِجَل، وحصان وججر، إلى غير ذلك. لكنهم خافوا أن يكثر عليهم الألفاظ، ويطول عليهم الأمر، فاختصروا ذلك بأن أتوا بعلامة، فرّقوا بها بين المذكر والمؤنث، تارة في الصفة كضارب وضاربة، وتارة في الاسم كامرء وامرأة، ومرء وامرأة في الحقيقي، ثم إنهم جمعوا في الفرق بين اللفظ والعلامة للتوكيد، وحرصوا على البيان، فقالوا: كيش ونعجة، وجمل وناقعة، وبلد ومدينة). (ابن الأثير: 1970).

- إن هذه الطريقة المرهقة في تخصيص اسم للحيوان المذكر مخالف لاسم المؤنث للحيوان نفسه، أدت إلى اعتماد طريقة قياسية في التفريق بين المذكر والمؤنث بواسطة العلامات أو المورفيمات الصرفية التي تلحق الأسماء والصفات والأدوات والأفعال. ولكل لغة علامات خاصة بها، منها المطرد، ومنها غير المطرد. (قدور: 2000)

في اللغة الإنكليزية تضاف أحياناً اللاحقة (-ess) إلى صيغة المذكر، نحو: نمر tiger، نمرة tigress. تأثراً باللغة الفرنسية، التي تضيف بعض المورفيمات الصرفية للتفريق بين المذكر والمؤنث.
وفي اللغة العربية اختصر التمييز بين المذكر والمؤنث من الحيوانات بعلامات تصريفية، نحو: كلب/كلبة، ذئب/ذئبة، ثعلب/ثعلبة....

و في اللغة الفارسية الجنس عام في جميع الأسماء، فلا يتميز الجنس فيها إلا بإضافة لاحقة مستقلة المعنى، فيقولون: «شير: أسد» والمذكر منه «شير نر» والمؤنث: شير ماده» يقصد بها لبوة.....
ومثل ذلك في اللغة الكوردية فهناك أسماء محايدة تدل على المذكر والمؤنث، مثل:

Şêr : الأسد واللبوة. Seg: كلب وكلبة. Beşile: قط وقطة

و عند تمييز المذكر من المؤنث، تلجأ اللغة الكوردية، إلى علامات أو إضافات مورفيمية تلحق بأسماء الحيوانات العام، لتمييز المذكر من المؤنث، من ذلك:

ثمة أسماء للإنث من الحيوانات في اللغة الكوردية تبدأ بالسابقة (dêl) أو (dele) التي هي علامة أنثى الحيوانات الضارية، مثل: ذئبة: Dêl gur - لبوة: Dele şêr - سرحان: Dele gurg - كلبة: Dele wirç - وهناك الدبة: Dêl = Deles ،Deleseğ

وقد تضاف إلى أسماء الحيوانات علامة التأنيث (mê)، سواء أكانت الحيوانات ضارية مفترسة، أم غير ضارية، من مثل:

ظبية: Mamiza mê - ناقة: Wiştrî mê - أرنب: Mê kerwêşk - حية: Mê marî - بطّة: Mirawî mê - قيعطة: Kewî mê - (Rêvî mê) Rêwî mê - جاموس: Gamêş - أنثى الجاموس: Mê gamêş - أنثى الدب، جهر: Wirçî mê - سلحفاة: Kêsele mê - هرة: Pişêle mê - أنثى الضب، عرمد: Bizin mijeî mê - ضبع: Kemtiyarî mê - ضفدعة: Boqê mê - قسعاء: Mêrûî mê - نعامة: Ne'mêî mê - أنثى العقرب، شبوة: Tupişke mê - غزالة: Askî mê - نمرة: Pilkî mê - أنثى الخروف: Berxemê - Karemê: أنثى الجدي، عُناق .

وهناك حالة شبيهة بالحالة السابقة، بإضافة (man) للدلالة على الحيوان المؤنث، مثل:

Man ker - Man ga

وفي اللهجة السورانية هناك: (ma):

Ma kew ، Kew : قيج وقبجة - Ker ، Ma ker : حمار وحمارة....

أما أسماء الحيوانات المؤنثة في اللغة الكوردية، فقد تضاف إليها كلمة (Nêr) فقط، نحو:

حجل: Nêre kew - أرنب، خزر: Keruêkî nêr - بعل: Êster nêre - ثعلب: Nêr Rêwî - ظليم: Nêre ne'me - شاهين: Heloî nêr - ضبع: Nêre kemtyar - غزال: Nêre ask - رُباح: Meymunî nêrîne - ذكر الجدي: Kare nêr - ذكر الذئب: Nêregur - ذكر الحجل: Nêrekew

ثمة أسماء لذكور الحيوانات تتضمن (kele) كلاحقة أو سابقة، للدلالة على الحيوان المذكور:

Kele kêwî ، Kurekel : ذكر الوعل، ومهاة، والمعز الجبلي، والبقرة الوحشية .

Kele ask: ذكر الغزال. وقريب من هذه الكلمة هناك، كولة Kulle ذكر الجراد.

- ثمة طريقة أخرى شبيهة بالطريقة السابقة تتحايل بها اللغات لأمن اللبس هي استخدام كلمة لتحديد النوع، كما هي الحال في اللغة العربية: الصقر/ أنثى الصقر، الغراب/ أنثى الغراب...

و يوجد مثل هذه الطريقة في اللغة الإنكليزية أيضاً، إذ أن بعض أسماء الحيوانات يصعب تمييز المذكور فيها من المؤنث، فتلجأ الإنكليزية إلى إضافة ضمير إليها لتمييزها، فتشكل كلمة مركبة يدل أحد قسميها على الجنس، مثل:

ذكر الدوري cock ، أنثى الدوري hen sparrow - ذكر الذئب he-wolf ، أنثى الذئب she-bear - ذكر الذئب - ذكر الدب he- bear ، أنثى الدب she-bear - ذكر الطاووس peacock ، أنثى الطاووس she-cat - ذكر الهر tom-cat ، أنثى الهر she-cat .

على الرغم من اعتماد بعض اللغات هذه الطرق في تمييز المذكور من المؤنث في تحديد جنس الحيوانات، إلا أن ثمة شواذ واستثناءات قد تعترضها:

ففي اللغة العربية ثمة حيوانات تصنف من المؤنث، إلا أنها لا تحمل علامات التأنيث، مثل: البُخت

والذود(من الإبل)، الرّخل(من ولد الضأن وذكرها الحمل)الضأن، والعيبر والغنم والمعز والنحل ... ومن الأسماء ما يؤدي لفظ الذكر عن الأنثى: وهو العقرب والضبع والعنكبوت، غلب على هذه الأسماء أنها للمؤنث، وعند التعبير عن المذكر يقال: عنكب وعقربان وضبعان.

وفي اللغة الكوردية ثمة أسماء لبعض الحيوانات قد تحمل أسماء مختلفة بطرائق مختلفة للدلالة على الأنثى، مثل: القبع ("kew" Kev) ، ففيه صيغة غير قياسية للمؤنث منه (Marî=gevrik)، إلى جانب صيغة قياسية للمؤنث منه: فأنثى الحجل(أنثى القبع) Mêkew. ومثل ذلك (فأر: Mişk) أنثى الفأر: Firbin ، بالإضافة إلى الصيغة القياسية، Fêlî mē : Miške mē.

ملخص ما توصلنا إليه فيما يخص أسماء الحيوانات بحسب الجنس، لوحظ أن اللغة العربية تكثر من ظاهرة تخصيص اسم للحيوان المذكر مخالف لاسم الحيوان المؤنث منه، بعكس اللغة الكوردية التي تميل إلى استخدام الطريقة القياسية، باعتماد المورفيم الدال على الذكورة أو الأنوثة. ويلاحظ في اللغة العربية أن المذكر من الأسماء والصفات خاصة لا يحتاج إلى علامة تشير إلى أنه مذكر، بعكس المؤنث الذي يحتاج دوماً إلى علامات مميزة. أما اللغة الكوردية فبخلاف ذلك إذ تغلب عليها الطريقة القياسية، بتخصيص علامات للدلالة على التذكير وأخرى للتأنيث.

2-2- أسماء الحيوانات بحسب أعمارها (أولاد الحيوانات وصغارها)

Navên ajelan li gor Temenên wan (Çêlik û biçûkên ajelan)

خصصت اللغة الكوردية أسماء لصغار الحيوانات، وذلك من خلال اعتماد طرق عدّة للتدليل على أسماء الحيوانات بحسب أعمارها:

- فقد تعتمد طرقاتاً اطرادية، من ذلك أن بعض الأسماء تبدأ بالسابقة الصرفية (Bêcwî) التي تدل على صغار الحيوانات.

أحزم : Bêcwî sîsarkeçel - جازن (حريش)(صغير الأفعى) : Bêcwî mar - (الكر) صغير الحمار: Bêcwî ker - جدي: Bêcwî kotir ، kar cuzil - خرنق : Bêcwî keruêşk - ديسم(صغير الدب) : Bêcwî Wirç - صغير الذئب: Bêcwî gurg - زاخ (صغير الغراب): Bêcwî qele - reş - درس(صغير الفأر) : Bêcwî mişk - شبل: Bêcwî şêr - صغير الثعلب(هجرس): Bêcwî rêwî (Bêcwî rêvî) - رأل(صغير النعامة): Bêcwî neame - قشة (صغير القرد): Bêcwî meymune - Bêcwî çoleke - فرخ: Bêcwî balnde - فرخ وزه : Bêcwî qaz. أرشاء (ولد الطيبي): Bêcwî ask - ولد الضفدع (شرغوف) : Bêcwî beq - ولد الناقة (حوار): Bêcwî wiştir - ولد النمل (ذر): Bêcwî mêrule - ولد بقرة الوحشية (برغز) : Bêcwî çêlî kêwî - ولد الجراد (دبي) : Bêcwî kole - ولد الدجاج (فروج) : Cocele - ولد الضب(حسك) : bizin mije - Bêcwî - ولد الضبع (فرعل): Bêcwî kemtyar - ولد الطيبي (طلا) : Bêcwî - صغار الإبل: Bêcwî wiştir - صغار العقاب (ضرم) : Bêcwî dal - صغار السمك(أسبارية) : Bêcwî masî - صغار النحل، أشاءة : Bêcwî mêşî hengvî - صغير الهرة : Bêcwî pişêle.

يلاحظ أن السابقة (Bêcwî) التي تسبق أسماء صغار الحيوانات تكثر في اللهجات السورانية، بينما تميل لهجات أخرى كالكرمانجية(والبهديناينة) إلى إضافة لواحق صرفية أخرى، نحو: (ek) أو (ik) أو (ak) ، التي تدل على التصغير أو على المفردة، في مثل: Berxik خروف صغير - golik عجل صغير - kendik عجل لم يبلغ سنة - عجلة عمرها سنة Moz = paronek - جدي عمره سنة

Mêgîsk - خروف ابن عامين . Gîsik ولد المعز عمره سنة - البغل الصغير Finik - ولد الأتان
Daşik=Dehşik - كلبة صغيرة: Dêlik ديلك .

يذكر أن مثل هذه اللواحق موجودة في الكوردية الجنوبية في اللهجة السورانية ، نحو (, ke oke , kele)، فهذه المورفيمات تدل على التصغير في السورانية.

وقد تلجأ اللغة الكوردية إلى الابتعاد عن القواعد الاطرادية التركيبية، فتعتمد مفردة واحدة.

صغار الدجاجة، فرخ الطيور: kitkut - صغار الديك: elûf Ş - فرخ الدجاج: Zivan - صغار الكلب، جرو: Tuîle ، Guçêlê (Giçûlê) - ولد الحية، جارف (صغير الحية): Tule mar - ظلف، صغار الحيوانات: Simorçke - صغار الجاموس: Barax - صغار الخنزير: Lûle - صغار الدب (ديسم): Bêule - صغار (فرخ) الطيور: Bar ، Kureba ، lêÇ - صغار القبيح: Kewbar ، Giwar - صغار الجمل: Deylac - ولد الناقة (الحوار) Cencûl - ابن الذئب (شاطر) Gurgîn - ولد الجاموس Sak - ولد الحمار (جحش): Caş ، Caşulke ، Kurûlê ، Mayîn weraz - حمار صغير جاهز لحمل البضائع: Palanî - بغل صغير: Caş estir - صغار الغزال: Karmamiz - فرخ العصفور: Çêlçûk - نغر: Zerde qune - ولد القمل، صبان: Firx mişk - ولد الفرس: Cwanu - صغار الغزال: Beçke - صغار الغنم: Cuarxirt

ونجد مثل هذه الحالة في الابتعاد عن الاطرادات القواعدية في مسميات صغار الحيوانات في اللغة الإنكليزية أيضاً:

القطعة (القطيطة) cat=kitten . البقرة = العجل: cow=calf . الكلب = الجرو : dog= puppy .
فرخ الدجاج(الصوص): hen= chick . الحصان = المهر: horse= colt . الخروف = الحمل: sheep
lamb . الحمار = صغير الحمار: donkey- hinny . الأسد = الشيل: lion= cub .

وقد تحدد اللغة الكوردية تسميات خاصة بحسب عمر كل نوع من الحيوانات، نحو:

صغار الخنزير(خنوص): Bizle ، kûdele ، Gucêlê .

خنزير بعمر السنتين : keşê

دجاجة كبيرة العمر، أكثر من سنتين : Seremir - فروج، دجاجة بعمر أقل من سنة : Vark .

صغار الأرنب(أرنب عمره أكثر من السنتين) : Bisênke

عجل لم يبلغ سنة: Kendik

عجلة عمرها سنة (ربيبة): Mozîk ، Mozîk ، Nuêngîn ، Mozîk = paronek

عجل بعمر السنتين: Parên ، Golik ، Kendo ، Newen ، Nêvgon ، Nuhgon ، Mûzîrk ،
Conege ، Parone ، Mêgon

عجل بعمر يقارب ثلاث سنوات : Berkele

عجل أو عجلة الجاموس بعمر السنتين: Kelêçe

جاموس عمره سنة : Pelox

عجل الجاموس بعمر أقل من ثلاث سنوات: Gusal ، Gamêş ، Gidek - Berkele

جاموس عمره أربع سنوات: Kaçax ، Kelîçe

الثور في عامه الثاني: Cenger ، Ciwaga ، Parone ، Conega

ثور بعمر ثلاث سنوات: Nobend
صغار العنز(عزرة عمرها أكثر من سنة): Tîşêr
معز ابن سنة: Hevorî (Hevûrî) (Evor), Gusk (Gîsik)
معزة لها ثلاث سنوات: yisês
ذكر الماعز بعمر أكثر من سنتين: Teje
المعزة التي لا قرون لها Serkol, kol
حمل أقل من ستة أشهر: Bîrx
خروف بعمر ستة أشهر: Kawir
الخروف المولود في شهر شباط: Berxêhilî, Berxêsemze
حَمَل، خروف، نعجة بعمر السنتين: ekŞ, Gîsik
جدي عمره سنة: Mêgîsk
شاة أو خروف ابن عامين: Kavir, Şak, Bexte
كباش، خروف بعمر ثلاث سنوات: Beran
النعجة في عامها الثاني أو الثالث: Şîşek, Belendîr
ولادة النعجة قبل أوانها: Kavîjkî
جدي، صغير الماعز حديث الولادة: Kar, Karjole, Gehrîk
جدي أقل من 6-3 أشهر: Gîsk
جدي عمره سنة: Mêgîsk
مهر حديث الولادة: Korêşk
مهر عمره سنة: Yekbir
مهرة لها ثلاث سنوات: Sêzîn, Berzîn²
المهرة أول ركوبها: Nûzîn(Nohzîn)
كما نجد تسميات أخرى في اللغة الكوردية تطلق على الحيوانات في ظروف وحالات خاصة، نحو:
الخراف الصغيرة التي فقدت أمها: Bêmak
بداية موسم ولادة الأغنام: Serzan
سخله ترضع شاتين: Dûmak
يلاحظ في مجال الثبات أيضاً أن ثمة أسماء للفاكهة تتغير تبعاً لنضوجها، نحو:
باكورة الفاكهة، الطفل الأول(البكر): Nobere
باكورة الحصاد: Nuxşe
التين الساقط من الشجرة قبل النضوج: Bahencîr. (بينما Barm : الفواكة المتساقطة بسبب الرياح)- Bil bûn : تليين الفواكة
التين قبل أن يستوي: Qirçînok

2 - و المهر القادر على حمل راكبه.

ما كانت الفواكه والخضروات معوقة: Silmîte

يلاحظ أن اللغة الكوردية اعتمدت طرقاً مختلفة للتعبير عن أعمار الحيوانات وصغارها، منها ما هو معتمد على قاعدة اطرادية، باعتماد طرق قياسية تركيبية، باستخدام سوابق ولواحق، وقد تبتعد عن الاطرادات القواعدية، باستخدام مفردة واحدة أي المجاز.

- صغار الحيوانات في اللغة العربية:

خصّص الثعالبي في كتابه "فقه اللغة وسر العربية" فصلاً عدة للدلالة على مسميات أولاد الحيوانات في اللغة العربية.

الفصل الثامن (كُلِّي في الأولاد): وَدَ كُلُّ بَشَرٍ ابْنٍ وَابْنَةٌ. وَدَ كُلُّ سَبْعٍ جَرَوُ. وَدَ كُلُّ وَحْشِيَّةٍ طَلَا. وَدَ كُلُّ طَائِرٍ فَرَخٌ.

الفصل التاسع (جُرْنِي في الأولاد): وَدَ الْفَيْلِ دَغْفَلٌ. وَدَ النَّاقَةِ حَوَارٌ. وَدَ الْفَرَسِ مُهْرٌ. وَدَ الْحِمَارِ جَحْشٌ. وَدَ الْبَقْرَةِ عَجَلٌ. وَدَ الْبَقْرَةِ الْوَحْشِيَّةِ بَحْرَجٌ وَبِرْعَزٌ. وَدَ الشَّاةِ حَمَلٌ. وَدَ الْعَنْزِ جَذِي. وَدَ الْأَسَدِ شَيْلٌ. وَدَ الطَّبْيِ حَشْفٌ. وَدَ الْأَرْوِيَّةِ وَعَلٌ وَعُفْرٌ. وَدَ الصَّبْعِ فَرْعَلٌ. وَدَ الدَّبِّ دَيْسَمٌ. وَدَ الْخَنْزِيرِ خَنْوُصٌ. وَدَ الثَّغْلَبِ هَجْرَسٌ. وَدَ الْكَلْبِ جَرَوُ. وَدَ الْفَأْرَةِ دِرْصٌ. وَدَ الضَّبِّ جَسَلٌ. وَدَ الْقِرْدِ قَشَّةٌ. وَدَ الْأَرْزَبِ جَزْنِقٌ. وَدَ الْبَيْرِ جَنْصِيصٌ، عَنِ الْخَارَزْنَجِيِّ عَنِ أَبِي الرَّحْفِ التَّمِيمِيِّ. وَدَ الْحَيَّةِ جَرِبْشٌ. وَدَ الدَّجَاجِ فَرُوجٌ. وَدَ النَّعَامِ رَأَلٌ.

الفصل العاشر (في المسان): الْبَجَالُ الشَّيْخُ الْمُسِنَّ. الْقَلْعَمُ الْعَجُوزُ الْمُسِنَّةُ. الْعَوْدُ الْجَمَلُ الْمُسِنَّ. النَّابُ النَّاقَةُ الْمُعْشَبَةُ. الْعِلْجُ الْحِمَارُ الْمُسِنَّ. الشَّبَبُ الثَّوْرُ الْمُسِنَّ. الْفَارِضُ الْبَقْرَةُ الْمُسِنَّةُ. الْهَجْفُ الظِّلِيمُ الْمُسِنَّ. الْعَسْمَةُ الشَّاةُ الْمُسِنَّةُ.

الفصل الحادي عشر (في ترتيب سنّ البعير): وَدَ النَّاقَةِ سَاعَةً تَصْعُهُ أُمُّهُ سَلِيلٌ. ثُمَّ سَقَبٌ وَحَوَارٌ. فَإِذَا اسْتَكْمَلَتْ سَنَةً وَفَصِلَ عَنْ أُمِّهِ، فَهُوَ فَصِيلٌ. فَإِذَا كَانَ فِي السَّنَةِ الثَّانِيَةِ فَهُوَ ابْنٌ مَخَاضٌ. فَإِذَا كَانَ فِي الثَّلَاثَةِ، فَهُوَ ابْنٌ لُبُونٌ. فَإِذَا كَانَ فِي الرَّابِعَةِ وَاسْتَحَقَّ أَنْ يُحْمَلَ عَلَيْهِ، فَهُوَ جَحٌّ. فَإِذَا كَانَ فِي الْخَامِسَةِ فَهُوَ جَذَعٌ. فَإِذَا كَانَ فِي السَّادِسَةِ وَالْفِي ثِنْتَيْهِ فَهُوَ ثَنِيٌّ. فَإِذَا كَانَ فِي السَّابِعَةِ وَالْفِي رِبَاعِيَّتِهِ فَهُوَ رِبَاعٌ. فَإِذَا كَانَ فِي الثَّمَانَةِ، فَهُوَ سَدَيْسٌ. فَإِذَا كَانَ فِي التَّاسِعَةِ وَفَطَرَ نَابَهُ، فَهُوَ بَازِلٌ. فَإِذَا كَانَ فِي الْعَاشِرَةِ فَهُوَ مُخْلَفٌ. ثُمَّ مُخْلَفٌ عَامٌ. ثُمَّ مُخْلَفٌ عَامَيْنِ فَصَاعِدًا. فَإِذَا كَادَ يَهْرُمُ وَفِيهِ بَقِيَّةٌ فَهُوَ عَوْدٌ. فَإِذَا ارْتَفَعَ عَنْ ذَلِكَ، فَهُوَ قَحْرٌ. فَإِذَا انكسرت أنيابه فهو ثَلْبٌ. فَإِذَا ارْتَفَعَ عَنْ ذَلِكَ، فَهُوَ مَاجٌ لِأَنَّهُ يَمُجُّ رِيْقَهُ وَلَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَحْبِسَهُ مِنْ الْكَبْرِ. فَإِذَا اسْتَحْكَمَ هَرْمُهُ، فَهُوَ كَحْكَحٌ.

الفصل الثاني عشر (في سنّ الفرس): إِذَا وَضَعَتْهُ أُمُّهُ فَهُوَ مُهْرٌ. فَإِذَا اسْتَكْمَلَتْ سَنَةً فَهُوَ حَوْلِيٌّ. ثُمَّ فِي الثَّانِيَةِ جَذَعٌ. ثُمَّ فِي الثَّلَاثَةِ ثَنِيٌّ. ثُمَّ فِي الرَّابِعَةِ رِبَاعٌ بِكْسَرِ الْعَيْنِ. ثُمَّ فِي الْخَامِسَةِ قَارِحٌ. ثُمَّ هُوَ إِلَى أَنْ يَبْتَاهِيَ عُمُرُهُ مَذَكٌ.

الفصل الثالث عشر (في سنّ البقرة الوحشية): وَدَ الْبَقْرَةِ الْوَحْشِيَّةِ مَا دَامَ يَرِضُ فَرٌ وَفَرَقْدٌ وَفَرِيرٌ. فَإِذَا ارْتَفَعَ عَنْ ذَلِكَ فَهُوَ يَعْفُورٌ وَجُودِرٌ وَبَحْرَجٌ. فَإِذَا شَبَّ فَهُوَ مَهَاةٌ، فَإِذَا أَسَنَّ فَهُوَ قَرْهَبٌ.

الفصل الرابع عشر (في سنّ ولد البقرة الأهلية): وَدَ الْبَقْرَةِ الْأَهْلِيَّةِ أَوْلَ سَنَةٍ تَبِيْعٌ. ثُمَّ جَذَعٌ. ثُمَّ ثَنِيٌّ. ثُمَّ رِبَاعٌ. ثُمَّ سَدَيْسٌ. ثُمَّ صَالِحٌ.

الفصل الخامس عشر (في مثله عن غيره): وَدَ الْبَقْرَةِ عَجَلٌ. فَإِذَا شَبَّ فَهُوَ شَبُوبٌ. فَإِذَا أَسَنَّ فَهُوَ فَارِضٌ.

الفصل السادس عشر (في سنّ الشاة والعنز): وُلِدَ الشاة جينَ تَصْعُهُ أُمُّهُ ذَكَرًا كَانِ أَوْ أُنْثَى ، سَخَلَةٌ وَبَهْمَةٌ. فَإِذَا فَصِلَ عَنْ أُمِّهِ فَهُوَ حَمَلٌ وَخَرُوفٌ. فَإِذَا أَكَلَ وَاجْتَنَزَ فَهُوَ بَدَجٌ ، وَالْجَمْعُ بُدْجَانٌ ، وَفَرُفُورٌ. فَإِذَا بَلَغَ النَّزْوَ فَهُوَ عَمْرُوسٌ. وَوُلِدَ الْمَعَزَ جَفْرٌ. ثُمَّ عَرِيضٌ وَعَتُودٌ. ثُمَّ عَنَاقٌ. وَكُلٌّ مِنْ أَوْلَادِ الضَّانِ وَالْمَعَزِ فِي السَّنَةِ الثَّانِيَةِ جَدَعٌ. وَفِي الثَّالِثَةِ ثِيٌّ. وَفِي الرَّابِعَةِ رَبَاعٌ. وَفِي الْخَامِسَةِ سَدِيسٌ. وَفِي السَّادِسَةِ صَالِغٌ وَلَيْسَ لَهُ بَعْدَهَا اسْمٌ.

الفصل السابع عشر (في سمنّ الظبي): أَوَّلُ مَا يُوَلَّدُ الظَّبِيُّ فَهُوَ طَلَاءٌ. ثُمَّ جَشْفٌ وَرَشَاءٌ. ثُمَّ غَزَالٌ وَشَادِنٌ ثُمَّ شَصْرٌ. ثُمَّ جَدَعٌ. ثُمَّ ثِيٌّ إِلَى أَنْ يَمُوتَ. (الثعالبي: 1974)

وجاء في «المخصص»:

في (أسنان الخيل): إِذَا نَتَجَتْ الْفَرَسُ فَوَلَدُهَا أَوَّلٌ مَا يَكُونُ مُهْرٌ.... الْكُكُ الْمُهْرُ وَالْأُنْثَى لُكْعَةٌ... ثُمَّ يَكُونُ إِذَا بَلَغَ سِنَةَ أَشْهُرٍ أَوْ سَبْعَةَ أَوْ نَحْوَ ذَلِكَ..... فَلَوْثُهُ عَنْ أُمِّهِ وَأَفْتَالِيَّتُهُ فَضَلَّتُهُ عَنْهَا وَقَطَعَتْ رِضَاعَهُ.... فَإِذَا أَطَاقَ الرُّكُوبَ قِيلَ قَدْ أَرْكَبَ وَذَلِكَ عِنْدَ إِجْدَاعِهِ.... فَإِذَا وَقَعَتْ تَنَبُّيَّتُهُ قِيلَ أَنْثَى فَإِذَا وَقَعَتْ رِبَاعِيَّتُهُ قِيلَ أَرْبَعٌ وَهُوَ رَبَاعٌ وَالْجَمْعُ رُبُعٌ وَرِبَاعٌ وَقِيلَ هُوَ إِذَا طَلَعَتْ رِبَاعِيَّتُهُ.... وَقَالَ أَحْفَرُ الْمُهْرَ لِلإِثْنَاءِ وَالْإِرْبَاعِ.... (ابن سيده: 1996)

يمكن تلخيص وجه المقارنة بين اللغتين الكوردية والعربية فيما يخص تسمية الحيوانات بحسب أعمارها، دلاليًا: لوحظ أن هاتين اللغتين قد خصصتا أسماء محددة للحيوانات تبعاً لأعمارها. أما لغويًا: فلوحظ عند المقارنة بين هاتين اللغتين، أن اللغة العربية تعتمد على المجاز المؤلف من كلمة واحدة، للدلالة على أنواع من صغار الحيوانات. مثل (بازل، مخلف، جدع، فارض، يعفور، طلاء، رشاء، شصر....). بينما تعتمد اللغة الكوردية طريقتين، إما باعتماد طريقة التركيب في إطلاق مسميات الحيوانات بحسب أعمارها، من خلال إضافة سوابق ولواحق على كلمة، أو قد تتحرر من الاطرادات قواعدية، باعتماد كلمة واحدة مجازاً.

2-3- أسماء الحيوانات بحسب ألوانها *Navên ajelan li gor rengên wan*

اهتمت اللغة الكوردية بمسألة الألوان في صفات الحيوانات، من ذلك:

الأرنب الأبيض: *kî sipî şê keru* - الأرنب الأسود: *kî reş şê keru* - الذباب الأصفر: *Mêşî zirde* - الأرنب الرمادي: *kî xole mêşî sipî şê keru* - الأخطل: *Merî koî ban* - أساربع، الدود الأحمر: *Kirmî sor* - الأسد الریاض: *Şêrî sipî* - أرشم: *Şekî keridin û mil reş* - الناقة المخططة: *Wiştirî sipî û reş* - البط الأحمر الصدري: *Mirawî sing sipî* - البط الأحمر: *Mirawî sor* - البط الأبيض: *mirawî sipî* - البط الأسود: *Mirawî reş* - البقر الأبيض: *Çêlî sipî* - البقر الأسود: *Çêlî reş* - الثعبان الأصفر: *Başqe mar* - الثعلب الأحمر: *Rêwî sor* - الثعلب الأصفر: *Rêwî zerd* - الثعلب الأسود: *Rêwî reş* - الثعلب الرمادي: *Rêwî xole mêşî* - الثعلب القطبي: *Rêwî sipî* ، *Cemser* - الحصان الأرخم: *reş şê sipî û leş reş* - الحصان الأدهم: *reş şê sipî* - الحصان البني: *Hespî bor* - الحصان البني الغامق: *Hespî reşe bor* - الحصان الرصاصي: *Hespî tale* - الحصان الكميت: *Hespî le nêwan reş û sipî* - حصان فيه بياض مختلط: *Hespî bor* - الحمار الأبيض: *kerî sipî* - الحمار الأسود: *kerî reş* - الحمار الرمادي: *Kerî xole mêşî* - الحمار الأصفر: *Kerî zerd* - الحمار الوحشي: *Kerî xetxetî sipî û reş* - الحمام الأبيض: *Kotrî sipî* - الحمام الأسود: *Kotrî reş* - الحوت الأبيض: *Hengî sipî* - الحوت الرمادي: *Hengî xole mişî* - الحوت الأصفر: *Hengî zerd* - حوت أصفر البطن: *Hengî bin*

zikî zerd - الحية الرقطاء: ûreş Marî sipî - الحية الصفراء: Marî zerd - الحية السوداء: Marî reş - الدب البني: wirçî bor - الدب القطبي: Wirçî sipî، Cemse - الدب الأسود: Marî reş Wirçî - الدب الرمادي Wirçî xole mişî - الدجاجة البيضاء: Mirêşkî sipî. الدجاجة الزرقاء: Mirêşkî şîm - الدجاجة الصفراء: Mirêşkî - الدجاجة السوداء: Mirêşkî reş - الحية البيضاء، جازن: Marî sipî - الذباب الأخضر: Mêşuleî sewz - سمك القرش الأبيض: Qirşî sipî - سمك الأصفر: Masî zerd - السمك الأحمر: Masî sor - السمك البني: Xire sor - ضأن خلاف الماعز: Mê bezî sipî - الضبع الأحمر: Kemtyarî sor - الضبع الرمادي: Kemtyar xole mêşî - العنز الأسود: Bezî reş - الغراب الأسود: Qele reş - الغزال الأبيض، الرثم: Askî sipî - الغنم الأبيض: Marî sipî - الكلب الأبيض: Seyê sipî - الكلب الأسود: Seyê reş - الكنغر الأسود: Kengerî sor - الكنغر الرمادي: Kengerî xole mêşî - الفأر الأبيض: Mişkî sipî - النمر الأرقط: Core pilngî - النمر الأسود: Piling reş - النمر المخطط: Piling xetxet.

- أسماء الحيوانات بحسب ألوانها في اللغة العربية

كان لاهتمام اللغة العربية بمسألة الألوان في صفات الحيوانات نظرة مغايرة، ومن زوايا مختلفة، من ذلك ما جاء في " فقه اللغة " للثعالبي، في فصل (في الألوان والآثار)، كما يلي:

الفصل السادس (في ترتيب البياض في جبهة الفرس ووجهه): إذا كان البياض في جبهته قدر الدرهم فهو قرحة، فإذا زادت، فهو الغرة، فإن سالت ودقت ولم تجاوز العينين فهي العصفور، فإن جللت الخشوم ولم تبلغ الجحفة فهي شمراخ، فإن ملأت الجبهة ولم تبلغ العينين فهي الشادخة، فإن أخذت جميع وجهه غير أنه ينظر في سواد قيل له مبرقع، فإن رجعت غرته في أحد شقي وجهي إلى أحد الخدين، فهو لطيم، فإن فشت تأخذ العينين فتبيض أشفارهما فهو مغرب، مان كان بجحفتة العليا بياض فهو أرتم، فإن كان بالسلفي فهو ألمظ.

الفصل السابع (في بياض سائر أعضائه): إذا كان أبيض الرأس والعنق، فهو أدرع. فإن كان أبيض الرأس فهو أصقع، فإن كان أبيض القفا فهو أقفن، فإن كان أبيض الرأس كله، فهو أغشى وأرخم. فإن كان أبيض الناصية كلها فهو أسعف، فإن كان أبيض الظهر فهو ارحل، فإن كان أبيض العجز فهو أزر، فإن كان أبيض الجنب أو الجنين فهو أخصف، فإن كان أبيض البطن، فهو انبط، فإن كانت قوائمه الإربع البياض يبلغ البياض منها ثلث الوظيف أو نصفه أو ثلثيه ولا يبلغ الركبتين فهو محجل، فإن أصاب البياض من التحجيل حقويه ومغابنة ومرجع مرفقية فهو أبلق، وقد قيل إنه إذا كان ذا لونين كل منهما متميز على حدة، وزاد بياضه على التحجيل والغرة والشعل، فهو أبلق، فإذا كانت بلقته في استطاله فهو مولع، فإن بلغ البياض من التحجيل ركية اليد وعرقوب فهو مجبب، فإن تجاوز البياض إلى العضدين أو الفخذين فهو لبلق مسرول، فإن كان البياض بيديه دون رجليه، فهو أعصم، فإن كان البياض بإحدى يديه دون الأخرى قيل أعصم اليمنى أو اليسرى، فإن كان البياض في يديه إلى مرفقيه دون الرجلين، فهو اقفز و ارفق، فإن كان البياض برجله دون اليد فهو محجل الرجل اليمنى أو اليسرى، فإن كان البياض متجاوز للارساع ثلاث قوائم دون رجل أو دون يد، فهو محجل ثلاث مطلق يد أو رجل، فإن كان البياض برجل واحدة فهو أرجل، فإن لم يستدر البياض وكان في ماخير أرساغ رجليه أو يديه فهو منعل رجل كذا، أو الديدن أو الرجلين، فإن كان بياض التحجيل في يد ورجل من خلال فذلك الشكل، وهو مكروه، فإن كان أبيض الثثن وهي الشعور المسبله في ماخير الوظيف على الرسغ. فهو أكسع، فإن كان اببيضت كلها ولم تتصل ببياض التحجيل، فهو أصبغ، فإن كان أبيض الذنب، فهو أشعل.

الفصل التاسع (في ألوان الإبل): إذا لم يخالط حمرة البعير شيء فهو أحمر، فإن خالطها السواد، فهو أرمك، فإن كان أسود يخالط سواده بياض كدخان الرمت فهو أورق، فإن كان اشتد سواده فهو جون،

فإن كان بيض فهو آدم، فإن خالطت بياضه حمرة فهو أصهب، فإن خالطت بياضه شقرة فهو أعيس، فإن خالطت حمرة صفرة فهو أحوى، فإن كان أحمر يخالط حمرة سواد فهو أكلف.

الفصل العاشر (في ألوان الضأن والمعز وشياتها): إذا كان في الشاة أو العنز سواد و بياض فهي رقطاع وبعثاء ونمراء، فإن أسود فهي رأساء، فإن أبيض رأسها من بين سائر جسدها فهي رخماء، فإن أسودت أرنبتها ودفنها فهي دغماء، فإن ابيضت خاصر تاها فهي خصفاء، فإن ابيضت شاكلتها فهي شكلاء، فإن ابيضت رجليها مع الخاصرتين فهي خرعاء، فإن ابيضت إحدى رجليها فهي رجلاء، فإن ابيضت أو ظفتها فهي حجلاء وخدماء، فإن أسودت قوائمها كلها فهو رملاء، فإن أبيض وسطها فهي جوزاء، فإن أبيض طرف ذنبها فهي صبغاء، فإن كانت سوداء مشربة حمرة فهي صداء، فإن كانت حمرة أقل فهي دهساء، فإن كانت بضاء الجنب فهي نبطاء، فإن كانت موشحة بياض فهي وشاء، فإن كانت بضاء ما حول العينين فهي عرماء، فإن كانت بضاء اليدين فهي عصماء، وهذا كله إذا كانت هذه المواضع مخالفة لسائر الجسد من سواد أو بياض.

الفصل الحادي عشر (في ألوان الطباء): إذا كانت بضاء تعلوها غيرة فهي الأدم، فإن كانت بضاء خالصة البياض، فهو الأرام، فإن كانت حمر يعلو حمرة بياض، فهي العفر. (الثعالبي: 1974)

ذكر «ابن سيده» في «المخصص» بعض المفردات الخاصة بالألوان الحيوانات في العربية، مثل:

(أَلْوَانُ الْخَيْلِ): من ألوانها الكُمْتة وهي حُمْرة يدخلها قُتُوء وهي أحبُّ الألوان إلى العَرَب مع الحُوَّة وهي أصلُها ظهوراً وجُلوداً وجَوَافِرَ وفيها الوُرْدَة فرَسٌ ورْدٌ ووُرْدَة وخيلٌ ورَادٌ ... وشَبَّه الوُرْدَة في اختلاف ألوانها بالدَّهْن واختلاف ألوانه سوْدٌ يَبِينُ إذا تَرَبَّبَر ... شَبَّه التَّرِيَّا في حُمْرَةِ الجَوِّ من الأَزَلِّ بجارية عليها مَجَاسِدٌ وهي الثِّيَاب المَصْبُوغَة بالجَسَاد وهو الرعفران ومما لا يُقَال له بهيم ولاثِيَّةٌ فيه الأَبْرَش والأَنْمَرُ والأَشِيْمُ والمُدْنَرُ والأَيْقَعُ والأَبْلَقُ والأَبْرَش الأُرْقَطُ وقيل البَرَش لَمَعُ بياض في لون الفرس وفيها الدَّعْمُ وهو قليل من الألوان وهو أن يكون وجهه وجَافِلُه أشدَّ سواداً من سائر جَسَدِه وهو الدِّيْرَج ... وفيها الشُّهْبَة والشَّهَب لونٌ بياض يَصُدَعُه سوادٌ في جلاله فإذا كان في الدابة عِدَّة ألوانٍ من غير بَلَقٍ فذلك التَوَلُّيع وِبِرْدُونٌ مَوْلَعٌ (ابن سيده: 1996)

يلاحظ أن اللغة العربية كانت أكثر تفصيلاً في ذكر درجات الألوان مقارنة باللغة الكوردية التي كانت مقلةً في تفصيل درجات الألوان عند الحيوانات، إلا أن اللغة العربية قصرت هذا التفصيل على عدد محدود جداً لبعض الحيوانات الشائعة في البيئة العربية، كالإبل والحصان والظباء والمعز. هذا على الصعيد الدلالي، أما على الصعيد اللغوي، فقد اعتمدت اللغة الكوردية على التسميات المركبة من كلمتين، بإضافة اللون إلى اسم الحيوان، أسوة باللغات الأوروبية. بينما اعتمدت اللغة العربية أوصافاً مفردة غير مركبة باعتماد المجاز في أغلبها، مثل: شمراخ، لطيم، أرتم، أكسع، رقطاع، رأساء، دغماء....

2-4- سمات الحيوانات وأشكالها Dirûv û şeweyên ajelan

استفاضت اللغة العربية في وصف بعض سمات الحيوانات، من ذلك ما جاء في كتاب «المخصص» لابن سيده في (باب البهائم):

في (حَمَلُ الْخَيْلِ وَنِتَاجِهَا): صاحب العين فرَسٌ عَجِيْسٌ وَعَجِيْزٌ لَا يَضْرِبُ. الأصمعي إذا أمتنعت علي الفحل وحملت قيل أقصت وهي مُقَصٌّ فإذا عظم بطنها قيل أعقت .. ابن السكيت عقوق ولا يقال مُعِقٌ وذلك إذا انفقت بطنها واتسع للولد. الأصمعي فإذا أشرق صرغها للحمل فقد ألمعت وهي مُلمَعٌ ويقال ذلك للسماع أيضاً. ابن السكيت إذا أقامت الفرس أربعين يوماً من حملها فما زاد على ذلك إلى أن يُسعر ولدها فهي قارحٌ.

(باب خَلْقِ الْخَيْلِ): ... الذَّوَابَّةُ مِنَ الْفَرَسِ شَعْرٌ أَعْلَى النَّاصِيَةِ ... الْقَوْنَسُ مِنَ الْفَرَسِ مَقْدَمٌ رَأْسُهُ. الْفَارِسِيُّ هُوَ مُسْتَقٌ مَقْوُونَسٌ الْبَيْضَةُ وَهُوَ مُقَدَّمُهَا وَأَعْلَاهَا ... الْعُصْفُورُ مَا تَحْتَ النَّاصِيَةِ إِلَى الْعَيْنَيْنِ وَمَا فَوْقَ الْعَيْنَيْنِ مِنْ جَانِبِي وَجْهِهِ الْجَبِينُ وَمَا فَوْقَ ذَلِكَ جَبْهَتُهُ. ... الْوَتْرَتَانِ هُنَتَانِ كَانَهُمَا حَلْقَتَانِ فِي أَدْنَى الْفَرَسِ وَالْبَابُ مَا حَدَّ مِنْ طَرَفِ أُذُنِهِ وَقَدْ تَقَدَّمَ فِي الْإِنْسَانِ. ..

(دَوَائِرُ الْخَيْلِ): فِي الْفَرَسِ أَرْبَعٌ عَشْرَةَ دَائِرَةً فِيهَا دَائِرَةُ الْمُحْيَا وَهِيَ لِاصِقَةٌ بِأَسْفَلِ النَّاصِيَةِ وَدَائِرَةُ اللَّطَاةِ الَّتِي فِي وَسْطِ الْجَبْهَةِ وَدَائِرَةُ اللَّأَهْزِ الَّتِي تَكُونُ عَلَى اللَّهْزِمَةِ وَدَائِرَةُ الْعُمُومِ الَّتِي تَكُونُ فِي مَوْضِعِ الْقَلَادَةِ وَالدَّائِرَةُ الَّتِي تُدْعَى السَّمَامَةَ فِي وَسْطِ الْعُنُقِ فِي عَرْضِهَا وَدَائِرَةُ النَّاجِرِ الَّتِي فِي الْجِرَانِ إِلَى أَسْفَلِ مِنْ ذَلِكَ وَالدَّائِرَتَانِ اللَّتَانِ فِي نَحْرِهِ يُقَالُ لِهَمَا الْبَيْنِفَانِ الْوَاحِدَةُ بَيْنِفَةٌ بِالْهَاءِ وَالتَّنْيِيَةُ بِغَيْرِ هَاءٍ وَالدَّائِرَةُ الَّتِي تَحْتَ اللَّبْدِ هِيَ الْقَالَعُ ...

(مَا يُسْتَحَبُّ فِي الْخَيْلِ): الْأَصْمَعِيُّ يُسْتَحَبُّ فِي الْفَرَسِ أَنْ تَعْرُضَ جَبْهَتَهُ وَتَأَلَّ أُذُنُهُ وَيَخْشَعُ حَجَاجُهُ وَيَجِدَّ طَرْفَهُ وَيَعْرِقَ خَدَّاهُ وَيَلْهَزَ مَاضِعَهُ وَيَتَسَّعَ مَنْجِرَهُ وَيَرْحَبَ شِدْقَاهُ وَيَبِيقُ مُسْتَطْعِمَهُ وَيَرِيقُ مَذْبَحَهُ وَتَطُولُ عُنُقُهُ وَتُشْرِفُ وَيَبِيقُ زُورُهُ وَهُوَ الصَّدْرُ وَيَعْظُمُ بِرُكْنَتِهِ وَهُوَ مَا اسْتَقْبَلَكَ مِنْ صَدْرِهِ وَيَزْهَلُ مَكْبَاهُ وَتَعْرُضُ كَيْفَهُ وَيُشْرِفُ مَنْسَجُهُ وَيَقْصُرُ ظَهْرُهُ وَيَلْحَبُ مَتْنُهُ فَيَقِلُّ لِحْمُهُ. صَاحِبُ الْعَيْنِ لِحَبِّ مَتْنِ الْفَرَسِ وَعَجْزُهُ امْلَسٌ فِي حُدُورٍ وَمَتْنٌ مَلْحُوبٌ.....

(مَا يُكْرَهُ فِي الْخَيْلِ): الْأَصْمَعِيُّ يُكْرَهُ فِي الْخَيْلِ قِلَّةُ الدَّمَاعِ وَاضْطِرَابُ الْأُذُنِ وَغِلْظُ الذَّفْرِيِّ وَالْجَحْفَلَةُ وَضَيْقُ الشَّدْقِ وَصَعْفُ الصَّرْسِ وَكَثْرَةُ لِحْمِ الْوَجْهِ وَالْقَنَا وَعِظْمُ الْعُنُقِ وَغِلْظُهَا وَهُوَ الرَّقَبُ يُكْرَهُ فِي كُلِّ مَا أُرِيدَ وَلَا يُكْرَهُ فِيمَا أُرِيدَ لِلتَّقَلُّ يُقَالُ فَرَسٌ أَرْقَبٌ وَرَقِبَاءٌ وَعِظْمٌ وَدُنُو الصَّدْرِ مِنَ الْأَرْضِ وَضَيْقُ الْجَدِّ عَلَى الْعَضُدِ وَالْكَتِفِ وَكَثْرَةُ لِحْمِ الْمَتْنِ وَاضْطِرَابُهُ وَطَمَائِينَةُ الْقَطَاةِ وَاضْطِمَارُ الْجَبِينِ وَقِصْرُ الصَّلْعِ....

(شُعُورُ الْخَيْلِ): فَرَسٌ رَفْلٌ وَرَفْلٌ طَوِيلُ الذَّنْبِ. ... فَرَسٌ صَافِي السَّبِيبِ طَوِيلُهُ وَكَذَلِكَ سَابِغُهُ. وَفَرَسٌ مَكْنُوسَةٌ وَهِيَ الْمَلْسَاءُ الْجَرْدَاءُ مِنَ الشَّعْرِ. ... الْأَسْفَى مِنَ الْخَيْلِ الْقَلِيلُ شَعْرِ النَّاصِيَةِ وَمِنَ الْبِغَالِ السَّرِيعُ وَتَأْنِيثُهُمَا سَفَوَاءٌ بِغَيْرِ وَاحِدِ السَّفَا خِفَةُ شَعْرِ النَّاصِيَةِ. ... وَهُوَ الْحَرَقُ وَقَدْ تَقَدَّمَ فِي الشَّعْرِ وَالرِّيشِ... إِذَا أَبْيَضَ مَوْضِعُ اللَّطْمَةِ مِنَ الْفَرَسِ فَهُوَ لَطِيمٌ... فَرَسٌ نَطِيجٌ إِذَا طَالَتْ عَرَّتُهُ حَتَّى تَسِيلَ تَحْتَ أُذُنَيْهِ وَيَتَشَاءُ مِنْهُ بِهِ.....

(نَعُوتُ الْخَيْلِ مِنْ قَبْلِ شِدَّةِ خَلْقِهَا وَعِظْمِهَا): ... أَمَا الْمُطَهَّمُ فَقَدْ قَدَّمْتُ فِي بَابِ الْجَمَالِ فِي خَلْقِ الْإِنْسَانِ أَنَّهُ الْحَسَنُ التَّامُّ كُلُّ شَيْءٍ مِنْهُ وَهُوَ أَيْضًا يَقَعُ عَلَى الْخَيْلِ. ... الْمَكْرَبُ الشَّدِيدُ الْخَلْقِ وَالْأَسْرُ... صَلْدَمَةٌ شَدِيدَةٌ وَالْأَدَاكُ الْغَرِيضُ الظَّهْرُ....

(نَعُوتُهَا مِنْ قَبْلِ تَوْسِطِ خَلْقِهَا وَدِمَامَتِهَا): فِيهِ كَبْنَةٌ وَكَبْنٌ لَيْسَ بِالْعَظِيمِ وَلَا بِالْقَمِيِّ... التَّوَابُ الْفَرَسُ الْقَصِيرُ....

(سِمَاتُ الْخَيْلِ): الْخَيْلُ الْمَسُومَةُ الَّتِي لَهَا سِمَةٌ أَيْ عِلَامَةٌ وَالْعَضْبَاءُ مِنْ آذَانِ الْخَيْلِ الَّتِي يُجَاوِزُ الْقَطْعَ رُبُعُهَا... كَوَيْتُهُ وَقَاعٌ وَهِيَ دَائِرَةٌ عَلَى الْجَاعِرَتَيْنِ أَوْ حَيْثَمَا كَانَتْ وَلَا تَكُونُ إِلَّا دَائِرَةً...

(بَابُ خِصَاءِ الْخَيْلِ وَنَحْوِهِ): الْخَنَازِيذُ الْخِصْيَانُ وَالْفُحُولَةُ ... أَمَا الْكَمِيشُ مِنَ الْخَيْلِ فَالَّذِي يَصْغُرُ جُرْدَانُهُ.....

(صِفَةُ مَشْيِ الْخَيْلِ وَعِزُّهَا): ... مِنَ الْمَشْيِ الْعَنْقُ وَهُوَ أَوَّلُهُ وَالتَّوَقُّصُ وَهُوَ أَنْ يَنْزُو نَزْوًا وَيَعْرِمَطَ وَمِنْهُ الدَّالَانُ وَهُوَ مَشْيٌ يُقَارَبُ فِيهِ الْخَطْوُ وَيَبْقَى فِيهِ كَأَنَّهُ مُثْقَلٌ مِنْ جِمْلٍ وَمِثْلُ الدَّالَانِ وَهُوَ مَرٌّ خَفِيفٌ سَرِيعٌ..

(نَعُوتُ الْخَيْلِ فِي عِزِّهَا): ... هِضْبَاتٌ إِذَا ابْتَلَّ الْعُذْرُ وَالْأَحْقُ الَّذِي لَا يَعْرِقُ ...

(إِعْيَاءُ الْخَيْلِ): فَيْدُ الْفَرَسِ وَفَيْهَدٌ وَتَفَيْهَدٌ اعْتَرَاهُ انْقِطَاعٌ وَكِلَالٌ مِنَ الْجَرِيِّ. نَضَلَتْ الدَّابَّةُ تَعِبَتْ

(نُعوتُ الخيل من قِبَلِ عَتَقِهَا وَهُجْنَتِهَا): العَتِيقُ من الخيل الكريمُ ... مَعَاوِيرُ فيها للأريبِ مُعَقَّبٌ. فإنه فَحْلٌ وهي صفة غلبت غلبةَ الأسماء والإفرافِ اللُّومُ من قِبَلِ الفَحْلِ والهُجْنَةُ من قِبَلِ الحَجْرِ.

(باب سوابق الخيل): أولُها السابقُ ثم المُصَلِّي وذلك لأن رأسه عن صَلاَ السابقِ ثم الثالثِ والرابعِ كذلك إلى التاسعِ ثم العاشرِ وهو السَكِيتُ بالتخفيفِ والتشديدِ....

(قِلَّةُ الرفقِ بركوبِ الخيل): الكِفْلُ الذي لا يَنْبُتُ على الخيل ... أَعْصَمَ الرجلُ إذا امْتَسَكَ على ظَهْرِ الفرسِ حَذراً أن يَقَعَ

(محابس الخيل): ... رَجَعَ الفرسُ إلى دَرَنِهِ وإِدْرُونِهِ أي مَعْلَيْهِ وقد تَقَدَّمَ أن الإِدْرُونَ الأصلُ..... غُودٌ يُعَرِّضُ في الحائِطِ تُشَدُّ إليه الدابةُ...

(إكرام الخيل وإهانته): الرَّاوي الذي يَقومُ على الخيل الفرس في الصَّقالِ أي في الصَّوانِ وقال حَسَّ الدابةُ يَحْسُهَا حَسّاً نَفَضَ عنها الترابَ والمَحْسَةُ ما حَسَسْتَهَا به وهي الفِرْجُونُ...

(علف الخيل وحبسها دون ذلك): ... اغْتَفَتِ الخَيْلُ سَمَنَتْ بعضَ السَّمَنِ... بَرْدُونَةٌ رَعُوتٌ لا تَرَفَعُ رَأْسَهَا من المَعْلَفِ ... المِشْوارُ ما أَلْفَتِ الدابةُ من عَلفِها وقد سُرَّتْها...

(نُعوتُها من قِبَلِ صعوبتها وذُلها): فرسٌ جَرُورٌ يَمَنَعُ القِيادَ وفرسٌ قَوْدٌ يَنْقَاضُ والبَعيرُ مثله. ثعلبِ اسْمَحَ الفرسُ وَسَلِسَ ...

(قَدَعُ الفرس): قَدَعْتُ الفرسَ باللَّجَامِ أَقَدَعُهُ ... كَبَحْتُ الفرسَ باللَّجَامِ أَكْبَحُهُ كَبْحاً كذلك وَقَرَعْتُهُ به أَفْرَعُهُ كَبَحْتُهُ وَأَفْرَعُهُ اللَّجَامُ أَدَمَى فاه

(سير الخيل وجماعاتها إذا أغارت): ... أَعْرَتْ على القومِ دَفَعْتُ ... أن البُكْبَرُ الذي أشْعَرُوا به هَمْلٌ ... جاء كالجَوَادِ المُشْعِلِ وهو الذي يَجْرِي في كُلِّ وجهٍ وَجَرَادٌ مُشْعِلٌ مُنْتَشِرٌ وقد أشْعَلَتِ الطعنةُ...

(عيوب الخيل وأدواؤها): الأَنْثِيسَارُ انتفَاحٌ في العَصَبِ من الإِتْعَابِ والعَصَبُ التي تَنْتَشِرُ هي العُجَايَةُ وَتَحْرُكُ الشَّطَاةَ كَانْتِشَارِ العَصَبِ ... العينُ النَّفْخَةُ داءٌ يُصِيبُ الفرسَ تَرِمُ منه خُصِيَاهُ فرسٌ ... النَّمْلَةُ شَقٌّ في الحافرِ من ظَهْرِهِ والمَلْحُ داءٌ يصيبُ الخيلَ في قوائِمِها ...

ومثل هذه الأوصاف فيما يخص أوصاف الإبل. (ابن سيده: 1996)

- أوصاف الحيوانات في اللغة الكوردية:

لم تكثر اللغة الكوردية كثيراً في وصف سمات الحيوانات وأشكالها، إلا أن ثمة خصوصية في اللغة الكوردية، في أنها خصصت أسماء معينة لوضعية بعض الحيوانات، من مثل:

الحيوان الذي يسير في طليعة القافلة: Serkarwan

البقرة التي تطلب العجل من الثيران: Bikel

الثور الذي يقف على جانب النورج ويكاد يكون ثابتاً في دورانه: Bingêr

الثور الذي يكون بجهة البيدر: Sergêr

قد تطلق تسميات محددة لصفات خاصة لبعض الحيوانات، مثل:

حصان قصير ممتلئ: Fînok

كلب هجين: Quleseh

من ميزة اللغة الكوردية أنها نوّعت في إطلاق تسميات للنوع نفسه من الجسم إما بحسب نوع الحيوان، أو بحسب موقع الجزء من جسم الإنسان، من ذلك ثمة أسماء متنوعة للحم جسم الإنسان بحسب موضعه، نحو: لحم الإنسان : Govd - لحم الضرع: Qil ، Guhan dîr ، Gwan dîr - لحم الخد: Lame - لحمة النسيج : Po

شعر الماعز: Kevej ، جلد الغنم (Kevil) Kevel، و هناك ما يشبه (Kevej) دلاليًا وصوتيًا: الشعر الكثيف (Keviz). وهناك أيضاً جلد الأفعى المنسلخ (Kevlîjang)

و ميّزت اللغة الكوردية أسماء جثة الحيوان عن جثة الإنسان:

جثة الحيوان: Cendek ، Gewde ، laş ، Term ، بينما يطلق على جثة الإنسان: Kalas
كذلك الأمر فيما يخص أسماء قطعان الحيوانات، فهناك:

قطيع : Rane ، Mêgel

قطيع الذئب: Rewde ، Rewe ، Wergan

قطيع من الحيوانات البرية : Revde ، Revo ، Reme

قطيع من الدواب، من الثيران والحمير والخيول : Rewg

قطيع الخيل : (Revû)Reve

قطيع البقر: Revî ، Garan ، Baqûr ، Naxir

قطيع من الثيران: Garan

قطيع الغنم : Mêgel ، Kerî ، Kewt ، Rane mer

قافلة الغنم : Revend ، Koçer

قطيع من صغار الخروف : Bixel

خلط من النعاج والخرفان : Zawma ، ekegelş

قطيع المواشي : Gotal

قطيع النعاج : Mêkel

كما خصصت اللغة الكوردية لكل نوع من أنواع الرعي باسم خاص بحسب نوع الحيوان، مثل:

الراعي: Gaçêr ، Gavan ، Gadar ، Şivan ، Pezçêr ، Gelewan

راعي القطيع : Reûgan

رعاية البقر : Gaçêrî

راعي الجديان: (Guskvan)Gîskvan

راعي الخيل والبغال: Revînvân

راعي الإبل : (Servan) Selwan ، Şûvikvan ، Wiştirin

راعي الخرفان: Berxvan

راعي الكلاب : Segewan

راعي الثيران: Gacerên ، Gavan

راعي الجواميس : Gamêş wan

راعي العجول : Gulke wan

راعي النعاج: Mêkele wan

رعاية الابن: Selwanî

يلاحظ أن «الراعي» تنتهي باللاحقة الصرفية (van) أو (وان) بالسورانية، لأن كلاً من (v) و (w) تنتمي للمخرج الصوتي نفسه.

وهناك رعي الحيوانات في الليل: ewlewerŞ

حيوان سائب بدون رعي: Rewgî

إلى جانب هذه الخصوصيات الدالية لسمات الحيوانات في اللغة الكوردية، ثمة جانب لغوي يميز اللغة الكوردية هو الأسلوب اللغوي المركب الذي طغى على معظم الأوصاف، نحو:

البقرة الوحشية: Çêl Kiwî - بقرة الماء: Çêlî derya

ثعبان الكوبرا: Marî Kobra - ثعبان الماء: Marê- avê - ثعبان السمك: Masya - Mar masî
kose: سمك القرش، Masya ke Şîne - Kısic(kûse): السمك المنقط - Masya lerze : سمك
الرعاد - سيف: Masî neyrdar، شير ي ماسي Şêrî masî ، HêkeMasî - السمك المرقط :
Qasne (Qaşne). الكلب البري: Se kivi - كلب السلوقي: Tajî، Takcî - كلب الصيد: Seyî
Neçîrê - كلب الماء: Seyî awê (Seyî avi)، Tuylêt awî .

قد تتعدد الكلمات بتعدد الدلالات على المعنى الواحد، مثل:

كلب الماء (كلب البحر): Sagav، Çûbir، Sehagîk، Kûçikêavê، Seyêavê، Sekav،
Segêavê

صياد قناص: Seyvan، Seyvan، Nêçîrvan

في نهاية هذه الفقرة نشير إلى خصوصية تميز اللغة الكوردية في مجال الحيوانات، أنّ الأغنام تعامل معاملة اسم الجنس التي تحتل الصدارة في تركيب الجملة، لأن جميع الأغنام تتخذ أسماء، إلى جانب أسماء الأحصنة والجمال والأشخاص .

Nav ê pez, navkî celebe,çiko hemi pezan bi nav dike. Meruv,mîh,çiya.

ما يخص سمات الحيوانات وصفاتها، كانت اللغة العربية أكثر اهتماماً وتفصيلاً ودقة في هذا المجال، من اللغة الكوردية التي كانت شحيحة في وصف سمات الحيوانات.

- الخاتمة:

يمكن تلخيص نتائج هذا البحث، أن اللغتين الكوردية والعربية تصنفان أسماء الحيوانات بحسب جنسها، من حيث الذكورة والأنوثة. لوحظ أن اللغة العربية تكثر من ظاهرة تخصيص اسم للحيوان المذكر مخالف لاسم الحيوان المؤنث منه، بعكس اللغة الكوردية التي تميل إلى استخدام الطريقة القياسية، باعتماد المورفيم الدال على الذكورة أو الأنوثة.

ما يخص تسمية الحيوانات بحسب أعمارها دلاليًا، يلاحظ أن اللغتين الكوردية والعربية قد خصصتا أسماء محددة للحيوانات تبعاً لأعمارها. أما لغويًا فلوحظ عند المقارنة بين اللغتين الكوردية والعربية، أن اللغة العربية تعتمد على المجاز المؤلف من كلمة واحدة، بينما تعتمد اللغة الكوردية على التركيب في

إطلاق تسميات الحيوانات بحسب أعمارها، من خلال إضافة سوابق ولواحق إلى الكلمة. إلى جانب أسماء لحيوانات أخرى لا تخضع لاطرادات قواعدية.

ما يتعلق بوصف ألوان الحيوانات لوحظ على المستوى الدلالي أن اللغة العربية كانت أكثر تفصيلاً في ذكر درجات الألوان مقارنة باللغة الكوردية التي كانت مقلة في تفصيل درجات الألوان عند الحيوانات، إلا أن اللغة العربية اقتصر في هذا المجال على عدد محدود جداً لبعض الحيوانات الشائعة في البيئة العربية، كالإبل والحصان والظباء والمعز. بينما حاولت اللغة الكوردية تخصيص الألوان الرئيسية لعدد أكبر من الحيوانات، بتطبيق اطراد القاعدة نفسها. فقد لوحظ على المستوى اللغوي، اعتماد اللغة الكوردية على المفردات المركبة من كلمتين، بإضافة اللون إلى اسم الحيوان، أسوة باللغات الأوروبية. بينما اعتمدت اللغة العربية أوصافاً مفردة غير مركبة تعتمد على المجاز في أغلبها.

أما ما يخص سمات الحيوانات وصفاتها، فكانت اللغة العربية أكثر اهتماماً وتفصيلاً ودقة من اللغة الكوردية، التي افتقرت إلى بعض الصفات عند الحيوانات.

- المصادر والمراجع:

- ابن سيده، أبو الحسن علي بن إسماعيل النحوي اللغوي الأندلسي، المخصص في اللغة، تحقيق: خليل إبراهيم جفال، دار النشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت - 1417 هـ - 1996 م.
- أبو بركات بن الأنباري، البلغة في الفرق بين المذكر والمؤنث، حققه وقدم له الدكتور رمضان عبد التواب، وزارة الثقافة، مركز تحقيق التراث، مطبعة دار الكتب، 1970.
- التهالبي، فقه اللغة وسر العربية، تحقيق مصطفى السقا، وإبراهيم الأبياري، وعبد الحفيظ شلبي، شركة مصطفى الحلبي، مصر، 1974.
- الجاحظ، أبو عثمان عمرو بن بحر. المحقق، عبد السلام هارون، الناشر: مصطفى البابي الحلبي، مصر، ط2، 1965
- السيوطي، جلال الدين، الأشباه والنظائر، دار الكتب العلمية، 1990
- قدور، أحمد. مبادئ اللسانيات. دار الفكر، دمشق، 2000.
- Botî, Kamêran. Ferhenga Kamêran, Kurdî- Kurdî, spirêz, Hewlêr, 2006
- Demîrhan , Umîd. Ferhrnga Destî , kurdî bi kurdî , çapa 2 , Sewad , Agri, 2007
- , Ebdo, Sêfidîn Ehmed. Ferhenga Ronak , Kurdî- Erebi, دمشق 2007 ,
- Seyda, Muhemed Cemîl. Ferhenga Jîn , Kurdî-Erebi , Libnan, Beyrût, 2006.

KEYNEKA WAYERÊ HOT BIRAYAN SERA TEHLİLÊKO SEMİYOTİK

A Semiotic Analysis Of The Sister Of Seven Brothers

Mehmet ASLANOĞULLARI¹

KAKIL

Semiyotik, yo teoriya edebiyati yo. Eno metod; estanik, mesela, şiiir, film, reklam, poster u kayan dı çı tewır mocnayoği esti inan mocneno ra, prensibanê zıwanşınasi ra havilê vineno u eni mojnayoğan tewil keno. Nuşteyi edebiyat heta eyro pê ciya-ciya metoden tewil bi. Nuşteyi klasik ê edebiyatê Bısilmanan cuaver şerh beni u nu waharê nuşte nu zi zobina nuštoğan eni eseri tewil kerdeni. Eyro semedê tehlilê nuşteyan gelek metod u teori esti. Semiyoloci zi eni metoden ra yo wo. Edebiyatê Zazaki dı eseri tor muhimi estanik i. *Kêyneka Wayêr Hot Birayon* zi coğrafyaya Zazaki dı pê sernameyanê ciyayan vaciyena u varyantê aye bedilyeni. Mı ena xebat dı yondes varyantanê “Keyneka Wayerê Hot Birayon” ra varyantê Suphi Aydın goreyê semiyoloci tehlil kerd u ez wazeno dınyaya estanikanê Zazaki kıfş bıkeri. Ez hewidar o kı pê tehlilkerdışê ena estanik manayê zeminê estanik, vaciyayışê estanik u binê vaciryayışê estanik dı çı esto ez aye bımocni ra.

Vacêki muhimi: Estanika Zazaki, Nişani, Tehlilê Semiyotik, Keyneka Wayerê Hot Birayan

ABSTRACT

Semiotics is a literary theory. The semiotic method uses the principles of linguistics and interprets the signs in tales, stories, poems, series, advertisements, posters and games. Literary products have been interpreted by various methods. The classical products of Muslims were once expounded and either

1 Wezifedarê Musnayışi, Universitaya Çolig, Zıwani u Edebiyatê Rocvete, Qısıma Zıwan u Edebiyatê Zazaki, maslanogullari@bingol.edu.tr

the writer or another author wrote on the same product to annotate it. Today various approaches and theories are used for literary analysis. Semiotics is one of the most notable theories. The most significant written works in Zazaki literature are tales. “Keyneka Wayerê Hot Bırayon” is told in every county of the Zazaki spoken geography and it has various variants. In this study, I will analyse the version collected by Suphi Aydın and try to discover the world of Zazaki tales. I will try to reveal the meaning in the discursive, narrative and deep level in the story.

Key words: Zazaki Fairy Tales, Signs, Semiotic Analysis, The Sister of Seven Brothers

DESTPÊK²

Kelimaya mocnayoğ, zıwananê Rocawan dı Yunanki σημεῖον sēmeion “işaret, nişan” ra veciyaya. Tırki dı ‘işaret’, ‘simge’ nu zi hetê zıwanşınasan tor zaf bı “gös-terge” çarniyena. “Semiyotik, tarixê fikıryayışê Rocawan dı daima yo doktrina mocnayoğan etiket biya”³ u kılmi ra “xebata işaretan” wesıfıyaya. Eco, wesıfnayışo hira vırazeno u vano “semiyotik her tewır mocnayoğ dı elaquadar beno”.⁴ Goreyê eno wesıfnayış, mimikan ra bıgerên heta eşyayan heme çi kueno sahaya semiyoloci. Eno mefhum, seserra 17ın dı hetê entelektuelanê Roşnbiyayış John Lockeı ra ameya xebıtınayış u Locke -geringa ewil- kerdo eşkera kı eno mefhum yo “branşê felsefeyi yo”⁵, u semiyoloci, kontekstê “Doktrina İşaretan”⁶ dı tehlil kerdo. Eyro semiyoloci yo teoriya manakerdış/manadayış tarif bena.

Semiyoloci, yo teoriya edebiyati yo. Eyro semiyoloci yo disiplin zi name kenı. Ena disiplin metotanê zıwanşınası şığulnena u filma seri, kay, reklam, poster, şiir, estanık u meselan dı çı tewırê mocnayoği esti inan izah kena. Semiyoloci dı dı heb konseptê zıwanşınası zaf şığuliyeni: mocnayoğ [signifier] u mocnaye [signified]. Mocnayoğ çik mocneno, belu keno u herında xu dı her tewır çi mocneno ra. Zıwanşınası dı zi mocnayoğ ‘benateyê yo çi u yo name dı yo tekilê nêyo, benateyê yo konsept [signified-mojnaye] u qaliba veng [signifier-mojnayoğ] dı yo bestiyayış o. Qaliba vengi vengêko fiziki nêyo, tesiro kı goşdar pê hisanê xu arqılyeno cı o tesiro psikolojik o.⁷

2 Ena maqala dı kelimayı kı kitabê *Welat Şêrq ra Sonik* ra gıriyayı miyanê tekstı dı seni viyerti una ameyi nuştış. Ayera maqala dı hem tıkê kelimayı lokal şığuliyayı hem zi dı tewırê alfabayı ayseni. Hetê alfaba ra ma nuştıyê xu dı herfanê “ı” u “i” şığulna la varyanta kı ma sera xebıtyayı tedi herfa “i” u “ı” şığulyaya. Heme kelimayı kı italik nusiyayı şıklê nuştışê kitab mocneni.

3 Umberto Eco, *Semiotics and the Philosophy of Language*, Indiana University Press, Bloomington, 1984, r. 26.

4 Daniel Chandler, *Semiotics-The Basics*, Routledge, Abingdon, 2002, r. 2.

5 Martin Brownen- Felizitas, Ringham, *Dictionary of Semiotics*, Cassell Wellington House, London, 2000, r.2

6 e.n.v., r. 12.

7 Daniel Chandler, *Semiotics-The Basics*, Routledge, Abingdon, 2002, r. 14.

Mesela îşaretanê trafiki ra her yo yo mocnayoğ ê. Îşareta sur yo mocnayoğ a, icabkerdişê nêşiyayîşê wuverê peyayan zi mocnaye wo. Semiyotiksînas ze yo tekst tehlil keno, o tekstî dî îşaretan vineno, qodî [code] kî a îşaret dî estî inan tesbit keno. Mocnayoğ u mocnaye ra veciyeno rahar u benateyê mocnayoğan dî çı tekilê esta inan mocneno ra. Cuapey zi îşaretanê tekst, heqîqeti universalî kî tekst dîma estî, şîretanê exlaq, u fîkîrî kî hiş u vira kolektîf dî estî inan qîrqrî-neno. Merdumo kî newe şîyo yo bajar u wazeno o bajar kîfş bikero şebeyneyayo mocnaşînas.⁸

Merdumo kî newe şîyero yo bajar qet xebera yî o bajarî ra çînêya. Semedê şînasnayîşî oniyeno dormaleyê xu. Hêvêr oniyeno insanan. Ceniye, camêrdî, qeçeki, cîl u kîncê yîn, zîwano kî qal keni u yobinan dî seni tekilê vîrazeni diqeta ma anceno. Mağazayî, rengî, lembayî, merdumo kî verê qaldîrîmî dî parse keno, panoyê reklamanê mağazayan, semboli kî serê panoyan dî vîyereni u tekliya enî sembolan u fîkîryayîşê ma heme diqetê ma anceni. Keyeyî, nuşteyî kî verê dîkanan dî dardbî, mimarî u.ê.b. Îşareti kî ma dora ewîl vînenî heme yo malumato umumi dano ma. Ma eşyayan şînasnenî, tezadî diqetê ma anceni, eşyayî goreyê yobinan seni ayseni, erebayî kî raharî ra vîyereni u vengi kî çorşme ra yenî heme waharê yo mana yê. Mocnaşînasoğ zi wexto kî dora ewîl oniyeno yo tekstî ra -ma vacî estanîk ra- gelek eşyayan vineno, karakteran tehlil keno, biyayeyî zê merg, lej, biyayîş, zewac, ifadeyê wext, karakterê holê u xîrabê, cayo kî hedîsayî tedi vîyereni asan fehîm benî. Cuapey oniyeno bestiyayîşê karakteran u hedîsayan u seyrê hedîsayan temaşe keno. La enî têna mocnaşînasoğî rê qîm nêkenî. Gereka metîni ra seni yo netîce biveco? Metîn pê kamcî unsurânê kulturân moniyawo? Însano eyroyîm rê se vano?

Dî heb mektebê semiyoloci estî. Mekteba yoyîn pê nameyê Ekola Emerîqa name bena u temsîlkarê tor muhîmî ya ena mekteb Charles Sanders Peirce hesîbyeno. Eno mekteb mantîq u famkerdîş geno merkeza xu u zîwanşînasî besteno felsefe. Xebata Peirce tor zaf mocnayoğan tesnîf kena. Mesela Peirce, mefhumanê îkon, îndeks u sembol yobîni ra keno ciya. La Ekola Paris -kî pê ronayoğê zîwanşînasî⁹ Ferdinand de Saussure u cuapey zi pê Greîmas temsîl bena- tekliya mocnayoğan u enî mocnayoğî tekstî dî seni yo mana veceni enê dî elaqadar bena. Eno hetî ra merdum eşkeno vaco kî Ekola Paris têna hîra ya u yo metoda hîra ardo verê çîman. Saussure, ena metod ‘semîoloci’ name kerdo u goreyê yî ena disîplîn “mocnayoğî kî leteyê heyata içîtmayî yê inan xebîtnena” la Peirce ena disîplîn ra “semeîotic” vano, ena disîplîn mantîqî ra nezdi tekîldar keno u vano semîyotik “doktrîna mocnayoğan”¹⁰ a.

8 Brownen Martin- Felizitas Ringham, Dictionary of Semiotics, Cassell Wellington House, London, 2000, r. vii.

9 Justin Wintle, *Makers of Modern Culture*, Routledge, 2002, r. 467.

10 Daniel Chandler, *Semiotics-The Basics*, Routledge, Abingdon, 2002, r. 3.

Peirce u Saussure, dı heb ronayoğê semiyotik veyniyeni. Tradisyona Saussure dı ena disiplin “semiology” name bena u tradisyona Peirce dı ‘semiotics’ name bena. Eyro semiotics yo mefhuma şemsiya qebul bena u tēna zaf şıgulyena.¹¹ Goreyê Chandler, eyro yo çend mecmuayi, konferansi u bolê semiyotik bibi zi xu miyan dı yo disiplina akademik qebul nêbena. Aye kı xu semiyotikşinas mocneni heqiqet dı eni şexisi filozof, psikolog, sosyolog, antropolog, edebiyatşinas, estetik, teorisyenê medya, psikanalist u pedagog ê.

Teoriya semiyotik u zıwanşınasi yobinanı ra zaf nezdi ra elaqadar ê. Saussure vano: “Semedê tever eştişê problemanê semiyoloci, xebata zıwananı ra minasib yo xebat çinêya”.¹² Saussure, zıwanşınasi zi binê semiyoloci dı vınenı u una vano: “Zıwanşınasi ancax yo gıleya ena zanayışi [semiology] ya. Qanuni kı semioloci kışkerdi zıwanşınasi dı tetbiq beni. Goreyê ena tesbit semiyotik miyanê disiplinê manakerdişı dı yo disiplina serın a. Goreyê Saussure, mocnayoğı zıwanşınasi pê “veng-işaret” nu zi pê yo mocnayoğı maddi (signifiant) u yo mocnaye (signifié)-kı mefhum o-benatê inan dı tekilê karakterize keno.

Temsilkaranê tor muhimanê Ekola Paris, A. J. Greimas, xebatanê Vladimir Proppi -Şarşınaso Sovyet- ra cesaret giroto u eni modelanê zıwanşınasi estanıkan dı tetbiq kerdo. Aya kı Propp “fonksiyon” name dabı cı heqiqet dı fiil u kerdoğ, yani çeku (cumla) bı. Hona struktura kı Propp hot qatê kar name kerdı bı hirı cı bı (obje/subje, şırawıtoğ/gırotoğ; hetkar/manıkar) u eni cıti tezadı ra ameyi meydan.

Zazaki dı gelek estanıki esti la miyane inan dı mı waya hot bırayan zaf şohretın di. Ena estanıki her ca dı vaciyena u dakeraya ena estanıki mı rê enteresan amê. Ma ena estanıki qıcıya xu dı pılanê xu ra goşdari kerdeni. Biyayeyi kı ena estanıki dı viyereni xıtabê pılan zi keni, eno semedı ra mı ena estanıki vıcına. Keynaya wayerê hot bırayan hetê tewırê cı manena “qehremana masum u eziyet vıneyoğ”. Eno ifade tor verin serra 1927 dı hetê Aleksandr Isaakovich Nikiforov şıgulyawo.¹³ Nikiforovi ra dıma zi gelek folkloristan estanıkanê *Sindrella*, *Rapunzel*, *Rında kı Gem dı Kuena Ra* u *Sıpiyê Vor (Scheewittchen/Pamuk Prenses)* eno tewırı ra hesıbnayo.

Keyneka Wayerê Hot Bırayan heta eyro pê nameyanê cêrinan neşır biya: 1-Hera Welne¹⁴, 2-Yo Way û Howt Bırayı¹⁵, 3-Weykı w Huwt Bırı¹⁶, 4-Hera Her-

11 Nöth, Winfried (1990) Handbook of Semiotics, Bloomington, IN: Indiana University Press, s.14.

12 Saussure, (1916/1983), *Course in General Linguistics* (çarnayoğ: Roy Harris), London: Duckworth, r.16.

13 Steven Swann Jones, *Perspectives on the Innocent Persecuted Heroine in Fairy Tales*, Western Folklore, C. 52, Num. 1, Konun, 1993, r. 13.

14 Xal Çelker, *Welat ra Şanıke Şani*, Tij Yayınları, İstanbul, 2005, r.83-98.

15 İsmet Bor, *Vistonikê Dadiya Mi*, İstanbul, Roşna, 2013, r.201.

16 Memê Hilkeciği, “Weykı w Huwt Bırı”, *Bırnebûn*, İsvaç, 1999, S.7, s-r.87-90.

rine¹⁷, 5-Devê Howt Sareye¹⁸, 6-Kêyneka Wayêr Hot Birayon¹⁹, 7-Wayê ve Hot Birawû²⁰, 8-Waya Hewt Biraran²¹, 9-Pira Hewtsera²², 10-Wayê Hot Birayon²³, 11-Waye û Hewt Biraye²⁴, 12-Heso Çi'harçim²⁵.

1. SEWİYAYA VACİYAYIŞI

Eq merdum wazeno yo metin pê detayan akero/warye veco, gereka merdum hêvêr ena tekst parçe kero u pê qısmıan tehlil kero. Ena dereca dı manayê moc-nayoğan kı zemin dı yê eni tehlil benı. Ena sewiya dı vacêki/kelimayi, çekuyi/cumlayi u maddeyi gramer tehlil benı.

1.1 Semboli

Eni unsuri pê wasılanê hisan dınyaya fizik dı fam benı. Semedo kı wendoğ nu zi eşnawıtığ hisa dınyaya raştikin his bıkero eni unsuri lazım ê, gon wendoğ u eşnawıtığ hişa xu dı roçgar u mekan bıvino. Tehlilker ena darağ dı vacêkanê tekstan goreyê xısusiyetanê inan tesnif keno. Greimas, ena gruba vacêkan una izah keno: “Eni kategoriyê semantik zafqatın ê u semede ma wendişê mesela yo form dı keni mumkin”. Eni gruba vacêkanı ra izotopi vaciyeno. İzotopiyi xu miyan dı goreyê tezadi tesnif benı. Mesela ma miyanê tekstı dı cumlaya “Ehmed pil o” pê cumlayan binan nani têvera u ma una mana dani cı. “Her çi, goreyê tezada xu zaniyeno”. Wexto kı tezadi mocniyena, merdum ena tezdad ra mahiyet u vıraştışê heme çi têna asan fam keno, u mana goreyê tezdad veceno. Grupkerdişi dıma yo çend listeyi veciyeni werte. Merdum oniyeno eni listeyan u kelimayi seni vıla bi enê vineno, kamci kelima çend gering şıgulyaya, giraniya yo kelima miyanê tekstı dı senin o ena bena zelal. Ma zi ena estanık dı vacêkan goreyê çi (obje), ca, ifadeyê roçger (zeman), karakter, hedisa u hal tesnif bıker.

17 Mihani Licokic, *Sanikan û Deyiranê Licê ra*, Vate, İstanbul, 2007. r.73-86.

18 Ali Aydın Çiçek, *Sayê Marû*, Vate, İstanbul, 2012, r.33-47.

19 Suphi Aydın, “Kêyneka Wayêr Hot Birayon”, *Welat Şêrq ra Sonik/Marchen aus dem Morgenland*, Landeszentrale für politische Bildung, Hamburg, 2015, r.54-57.

20 Nadire Güntaş Aldatmaz, *Folklorê Kırmancan Ser O*, Roşna, Diyarbakır, 2014, r.183-186.

21 Feyza Adabeyi, “Waya Hewt Biraran”, *Estanekanê Sêwregî ra*, Vate, İstanbul, 2005.

22 Malmısanij, “Pira Hewtsera”, *Folklorê Ma Ra Çend Numûney*, Çapo 2., n.ç., Diyarbakır, 2000, r.201-206.

23 Seyîdxan Kurij, *Arwûn û Lûy-Sonikî Çoligî*, Nûbihar, İstanbul, 2014.

24 Danyal Apuhan, *Vistumkuni Zazakiye Çewlig dı Bawerî Bêbini*, Tezê Lisanso Berz, Universitaya Bingol, 2015, r. 88-96.

25 Mahmeşa-Vîzêr ra *Ewro İstanikê Zazayan*, Vêjyayışê Tiji, İstanbul, 2007, r. 15-20.

Estanika Kêyneka Wayêr Hot Birayon dı İzotopiye Semboliki Çiyi (Objeyi)²⁶

<i>adir</i> 54,55(6x)	<i>astıraq</i> 57	<i>astuar/astuaron</i> 56(2x)
<i>awk/ayk</i> 56(2x),57(4x)	<i>ber</i> 56(8x)	<i>bîlûr(ê awk)</i> 56(3x)
<i>cilon</i> 55(3x)	<i>çal/çalik</i> 56(3x)	<i>çêlê adir/çelon adir</i> 55(4x)
<i>çi</i> 54,55(4x),56	<i>dermon</i> 57	<i>derzîn</i> 57
<i>dexnî(yon)</i> 55(2x),56	<i>eskic(on)</i> 55(2x)	<i>estê mar</i> 57(3x)
<i>gezo villin</i> 54(3x)	<i>guer</i> 54(5x)	<i>gûrçikon</i> 57
<i>kuari</i> 55	<i>kuêd</i> 56	<i>la</i> 55
<i>legen</i> 57(2x)	<i>lindon</i> 55	<i>mezel</i> 56
<i>mura</i> 54(4x),55(2x)	<i>nehon sulinon</i> 57	<i>non</i> 55
<i>qırş qal</i> 56	<i>la</i> 55	<i>lindon</i> 55
<i>toq</i> 57	<i>vaş</i> 56	<i>wel</i> 54,55

Karakteri

<i>biraw pîl</i> 55	<i>biraw qij/qışkek</i> 56(3x)	<i>biray (kêynek)</i> 55(2x)56
<i>biray qij/biraw qij</i> 55(2x)	<i>biray yey</i> 54, 55,56	<i>birayon</i> 54(3x),55(6x),56
<i>cinîyek</i> 54,57(3x)	<i>cityêr</i> 57	<i>di lac</i> 57
<i>felankes</i> 54	<i>guerim</i> 56	<i>hekîm</i> 57
<i>hot biray</i> 54(3x),55(4x),56(2x)	<i>hot kêynê(k)</i> 54(7x)	<i>kêynê</i> 54(5x),55,56(2x)
<i>kêyna</i> 54(3x)	<i>kêynek</i> 54(8x),55(10x), 56(17x),57(9x)	<i>kêyneka bîwayer</i> 56
<i>kêyneka w. hot birayon</i> 55	<i>kêynon</i> 54	<i>may</i> 54(2x),57(2x)
<i>may (kêynek)</i> 54(4x),55,56	<i>mîyerdon</i> 56	<i>mîyerik</i> 57(15x)
<i>pîr(a merdim wer)</i> 55,56(14x),57	<i>pîyerû pîya</i> 54	<i>qicon xwi</i> 57
<i>qij yey</i> 57(2x)	<i>şeş hemi biray</i> 55,56	<i>tixtor/toxtor</i> 57(2x)
<i>vêyv</i> 56	<i>vêyv (kêynek)</i> 56(3x)	<i>way</i> 56
<i>waya qışkek</i> 55	<i>wird lac yey</i> 57	<i>yo cinîyek</i> 57

26 Piyerê izotopiyan dı, miyanê parantezan dı numre u rîpelê kitab ayseno. Umara kî işareta ‘x’ dıma yena tekrarbiyayışê ena vacêk mocnena ra.

Cayi

<i>bîn yo sirgûlîyêr 56</i>	<i>cay birayon xwi 54(2x)</i>	<i>cay gezê villin 54</i>
<i>cayk 54</i>	<i>dîyar kueşk 55</i>	<i>dîyar yo kuêya 56(2x)</i>
<i>hêt bêra 56</i>	<i>icad/icara 56(2x)</i>	<i>ita, îti ya 54,56</i>
<i>kîye/kîyi 54(2x),55,56(7x)</i>	<i>kiştê inîd 56</i>	<i>kueşk 54(2x),55(3x)</i>
<i>mezel 56</i>	<i>mîyon cilon ra 55</i>	<i>miyon zerre kêynek 56</i>
<i>nata 56</i>	<i>nata weta 55(2x)</i>	<i>nizdî kueşkîd 55,56</i>
<i>nîzdîyonid 55</i>	<i>pê bêr 56</i>	<i>pê bonon 56(2x)</i>
<i>pê hot kueyon 54,56, 55(5x)</i>	<i>pê lindon cilonid 55</i>	<i>pê yo kuêd 56</i>
<i>rîyer 54,55(3x),56</i>	<i>rîyer ser 54</i>	<i>sêr çimen û mergon 56</i>
<i>sêr yo kuê(y) yazûyabona 54,56</i>	<i>teber/teberid 55,56(2x)</i>	<i>tedi 55(2x)</i>
<i>toq ver 56</i>	<i>vêr bêr kueşkê xwid 56</i>	<i>vêr fêk kêynekid 56</i>
<i>vêr kueşkê (hot) birayon 54,55(4x)</i>	<i>vêr kueşkîd 56</i>	<i>yo het a/yo het ra 54,55</i>
<i>zerrê kîyi 55(2x)</i>	<i>zerrê kueşkê birayon xwi 55</i>	<i>zerrê pîzê kêynek 56,55,56</i>
<i>zerrê qirikê kêynek ra 56</i>	<i>zerrê yo kuarîd 55</i>	<i>zerre/zerri 55(2x)</i>

Rogari

<i>awi hayid 54</i>	<i>axir 55</i>	<i>axîr peynîd 54</i>
<i>çond ruêj 55,56</i>	<i>çond waxt 56</i>	<i>êr 56(2x)</i>
<i>eya hel(id) 54(3x),56,57(3x)</i>	<i>eya ruej 55</i>	<i>halag 54,55(7x),56(2x),57(3x)</i>
<i>hema 56</i>	<i>her ruej 56(4x)</i>	<i>hetonig 56(3x)</i>
<i>hin 54</i>	<i>hina 56</i>	<i>hona 57</i>
<i>honc 54,55,57</i>	<i>ina hel/na hel 56(2x)</i>	<i>inkay 55</i>
<i>key 55</i>	<i>narê 56</i>	<i>newera 57</i>
<i>ruejîb ruej 56 (5x)</i>	<i>ruejon 55</i>	<i>sêr sibay 55</i>
<i>siba(y) 55,56</i>	<i>şond(o) 55,56(2x)</i>	<i>tîm 54(3x),56</i>
<i>timo tim 56</i>	<i>waxtag 55</i>	<i>yo hefti 57</i>
<i>yo ruej</i>	<i>yo rûej 54,55,56,57(3x)</i>	<i>yona ray 54</i>

Hedisayi

<i>di lac cir bèn 57</i>	<i>gezo villin çinên 54(3x)</i>	<i>guêr biray ser sond wenên 54</i>
<i>guêr guêlik ser sond wenên 54</i>	<i>her herrin virazena 54</i>	<i>kêynon pîra merdim wer kên teber 57</i>
<i>mar kışen 57</i>	<i>mûyerik kêynek gen 57</i>	<i>nob tepşen 55</i>
<i>pîşing yers bena 55</i>	<i>pîr vêşena bena tar 56</i>	<i>şîn sêyd 55,56</i>
<i>zocîyên 56</i>		

Hali

<i>ben şa/bên şa 55, 57(3x)</i>	<i>çin 54</i>	<i>êst 54(2x)</i>
<i>neftona (55(3x))</i>	<i>pûşmon bena</i>	<i>qayîl bena 54</i>
<i>tiz kena/kerd 54</i>	<i>vêng xwi birnên 54</i>	<i>vêşena 56</i>
<i>wîyên 54</i>	<i>nîben 55</i>	<i>yers bena 55</i>
<i>weş war 57(2x)</i>	<i>tiz kena/nîkerda 54(5x)</i>	<i>wîrzên wî 55</i>

Merdumo kî biono eni vacêkan sayê yin dî sembolî kamyo ca, obje nu zi name refere keni aye sera wahaêrê yo fîkir beno. Ma vacî merdumo kî cuaver ena estanîk nêwenda têna biono eni vacêkan ra, karakteranê tekst, zemanî kî benateyê hedisyayan viyerenî u objeyî kî metin dî viyerenî inan museno u eşkeno derheq viraştîş u şiyayîşê estanîk dî yo texmin bikero. Çımîg ena tekst zi zê heme teks-tan vacêkan ra vîraziyaya, merdum eşkeno pê eni vacêkan yo versiyona ciya zi bîyaro wıcuud. Ma inka zi bionî eni izotopiyan u ma eni vacêkan metinî dî goreyê tezadî tesnif biker.

Tezadi

Cayi: Derheq ena izotopi dî tezadi kî cêr dî ameyî nuştîş eni estî.

(1) <i>ser</i>	<i>têveranên</i>	<i>bin</i>
<i>sêr kuê</i>		<i>bin yo sirgûltîyêr</i>
<i>nata</i>		<i>weta</i>
(2) <i>vêr</i>	<i>têveranên</i>	<i>pê</i>
<i>vêr bêr kueşkê xwid</i>		<i>pê hot kueyon</i>
<i>vêr fêk kêynekid</i>		<i>pê lindon cilonid</i>
<i>zerri/mîyon</i>		<i>teber</i>
<i>zerrê yo kuarîd</i>		<i>teberid</i>
(3) <i>îta</i>	<i>têveranên</i>	<i>ica</i>
<i>nizdî</i>		<i>duîr</i>
<i>nizdî kueşkîd</i>		<i>yo hêta</i>
<i>kîştê inid</i>		<i>pê yo kuêd</i>
<i>hêt, tedi</i>		

İzotopiya kî estanîk dî derheqê ca şîgulyayî pê tezadiya (1) cuar-cêr, (2) vênî-peynî/zerre-tever, (3) etya-uca/nezdî-dur tesnif benî.

Rocgari

Estanik dı termi kî derheq rocgar şıgulyayi vacêki kî (1) karanê dewam kerdeyan mocneni, (2) hedisayi kî cad biyi u qediyayi inan mocneni, (3) hedisayi kî tekrar keni inan u (4) hedisayi kî yo hel dı (rocgar) bi inan ifade keni u çahar tewıran dı tesnif beni.

(1) Termi kî Fıilian Dewamkeran İfade Keni (2) Termi kî Hedisayanê Biyaye u Qediyaye Mocneni

çond ruej
çond waxt
çond waxt
êr
her ruej
narê
ruejib ruej
ruejon
yo hefti

axir
axir peynîd
eya hel
eya ruej
ina hel
inkay
sêr sibay
sibay
yo ruej
şond

(3) Termi kî Tekrar Biyayış Mocneni

hina
hona
honc
newera / tim / timotim / yona ray

(4) Termi kî Yo Hel Dı Biyi

awi hayid
helag
waxtog

Karakterî

Benateyê karakteran dı, tezadi, goreyê (1) ceni nu zi camêrd biyayış (2) insan nu zi dêw biyayış, (3) con nu zi kokım biyayış u (4) yo nu zi zaf biyayışê karakteran vıraziyeno.

(1) *mîyerik*
bira / biraw pîl
cityêr
di lac
wird lac yey
cityêr / tixtor
mîyerde
(2) *kêynek*
cinîyek
(3) *kêyna*
lac

têveranên

cinîyek
way / waya qışkek
vêyv
kêyna / kêynek
wayê hot birayon
vêyv
guerim
pîr
pîra merdim wer
cinîyek
mîyerde

biraw
way
biraw qışkek
 (4) *biraw pîl*
kêyna
kêyneke
kêyneka bîwayer
kêyneka wayêr hot birayon
yo cinîyek
waya qışkek

mîyerik
cinîyek
biraw pîl
biray yey
kêynê
di lac
vêyv kêyneke
wîrd lac yey
qij yey
pîyeru pîya

Hali

Estanık dı hali u dırumi kî ma eşkeni benateyê yın dı yo tekili vırazı eni yê.

<i>çîn</i>	<i>têveranên</i>	<i>est</i>
<i>wîyena</i>		<i>bermena</i>
<i>ben</i>		<i>nîben</i>
<i>eftona</i>		<i>neftona/tersena</i>
<i>qayil bena</i>		<i>pûeşmon bena</i>
<i>weş/weş war</i>		<i>niweş (kuena)</i>
<i>wirzên wî</i>		<i>kuena ra</i>
<i>ben şa/bên şa</i>		<i>yers bena</i>

Kelimayı kî ena estanık dı viyereni xuser yo manayê yın o muhim çinêyo. Ma gerek a eni kelimayı kamyoy fiil dı şıgıliyeni u ena tezadî işaretê çıta kena, kamci mana xu miyan dı kırışena enê bivec werte. Gelo vatoğ wazeno pê eni vacêkanê tezadiya mocnayoğan seni yo mesaj bîdo? Mesela benateyê konseptê *pîra merdimwer* u konseptê *cinîyek* seni yo alaquadari vıraziyaya? Nuştoğ/vatoğ wazeno seni yo mesaj bîdo? Una ayseno kî konseptê *pîra merdimwer* zê dêwê estanıkan binan yo karaktere xırab a u ayera pê eno name tewşif bena. Nuştoğ una keno kî wa ena cenî hişa insanan dı pê yo fiila xırab bıyero vir. Pê eno namekerdışı vatoğ wazeno ena fiila aye ya xırab ifşa bıkeroy u hişa eşnawitoğ u wendoğ dı una yo imaj bîdo a cenî.

Xura ena cenî zê cenîyan binan nêya, goştê insanan wena. Yena keyeyê *kêyneka wayêr hot birayon* u ber cenena, wexto kî keyna ber nikena a, aye ra wazena gışta xu binê beri ra derg kero u ya zi gışta aye ra guina aye bısıpo. Ze birayı keyna enê museni pê destanê yın ceza diyeno cı u aye kışeni. Labelê cuapey birayı ena keyna piya şini keyeyê ena cenî u her yo bira yo keynaya ena cenî dır zewıcyeno. Yani cenîya kî insanan wena benateyê keynayanê aye u insanan dı zewac beno. Ena zi mocnena kî heqıqet dı ena cenî semedê filanê xu eno name gena. Nuştoğ

wazeno aye pê fiila xu name bikero u ena his hişa wendoğ dı zi bımocno ra. Eg ena ceni tewirê insanan ra nêbeni laceki zi nêşkeni yın dır bızewıcı. Versiyonan binan dı herında ena ceni dı yo dêw viyeren. Yani xırabti u dışmenatiya insanan temsil kena u ayera yo insan nê yo dêw yena tewsis kerdiş.

Yona unsuro kî *pîra merdimwer* xırab mocneno ra yo qala ena ceni ya. Ceni ze yena keyeyê waya hot bîraran vana: ‘*him kena gim kena ber şiknena tu wena*’. Vatoğ ena çeku dano vatiş kî wa wendoğ xırabi u kuretiya aye ra hayidar bo. Ceni, keyna pê şımitişê guina aye xapinena u vana ‘*Eg ti ber a mekirî ez ber kena a hem tu wena hem zî birayon tu wena*’. Yani keyna mewer zi pê guina aye idare kena! Hona zeg yena keyeyê xu keynayanê xu ra zi una vana u yın tehdit kena: ‘*Bueyê merdimun yena mi pîrnîk ver*’. Eno ifadeyê aye mocneno ra kî tewirê insanan boyê yın ra fam kena u zê heywananê koviyan zaf hol boy gena, eşkena boya insanan zi boyan binan ra têveco. Ena zi derheq tewirê ena ceni yo fikir dano ma.

Estanîk dı ifadeyê “*vêyv kêynek, kêynekê ma ra xû kên von tu sarrê daykê ma daw wi*” ra una yeno famkerdiş kî eni ceniya bîraranê keynek dı zeweciyayi la hona zi aye ra xu kenî çımîg merga dadiya xu ra aye mesuldar vineni u wazeni aye ra heyfa xu bıgırı. Ayera yo mar kenî miyanê auka aye u keyna zi a auk wena, qandê coy zerra aye maseno u mêrdeyanê xu ra vani, waya şıma nêweşa qıcan a, cı rê botan kenî. Cumlaya corin dı ifadeyê ‘*xu kên*’ u kerdina yın dı yo tekilê vıraziyena u wendoğ zaneno kî eni keyneki wazeni zarar bîdi keyneka wayerê hot bîraran.

Keyneka wayêr hot birayon -ceniye- zi holê temsil kena. Vêrniya estanîk dı dadiya xu ra musena bîrayê aye esti u zaf dur dı cuyenî, wazena inan bîvino. Pê hetkariya dadiya xu veciyena rahar, şıma resena koşka bîraranê xu. Keyeyê yın kena pak, cı rê werd pocena. Yo roc cı rê adır beno lazım, keye ra veciyena, şıma tever. Yo ceniya merdimwer cı rê dışmenati kena, her roc yena keyeyê bîraranê aye u guina aye wena. Coka pîra merdimwer guina aye wena, keynek roc bî roc bena neçar. Bîrayê aye ena hedisa ra beni hayidar u ceniya merdimwer kışeni. Ena gering zi botanê ena ceni sera bîrari a keyna aye beni serê yo koy dı verdenni. Uca dı yo cıtyer keyna vineno, aye xelîsneno u tedî zewicyeno. Eno sebeb ra keyna zot dana bîrayê xu u linga bîrayê aye dı asteyê mar veciyeno. Keyna ra wet ço nêşkeno o aste biveco.

1.2 Unsurê Grameri/Unsurê Sentaksi

Estanîk dı qehremana muhim bî *kêyneka wayêr hot birayon* şıgulyeno u merdum vineno kî ena karakter zaf muhim a. Versiyonanê binan dı bîrawo qıckek waharê yo name wo u nameyê yî Heso Çaharçım o, ena versiyon dı nameyê eni bîrayî nêvıyereno. Behsnêkerdişê nameyê eni bîrayî-merdum eşkeno mana bîdo cı kî-ehemiyeta karaktera vêrin (*keyneka wayêr hot birayon*) zêdineno.

İfadeyê *cayk benu cayk nêbeno* xuseriya rocgar u cayê biyaye mocneno u eno mana şedineno.

Estanik dı semedê karakteran kelimayi sifetan zaf nêşîguliyeni u nuştog/vatoğ wazeno xırabtiya karakteran pê sifetan nê, pê kerdena inan bimocno u una wendoğ/goşdar dı yo tesir vırazo. Yani nuştog/vatoğ heme çi direkt nêvano goşdar/wendoğ hesneno pê. Eno sebab ra ena zi ma eşkeni vacı kî estanik têna xıtabê qıcan nê xıtabê pilan zi kena. Wextog keyna hetê pıra merdımwer ra yo xırabê vinena, neheqê ra nu zi botan ra yo hedısaya xırab yena aye sare, vatoğ ifadeyo zê ‘Heyfo kî keyna ena xırabê diya’, ‘keyneka feqir’ nêşîgulneno u goşdar dı una yo hisiyat peyda beno: ‘Gelo neheqê kî ena keyna vinena, botan kî ameya ena keyna sera kam wext beno eşkera?’ Vatoğ eni ifadeyan nêşîgulneno kî wa goşdar enê sera bifıkırıyo u xu hadre kero. Vatoğ, ena muhakeme goşdar/wendoğ ra wazeno. Nêşîgulıyayışê eni ifadeyan mereqê goşdar zêdineno, estanik têna bena enteresan.

Cumlayi estanik sade yê u merdum asan fam keno. Xura eger una mebo yo estanik asan fam nêbena. Mıxatabê estanikan her dormaleyê heyati ra yê; qıcı, pili, keynayı, camêrdi. Ayera gani zıwan asan bıbo, şifreyi gani ehend asan bibi kî wendoğ/goşdar bîşko şifreyan deşifre bıkeru.

2. USUL U METODÊ İFADEKERDİŞİ/SEWİYAYA HİKATKERDİŞİ

Ma ena estanik hırı sewiyayan dı tehlil keni, u sewiyaya dıyın sewiyaya hikatkerdışi ya. Sewiyaya dıyın dı vıraştış u forma estanik tehlil beno. Estanika *keyneka wayêr hot birayon* dı vatoğ teveri ra wo, şexıso hırın o. Zerra karakteran dı çi esto aye ra hayıdar o, waharê zanayışi wo. Karakteran dano qıseykerdış u qalanê karakteran, direkt nê, çarnaye, ano zıwan. Estanik wexto viyerte dı biya labelê Zazaki dı estaniki eğleb wexto hira dı vaciyeni. Şîğulnayışê wexto hira mocneno kî hedısayı kî estanikan dı viyereni hergo wext u hergo ca dı tekrar beni.

Ze ma bion ifadeyanê estanik, ma vineni, dersi kî ma gereka hedısa u waqayan ra bıgır pê zıwano fesih u eşkera ifade beni. Goşdar ze estanik goşdari keno heme hedısa u waqa ra hayıdar o. Meselayi kî karakterê estanik tera hayıdar nêyo goşdar eni meselayan ra xeberdar u aşına wo. Hedısayı kî estanik dı viyereni herg yo waharê yo neticaya net ê u goşdar/wendoğ nêşkeno eni hedısayan pêser tewil bıkeru, mana bıdo cı. Vatoğ/nuştog pers nêperseno, yo hedısa nu zi yo kerden vatoğ seni vato una yeno vinayış, zobina yo mana nêkırışeno. Tekiliya sebab u netica sade u eşkera wo, kompleks u girift nêyo. Aye ra eni hedısayı u meselayi rocgar u çayo ciyayın dı tekrar beni.

Tehlilê ena sewiya hetê semiyotiki ra dı tewırê modelan ra havilê vineno: (1) Şemaya kerdoğanê vaciyayışi u (2) şemaya xası u hikatkêr. Eni modeli, vırazyayışê estanik ifade keni. Merdum eşkeno eni modelan têna yo paragrafa estanik nu zi piyerê estanik dır tetbiq bıkeru.

Ma hêvêr bion şemaya kerdoğanê vaciyayîşi ra. Ena şema şeş heb kerdoğanê hikat mocnena u piyerê tekliyanê estanîk u umumen heme tewirê bestiyayîşê insanana ana çiman ver.

A) Şemaya Kerdoğanê Vaciyayîşi

Ena şema, ‘sahaya kerdenî’ kî Propp pê detayan mota ra, inan kena sade u qehreman, karaktero xırab, hetkar mocnena. Tablo, tekliyanana cêrinan tewsiyf kena:

1. Kerdoğ/Subje (Eksena Waştîşi)

Ena tekilê, tekilêya tor muhim a. Eger yo subje mebo yo kerdoğ zi nêbeno u kerdoğ zi bê subje nêbeno. Yo kerdoğ geyreno çik. Eno çî çiyedo aysaye, yo insan nu zi yo eşya, hergo çî beno. Reyrey kerdoğ u cıgeyrayîş yoyî ra zêdêr zi beni. Tabi eno kerdoğ u subje zê kerdoğ u subje yê grameri nêyi.

Kerdoğ: *Kêyneka wayêr hot birayon* (K)

Subje: Bırayî (S1), adır vinayîş (S2), waştîşê masumiyeta cı fam biyayîş (S3)

2. Hetkar/Manîkar (Eksena Vıraştîşi/Eksena Quweti)

Ze kerdoğ geyreno çik, eno geyrayîş dı hetkar u manikeri yî estî. Eni subje, xısusiyetê zerrın nu zi insani beni. Mesela pere u cerasumê beni hetkar, xızonê u keslanê beni maniker.

Yo varyantê dîşmeni zi anti-kerdoğ o. Anti-kerdoğ, cıgeyrayîşê yo kerdoğî rê beno mani, cı vero beno. Tekliya kerdoğ u anti-kerdoğ hergo tewir hedisyana karakterize kena; qehreman-karaktero xırab.

Hetkar: Dadi (H1), her (H2), bırawo qıc ve bırayî bini (H3), keynaya pıra merdımwer (H4), mar (H5), cıtyer (H6)

Maniker: Dadi (M1), goş pê nêkuayîşê iqazan (M2), muraya almas (M3), pısing (M4), ters (M5), Karakteri xırabi: pıra merdımwer (M66) u keynaya aye (M7)

3. Şırawıtog/Gırotog (Eksena Komunîkasyon)

Şırawıtog awo kî kerdoğ dı yo fıkrı peyda keno u kerdoğ semedê eni (merdumi nu zi fıkrî) veciyeno rahar. Yani pê yona ifade ma eşkeni vacı kî şırawıtog dest pê kerden keno. Gırotog dı waştîşê yo kerden nu zi ihtiyacıya yo kerden vırazeno. Sewda u mecburiyeti, “*modalit*” yeni name kerdîş. Kontrat zi benateyê şırawıtog u gırotog dı vırazyeno. Ze gırotog eni modalitiyan peyda keno hini semedê cıgeyrayîşi hedre wo.

Şırawıtog: Kêmasiya bıaran (Ş1), waştîşê bıaranê xu vinayîş (Ş2)

Gırotog: Keyneka wayerê hot bırayan (G)

Leteyi Estaniki

Letewo Yoyın: Weziyetê Destpêki

Estanik,-zê heme estanikan-pê formelê *cayk ben cayk nêben*-dest pê kena u pê *hot keynê bân* dewam kena. Weziyetê destpêki pê cumlaya '*Dayê ez wazina şûer cay birayon xwi ya*' qediyeno. Eno qısım dı *keyneka wayêr hot birayon* u hot heb embazi aye esti. Ena lete, semedo kî hişa goşdar/wendoğ dı hisiyatê 'kêmasiya bîraran' bîyaro zıwan o sebebi ra esta. Keyna u embazi aye diyalog ra pê herg yo gorê bîraran xu sond waneni la keyna manga sera sond wanena u a hel dı arqilyena cı bîrayi aye çini. Cı rê beno mereq u ena kêmasê (§1) his kena u wextog şına keye, dadiya xu ra musena hot bîrayi aye esti u wazena şiyero bîraran xu het (§2).

Letewo Dıyın: Semedê Bîraran Xu Vinayış Rahar Veciyayışê Keyna

Keyna (K), dadiya xu vera geyrena kî şiyero bîraran xu het. Hêvêr dadiya aye wazena cı rê bîbo mani (M1) la keyna hona dadiya xu vero geyrena u ena dor dadi rola xu ya maniker ra veciyena, bena hetkar (H1) u semedê şiyayışê verê bîraran cı rê yo hera herrın (H2) vîrazena. Keyna, rahar dı muraya almas (M3) vinena, haya xu nêancena (M2) u aýera cerıbnayışo vêrin dı sere nêbena.

Letewo Hirin: Resayışê Verê Bîraran ê Keyna

Keyna, resena koşka pey hot koyan ê bîraranê xu (H3) u kuena miyanê koşk, der u dormaleyê koşk ruena, kena pak u bîraranê xu rê şam kena hedre. Rocanê vêrinan dı xu bîraranê xu ra nîmnena, cuapey bîrayi aye keyna vineni. Piyer piya benî şa u yo ca dı cuyeni. Keyna, waştışê bîraranê xu vinayış (§2) ana ca.

Letewo Çaharın: Keyna, (K) hini verê bîraranê xu dı manena. Bîrayi aye keyna hesneni, vani '*ti çî bûr ti gon eyi çî ra tay çî bid ci, eger ti ci mêd, ya yêrs bena û welcaxon ona to sarrî ser*'. Keyna, pising nêvinena u zaf zi goş panikuena (M2). Pising, (M4) adır kena hona. Semedê vinayışê adri (S2) keye ra veciyena, kuena dur u yo koşk dı hot heb keynayan (H4) ra hetkarê wazena. Yi zi vani eg dadiya ma to bîvino zarar dana to la honci zi cı rê hetkarê keni u adır dani cı. Pîramerdımwer (M6) yena keye, vana ez boyê insanan gena u keynayanê xu tersnena. Keynayi heme çî ra behs keni. Pir (M6) keyna dima şına. Rêça toleyê dexniyan ra şına u resena koşka hot bîraran. Ber kuena u keyna tersnena, vana, eg ti gışta xu bînê beri ra derg mekeri ez ber şiknena to wena. Keyna tersena (M5) u zê aye kena. Eno weziyet yo çend roc dewam keno, peyni dı keyna bena neçar la verê bîraranê xu dı ena hedisa ra qal nêkena. Bîrayê aye weziyeti ra hayidar beni u keyna rê dam nani ro, aye kışeni. Her yo bîra yo keynaya pir dı zewıcyeno.

Letewo Pancın: Buhtan Bıyayışê Keyna

Keyna (K) u hot keynayê pîra merdımwer (M7) hini yo keye dı maneni. Kışyayışê dadiya xu ra keyna mesuldar vineni. Yo tirmar keni miyanê auka keyna u vani keyna gurewo xırab kerdo. Bîraranê keyna xapineni u wazeni keyna

bıdı kıştış. Birayı nêwazeni waya xu bıkişi. Birawo qıc aye beno serê yo koyi u uca dı verdeno.

Letewo Şeşın: Fambıyayışê Masumêya Keyna

Keyna, (K) serê yo koyo yazıyon dı tiktêna manena. Bınê yo sırgulêr dı yo mar (H5) marê pizeyê keyna dı xeber dano. Yo cıtyer (H6) enê eşnaweno. Yeno verê keyna u vano mı dır bızewic. Keynaya bêçar u bêwahar zi enê qeblu kena. Cıtyer (H6), keyna beno keyeyê xu. Xeber dayışê maran ra musawo kı pizeyê keyna dı yo mar esto. Pizeyê keyna ra mar veceno u kışeno. Keyna zi enê ra musena kı pizeyê cı dı yo mar (H5) esto u semedo kı wazena masumiyeta cı eşkera bo, zot dana bırayê xu. Zota aye una ya: “*Birawo birawo, ti şuêr pê bonon, mela estê mar şuer tu lingona. Dermon dêrd tu qet çınıyeb, ti biyêr kêy mi mele dêrzînê dêst mi darbê lingê tuyad hama ya weşib*”. Keyna, cıtyeri dır zewicyena, dı heb qıcı aye beni. Benate ra serri viyereni. Birawo qıc yo roc uca ra viyereni. Ling pişte wo, her nişte wo. Qıcı aye eni merdumi vineni. Xeber dani marda xu. Keyna, merdumi ra vana bê, ez o esteyê mari linga to ra veci. Keyna, esteyê mari linga bırayê xu ra vecena. Çı bıyo şıyo bırayê xu ra vana. Mênk geyreno a. Birayı heme (H3), ceniyanê xu (M7) verdenu u newera zewicyeni. Peyni dı keyna resena miradê xu u bırayanê xu dı heyatêko mesud viyarnena (§2).

B) Şemaya Kakılın

Ena şema, geyrayış pê heme detayan mocnena ra.

Aqıt: Keyna (K), ze embazanê xu dı kay kena musena kı bırayê aye çını u ena zi keyna dı yo hisiyatê kêmasi vırazena. Semedê ena kêmasi (§1) dadiya xu dı qal kena u dadi ra musena kı hot heb bırayi aye (S1) esti. Kêmasiya bıaranan his kena u ena zi aye dı yo hisiyata vêrê bıarananê xu şıyayış (§2) vırazeno.

Testê Qimbiyayışı: Keyna, letewo dıyın ê estanık dı vera dadiya xu geyrena u peyni dı dadiya aye cı rê bena hetkar. Dadiya keynek zana kı keyna têna nêşkena şıyero verê bıarananê xu. Cı rê yo hera welın vırazena. Keyna, cerıbnayışo vêrin dı başer nêkena la peyni dı resena koşka bıarananê xu.

Serkotış: Testo kı qedera keyna belu keno eni testan ra yo zi geyreta resayışê verê bıarananê xu yo. Keyna, dora dıyın dı eno testi ra viyereni. Keye dı ze çik wena, nêdana pışing u eno testi nêviyereni. Adır vinena, la toleyanê dexniyan rışnena erd, ayera ceniya merdımwer keyna rehet vinena. Pır, aye ra wazena gıştı xu bınê beri ra derg kero u ya zi tersan ver zê pır kena, eno testi ra zi manena. Bena teyşan, lezabez auk wena u tirmar nêvinena, eno testi ra zi manena. Ze cı rê buhtan beno, zot dana bırayê xu ro. Testo peyni ra viyereni u resena bıarananê xu. Estanık zi zê estanikan binan pê yo neticaya weş qediyena.

Testê Wesıfnayışı: Ze resena koşka bıarananê xu, ya zi bırayê aye zi zaf beni şa. Peyniya estanık dı masumêya keyna fam bena u bırayê keyna poşman beni. Lakin ena poşmanê ifade nêbena, goşdar hesiyeno eno xısus.

3. SEWİYAYA XORIN

Ena sewiya ra sewiyaya tematik zi vaciyeno. Ena sewiya nêaysaye ya u pê mefhuman ifade bena. Ena sewiya dı benateyê hisiyatanê karakteran u dınyaya teveri dı-sewiyaya nişanan-tekilê vıraziyeno. Tekst dı çı tewir ercınayışê muhimi esti eni ifade beni. Semedê werte vetişê eni ercınayışê muhiman persi unayın persiyeni:

-Eger ma tezanê sewiyaya yoyın u dıyın pê yo çend mefhumanê muhiman (mefhumanê şemsiya) dı bıyaro yo ca çı tewirê tezadı veciyeni?

-Miyânê metin dı kutubanê manayê nêaysaye seni tesnif beni?

-Çı tewirê ercınayışan ra etya dı behs bena?

Estanika *kêyneka wayêr hot birayon* dı problemo tor muhim benateyê *keyna* u *pîramerdimwer* dı viyereneno. Awo kî karakteran keno hol nu zi xırab, kerdenê inan a. Seni kî mı cor dı vato ena estanik dı semedê karakteran sifeti nêşigulyayi, kerdenê yın şigulyayi u goşdar/wendoğ ra waziyeno kî wu bı xu pê vinayışê karê karakteran qerar bıdo kamci karakter hol kamci karakter xırab o. Labelê; hol timotim hol, xırab timotim xırab nêyo. Çımıg keynayê *pîramerdimwer* vênriya estanik dı keyna rê beni hetkar. Estanik dı hot birayê keyna-kî holan/insanan temsil keni-ze keyna rê buhtan beno aye ra nêperseni se biyo se nêbiyo, lezabez qerar dani u keyna beni pey hot koyan dı verdeni. Labrê eno zi problemê keyna u keynaya *pîramerdimwer* nêqedineno. Çımıg ê kî bıaran sera tesir keni u yın waya yın sera xapineni aye zi eni keyna yê.

Eger ma tezanê sewiyaya yoyın pê mefhumanê nêaysaye u umumi ifade biker tezadiyi cêrin yeni ma vera.

Kêmasiya bıaran ←—————→ Estbıyayışê Bıaran

Estanik dı tezadiya-bêlka zi-tor muhim ena ya. Kerdoğ, vênriya estanik ra heta peyni, pê ena kêması u motivasyon hereket kena. Vênriya estanik dı yo sond wendış sera keynayı miyanê jobinan dı mınaqaşa keni u keynaya ma musena hot heb bırayı aye esti. Vana, qey bırayê mı esti u ez yın nêşinasnena, ez verê yın dı nêya. Dest kena pê, kuena rahar u eno geyrayış u waştışê bıaranê xu resayış heta peyniya estanik devam keno.

Hayıdar Bıyayış ←—————→ Hayıdar Nêbıyayış

Dadi, keyna ra vana heta tı meşiyeri koşka bıaranê xu hera xu ra mevac 'çoş', la keyna goşdarê nêkena u ayera hero herrın beno vıla. Cerıbnayışo dıyın dı diqet kena u resena mıradê xu. Ze resena koşka bıaranê xu bırayı vani tı gereka çı bıweri bıdı pising zi, goş pê ena tewsiye nêkuena u ayera pising miza xu verdena adırı, adır şıno hona, nêşkena werd bıpoco. Eno sebeb ra semedê adır vinayışi şına tever u hedısayı xırabı beni.

Merg ←—————→ Cuya/Hayat

Karaktera xırab-*pîra merdimwer*-çımanê keyna tersnena u her roc yena guina aye wena. Bırayi mesela museni u pir kişeni. Keynayê ena pira merdimwer cı rê buhtan keni. Veyvi wazeni keyna pê destanê bıaranan bıdı kıştış u tera heyfa dadiya xu bıgırı. La bırayi qeymiş aye nêbeni, keyna beni serê hot koyan dı verdeni. Qeymiş nêbeni keyna bıkışı la aye uca tıktêna verdeni.

Holê ←————→ Xırabê

Keynayê anti-kerdoğ-*pîra merdimwer*-verê estanık dı keyna rê beni ardımcı, adır dani cı la merga dadiya xu dıma keyna ra xu keni. Dadiya yın xırabê temsil kena, çımıg her roc guina keyna wena u keyna pê kıştışi gêf kena. Keynayê ena pir zi anti-kerdoği rê hetkarê keni u karakteri xırab ê. Mocnakê masumê *keyneka wayêr hot birayon* zi nımuneya holê ya. Masumêya cı ze maro kı bınê dara sırguliyer dı qal keno o wext fam beno u cı rê ardım beno.

Xetakarê ←————→ Masumê

Keyneka wayêr hot birayon bêxeta ya u masum a, wext pê sayeyê cıtyer mar zerra aye ra veciyeno xelisyena. Zewıcyena u yo keyeyê aye beno. Bırawo kı zot diyaya pêro a zot qebul bıya u linga yı masaya, yo hekimi ra zi derman nêdiyo. Serran dıma yeno nızdiya keyeyê keyna u laci keyna yı vineni, yeno verê keyna, keyna, este linga yı ra vecena. Keyna xu dana şınasnayış u newera yeni yoca.

Tekst dı çı tewırê ercınayışê universalı esti u inan ra behs bıyo? Ma inka zi bıronı metin dı hetê sosyoloci u kultur seni yo tekilê vıraziyena? Wendoğo eyroyın metini ra çı museno? *Keyneka wayer hot birayon* eyro ma ra vana se?

1- Estbıyayışê bıaranan muhim o u keyna eger bırayê aye çınêbi yo kêmasi ya. Estanık dı eno weziyet pê persa *Dayê qey biray mı çın?* dest pê keno u keyna ena kêmasi ra ancax bad yo diyalog hayıdar bena. La ena pers uca dı nêvındena u keyna hela kı musena bırayi aye esti kena kı bıaranê xu reso u yın bıvino.

Hona, vêrniya estanık dı keynayı goranê bıaranê xu sera sond waneni u vani ‘*Guêr biray mi mirîed*’. Yani eger keynayan ra yo zur bıkero bırayê aye yo xırabê vıneni u goreyê eno sond eger keynayı zur bıkeri zerar veynayışê bıaranê xu ra beni razi.

Way u bırayi veyşayeyê yobinan ê. Coka bırayi qeymiş nêbeni waya xu bıkışı, aye beni koy dı verdeni, keyna zi una yo zot dana bırayê xu rê kı wa bırayi aye ling a esteyê mari bıvecıyo la têna ya bıeşko este bıveco. Ena zi mocnena kı keyna etya dı wazena yo cezaya şenık bıdo bırayê xu.

2- Ceniya miyanê cıya dı waharê yo rola pasif ê. Letewo peyın (letewo şeşın) dı keyna ze serê koy dı têna manena teklifê zewac ê cıtyer qebul kena çımıg bêçare menda. Eno dırum mocneno kı ceniya heyata içtimai dı zê camêrdan aktif nêyi. Ceniyan pasif, camêrdan aktif motış estanıkan dı xısusiyetêka umumi ya. Estaniki kı tedi “qehremana masum u eziyetvınayog” esti etya dı “cısne qehremanan

gereka çarçewaya sınıf u duzena sosyal biyero famkerdiş u masumiya qehreman u eziyet vinayış ideolojik vırazyeno.²⁷

3- Ceniye/keynaye miyanê keye ra, camêrdi teveri ra mesuldar ê. Sermiyan camêrd o, keywan ceni ya. Camêrd teveri dı xebityeno, seydarê keno, ano, ceni zi kena hedre, kena pak, ruwena, şuwena, pocena. Keynaya ma zi nemac dı warzena, keye dana arê, kena pak, werd pocena. Bırayi zi her roc şını seyd. Eni xısusiyeti derheqê werte veciyayışê estanık zi malumat dani. Yani estanık wexto kı insani egleb pê seydari keye kerdini ê wextan ra behs kena.

4- Adır, semedê cuya zaf muhim o. Endêk muhim o kı ze pısing adır kena hona keyna zaf qehıryena. Semedê adır vinayışı şına pey hot koyan. Coka adır heyata insan dı tor muhim o.

5- Karaktera xırab pê kerdenanê xu mocnena kı ya yo insan nê, zobina tewirê vıraştayê Homayi ya.

6- Merdımâtê, ganiyan dano çiko xırab kerdiş. Keynayê pira merdımwer, *kêyneka wayêr hot birayon* mesuldarê kışıyayışê dadiya xu vineni, ayera tirmar erzeni miyanê auka aye, cı rê buhtan keni. La dadiya yın her roc guina keyna şımena u zerar dana cı. Semedo kı a pir dadiya yın bi, xetaya dadiya xu nêvineni u keyna ra xu keni. Hetta bitersi dadiya yın yın zi wena, hona zi wazeni heyfa aye keyna ra bıgırı.

7- Masumê yo roc veciyena werte. İnsan çendêk buhtan cı rê bıbo zi peyni dı masumiya cı veciyeno. Estaniki pê yo neticaya weş/şaker qediyeni. Çımıg beniadem ihtiyaciya yı hewi esto. Eger estaniki pê neticaya xırab bıqedı hewiya insan beno kê. Gereka awo kı peyni dı huyeno neheq nê waharê heq bo.

NETİCA

Rêzbiyayışê estanık ra merdum ena estanık yo hedisaya raştıkin hesabneno. Heqıqeti kı etya dı viyereni mumkin o kı heme ca dı bıviyeri. Goşdar/wendoğ eno tekst realist vineno. Eno tekst maneno estanikan binan. Çımıg vêrniya estanık dı ‘*cêk bên niben*’ vaciyeno. Eno zi mocneno kı ena hedisa belka zur a belka raşt a, feqet mumkin o kı her ca dı hedisayi unayın bıbi. Ena estanık tor zaf zi semedê keynayan ameya vıraştış. Keynaye gera diqet bıkeri, raharı ra şıyayışê xu rê, ronıştış u warıştışê xu rê camêrdan ra zêd diqet bıkeri.

Estaniki, biyaye u hedisayi kı ihtimal esto biyeri insanan sera inan pê zıwano mubalağayın vaciyeni. Estanikanê heme zıwanan dı biyayeyi, teşwışeyi, lejê holê u xırabê, xetakariya insanan, ğelet famkerdiş, meselayê ceni u camêrdan, ehemiyeta familya unsuri muşterek ê. Ze merdum oniyeno qıseydayışê heywanan, dêwan u periyan u hedisayanê natabi merdum vineno kı heme çi semedê insan vıraziyawo. Heme tewirê dêwan, periyan dı ma xu rê qal vani, ma zerra xu dı

27 Cristina Bacchilega, *Perspectives on the Innocent Persecuted Heroine in Fairy Tales*, Western Folklore, C. 52, Num. 1, (Konunpeyin, 1993), r. 2.

qıse keni. Edebiyat dı mubalağa u gırd kerdiş tabii wo, u edebiyat bêmubalağa nêvirazyeno.

Her estanik dı yo qehremano esas, karaktero xırab, hetkarê qehreman nu zi karaktero xırab, yo rayerti, serkotış nu zi xetakerdiş esto. Ze merdum estanik hetê semiyotik tehlil keno merdum vineno kî sewiyaya yoyin dı heqîqet hol nêaysena u ancax pê tehlikerdişê sewiyaya dıyın u hırın estanik hina hol fam bena. Ena estanik dı ehemiyeta wahaê bırarın biyayış, ihmalkarê, bawerê, masumê ra behs beno. Estanikî Zazaki gani hetê ciya ciya metodan u teoriyanê edebiyat bıyeri tehlil kerdiş u estanikanê zıwanan binan dı bıyeri têveranayış.

ÇIMEYÎ

- Aldatmaz, Nadire Güntaş, *Folklorê Kırmancan Ser O*, Roşna, Diyarbakır, 2014.
- Adabeyi, Feyza, *Waye Hewt Biraran, Estanekanê Sêwregî ra*, Vate, İstanbul, 2005.
- Apuhan, Danyal, *Vistunkuni Zazakiye Çewlig dı Bawerî Bêbini*, Tezê Lisanso Berz, Universitaya Bingol, 2015.
- Aydın, Suphi, “*Kéyneka Wayêr Hot Birayon*”, *Welat Şêrq ra Sonik/Marchen aus dem Morgenland*, Landeszentrale für politische Bildung, Hamburg, 2015.
- Bacchilega, Cristina, *Perspectives on the Innocent Persecuted Heroine in Fairy Tales*, Western Folklore, C. 52, Num. 1, Kanunpeyin, 1993.
- Bor, İsmet, *Vistonikê Dadîya Mi*, İstanbul, Roşna, 2013.
- Brownen, Martin-Felizitas, Ringham, *Dictionary of Semiotics*, Cassell Wellington House, London, 2000.
- Chandler, Daniel, *Semiotics-The Basics*, Routledge, Abingdon, 2002.
- Çelker, Xal, *Welat ra Şanikê Şani*, Tij Yayınları, İstanbul, 2005.
- Çiçek, Ali Aydın, *Sayê Marû*, Vate, İstanbul, 2012.
- Eco, Umberto, *Semiotics and the Philosophy of Language*, Indiana University Press, Bloomington, 1984.
- Hilkeciği, Memê, “*Weykî w Huwt Birî*”, *Bîrnebûn*, İsveç, 1999, S.7.
- Jones, Steven Swann, *Perspectives on the Innocent Persecuted Heroine in Fairy Tales*, Western Folklore, C. 52, Num. 1, Konun, 1993, r. 13.
- Kurij, Seyîdxan, *Arwûn û Lûy-Sonikî Çoligî*, Nûbihar, İstanbul, 2014.
- Licokic, Mihanî, *Samkan û Deyiranê Licê ra*, Vate, İstanbul, 2007. r.73-86.
- Mahmeşa-Vizêr ra Ewro Istanikê Zazayan*, Vêjyayışê Tiji, İstanbul, 2007.
- Malmîsanij, “*Pira Hewtsera*”, *Folklorê Ma Ra Çend Numûney*, Çapo 2., n.ç., Diyarbakır, 2000.
- Nöth, Winfried (1990), *Handbook of Semiotics*, Bloomington, IN: Indiana University Press.
- Saussure, (1916/1983), *Course in General Linguistics* (çarnayoğ: Roy Harris), London: Duckworth.
- Wintle, Justin, *Makers of Modern Culture*, Routledge, 2002.

FONOLOJİYA DEVOKA ZAZAKÎ YA GİMGİMÊ

Phonology Of Gim gim's Zazaki Accent Zazakinin Gim gim Ağzının Fonolojisi

İbrahim BİNGÖL¹

KURTE

Di vê gotarê de em di devoka zazakî ya Gim gimê de li ser mijara fonolojîyê rawestîyan. Me xwest ku em dîyar bikin bê ka di devoka Gim gimê de çend deng hene, çend deng dengdêr in, çend deng nedengdêr in, deng çawa diguhere, çawa racidive, çawa dikeve.

Derbarê fonolojîya zazakî de xebatên serbixwe pir kêr in. Yê li ser fonolojîya devokan jî hîn kêmtir in. Divê di vî warî de xebatên taybet bîn kirin. Belkî bi vî awayî standardîzekirina zazakî hêsan dibe.

Bêjeyên Sereke: Fonolojî, Deng, Dengdêr, Nedengdêr, Devoka Gim gimê.

ABSTRACT

This article deals with the phonology of Gim gim's zazaki accent. In this article we focus on how many sounds there are, how many sounds are vowels, how many are consonants, how sounds change, how they contract, how they drop in Gim gim's accent.

About the phonology of Gim gim's accent few studies have been conducted. The ones about the phonology of accents have been conducted fewer. In this

1 Xwendekarê doktorayê li Şaxa Makezanista Ziman û Wêjeya Kurdî ya Zanîngeha Xaxoyê ibr - himbingol@hotmail.com

field it is necessary to conduct special studies. Maybe in this way standardization of zazakî can be easy.

Key Words: Phonology, Sound, Vowel, Consonant, Gimgim's accent.

ÖZET

Bu makalede Zazakinin Gimgim ağzının fonolojisini ele aldık. Gimgim (Varto) ağzında kaç ses var, kaç ses ünlü, kaç ses ünsüz, sesler nasıl değişiyor, nasıl büzüşüyor ve nasıl düşüyor bu gibi sorunları ele almaya çalıştık.

Genel olarak Zazaki Fonolojisi üzerine çalışmalar çok azdır. Hele şivelerin fonolojisi üzerine olanlar ise yok denecek kadar azdır. Bu alanlarda özel çalışmaların yapılması gerekir. Belki böylelikle Zazakinin standartlaşması da kolaylaşır.

Anahtar Kelimeler: Fonoloji, Ses, Ünlü, Ünsüz, Gimgim Ağzı.

DESTPÊK

Ku em bibêjin ku ziman bi xwe deng e, ev yek dê ne mubalexe be. Bi rastî kes nikare zimanekî bê deng bihesibîne.

Heta niha bi giştî di zazakî de bi taybetî jî di devoka Gimgimê de li ser pergala deng xebat nehatine kirin. Ev mijar kûr û dirêj e, divê li ser vê lêkolînê û xebatên zanistî bîn kirin. Em li vir tenê bi gelemperî li ser fonolojîya devoka Gimgimê radiwestin û amaje dikin ka di axaftina rojane de deng çawa diguherin, çawa racidivin, çawa diftongayz dibin hwd.

Wekî tê zanîn sê devokên zazakî yên mezin hene. Ev sê devok wekî devoka Bakur, devoka Navendî û devoka Başûr hatine dabeşkirin. Xuya ye ku ev dabeşkirina wan devokan li gor herêman hatiye kirin lê bi vî avayî hinek tevlihevî çêdibin. Li gor mezheban dabeşkirin çêtir xuya dike. Em dikarin van sê devokên mezin wiha dabeş bikin:

1) Yên ku dibêjin “Heq razî bo/Xwede razî be” yanê devoka bakur, piranîya wan Alewî ne.

2) Yên ku dibêjin “Homa razî bo/Xwede razî be” yanê devoka navendî, piraniya wan Şafî ne.

3) Yên ku dibêjin “Allah razî bo/Xwede razî be” yanê devoka başûr, piraniya wan Hanefî ne.²

2 Ji bo agahiyên eşîrên zazayan û mezhebê wan bnr. Ercan Çağlayan, Aşiretler Raporu'na göre Zaza Aşiretleri, dnd. Zazalar, Kültür ve Kimlik, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, ç. 1 İstanbul, Mart 2016, r. 203.

Devoka Gimgimê dikeve nav gruba “Heq razî bo”. Em dikarin bibêjin di Gimgimê de axêverên vê devokê hema hema hemû Alewî ne.

Navçeya Gimgimê bi fermî girêdayî başarê Mûşê ye. Navê wê yê fermî Varto ye. Li bakurê Gimgimê bajarê Muşê, li rojhilat navçeya Bulanîkê, li başûr navçeyên Tekman û Hinisê, li rojavayê wê jî navçeyên Kanîreş û Bongîlanê hene. Derdora wê bi çiyayan dorpêçkirî ye. Li başûrê wê çiyayên Şerefdînê, li rojhilat çiyayên Xanşerefê, li bakur jî çiyayên Bîngolê cih digirin. Rûpîva wê 1418 kîlometre kare ye. Ji deryayê bilindahîya wê jî 1650 metre ye.³

Devoka Gimgimê ji aliyê fonolojîyê ve ji devokên din hinek cudatir e. Xuya ye ku ev cudatî piranî ji bandora kurmancî tê. Çimki derdora gundên zazayên Gimgimê bi hemû gundên kurmancan hatiye dorpêçkirin. Di têkîliya zazayan û kurmancan de, bi taybetî jî di danûstendinan de, zaravayê kurmancî serdest e, yanê di nav zazayan û kurmancan de zimanê aborî kurmancî ye. Bi gotineke din di guhertina dengên devoka zazakî ya Gimgimê de tesîra “temasê zimên” (*language contact*) gelek e. Lê ev mijar çarçoveya vê gotarê derbas dibe.

Wekî tê zanîn di xebatên zimên de du rêbazên bingehîn hene:⁴

- 1) Rêbaza senkronîk
- 2) Rêbaza dîyakronîk

Di vê xebatê de me rêbaza senkronîk bi kar anî. Senkronîk bêjeyeke yewnanîya kevn e. Bêjeyeke hevedudanî ye. Ji daçeka **σύν** (hem) û **χρόνος** (dem)ê pêk anîye û manaya “**hemdemî**” dide. Ev rêbaz li ser zimanekî zindî û tê axaftin disekine û di vî zimanî de rastî û rewşên ku tên dîtîn tespît dike û wan teswîr dike. Lê belê bandor û sebebên van tiştan venakole.⁵ Ji ber ku li ber destê me gelemperî derbarê zazakî de bi taybet jî derbarê devoka Gimgimê de tekstên kevn û resen tunene, em nikarin bi kûrahî rêbaza dîyakronîk bi kar bînin.

Çavkanîya velekolînê ya herî sereke nivîserê van rêzikan e ku 56 salî ye û heta 8 salîya xwe bi tenê bi vî zaravayî axaivîye. Çavkanîyên din jî bi piranî ew xeberoşk in ku min ji kalan guhdar kirîne û dengên wan qeyd kirine. Ji ber ku ev qeyd dirêj in, em nikarin di pêvekê de nîşan bidin. Di van salên dawî de derbarê devoka Gimgimê de hin xeberoşk û çîrok çapbûne lê piranîya van berheman rasterast ne li gor axaftina devoka Gimgimê bûn. Loma me ji van berheman zêde sîd negirt.

3 <http://varto.meb.gov.tr/ilcemiz.html> (dîroka ji înternetê girtine: 20. 01. 2017)

4 Doğan Aksan, *Her Yönüyle Dil, Türk Dil Kurumları Yayınları*, Ankara, 2009, r. 37.

5 H.b. r. 38

1. FONOLOJÎ (PHONOLOGY)

Heta niha di warê zimannasîyê de ziman gelemperî wek sê beşan hatiye dabêşkirin: Fonolojî, Morfolojî û Sentaks. Di xebatên ku li ser zazakî hatine kirin de, a ku herî kêr hatiye vekolan beşa fonolojî ye. Mirov dema ku cudahîya di navbera devokên zazakî de dinere, dibîne ku cudahîya herî mezin di aliyê fonolojî de ye.

Li gorî Peter Ladefoged û Keith Johnson, fonolojî pênaseya sîstem û qalibên dangan e ku di zimanekî de pêk tên.⁶ Em dikarin bibêjin fonolojî bi awayekî tespîtkirina dengên cuda ne. Li gor zimannaseke tirk Doğan Aksan jî, fonolojî rastexwe berê xwe dide hêmanên zimên û li ser fonemên di van hêmanan de û li ser peywîr û rêzbûna wan hûr dibe.⁷

1.1 Nivîsguhêzî (Transcription)

Pergala nivîsguhêzîyê ya vê gotarê, pêk tê li ser binemaya alfabeya kurdî-latînî ya ku ji aliyê Celadet Bedirxan ve hatiye sazîkirin û ji aliyê *Grûba Xebate ya Vateyî* ve jî tê bikaranîn. Alfabeya Celadet Bedirxanî bi pîranî fonetîk e, bi gotineke din her herf fonemekê temsîl dike. Herwiha di zazakîya Gimgimê de (heke berevajîyê vê neyê gotin ji vir bi şûn de bi kurtî “**di zazakî de**”) çend fonem hene ku di vê alfabeyê de wekî herf nehatine temsîlîkirin lê bikarneanîna van foneman di nivîs û xwendinê de pîrsgirêkeke ewqas mezin dernaxe holê. Pîrsgirêka mezin tenê di bêjeyên cot-kêmtirîn ‘*minimal pairs*’ de derdikeve holê. Paşê em ê li ser vê mijarê rawestin.

Alfabeya Celadet Bedirxanî

Alfabeya Celadet Bedirxanî ji 31 herf û cotnedengdêrek (two consonant clusters) ‘**xw’yê** pêk tê:⁸

Herfên Girdek

A B C Ç D E Ê F G H I Î J K L M N O P Q R S Ş T U Û V W X Y Z

Herfên Hûrdek

a b c ç d e ê f g h i î j k l m n o p q r s ş t u û v w x y z

Ji van herfan 23 nedengdêr; 8 heb jî dengdêr in.

1.2 Dengdêr (Vowels)

Dengdêr 8 heb in, ji van 3 heb kurt in, 5 heb jî dirêj in.

6 Peter Ladefoged û Keith Johnson, *A Course in Phonetics*, ç. 6, Wadsworth, Cengage Learning, Kanada, 2011, r. 33.

7 Doğan Aksan, *Her Yönlüyle Dil*, Türk Dil Kurumları Yayınları, Ankara, 2009, r. 28.

8 Emir Celadet Alî û Roger Lescot; *Kürtçe Grameri*, Doz Yayıncılık, İstanbul, r. 3.

Tablo 1. Dengên dengdêr:

	Pêşderkî	Navderkî		Paşderkî
	Rast	Rast	Gilover	Gilover
Bilind	î	i	u	û
Navîn	ê	e		
Nizm		a		o

Tablo 2. Dengdêrên kurt:

Deng	Zazakî	Kurmancî	Zazakî	Kurmancî	Zazakî	Kurmancî
e	dest	dest	serd	serma	bext	bext
i	birra	birra	gilbe	gûşî	mix	mix
u	huşk	hişk	hurak	tevşo		

Tablo 3. Dengdêrên dirêj:

Deng	Zazakî	Kurmancî	Zazakî	Kurmancî	Zazakî	Kurmancî
a	pak	pak	nak	navik	par	par
ê	mêrik	mirov	kêm	kêm	sêm	sîm
î	cîran	cînar	nîçik	niçik	mîyane	navpişt
o	goşare	gustîlk	moreke	morîk	por	por
û	rûçik	rûcîk	dûman	duman	mûye	mû

1.2.1 Dîftong (Diphthong)

Dîftong ji du dengên dengdêr pêk tê lê wekî fonksiyonê dengê dengdêrekê tîne cih. Di zimanê latînî de ev deng “**ae**”, “**au**”, “**oe**”, “**eu**” ne. Ev deng di îngilîzî de wekî bilêvkirina lêkerên “**take**”, “**buy**”, “**fear**”, “**go**” hwd. ne. Dîftong di eslê xwe de di devoka Gimgimê de tuneye lê dibe ku di hin bêjeyên ji zimanên biyanî deynkirî de hebin. Wekî **mînak**: **Sausûb** (navek ji bo mêran), **taune** ‘zefran’, **qaute** hwd. Herweha di devoka Çewlîg û Paluyê de dîftong heye wekî **mînak** “**reuc**” ‘roj’, “**bueç**” ‘boçîk’, “**duir**” ‘dûr’, “**xuert**” ‘xort’ hwd.

Nîşe: Dengê “**ê**” ya devoka Gimgimê di hin devokên din de dîftongayz dibe, dibe “**ey**”.

Mînak:

Kêf → keyf

Rêna → reyna ‘disa’ hwd.

1.2.2 Pevguherîna Dengdêran

A. Wexta ku dengê kelijandî “**y**” bikeve navbera dengê “**ê**” û dengên dengdêr, dengê “**ê**” diguhere dibe “**î**”.

Mînak:

Di kêşana neyînî ya lêkera “**biyene**” de, yanê bi gotinek din di kopulayê de dema ku mirov morfema neyînî “**nê**” bîne pêşîya lêkerê:

“**nê+o**” dibe “**nîyo**” ‘ne ew e’ (yekhejmar nêr)

“**nê+a**” dibe “**nîya**” ‘ne ew e’ (yekhejmar mê)

“**nê+ê**” dibe “**nîyê**” ‘ne ew in.’ (pirhejmar)

B. Di kêşana neyînî ya lêkera “**ameyene**” de, di dema borî de dîsa

“**nê+amo**” dibe “**nîyamo**” ‘nehat’ (yekhejmar nêr)

“**nê+ama**” dibe “**nîyama**” ‘nehat’, (yekhejmar mê)

“**nê+amê**” dibe “**nîyamê**” ‘nehatin’. (pirhejmar)

Di van mînakan de xuya dibe ku dengê “**ê**” berî dengdêran dibe dengê “**î**”.

C. Carinan di raweya fermanî û xwestinê de ku piştî pêşgira “**bi**” lêkerên ku bi dengê “**w**” dest pê dike, bên “**i**” diguhere dibe “**û**”.

Mînak:

Bi+wane → **bûwane** ‘bixwîne’, **bi+waze** → **bûwaze** ‘bixwaze’

D. Di dema borî de reha (stem) lêkerê bi dengê “**e**” yan jî dengê “**a**” biqede û morfema kesê yekemîn û mê “**e**” bê dawîya van rehan vê demê ev her du deng di bin bandora dengê kelejandî “**y**” de dibe “**ê**”.

Mînak:

Ame + e → **ameye** → **amê** ‘Ew hat.’ (yekhejmer, mê)

Pîye mi **ame**. ‘Bavê min hat.’

Maya mi **amê**. ‘Dîya min hat.’

Mînak:

Da + e → **daye** → **dê** ‘da’

Pîye mi beranê **da** mi. ‘Bavê min beranek da min.’

Pîye mi bizê **dê** mi. ‘Bavê min bizinek da min.’

E. Hin navdêr dema ku dibin lêker dengê wan ê dirêj kurt dibe.

Mînak:

Xebat-xebetîyene ‘xebitin’ **tebat-tebetîyene** ‘tebitin’

1.2.3 Ketina Dengdêran

A. Wexta ku piştî pêşgira “**bi**” dengên dengdêr bên dengê “**i**” dikeve.

Mînak:

Biaqil dibe “baqil”.

B. Carinan di kêşana lêkeran de dema lêker bi dengdêrê dest pê bike “**i**”ya “**bi**”yê û “**ê**”ya “**nê**”yê dikeve.

9 Terry Lynn Todd; *A Grammar of Dimili Also Known Zaza*, İremet Förlag, Stockholm, 2002, r. 39

Mînak:

Bi + ê → **bê** ‘were’

Nê + êno → **nêno** ‘naye’(yekhejmar, nêr)

Nê + êna → **nêna** ‘naye’(yekhejmar, mê)

Nê + ênê → **nênê** ‘nayin’ (pirhejmar)

Bi + erze → **berze** ‘bavêje’

Bi + once → **bonce** ‘bikşîne’

Dema bêjeyên mê yên ku dawîya wan bi dengê “**e**” diqedin, morfemên îzafeyê yan jî gireyên pirhejmarîyê bigirin, an jî berî lêkera “**bîyene/bûn**” bên, “**e**” dikeve

Mînak:

Waye + a → **waya** mi, ‘xwişka min’

Waye + î → **wayî**, ‘xwişk’ (pirhejmar)

Miloçike+î → **miloçikî** ‘morî’ (pirhejmar, xwerû)

A miloçik **a**. ‘Ew morî ye.’

C. Bêjeyên ku dawîya wan bi dengê “**î**” diqedin, dema ku di rewşa xwerû de morfema pirhejmarîyê “**î**” digirin, yek ji wan dikeve lê ev dengê “**î**” dirêj tê xwendin.

Kardî + î → **Kardî** ‘kêr.’ (pirhejmar, xwerû)

Dema ku bêjeyên mê yên ku dawîya wan bi dengê “**a**” diqedin, morfema îzafeya yekhejmarî “**a**” bigirin, yek ji wan dikeve, dema ku morfema îzafeya pirhejmarî “**e**” digirin dengê “**a**” dikeve.

Mînak:

Manga + a → **manga** mi ‘çêleka min’

Manga + ê → **mangê** mi ‘çêlekên min’

D. Bêjeya neyîni “**me**” ji bo fermanî, dema ku tê ser lêkerên ku bi dengdêran diqedin, “**e**”ya “**me**”yê dikeve.

Mînak:

Me + ê → **mê** ‘meyê’

E. Di dema borî de heke reha lêkerê bi dengê “**î**” biqede, di kêşana cihnavên pirhejmar de morfema kesî “**î**” nayê pêvekirin, lê ev “**î**”ya dawî dirêj tê xwendin.

Mînak:

Şî + î → **Şî** ‘çûn’

1.2.4 Dengdêrên Navbergir (Interfix)

A- Di bêjeyên hevedudanî de dengdêrên navbend tèn bikaranîn.

Mînak:

Fek + gale → **fekegale** ‘devgale’

Çim + teng → **çimeteng** ‘çavteng’

Çim + dejan → çimedajan ‘çaveşi’

Rast + rast → rasterast

Nişe: Gihaneka “û” jî carinan wekî navbendekê tê bikaranîn, lê di axaftinê de wekî “o” tê xwendin.

Mînak:

Veng + vaj → vengûvaj ‘gotûbej’, zav + zeç → zavûzeç ‘zarûzeç’

1.3 Nedengdêr (Consonants)

Nedengdêr di derketinê de rastî astengîyan tên û bêyî alîkarîya dengdêran dernakevin. Nedengdêr di nava xwe de dibin sê bir.

1. Li gorî cîderka dengan
2. Li gorî şeweyê derketina dengan
3. Li gorî asta derketinê

Tablo 4. Dengên nedengdêr:

				Li gorî cihê derketinê												
				Lêvî	Bilabial	Lêvîdîanî	Labiodental	Dîdanî	Dental	Dûyîkamdevî	Alveopalatal	Piştkamî	Velar	Zimanokî/ Uvular	Gewrîyî	Glottal
Li gorî şeweyê û asta derketinê	Teqok (Plosive)	Hilm. Asp.	Bêjen Vl.	p ^h				t ^h				k ^h				
		Nehilm. Unasp.	Bijen Vd.	p				t				k				
				b				d				g	q			
	Sûyoka girtî (Affricative)		Bêjen Vl.							ç						
			Bijen Vd.							c						
	Sûyoka (Fricative)		Bêjen Vl.		f		s	ş		x						
			Bijen Vd.		v		z	j		ç						
	Difnî (Nasal)		Bijen Vd.	m				n								
	Rexkî (Lateral)		Bijen Vd.					l								
	Tepok (Flap)		Bijen Vd.					r								
Nîvdengdêr (Semivowel)		Bijen Vd.	w						y						h	

Nişe: Asp.: Aspirated, Unasp.: Unaspirated, Vl.: Voiceless, Vd.: Voiced

1.3.1 Nedengdêrên Hilmandî ‘Aspirated’ û Nehilmandî ‘Unaspirated’

Di hinek zimanan de du versiyonê dengên “**p, ç, t, k**” hene: hilmandî û nehilmandî. Dengên hilmandî dema ku ji devê mirov derdikeve, dengêkî wekî “**h**” jî pê re derdikeve. Ji bo jihev cudakirina dengên hilmandî û nehilmandî rêyeke hêsan heye. Dema ku mirov van dengên bi lêv dikin, heke kaxizekê daynin ber devê xwe, di dengên hilmandî de kaxiz dilive, lê di dengên nehilmandî de nalive. Wekî me berê got dengên hilmandî û nehilmandî tenê di bêjeyên cot-kêmtirîn ‘*minimal pairs*’ de fonem ‘*contrastive distribution*’ in, lê belê di rewşên din de alofon ‘*complementary distribution*’ in. Ji ber ku di devoka Gimgimê de bêjeyên cot-kêmtirîn ên wiha zêde nînin, ji ber temsîlnekirina wan di alfabe yê de pirs girêkên mezin dernakevin holê. Lê em dê di vê xebata xwe de li cihên hewce, ji bo dengên hilmandî herfa “**h**” bi kar bînin.

Tablo 5. Dengên hilmandî û nehilmandî:

Hilmandî	Nehilmandî
P ^h ane [‘gule/agir’ berde] P ^h ane! ‘berde!’	Pane ‘pehn’ Kemera pane girs a ‘Kevirê pehn mezin e’
P ^h ûç ‘pûç’ Nê p ^h ûç ê ‘Ev pûç in’	Pûç ‘gore’ Nê pûç ê ‘Ev gore ne’
P ^h îne ‘pîne’ Mî rê p ^h îne lazim o ‘Ji min re pîne lazim e’	Pîne ‘pihîn’ Na pîne girane bîye ‘Ev pihîn giran bû’
T ^h ûj ‘tûj’ Na kardî t ^h ûj a ‘Ev kêr tûj e’	Tûj ‘tûj’ No îsot tûj o ‘Ev îsot tûj e’
T ^h ers ‘berevajî’ Nê lajekî çaketê xo t ^h ers kerdo pay ‘Vî lawikî çaketê xwe berevajî li xwe kirîye’	Ters ‘tirs’ Ters kewt zerreyê min ‘Tirs ket dilê min’
K ^h al ‘kal’ No lazûg k ^h al o ‘Ev lazût kal e’	Kal ‘kal’ No merik kal o ‘Ev mirov kal e’
K ^h alik ‘kalik’ No lazûg k ^h alik o ‘Ev lazût kalik e’	Kalik ‘kalik’ Kalik! Bê ma şîme ‘Kalik! Were em herin’

1.3.2 Nedengdêrên “**x**” û “**ħ**”

Wekî tê zanîn dengê “**x**” di alfabe ya Celadet Bedirxan de wekî herfekê cih negirtiye. Lê dengên “**x**” û “**ħ**” rengedeng nînin, du fonemên cuda ne. Her çiqas di devoka Gimgimê de bêjeyên ku tê de dengê “**x**” hene, zêde nebin û pira nîya wan ji esle xwe ji erebkî hatibin girtin, dîsa jî netemsîl kirina vê fonemê di alfabe yê de kemasîyek e. Ji bo her du foneman çend mînak:

Tablo 6. Dengenên x û ã:

X	ã
Xal ‘xal’	Gaãan ‘gaxend, kosegelî’
Xaftila ‘xaftila’	ãezna ‘xezîne’
Xalike ‘xalî’	ãerîb ‘xerîb’
Xalî ‘xalî’	ãize ‘pêtag’
Xaşıye ‘xirar, xaşî’	ãizalik ‘rijî, xijîleg’
Xavike ‘to, serşîr’	Miãurbe ‘hingor’
Xebat ‘xebat’	Kuãuke ‘kuxik’
Xelate ‘xelat’	Tiãe ‘têx’
Xeleke ‘xelek’	Ciãiz ‘cixiz’
Xirab ‘xirab’	ãêã ‘dîn’
Xo ‘xwe’	ãizag ‘taxok, kaşkaşk’

1.3.3 Cotnedengdêr (Two-Consonant Clusters)

Em dikarin bibêjin di tu devokên zazakî yên îroyîn de cotnedengdêr tunene, lêbelê hin bêjeyên hene ku di nav xwe de cotnedengdêra “**xw**” diparêzin, wekî “**xwezî**”, “**xwezîla**”, “**xwendî**” hwd. Ev peyv jî di eslê xwe de ji zaravayê kurmancî hatine deynkirin. Bêjeyên ku di kurmancî de cotnedengdêra “**xw**” dihundurînin, di zazakî de pir caran “**x**”ya van, car caran jî “**w**”ya van dikeve.

Mînak:

Xwarin → werdene

Xwendin → wendene

Xwe → xo

1.3.4 Nedengdêrên Alîkar

Di zazakî de du dengdêr li pey hev nayên. Dema ku du dengdêr li pey hev bînin, dengêkî alîkar dike nav wan û vegotinê hêsantir dike. Di zazakî de sê dengên alîkar hene: “**y, w, h**”

Mînak:

Kardî+a → kardîya mi ‘kêra min’

Di kêşana lêkera bûnê de di cihnavên sêyemîn yên yekhejmar û nêr û mê de, ku berî lêkera bûnê bêjeyeke bi herfa “**a**” qedîyayî bê, herfa “**w**” wek alîkar dikeve nav van.

Mînak:

Na çêneke hosta **wa** ‘Ev keçik hosta ye’

No lajek hosta **wo** ‘Ev kur hosta ye’

Di hin bêjeyên bîyanî de car caran “**h**” wekî dengêkî alîkar peywir digire.

Mînak:

Saate → sa**h**ate, sa**h**ate şeş a.

Nîşe: Di hin mînakan de herfa “**n**” wekî herfa kelijandî xuya dibe, lê eşkera ye ku di van bêjeyan de herfa “**n**” di eslê xwe de hebûye, paşê ketiye lê dema ku piştî wê bêjeyê dengdêrek bê “**n**” nakeve, cihê xwe diparêze.

Mînak:

Na qelema **min** a ‘Ev pê nûsa min e.’

Na qelema **man** a ‘Ev pê nûsa me ye.’

Di her du mînakan de jî xuya ye ku cihna “mi” di eslê xwe de “**min**”; ya “ma” jî “**man**” e.

1.3.5 Pevguherîna Nedengdêran

A. Lêkerên ku di dema borî de reha xwe bi “**st**” û “**t**” diqedin an jî di radera xwe de van dangan dihundurînin, di rehên wan ên dema niha de ev deng diguherin dibin “**z/j/ç**”.

Mînak: Viras**st**ene ‘çêkirin.’ Ê viras**t** ‘Wî çêkir’ → O virazeno ‘Ew çêdike’

E**st**ene ‘avêtin.’ Ê e**st** ‘Wî avêt’ → O erzeno ‘Ew davêje’

Was**st**ene ‘xwestin.’ Ê was**t** ‘Wî xwest’ → O wazeno ‘Ew dixwaze’

Potene ‘pehtin.’ Ê pot ‘Wî pijand’ → O pojeno ‘Ew dipije’

B. Di hin bêjeyan de “**b**” carinan wekî “**v**” tê bikaranîn.

Mînak:

Te**ber**/te**ver**

Çê**ber**/çê**ver**

Xe**bat**/xe**vat**

He**sab**/he**sav**

Se**ba**/se**va**,

Ce**b**/ce**v** hwd.

C. Di hin bêjeyan de “**v**” car carinan wekî “**f**” tê bikaranîn.

Mînak:

He**vsar**/he**fsar**

D. Bilêvkirina dengê “**r**” gelek zahmet e. Di hin zimanan de ev deng tune ye jî. Ji ber ku cîderkê wan nezîkê hevdu ne, pir caran di şûna “**r**” de dengên “**l**” û “**y**” tên bikaranîn. Mesela japon nikarin dengê “**r**” û “**l**” ji hev derxin¹⁰.

Mînak:

Bi**r**usk/bi**l**usk

Fî**r**ar/fî**l**ar

Çi**r**a/çî**l**a

Do**r**im/do**l**ime

Qe**r**ebalix/qe**l**ebalix

Şî**r**germ/şî**l**germ

Şî**r**mak/şî**l**mak

Rakerdene → ya**k**erdene ‘vekirin.’ Çê**v**er ya**k**e! ‘Derî veke!’

Rabirneyene → ya**b**irneyene ‘vebirandin.’ Kaviran bizekan ra ya**b**irne! ‘Berxan ji karan veqetîne!’

10 Peter Ladefoged û Keith Johnson, *A Course in Phonetics*, ç. 6, Wadsworth, Cengage Learning, Kanada, 2011, r. 179.

Racêrayene → **yacêrayene** ‘vegerin.’ **Yacêre!** ‘Vegerer!’

Raçarnayene → **yaçarnayene** ‘vegerandin.’ Ê lajekî **yaçarnê** ‘Vî kurî vegerîn!’

Radayene → **yadayene** ‘kolandin, vekirin.’ Na çale **yade!** ‘Vê çalê bikole’

Ragozayene → **yagozayene**. Na axwe **yagoze!** ‘Vê avê veguheze’

Rabîyene → **yabîyene** ‘vebûn.’ Çêver bî **ya**. ‘Derî vebû.’

Nîşe: Hem di hin devokên din ên zazakî de hem jî li hin herêmên Gimgimê ku bi piranî eşîra Lolan li wan dijîn, dengê “**r**” bi vî awayî naguhere lê bi piranî dikeve.

Mînak:

Rakerdene → **akerdene**, ‘vekirin’

Ragêrayene → **agêrayene**, ‘vegerîn’

1.3.6 Ketina Nedengdêran

Zimanên ku standardîzasyona wan çênebûye û derbasî nivîsê nebûne yan jî dereng derbas bûne, ketina dengên zêde ye di wan de. Peyvek latinî heye dibe, “gotin fir dibe diçe, lê nivîs dimîne”.

A. Di zazakî de dengên ku di dawîya peyvê de ne bi piranî meyla xwe li ser ketinê ne. Jixwe bi vî awayî jî gotin hîn hêsantir û herikbartir dibe. Hem di morfema pirhejmarîyê “**an**” a tewangê de hem jî di morfema pirhejmarîyê “**ên**” a îzafeyê de dengê “**n**” heke dengê dawî be, hertim dikeve.

Mînak: **Kergên dewan** → **kergê dewa** ‘mirîşkên gundan’

lê belê di “**kergê dewanê ma**” ‘mirîşkên gundên me’ de “**n**” ya “**an**” jî ber ku ne di dawîyê de ye nakeve.

Dengê “**n**” di hin peyvên din de jî dikeve.

Min → **mi**

Kamcîn → **kamcî** ‘kîjan’

B. Car caran dengê “**j**” yê dawî jî dikeve.

Mînak:

Roj → **ro**, **ewroj** → **ewro** ‘îro’

C. Car caran dengê “**k**” yê dawî jî dikeve.

Mînak:

Lak → **la** ‘ben, ta’

Çik → **çi**, **no çik o?** ‘ev çi ye?’

D. Dengê “**h**” hem yê pêşîya hem jî dawîya bêjeyê pir caran dikeve.

Mînak:

Hamnan → **amnan** ‘havîn’

Heke → **eke** ‘eke.’ Eke ti bêrê ez jî êna. ‘Eke tu werê ez jî têm.’

Hebe → **ebe** ‘bi’, **Lajê birayê mi ebe otobuse şono Dîyarbekîr.** ‘Kurê birayê min bi otobusê diçe Dîyarbekîrê.’

Taw o ke → **tawo** ke ‘dema ku.’ Tawo ke ti ama, mi bostan axwe dênê ‘Dema ku tu hati, min av dida bostanê’

Sira o ke → **siro** ke, ‘dema ku’, Siro ke ma şîme ware, ti çinî bîya. ‘Dema ku em çûn zozên tu tunebûyî.’

Waxt o ke → **wakto** ke, ‘wexta ku’, Waxto ke ma domanî bîme, ma çiqas kêfweş bibîme. ‘Dema ku em zarok bûn, em çiqas kêfxweş bûbûn.’

Ci ra → cira, ‘jê’, Cira vaje wa mêro. ‘Jê re bibêje bila neyê.’

1.5 Cihguherîn (Metathesis)

Di hinek bêjeyên zazakî de nedengdêr cihê xwe vediguhêzîn hev.

Mînak:

Emser → **es**mer, ‘îsal’

Derwes → **dew**res

Emşo → **eş**mo, ‘vê êvarê’

Kerwa → **kew**ra, ‘kirîv’

1.6 Guvaş (Stress)

Guvaş di axaftinê de çê dibe û gelek jî girîng e. Guvaş hem li ser kiteyê hem jî li ser bêjeyê, carinan jî li ser hevokê çê dibe. Wekî bi giştî di kurdî de, di zazakî de jî pir caran manaya hevokê jî binî diguhere. Çimkî di kurdî de hevokeke normal tenê bi guvaşê dikare bibe hevokeke pirsyarî.

Mînak:

Ti şîya ware. ‘Tu çuyî zozên.’ (rast)

Ti şîya **ware?** ‘Tu çuyî **zozên?**’ (pirs)

Guvaş bi piranî di bêjeyê de, di kîteya dawîn de ye.

Mînak:

Kemere, ‘kevir’

Darîye, ‘dara, das’

Hurak, ‘tevşo’

Pîya, ‘pevre’

Aspar, ‘siwar’

1.6. 1 Guvaş di Rewşa Bangkirinê de

Li gorî guvaşê rewşa navdêran diguhere.

Mînak:

Hesen şî ware. ‘Hesen çû zozên.’ Li vir guvaş li ser kiteya dawî ye, nav jî nêr e û di rewşa xwerû de ye.

Hesen, hela bê îta. ‘Hesen, hela were vir.’ Li vir guvaş li ser kiteya pêşî ye, nav jî nêr e û di rewşa bangkirinê de ye.

Fatma non pojena. ‘Fatma nan dipêje.’ Li vir guvaş li ser kiteya dawî ye, nav jî mê ye û di rewşa xwerû de ye.

Fatma, ti çend serî ya? ‘Fatma, tu çend salî yî?’ Li vir guvaş li ser kiteya pêşî ye, nav jî mê ye û di rewşa bangkirinê de ye.

1.6.2 Guvaşa li ser Hevokê

Guvaşa li ser hevokê li gorî pêveberê tê dîyarkirin. Di hevokê de bêjeya berî pêveberê, tê guvaştin.

Mînak:

Mi vizerî çê de **saye** werde. ‘Min do li malê **sêv** xwar.’ “**Saye**” hatiye guvaştin’

Mi vizerî saye **çê** de werde. “**Çê**” hatiye guvaştin’

Mi saye çê de **vizerî** werde. “**Vizerî**” hatiye guvaştin’

Çê de vizerî saye **mi** werde. “**Mi**” hatiye guvaştin’

Nîşe: Di lêkerên datîf de pêveberê tê nava hevokê, lê dîsa bêjeya berî pêveberê guvaşê digire ser xwe.

Mînak:

Ez **vizerî** şîyo mektebe. ‘Ez do çûm dibistanê.’

Vizerî **ez** şîyo mektebe.

1.7 Kîtekirin (Syllabification)

Kîte ew deng in ku bi carekê ji devê mirov derdikevin. Dengdêrek bi serê xwe dikare bibe kîte, lê nedengdêr bi serê xwe nikare bibe kîte. Bi gotinek din ji bo çêkirina peyvekê divê hertim herfeke dengdêr hebe. Di zazakî de şeş cure kîte hene:

1. Kîteyên ku ji dengdêrekê pêk tên: **o, a, ê, î-ta, e-ke, a-ma**
2. Kîteyên ku ji dengdêrek û nedengdêrekê pêk tên: **em-ser, am-na-nî, en-dî, an-ka.**
3. Kîteyên ku ji dengdêrek û du nedengdêran pêk tên: **eşt, ard,**
4. Kîteyên ku ji nedengdêrek û dengdêrekê pêk tên: **ma, şî-ma, am-na-nî, rey-na**
5. Kîteyên ku ji nedengdêrek û dengdêrek û nedengdêrekê pêk tên: **weş, em-ser, rey-na, meş-te**
6. Kîteyên ku ji nedengdêrek û dengdêrek û du nedengdêran pêk tên: **şerm, germ, dest, kewt ‘ket’, merd ‘mir’, werd ‘xwar’, zîrç, velg ‘belg.’**

ENCAM

Wekî tê zanîn di her zimên de guhertin çêdibe. Di guhertina denga de gelek faktor hene. Hin faktor jixwe ji nav zimên; hin jî ji derveyê zimên tên. Armanca vê gotarê li ser faktorên guhertina denga ne bû; tenê me xwest ku bi giştî li ser fonolojîya zazakîya devoka Gimgimê rawestin.

Em dikarin bibêjin di navbera devoka Gimgimê û devokên din ên zazakî de ji aliyê guhertina dengên de cudahîyên herî mezin ev in:

1. Di devoka Gimgimê de dengê “a” pir caran diguhere dibe “o”.
2. Di guhertina dengên “c”, “j” û “z” de piranî meyl li ser dengê “j” ye.
3. Di devoka Gimgimê de dengê “ê” pir caran di hin devokên din de dîftongayz dibe, dibe “ey”.
4. Di devoka Gimgimê de dengê:
 - a) “k” dibe “ç”.
 - b) “we” dibe “o”
 - c) “ûn” dibe “an”
 - d) “ûm” dibe “am”

ÇAVKANÎ

- Aksan, Doğan, *Her Yöniyle Dil, Ana Çizgileriyle Dilbilim*, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara, 2009
- Aygen, Gulstat, *Kurmancki/Zazaki Kurdish Grammar*. Languages of the World Materials 479, Munchen: Lincom Europa, 2010
- Bedir-Xan, Emir Celadet Alî û Roger Lescot; *Kürtçe Grameri, Doz Yayıncılık, İstanbul*.
- Çağlayan, Ercan, *Aşiretler Raporu'na göre Zaza Aşiretleri*, dnd. Zazalar, Kültür ve Kimlik, İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, ç. 1 İstanbul, Mart 2016.
- Çeko; *Razarê Dîmlîkî/Türkçe Açıklama Zazaca Gramer*, Berlin, 1996
- Çem, Munzur; *Türkçe Açıklama Kurmanca (Zazaca) Gramer*, Deng Yayınları, İstanbul, 2003
- Gündüz, Deniz; *Türkçe Açıklama Kürtçe Kurmanca/Zazaca Dil Dersleri*, Vate Yayınevi, İstanbul, 2009
- <http://varto.meb.gov.tr/ilcemiz.html> (dîroka ji înternetê girtine: 20. 01. 2017)
- Jacobson, C. M.: *Rastnustena Zonê Ma*, Vêjyaisê Tiji, 2001
- Malmîsanij, M. [Mehmet Tayfun]; *Kürtçede Ses Değişimi*, Vate Yayınevi, İstanbul, 2013
- Pamukçu, Fahri; *Gramere Zazaki (Zuwanrêznayî)*, Vejiyaisê Tiji, İstanbul, 2001
- Peter, Ladefoged û Keith Johnson, *A Course in Phonetics*, ç. 6, Wadsworth, Cengage Learning, Kanada, 2011
- Tan, Samî, *Rêzimana Kurmanckî, çapa berfirehkirî*, Enstituya Kurdî, ç. 2, 2011
- Thackston, W. M., *Kurmanji Kurdish, A Reference Grammar with Selected Readings*,
- Todd, Terry Lynn; *A Grammar of Dimili Also Known Zaza*, İremet Förlag, Stockholm, 2002
- Turgut, Harun; *Türkçe Açıklama Zazaca Dilbilgisi*, Bremen, 1997